

Únik z
Pentagonu Iží

Adrian Ebens

Přednášková série

**Únik z Pentagonu Iží
Přednášková série
26-29 říjen 2016
Talking Rock GA, USA**

Adrian Ebens

MARANATHA
M E D I A

maranathamedia.cz

*zvláštní poděkování patří Azadeh Badiie a Wendy Hansenové
za práci prepisech přednášek do angličtiny*

21. říjen 2020

Obsah

1 Pentagon lží – úvodní přehled	5
2 - Nájezdy spiritualismu	25
3 Fontána Soboty - 1. část	49
4. Učení Trojice versus jednorozený Syn Boží.....	66
5. Boží zákon a věčná smlouva.....	86
6. Boží charakter - 1. část.....	109
7. Boží charakter - 2. část - Boží pečeť	133
8 - Zničení Pentagonu lží.....	158
9 - Fontána Soboty - 2. část	179
10 - Živý chléb z nebe	197

1 Pentagon lží – úvodní přehled

Přednáška z 26. října 2016

Chtěli jste někdy vědět něco, co nevíte, jaká je odpověď? Tak to vygooglujete, že? Ne ne. Když opravdu chcete vědět, co nikdo jiný neví, co ani Google neví, Bůh to ví. My jsme měli katastrofu těsně před tím, co začal dnešní večer a při pokusu o nastavení streamování a kontrole všeho, nebyla tam žádná konektivita. Provedl jsem test rychlosti, to trvalo věčnost, a to není dobré znamení a když konečně doběhl, ukazovalo to 0,01 znáte to, můj ty smutku, a to bylo pro směr k nám pro download, to vůbec nevypadá dobře a právě tehdy vešel Adrian a říká: Máš problém? Pojd', pomodlíme se. To je správné, že? Neměla by modlitba být přirozenou věcí, co udělat? Existují věci, o kterých nevíte? Co mám dělat teď? To se mi stává hodně. A po modlitbě to samozřejmě nebylo hned tady, šli jsme dolů a zkontrolovali počítač, ten fungoval, podívali se na optický převodník, všechny kontrolky svítily, sešli jsme dolů do budovy školy a já pravím: všechno bliká a svítí. Řekl jsem: dobře, pojďme restartovat router a to byla ta oprava. Takže víte, dnes večer fungujeme díky modlitbě a znalosti, kterou nám Bůh dává, abychom tyto problémy vyřešili.

Jsem rád, že jste všichni mohli přijít. Nechci zabrat spoustu času, dívali jsme se na očekávaný rozvrh, zde je znovu. Takže věci, které přijdou: první lež, druhá lež, třetí život, 4. lež, Pět lží! O čem to všechno je? Je to všechno o pětiúhelníku resp Pentagonu. Dokonce tam je pět vnitřních stěn, takže se jde hlouběji a hlouběji.

Adriane jsme tak rádi, že jsi sem dorazil. To byla taky zajímavá věc, když jsme se snažili spojit na letišti, na kterém jsme se dohodli, a přitom bez mobilního telefonu. Setkání bylo na mezinárodním letišti, protože se však Benův let zpozdil, my jsme se chystali na obě setkání, Ben hodlal letět přes New York a pak jsme zjistili na poslední chvíli, že jeho let „nevydali“, byl sice rezervován, ale ne - potvrzen, a tak přišel na letiště a neměl žádný let uff. Takže měl honičku se skutečně rychle pokusit získat další let, ale nakonec nedokázal, dostatečně rychle se dostat do letadla a ono odletělo. A to mělo odlet o půlnoci včera. A tak se dostal na letadlo v 6 ráno dnes a Carolyn a on jsou již na cestě sem, měli by tu být asi do pěti minut. Takže to trochu natahuji o něco déle a doufajme, že se ukážou. Začali jsme, a zaspívali jsme naši píseň a jsme připraveni začít. Adriane pojd' sem a uveď nás do pravdy, do těch pěti pravd.

Děkuji ti Gary. Mikroport říká, že je to zapnuté, jsem slyšet. Je dobré být tu s vámi. Děkuji, že jste přišli v půli týdne. Měl jsem opravdu dobrý let z Německa. Jednalo se o let Lufthansa, a byl napůl prázdný. Sice jsem musel vstávat velmi brzy, abych se dostal na letiště do Berlína, už ve 3:30 ráno k nástupu do letadla a protože let byl z půlky prázdný, šel jsem si lehnout na čtyř-sedačku a dobře se prospal. Takže to bylo opravdu dobré a pravděpodobně jsem měl asi dvě minuty jetlagu právě v době, kdy jsme spolu mluvili. Sice jsem trochu unavený, ale cítím se velmi dobře.

Chci vám přinést pozdravy z Německa, Francie, Bulharska a Srbska, které jsme mohli navštívit. Stejně jako doma z Austrálie, jsem samozřejmě v dobrém kontaktu s mojí ženou, jež mě neustále informuje o setkáních, které tam probíhají. A jen jeden z příběhů. Víš Gary, ty mluvíš o odpovědích na modlitbu. Když jsme byli v Německu během táborového setkání tak jsme tam měli bratrance Bena, který se mnou cestoval. On a jeho manželka cestovali do Německa a když už tam byli, oni chtěli být pokřtěni podle Skutků 2:38 ve jméno Pána Ježíše Krista a bylo to velmi na rychlo a teploty tam byly asi ve vysokých 30 a nízkých 40 a pro vás, kteří mě dobře znáte, vstoupit do studené vody prostě není moje volba. Takže my přemýšleli o tom, kde najdeme bazén, kde tento křest můžeme udělat a tak jsme řekli, poklekne a pomodlíme se. Tak jsme pokleklí a modlili se a oni pak začali hledat místo. Při prvních dvou telefonátech: V žádném případě, ne. Nehrozí abyste v našem bazénu dělali jakýkoli křest a tak podobně. A pak ta třetí osoba říká: Křest? Proč ne? Přijedte k nám, takže jsme byli schopni provést krásný křest v pěkném teplém vyhřívaném bazénu a byla to krásná událost. Myslím, že toho chlápka, který vlastnil ten plavecký bazén, nazývali Burgermeister (Badmeister) nebo tak něco, což si myslím, že v němčině je to, co my říkáme správce a on ten křest pozoroval a díval se. A tak jsme byli schopni se s ním podělit o pár brožur a moc jsme mu poděkovali za to, že nás to nechal udělat. On řekl: Kdykoli se vrátíte a budete křtít, uděláme to znovu. Takže to bylo ohromná událost, jedna z mnoha událostí.

Ještě jeden krátký příběh, který jsme prožili v sobotu. O Sobotě během Svátku stánků rád dávám požehnání, kdy zvu lidi, aby přišli dopředu. Bylo tam množství dárků, kde se rozdávali růže různým lidem tak, jak přicházeli k modlitbě, takže manželé mohli dát svým manželkám růže nebo otcové svým dcerám. Modlili jsme se za prarodiče a poděkovali za jejich příspěvky do naší komunity víry a chtěli jsme tak uctít. A byl to zkrátka ohromný zážitek. Byla tam jedna paní, která - byla součástí obecenství východního náboženství

mystického typu, která tam ale ve skutečnosti nechce být. Čili důvěrně se připojila k této skupině a od tamté se odtrhla, aby přišla na toto setkání. Měla spoustu úzkosti a strachu a po strávení víkendu s námi jen řekla: „tady jsem se cítila opravdu bezpečně, prostě se tu cítím opravdu bezpečně“. Ona se ptala spousta otázek, řekla nám svůj nesmírně smutný příběh, kdy její otec byl ve válce a když jí bylo 10 let, on v podstatě ztrácel kontrolu, kdy pravidelně vytáhl zbraň a dal jí k hlavě nebo nůž na krk. Takže ona si prošla všemi takovými traumaty. A teď se jen snažila přijít na to, proč je její život tak těžký, proč to bylo tak obtížné a proč se nachází v těchto obtížných situacích. Ale ona přišla do určité míry pokoje díky příchodu na toto setkání, kde jsme sdíleli. A na to setkání přišla s jednou další osobou z oné východní komunity. A oba přišli k modlitbě dopředu, bylo to úžasné, bylo to jejich první setkání, kterého se zúčastnili a oba chtěli předstoupit a přijmout modlitbu. A ten džentlmen, on dopředu přišel čtyřikrát, nemohl se toho dost nabažit. Chtěl víc a víc, aby to požehnání vzít nazpět a požehnat tamtěm dalším lidem. Takže jsme měli senzační setkání. A já jen děkuji Pánu za to, co jsme tam dokázali sdílet a samozřejmě jsme se sdíleli na toto téma Pentagon lží.

A já se těším, že i spolu s vámi strávím čas když zabrousíme do tohoto tématu. Hned na začátku, než se pomodlíme, chci jen říci, že často, když děláte sérii, která odhaluje chyby, je pro řečníka a sbor velmi snadné pochopit: „To mě neovlivňuje. Já to vím lépe. Jsem inteligentnější. Můžete získat falešný pocit bezpečí, že se vás to netýká, ale chci, abyste věděli, že mě ovlivnil téměř každý bod na této tabuli. Mnoho z těchto lží mě hluboce zasáhlo do mého myšlení, a proto k vám mluvím jako člověk, který je plný vděčnosti Bohu, že mi pomohl tyto lži vidět a jak to ovlivňuje způsob, jakým čtu Bibli. Jak to, že to úplně změnilo můj život a mé porozumění. Takže nechci mluvit s mentalitou typu „prosadil jsem se“. Chci mluvit, děkuji Ti Otče, že jsi mi to pomohl vidět, a pokud budete požehnáni věcmi, které jsem našel, a jak spolu sdílíme, pak budu velmi, velmi šťastný. Nechci mluvit „k těm chudým, nevědomým lidem, kteří jsou stále uvězněni v těchto lžích“, ale toto jsem našel a bylo mi opravdu požehnáno. Pokud tedy dokážeme klečet spolu, chtěl bych se modlit.

Náš Otče v nebi, jaké je to privilegium přijít do Tvé přítomnosti a vědět, že naše modlitby jsou vyslyšeny kvůli Pánu Ježíši Kristu, jedinému prostředníkovi mezi Bohem a člověkem. Otče, modlím se, abys kolem nás umístil své anděly a abys udržel naši mysl v pozoru. Modlím se za slova, která chceš vyslovit, a aby jsi vedl moji mysl a aby to, co dostáváme, bylo v této kritické době hladu po Božím slově pokrm, a aby jsi nás učil a dal nám věci, které potřebujeme slyšet pro

přípravu na další dny. Když se díváme na horizont lidských dějin, víme, že se chystají velké změny, a zatímco se díváme na znamení a zázraky a úžasné věci, které se odehrávají, chceme mít oči upřené na Ježíše, abychom mohli mít naše srdce připravené. Protože mnozí, když ty věci budou přicházet, tak jejich srdce budou selhávat. Modlím se za ty, kteří se k nám připojují prostřednictvím živého přenosu. Modlím se, abys ochránil tuto technologii, která umožňuje více lidem, aby se k nám připojili, a abychom měli společně požehnaný čas při sdílení. Jen se modlím za každou tu skloněnou hlavu. Děkuji Ti za ty, kteří vyšli, a chválím Tě ve jménu Ježíše. Amen.

Když mluvíme o tématu Druhého příchodu, Ježíš byl tázán svými učedníky, když řekl, že „všechny velké kameny této budovy, které vidíte, budou svrženy“ a samozřejmě v Matoušovi 24 se učedníci ptají „kdy to bude? A jaké bude znamení tvého příchodu a konce světa? “.

Úplně první odpověď, kterou Ježíš dává, je v Matoušovi 24:4, kde je uvedeno: „A Ježíš odpověděl a řekl jim: Dbejte, aby vás nikdo neklamal.“ Mnoho podvodů bude v tom, jak vést k událostem konce, takže „dávejte si pozor, aby vás žádný člověk neklamal“.

Samozřejmě, když trávíme čas zkoumáním tohoto tématu, to se týká i tohoto člověka, jenž k vám teď mluví. My musíme, jak se říká v 1. Janově 4, zkušovat duchy, zdali jsou od Boha. Po ovoci poznáte je. "Podle jejich plodů je poznáš" Mat 7:20. "K Zákonu a svědectví! Pokud však nechtějí, pak ať si říkají slova, v nichž není žádné světlo". Iz 8:20.

Máme mnoho hlasů, které říkají, jak řekl Ježíš: „Mnozí přijdou pod mým jménem se slovy: ‚Já jsem Mesiáš‘ a svedou mnohé.“ Mat 24:5, Marek 13:6. Když čteme tuto pasáž, lidé často říkají „oni ze sebe dělají Krista“. Ne. Jsou to lidé, kteří říkají, že Ježíš je Kristem, a přesto mnohé podvedou. Vidíme, že se to dnes děje na mnoha a mnoha místech. Mnoho lidí tvrdí, že zastupují Ježíše Krista, a přesto věří té lži o Božím Synu, věří té lži o Otci a já jsem věřil této lži. Nerozuměl jsem těmto věcem, ale díky Bohu, že ke mně na toto téma promluvil. Chceme tedy zkušovat duchy, abychom věděli, zda jsou od Boha. Buďme Berojští, když čteme společně písmo.

Chci se vrátit asi o pět let zpět, a když jsem přemýšlel o velkých změnách, které se odehrály pro mě jako pro někoho, kdo sloužil v církvi jako duchovní v církvi

adventistů sedmého dne, a důsledky přesvědčení, že Ježíš je Jednorozený Syn Boží, jak to ovlivňuje mé chápání Písma. Seděl jsem tam a některé myšlenky mi začaly přicházet na mysl. Byl to příběh, který ilustroval mé zkušenosti, a bylo to pro mě velmi živé. Nesnil jsem. Právě mi přišly na mysl tyto myšlenky, které souvisejí s tím, jaké byly moje zkušenosti.

Viděl jsem se na vrcholu velmi vysokého kopce a dýchal jsem opravdu, opravdu ztěžka, jako bych běžel o život a dýchal jsem velmi, velmi těžce a byl jsem vyčerpaný. Při duchovní aplikaci tohoto, protože jsem tvrdě běžel, těžce jsem dýchal, čerpal jsem z Ducha. „Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, protože budou naplněni“, Matouš 5: 6. Vdechoval jsem kyslík a když jsem znovu získal klid, postavil jsem se a podíval se dolů a uviděl jsem, něco jako budovu s maximální ostrahou. Protože jsem byl velmi, velmi vysoko, viděl jsem přes zeď a viděl jsem dolů do tohoto zařízení. V tom zařízení jsem viděl mnoho lidí z mé rodiny a přátel, uvnitř tohoto zařízení s maximální ostrahou. Pak jsem si uvědomil, že předtím jsem na tomto místě byl a že jsem již utekl. Byl jsem přemožen pocitem emocí. Jak jsem utekl z tohoto místa? Stěny byly tak silné a byly dobře hlídáné a dobře chráněné, ale podařilo se mi z tohoto zařízení uniknout. Ale když jsem viděl, že v této budově je mnoho mých přátel a rodiny, musel jsem se vrátit. Musel jsem je jít varovat a mluvit k nim o tom, že oni jsou ve vězení. Sešel jsem se tedy dolů z té hory a vrátil se poblíž tohoto zařízení.

Když jsem ho zkoumal ze země a díval se na něj, stěny byly ze skla - velmi, velmi silné sklo - takže ti lidé uvnitř si neuvědomovali, že jsou ve vězení. Vypadali, že mají úplnou svobodu alespoň pro sebe, a neměli žádnou touhu pokusit se dostat ven. Vypadali, že jsou zcela spokojeni kvůli lžím, které pili a kterým věřili, a to jim vzalo touhu uniknout z tohoto zařízení.

Stěny byly velmi, velmi silné, a tak jsem dovnitř začal volat na svou rodinu a přátele, ale oni mi nevěnovali žádnou pozornost. Vůbec mě neslyšeli. Začal jsem být rozrušený myšlenkou, že se k nim nemohu dostat, nemohl jsem s nimi mluvit o věcech, které jsem viděl, a chtěl jsem jim pomoci uprchnout. Začal jsem tedy zběsile mávat rukama a někteří viděli, že se pohybují, a oni viděli, jak tato osoba mává rukama, a já jsem skákal nahoru a dolů a snažil se získat jejich pozornost, ale oni neslyšeli ani jedno slovo, které jsem říkal. Ono pokud vidíte někoho poskakovat kolem a neříkat nic, tak vypadá trochu pošetile a já jsem vypadal velmi pošetile, protože neslyšeli nic, co jsem říkal. Snažil jsem se jim říct, že musíte utéct; musíte se dostat z tohoto zařízení.

Scéna skončila a opět jsem byl vyčerpaný a upadl jsem na zem a plakal jsem, protože mě neslyšeli a skončilo to tím, že jsem řekl: „Oni mě neslyší, neslyší mě „Nemohu se k nim dostat“. To byl konec příběhu v mé mysli, abych ilustroval, co se stalo v této zkušenosti s osvobozením se od falešného chápání Boha prostřednictvím učení o trojici. To byl samozřejmě začátek a já jsem dál kráčet touto cestou a ty věci stále rostly.

Když přemýšlím o podvodu, na stránce 561 knihy Velký spor, Duch proroctví zmiňuje:

"Satan se dlouho připravoval na svůj poslední pokus oklamat svět. Základ pro své působení položil ujištěním, daným Evě v ráji: „Nikoli, nepropadnete smrti.“ „V den, kdy z něho pojdete, otevřou se vám oči a budete jako Bůh znát dobré i zlé.“ 1. Mojžíšova 3,4.5. Postupně připravoval půdu pro svůj **vrcholný podvod** tím, jak rozvíjel spiritismus. Dosud svého cíle ještě plně nedosáhl, jeho námaha však bude korunována úspěchem. Prorok napsal: „Hle ... tři nečistí duchové, podobní ropuchám. Jsou to duchové ďábelští, kteří činí zázračná znamení. Vyšli ke králům celého světa, aby je shromáždili k boji v rozhodující den všemohoucího Boha.“ Zjevení 16,13.14. {VDV 364.2}

Začátek tohoto mistrovského díla podvodu začal hadovou lží Evě „Nikoliv! Nikterak nezemřete!“ Gn 3:4 (Hejčl), která položila základy pro spiritualismus. Když teď uvažujeme o spiritualismu, myslíme především na komunikaci se zlými duchy (spiritismus). To je hlavní reference, o které často přemýšlíme. Ale když to budete pečlivěji studovat, spiritualismus je proces zduchovňování Písma. (Ahoj Bene ☺) Je to proto, že když Bůh říká, že „v den svého pojedání z něho jistotně budeš muset umřít“ Gn 2:17 (MPCZ) a Satan řekne „Nikoli, nepropadnete smrti“, dobře, co se stane, když lidé začnou umírat? Satan poté překrutí tento výrok „určitě nezemřete“ do výroku, že smrt jsou jakési dveře, kterými se dostanete do jiného světa, a smrt je tedy vlastně život. Je to vlastně život a je to lepší život. Satan překrucuje význam slova, zduchovňuje pojem „smrt“, aby byl opakem toho, co ve skutečnosti má být.

Takže tato lež „určitě nezemřete“, je základem Satanova systému. Vezme slova Boží a překrucuje a často je nutí říkat opak toho, co Bůh zamýšlel. Z tohoto

základu spiritualismu a nesmrtnosti duše bylo možné tento systém vybudovat. Je to úhelný kámen, je to takový rohový kámen. Proto Ježíš řekl zákoníkovi, který se Ježíše ptal, „co mám dělat, abych obdržel věčný život“? Ježíš říká: „co je napsáno v zákoně, jak to tam čteš?“. Jak to čteš? Jak čtete písma? Dnes máme mnoho, mnoho lidí, kteří čtou Písma optikou spiritualismu.

Máme další citát, který bych chtěl přečíst ve Velkém sporu, strana 588, a je zde napsáno,

"Satan dostane lidi na svou stranu pomocí dvou podvodů — lži o **nesmrtnosti duše** a lži o **posvátnosti neděle**. První podvod připravuje půdu pro spiritismus, druhý vytváří náklonnost k Římu.“

To jsou tedy dva velké podvody (lži, chyby). To jsou dva základní pilíře Babylonu - nesmrtnost duše, která vede ke spiritualismu, zduchovňování Božího slova a také komunikace se zlými duchy, návrat mrtvých příbuzných, aby k nám prostřednictvím tohoto systému promlouvali falešné doktríny a falešné učení a pomocí tohoto systému spolu s posvátností neděle, která vytváří náklonnost s Římem. Na těchto dvou pilířích je postavena celá tato „stavba“.

Pokud jde o Babylon, abyste mohli být považováni za součást Babylonu, musíte stát na těchto dvou velkých omylech - nauce o nesmrtnosti duše a posvátnosti neděle, to jsou dva pilíře, na nichž je základ Babylonu postaven. Takže když nějaká organizace nestojí na těchto dvou pilířích, ona není Babylonem, ale i tak může pít babylonské víno, které se nachází v těchto třech a dalších podvodech, které se nacházejí v systému Babylonu.

To je to, co zde čtu, dvě velké chyby - nesmrtnost duše, posvátnost neděle - na těchto dvou pilířích stojí Babylon. To je opravdu důležitý bod, protože s tímto výrazem „Babylon“ se hodně lidí dost slušně ohání. Je zajímavé, že můžeme říci, že Daniel žil v Babylonu, ale byl on součástí Babylonu? Ne, nebyl. Byl přímo v srdci Babylonu, a přesto nebyl součástí Babylonu. Byl součástí lidí, kteří byli zajati Babylonem. Měl jméno představující falešného boha Beltašara, a přesto nebyl součástí Babylonu. To je něco, co musíme mít na paměti, protože dnes si myslím, že máme opakování historie, že Boží lid, Boží církev byla Babylonem vzata do zajetí a rovněž také pije víno Babylonu, ale ona nestojí na základních pilířích Babylonu. To je něco, co musíme mít na paměti.

Pokud jde o nesmrtnost duše vedoucí do spiritualismu, o tom chceme mluvit zítra ráno - tedy o tomto procesu zduchovňování. K dispozici je výtisk 25. kapitoly knihy „Návrat Eliáše“, která se zabývá tímto procesem, neboli jak učení adventismu byla zduchovňována po dlouhou dobu. Mnoho z biblických učení Bible bylo zduchovněno, aby nám odebralo základy. Jednou z klíčových oblastí je samozřejmě nauka o Svatyni – neexistuje doslovná svatyně v nebesích, žádné dvě oddělení svatyně, 10 přikázání zapsaných v nebi je pouhý symbol, vše je symbolické a odkazy na Boha, který ve skutečnosti sedí na trůnu a má oči, uši a nos – oni používají teologický termín, říká se tomu **antropomorfismus**, což pro nás ostatní znamená – vzít vlastnosti člověka a aplikovat je na Boha. Oni říkají, že ve skutečnosti to tak není, ale to je jen způsob, jak s námi Bůh komunikuje. A vy potom totálně zduchovněte význam textu.

Když jsem byl na teologickém semináři, říkalo se mi, že Boha nemůžete nacpat do krabice, Bůh je mnohem větší než tahle malá krabička zvaná Svatyně. Ale co to znamená, že Bůh je větší než krabice? Znamená to, že Bůh je všude, bez těla a bez částí? Nemateriální, jak učí některá vyznání víry? To jsou některé z problémů, které začínají nastávat, protože když uctíváte špatného Boha,

nemůžete mít nauku o svatyni, která by dávala smysl, a proto si babylonské církve myslí, že je naprosto absurdní mít nebeskou svatyni, kde se Bůh pohybuje mezi dvěma odděleními. Proč se Bůh musí pohybovat? Bůh je přece všudypřítomný! A to začíná znít trochu jako panteismus, když se začneme pohybovat tímto směrem.

Zde tedy Satan zahájil svou práci, aby těmito dvěma velkými svody započal tento pětiúhelník lží. A když se podíváme na tyto tři body zde (učení o trojici, Boží charakter, zákon napříč dispensacemi a smlouvami), lze na tyto tři body odkazovat v první kapitole knihy Patriarchové a proroci. Vynikající kapitola, první kapitola Patriarchů a proroků. Pokud byste někdy chtěli uvěřit, že Ježíš je jediný zplozený Syn Boží, tohle je dobrá kapitola na čtení. Prostě si to přečtěte. Jak říká prorok, *vezměte to tak, jak to čtete, a z cesty vás to nesvede.*

Na straně 36 v Patriarších a prorocích se píše, že úmyslem Lucifera bylo popřít nadvládu Božího Syna a tak byla zpochybněna moudrost a láska Stvořitelova. Takže díky principu, který se nachází v nedělní posvátnosti - jaký je princip, který nacházíme v nedělní posvátnosti? Je to autorita jisté stvořené bytosti uzurpovat si autoritu slova Božího. Změnit Boží zákon. A když máte pouto sympatie s Římem, máte účast ducha, který bojuje se slovem Božím. Římanům 8: 7, „Tělesné smýšlení je Bohu nepřátelské, neboť není a ani nemůže být poddáno Božímu zákonu.“ Takže na tomto pilíři převrácení Božích slov, když Bůh říká „toto je můj Syn, toho poslouchajte. Můj Syn je rovný Mě samému. Postavil jsem jej do pozice stejné autority se sebou samým“. Proč si Syn nemyslel, že je to loupež, aby se rovnal Bohu? Protože byl mocný, protože měl inteligenci? Ne, protože to tak řekl Otec a všechny tyto věci mu dal.

Takže tím, když Otec shromáždil nebeský zástup a řekl jim skutečné postavení svého Syna ve vztahu k sobě samému, sláva toho Samoexistujícího obklíčila oba dva, a tehdy se Satan vzbouřil a řekl: „Odmítám se podrobit porušení mých práv, aby tato osoba byla nade mnou.“ Jak se píše v 19. kapitole Lukáše: „Nechceme, aby tento kraloval nad námi“. A začala válka v nebi, protože Satan se nepoddal Božímu zákonu, který se týkal Božího Syna.

A tak, jak vidíme souvislosti ve způsobu, jakým Satan funguje, on nepracuje pouze jedním směrem. Dali jsme sem trojici jako jednu cestu, ale satan vždy jde dvěma směry. Je to hegelíánský princip neboli to, co nazýváme hermeneutické principy, které jdou protichůdnými směry. Jak se říká v Touze

věků, farizeové buďto interpretovali písmo tak, že znamenají jednu věc nebo pravý opak. Toto je způsob myšlení, kterým farizeové pracovali.

Takže na jedné straně máme učení trojice, máme Atanášovo vyznání víry s jeho chápáním, že Ježíš je spolu-rovný, souvěčný, plně božský ve smyslu Jeho vlastního božství. A tím druhým extrémem je, že Ježíš je jakási stvořená bytost. To, že Ježíš byl stvořen, a pravda? Ta je opět někde uprostřed 😊. Totiž, že Ježíš je zplozený neboli jednorozený.

Tedy za pomoci spiritualismu může doktrína o trojici žít a budeme o tom ještě mluvit. Jak spiritualismus podporuje nauku o trojici? Slovo „Otec“ ve skutečnosti neznamená Otec, znamená opak slova *otec*. A jakmile čtete Písmo a necháte se ovlivnit touto (nesmrtelnost duše) lží podporovanou lidským uvažováním, které převrací slovo Boží, na těchto dvou pilířích (nesmrtelnost duše a posvátnost neděle) se nauka o trojici stává velmi snadnou. Takže když říkám, že většina z tohoto mě ovlivnila, ve skutečnosti mě ovlivnily principy všech těchto věcí. A to je zduchovnění Písma a lidská vůle převracet Boží slovo. To představuje posvátnost neděle. Jakmile máte toto myšlení, jakmile máte tyto lži zakotvené ve vaší mysli, Satan vás může krmit těmito dalšími lžemi a vy to ani nezachytíte.

V knize „Můj milovaný“, pojednávám o své cestě ke zplozenému Synu Božímu a zde zápasím s tím, jak jsem mohl uvěřit, že Ježíš byl Syn Boží, a zároveň věřit, že byl spolu-rovný k Otci a že vlastnil život původní, nevypůjčený, neodvozený od kohokoli. Jak jsem mohl věřit oběma těmto věcem najednou?! Hodně mě to rozrušilo, jak jsem mohl oběma věcem věřit a přitom nemít problém v hlavě, dokud jsem si neuvědomil, že jsem byl ovlivněn těmito lžemi spiritualismu, že jsem dokázal přepínat mezi oběma úhly pohledu a v hlavě mi neblíkala žádná kontrolka, co by signalizovala, že nastal problém. Byl jsem naočkován způsobem myšlení, který vypnul můj „imunitní systém“, takže až později jsem si uvědomil, že tu existuje problém. Takže o tom diskutuji v této konkrétní knize.

Samozřejmě tohle budeme dále prodiskutovávat o všech těch problémech, které nám to přináší. Opět chci říci, že v tomto konkrétním bodě **nestačí mít znalost pravdy**. Musíme pochopit její důsledky pro nás. Prostě samo o sobě když jednoduše věříte v Božího Syna v protikladu k učení trojice, i když je to užitečné, to nestačí. Co to znamená? Jak to ovlivní způsob, jakým uctívám

Boha? A co věci, které dělám? Jak to ovlivní můj život? To je to, co musíme pochopit ve vztahu k této konkrétní nauce o trojici. Dobře, je to modlářství, chápeme to, je to uctívání falešného boha, je to umísťování člověka nad Boha. Myslím, že je to docela zajímavé, a pokud mohu použít tento konkrétní výraz, jedná se skutečně o klasický antropomorfismus, tedy aplikování lidských vlastností na Boha. Je zajímavé, že mnoho, mnoho organizací, včetně církví, jsou řízeny výbory, výbory z lidí. Vidíme tedy, že Bůh, kterého mnoho lidí uctívá, je jakýsi výbor složený ze tří. Hlasují ti tři snad, mají hlasy? Nerozumím. Bůh vytvořil obraz člověka (trojice) - výbor, kde jsou všichni stejní a mají různé kanceláře, protože my lidé míváme jinou kancelář tak i Bůh ji má. A jak někteří by si přáli, abychom věřili, že jeden se rozhodl převzít roli Otce a jiný převzal roli Syna a další přijal roli Ducha svatého, a hlasovali kvůli tomu? Je směšné, jak tyto věci vznikají.

Podíváme se tedy na to, jak tato nauka o trojici ovlivňuje naše chápání evangelia ve vztahu k spiritualismu a posvátnosti neděle. Je zajímavé si povšimnout, že když budeme sledovat historii adventistů a hnutí průkopníků CASD a ještě o tom budeme hovořit zítra, totiž že milleritské hnutí prostřednictvím milleritských principů velmi, velmi rychle zahodilo nauku o nesmrtnosti duše. George Storres byl jedním z těch, kdo to opravdu začali kázat. Ellen Whiteová byla zděšena, když její matka začala studovat spisy těchto lidí, a když se následně vzdala doktríny o nesmrtnosti duše a Ellen Whiteová řekla: „Matko! Pokud hříšníci nebudou mít věčně hořící peklo, tak úplně ztratí strach z hříchu.“ Nicméně uposlechla svou matku, prostudovala si tématiku a také se vzdala nauky o nesmrtnosti duše, což jim pomohlo vypořádat se se spiritualismem.

Průkopníci adventismu se tedy zotavili z tohoto bodu, tedy spiritualismu. Velmi, velmi rychle, ve stejné době, kdy studovali písmo, mnozí v společenství zvaném Christian Connexion spatřili, že trojice není podle pravidla doslovného výkladu správná, a tak zároveň se hnutí milleritů zbavilo nauky o trojici. Sám Miller v roce 1842 odhaluje své chápání Boží/božské osoby jako jednoho Boha a jednoho Pána. O tom mluví v roce 1842 kniha Miller's Works Volume 1. Je zajímavé, že když lidé hovoří o Williamovi Millerovi, zmiňují jeho trojiční chápání z roku 1822 ještě coby baptisty podle životopisu Williama Millera od Sylvestera Blisse, ale už nezmiňují prohlášení z roku 1842, kdy se Miller vzdal doktríny o trojici!

Takže odkopnutím těchto dvou bodů (spiritualismus a trojice) a po zklamání z roku 1844, s pomocí bratří ve Washingtonu, New Hampshire, Frederickem Wheelerem, Rachel Oakesovou, Josephem Batesem šli strávit nějaký čas s nimi a velmi rychle začali odstraňovat tento sloup posvátnosti neděle a pohybovali se zpět k šabatu (sobotě). Adventistické hnutí tedy Božímu lidu prospělo zrušením/vyřazením tří z těchto pilířů. Zbývaly pouze dva pilíře, aby mohla být udělena Boží pečeť, protože se musíme pohybovat k tomuto bodu na vrcholu, což je Boží charakter.

Proč je Boží charakter konečnou hranicí prolomení pentagonu lží? Zjevení 14: 1 nám říká důvod proč. Co se tam říká? Verš první, tady záleží jakou verzi překladu čtete: „[KB1613] Tedy pohleděl jsem, a aj, Beránek stál na hoře Sion, a s ním sto čtyřiceti a čtyři tisíce majících co..? Jméno Otce jeho napsané na čelích svých.“ Jméno v Písmu znamená co? Charakter. Mít Otcův charakter zapečetěn na čelech. Nemůžete být zapečetěni charakterem Otce, pokud nevíte, kdo Otec je. Všechno tohle rozbití těchto pilířů směřuje k zapečetění, k pečetí Božího charakteru na čele. Musíme vědět, jaký je Boží charakter. Takže první tři pilíře byly roztrženy našimi adventistickými průkopníky.

Až do roku 1888 nebyl problém, kdy najednou systém dispencací, tak láskyplně sestavený sv. Augustinem a dalšími za jeho éry, rozdělil Písmo, rozdělil Starý zákon od Nového zákona a jak předkládám v jiných přednáškách, toto rozpolcené chápání je ovlivněno naším chápáním Boha, trojice, onoho opozičního systému, který popisují v knize Božský vzorec života.

Tyhle všechny body se navzájem ovlivňují, pokud jde o naše porozumění a to, jak čteme Boží zákon. Když Ježíš v Mt 5:17 říká „Nemyslete si, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky. Nepřišel jsem je zrušit, ale naplnit.“ A lidé vám řeknou, že když Ježíš zemřel na kříži, naplnil zákon, což znamená, že ho odstranil, tenhle princip spiritualismu převrací všechno vzhůru nohama. Anebo posvátnost neděle: No, každý den uctívám Ježíše. Ježíš je můj šabat. Nepotřebuji nějaký den, každý den uctívám Boha. Je to tento princip spiritualismu. Už jste narazili na tento typ myšlení, kdy s vámi takhle lidé mluví?

Takže na základě principů spiritualismu, zachovávání soboty, jak je uvedeno v Židům 4:9 „Božímu lidu tedy jakýsi sobotní klid zbývá“ řecky sabbatismos, zachovávání týdenního šabatu pro Boží lid, ale u spiritualismu si nemusíte dělat starosti a tak můžete tyto věci převrátit.

Božimu lidu to trvalo tedy dalších 40 let. A co že se stalo v Božím lidu? Popisují to v knize „Ceremoniální dělicí čára v adventistické historii“. Protože adventisté přijali šabat-sobotu, nyní měli problém. Měli systém víry, který je velmi silně napojoval zpět do Starého zákona, k dodržování všech Božích přikázání. A tak v roce 1850 došlo k tomu, že James White píše do Review a Herald a hájí konzumaci vepřového masa! Dneska se hodně lidí chce vrátit k našim průkopníkům a založit vše na našich průkopnících. Vraťte se do roku 1850 říkají a James White říká, že na konzumaci vepřového masa není nic špatného. Proč? Protože zákony o čistém a nečistém mase v 3. Mojžíšově 11 jsou ceremoniální! Toto je jazyk Augustina, dispenzační. Jsou ceremoniální, takže si nemusíme dělat starosti s jezením vepřového masa, takže se nenechte, aby vás kdokoli odsuzoval kvůli pokrmu, pití nebo kvůli vepřovému masu nebo kvůli kterékoli z těchto věcí, protože to je ceremoniální-obřadní.

Ellen Whiteová pak má v roce 1863 vizi o zdraví a oni se začnou pohybovat směrem k porozumění, že ano, Leviticus 11 je ve skutečnosti velmi důležitý. Pokud jde o tu dělicí čáru mezi morálním a ceremoniálním, pokud máme **ceremoniální** zde a **morální** zde, to prasátko se trochu potuluje v Céčku a pak najednou přecupitá na morální stranu M. Přechází od ceremoniálního k morálnímu a podle Leviticu 11 se z něj náhle stává morální problém. Adventisté tehdy začínají chápat, že tyto zákony týkající se čistého a nečistého masa jsou ve skutečnosti morálním problémem, ale tohle Uriáš Smith nechtěl slyšet: „pak bychom si naložili mnohem více, než jsme schopni zvládnout“ pokud se pustíme do toho, že začneme tyto věci přesouvat.

Nebo pokud se týče desátku: První adventisté nechtěli používat slovo „desátek“. Říkali tomu „Sister Betsy“ - systematická benevolence - protože pokud začnou používat slovo „desátek“, pak se napojují na Starý zákon a to je ceremonialismus-obřadnictví. Přesto si vypůjčovali koncepty ze Starého zákona, ale neuznávali to, odkud je dostávají, takže je přejmenovávali, a tak uvnitř adventistického hnutí začal narůstat veškerý tento druh tlaku.

Ellen Whiteová pokračuje v psaní svého slavného článku o Božím zákoně z roku 1875 v The Review and Herald s několika úžasnými výroky o Božím zákoně. Pak přichází na scénu Waggoner a začne představovat nové chápání smluv. Jak je uvedeno v Galatským 4, ty dvě ženy, Hagar a Sára, to jsou ty dvě smlouvy a že

jak stará smlouva, tak nová smlouva pokrývají obě časové období neboli dispenze. Ony nejsou rozděleny.

Církvě adventistů sd bylo tedy v roce 1888 nabídnuto odbourat čtvrtý pilíř, abychom se dostali k pochopení Božího charakteru a aby nám bylo umožněno hlubší pochopení Šabatu, protože všechny tyto body jsou vždy vzájemně propojeny. Vždy v závislosti na sobě pracují tam a zpět. Kdybychom měli v roce 1888 vyřešeny ty smlouvy, byla by Sobota chápána úplněji, než tomu bylo dříve, a chápali bychom dary a oběti. O těchto tématech pojednávám v knihách „Živý chléb z nebe“ a „Fontána Soboty“. Když odstraníme falešné chápání systému smluv, jak je podal Augustin, potom můžeme získat hlubší uznání Soboty.

Když už mluvím o tomto konkrétním předmětu dispenzačního zákona a smluv, mám tu brožuru „Knězem navždy“, hodně slýchávám o tom, že Ježíš nebyl knězem před tím, než přišel na tuto Zemi. Nuž, budeme muset studovat trochu usilovněji a nenechat se ovlivnit Augustinem. A co Koloským, kapitola 2? Brožura se jmenuje „S respektem ke Koloským“. Tohle všechno má co do činění s chápáním dispenzačního zákona a smluv, protože je to ovlivňováno učením trojice, principy spiritualismu a nesmrtelností duše, to vše vytváří problém.

V roce 1888 tedy církev selhala, kolem roku 1895 to již církev naprosto odmítala. V této konkrétní době Jones a Waggoner nedokázali prohnat žádnou ze svých knih zveřejněním v časopise Review. Waggoner se svou knihou „Věčná smlouva“ ji musel šířit prostřednictvím článků na pokračování v časopise Přítomná pravda (Present truth) v Anglii, aby Boží lid alespoň něco dostal. Takže jsme jako církev uvízli na tomto konkrétním bodě (dispenzační zákon a smlouvy). A protože v této otázce zákona a smluv došlo k selhání, církev se začala třepit a nabrala kurz dozadu. To je věc, pokud se nepohybujete směrem vzhůru, jdete opačným směrem a církev se samozřejmě během krátké doby vrací zpět k učení o trojici.

Řekli byste si (Ironie): „*To se tak v roce 1931 krásně dali dohromady a celá církev se sešla a oni o trojici hlasovali*“ Ne, ne! To slovo trojice napsal přímo jeden muž, byl to Francis McLellan Wilcox a církev ani nemrkla. Zdálo se, že tomu nerozumí. Jejich oči zaslepila slepota, takže trojice byla přivedena zpět.

Takže víme, že pro ty, kteří odmítají jít nahoru tímto způsobem a kráčet úzkou cestou, ti z toho bodu spadnou. Je řečeno, že adventisté podle jména se vzdají soboty a vrátí se k posvátnosti neděle. Již jsme to spatřili u jedné celosvětové skupiny, která zachovávala sobotu, jmenuje se Církev Boží (Church of God), kteří se vzdali svého porozumění a vrátili se k posvátnosti neděle, převzali trojici a nesmrtelnost duše. Prostě přešli. To se stalo D. M. Canrightovi, který prošel přesně stejným procesem, protože on v roce 1888 do tohoto konkrétního bodu (dispenzační zákon a smlouvy) nechtěl přijít. Úplně se oddělil, vrátil se k dalším třem bodům a vrátil se do Pentagonu Iží. Úplně zapečetil mysl daleko od pravdy.

Toto je hledisko, které musíme mít na paměti, jak tento systém působí na mysl, aby vás podchytil - jdete jedním směrem nebo jdete opačným směrem při chápání těchto věcí. A pak samozřejmě Boží charakter. Nyní, ve vztahu k učení o Božství. Když je řečeno, že zpochybněním nadřazenosti Krista se zpochybňuje Boží moudrost. To zase přináší pochyby o charakteru Boha, protože pokud Bůh vnucuje Božího Syna nad anděly, to říká něco o Božím charakteru, že? A samozřejmě to má dva aspekty, a to s odkazem na zákon. Co nám bylo řečeno v Duchu proroctví? Zákon je přepisem čeho? Božího charakteru. Zákon tedy bude napaden, protože pokud satan pomocí principu stvořené bytosti převrací autoritu Božího slova a poté se odmítne podřídít Božímu Synu, on hodlá zaútočit na Boží zákon.

To vidíme na straně 37 knihy Patriarchové a proroci, kde satan začíná pochybovat o Božím zákoně. Ostatní bytosti, bytosti nižšího řádu, ty možná potřebují zákony, aby je udržovaly v pořádku, ale my jako andělské bytosti nad sebou nepotřebujeme žádné zákony, a takto nepřítel útočí na zákon Boží. Samozřejmě, jakýkoli systém, který by Bůh vyvinul, aby člověka uvedl zpět do souladu s Božím zákonem, tak na to také zaútočí a tím je smlouva. Satan, Tu věčnou smlouvu, kterou Bůh vyvinul, satan ji rozštípnul, rozřezal ji na polovinu za pomoci tohoto systému dispenzí, aby na zákon a smlouvy zaútočil.

Co tedy vidíme? Pokud je zákon přepisem Božího charakteru, co nám tenhle zákon říká? Nebudeš mít před sebou žádné jiné bohy, to je první. Víte o tom, že Ježíš má Boha? 😊 Jdu k vašemu Bohu a mému Bohu, vašemu Otci a mému Otci. Ježíš nemá před svým Otcem žádné jiné bohy. Jeho Otec je ten jediný pravý Bůh. To nám říká Písmo. A to je další věc, která mě jako mládežníka - adventistu sedmého dne zmátla. Jedním z prvních textů, které jsem se naučil

nazpaměť byl Jan 17:3 a nikdy jsem to tam neviděl. Když se tam říká: „jediného pravého Boha a Ježíše Krista, kterého jsi poslal.“ Kde jsem byl? Byl jsem v Pentagonu lží. Neviděl jsem, nerozuměl jsem a najednou přišel Pán, promluvil ke mně a čtu si Jana 17:3 a je to jako BUM. Kde jsem byl? Proč jsem to nemohl vidět. Nic jsem neviděl.

Když tedy mluvíme s lidmi, musíme být trpěliví, protože oni tyto věci naprosto odmítají vidět. Vy sami si možná vzpomenete, že jste kdysi byli slepí a zasaženi Pentagonem lží. Zatím neznám nikoho, kdo by nějak nebyl ovlivněn tímto systémem. Pokud přijdete do kontaktu s jakoukoli formou křesťanství a začnete číst jeho literaturu, vtáhne vás to do Pentagonu lží. Protestantská reformace, na čem byla postavena? Nesmrtelnost duše a posvátnost neděle. To je církev v Sardech: „máš jméno, že žiješ, ale jsi mrtvý“. „Máš však v Sardách několik osob“, a tady je něco, na co lidem poukazují v souvislosti s protestantskou reformací: Protestantská reformace nepoložila základy, na nichž Bůh postavil Svou církev. V protestantské reformaci nic takového neexistuje. To, co existuje v protestantské reformaci, je jakési okno pro lidi, aby unikli z Babylonu, aby se dostali na platformu Soboty a nesmrtelnosti duše. Ale mnoho lidí dnes říká: My tu reformaci zakončíme, dokončíme náš protest a my stavíme na principech reformace. Nemůžete stavět na naukách posvátnosti neděle a nesmrtelnosti duše, abyste utekli z Babylonu v tomto konkrétním smyslu.

Když se tedy podíváme na toto chápání Božího charakteru, neučiníš si, jak se říká, žádný rytý obraz ani nic podobného, Ježíš tohle zajisté nedělá. Nebudeš nadarmo brát jméno Hospodina, svého Boha, pamatuj na sobotní den, abys ho zachoval svatý. Ježíš říká: dodržel jsem přikázání svého Otce, On dělá všechny tyto věci. Žádné cizoložství, nikoho nezabil. Plní Ježíš přikázání svého Otce „Nezabiješ“? A tohle přináší zajímavou myšlenku, pokud jde o Boží charakter. Nezabiješ.

Jak Bůh jedná s bezbožnými? Pojdme se podívat. 2. Mojžíšova. V přikázáních vám řekne, jak Bůh jedná a jak trestá hřích. 2. Mojžíšova... *(Právě děláme přehled těchto pěti bodů, než se budeme podrobně věnovat každému z nich.)* Exodus 20:5-6. Verš 5: „Nebudeš se jim klaněti, ani jich ctíti. Nebo já jsem Hospodin Bůh tvůj, Bůh silný, horlivý, **navštěvující nepravost otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteříž nenávidí mne**, A činící milosrdenství nad tisíci těmi, kteříž mne milují, a ostříhají přikázání mých.“ A tohle je ono.

Takto Bůh jedná s hříchem. On navštěvuje nepravosti otců na dětech až do třetí a čtvrté generace. Jak se říká v knize „Patriarchové a proroci“, Bůh trestá hřích hříchem. Tak to dělá. To je to, co se tam říká.

Když tedy Ježíš řekl, že zachoval přikázání svého Otce, měl na mysli každé slovo, které řekl, a tudíž to zahrnovalo i to, které říká, že nezabiješ. Takže jak vidíme Ježíše, když byl zde na Zemi, a Petr vzal meč a uťal veleknězi ucho, co na to říká Ježíš? Tleská rukama a říká „jo, dobrá práce“? Ne! Vrátí a uzdraví to ucho a Petra strašně ztrapní. Hej Petře, právě jsem pro tebe nasadil svůj život a ty jdeš a ten plán zpackáš. Protože Ježíš tomu chlápkovi dal to ucho zpátky. Takže o těchto otázkách budeme hovořit ve vztahu k Božímu charakteru.

Chci vám přečíst prohlášení z Velkého sporu, strana 500, které je podle mě v tomto bodě velmi, velmi důležité. Pozorně si to poslechněte: „Stejným překroucením charakteru Boha, které Satan praktikoval v nebi, když označoval Boha za přísného a panovačného, tento nepřítel dodnes svádí lidi do hříchu.“ Existuje zde tedy přímý vztah mezi porozuměním Božímu charakteru a hříchem. Když je Bůh považován za krutého a tyranského, vede to k hříchu. Na druhou stranu v Touze věků (Desire of Ages): Když Boha poznáme, protože naší výsadou je poznat Ho, budeme žít život v neustálé poslušnosti. Tuto otázku charakteru Boha je tedy třeba vyřešit, protože když se Adam chystal schovat v zahradě, bylo to proto, že Satan ho přiměl k hříchu, protože Adamovi řekl, že Bůh je tyranský a přísný. A tady se vracíme k tomu, jak nauka o nesmrtnosti duše ovlivňuje Boží charakter, protože co řekl Bůh Adamovi a Evě? "V den, kdy z toho pojíte, určitě zemřete."

Když nyní Satan zavádí nauku o nesmrtnosti duše, která říká: „Určitě nezemřete“, jak to vyznívá, že Bůh je jaký? Jednak že je lhářem, což je velkým problémem pro Boží charakter. Druhak díky němu Bůh vyznívá takto: „V den, kdy z toho budete jíst, (vy) zemřete, Já (Bůh) vás zabiju.“ Protože okamžitě nezemřeli přirozenou smrtí podle Satanovy lži, ale jakmile Satan tuto lež zavádí, Boží slovo se stává tyranským. Stává se to přísným, protože zatím nezemřeli. A tak podle satana jediná věc, kterou by Bůh mohl udělat s někým, kdo má nesmrtnou duši je - dát mu věčný život v bídě a utrpení, a takhle Satan představil Boží charakter. Vidíme tedy přímý vztah mezi naukou o nesmrtnosti duše a Božím charakterem a ten proces spiritualismu.

To je velmi, velmi zásadní otázka, se kterou se musíme potýkat. Je to něco, - v tomto konkrétním případě Boží charakter, - s čím jsem já sám zápasil několik let a nedávno jsem sepsal k tématu řadu brožur. **Podivný čin Boží**: zůstává Bůh klidný a vyrovnaný až do samého konce, a pak ztratí nervy, vybuchne a všechny pozabíjí? My sami jsme Hitlera, Mussoliniho a všechny tyto lidi odložili a na vrcholu toho seznamu je Bůh, který vyhladil spoustu lidí? Je tohle to, co se stane na konci věků?

A co prohlášení jako v 5. Mojžíšově 7? „Projděte město a všechny je vyhladte“. Udělejte genocidu na hodně z nich. Vezměte si meče a zapíchněte všechny ženy a děti. Zabijte je všechny. O čem to je? Jak to v Písmu funguje? (*Další brožura: Odhalení hada při dobytí Kanaánu*). Existuje spousta lidí, kteří čtou Bibli, oni jsou posluchači Slova, ale nejsou činiteli.

Millerovy pravidla výkladu Bible. Tohle je to, co Millerovy pravidla říkají: Brát Bibli jednoduše a, jak říkáš, brát ji tak, jak ji čteš, pokud to však nepřináší násilí vůči přírodě (přírodním zákonům). Je vzetí meče a zapíchnutí ho do dítěte, děláním násilí na přírodním zákoně? Nebo je to něco, co děláme každý den, nebo je to jen něco, co pořád procvičujeme? Musíme si položit otázku, rozumím tomu správně? Pokládáš dobrou otázku, protože pokud to jednoduše čtete tak, jak se to tam čte, protože si myslíme, že tomu rozumíme, pak to vypadá, že přesně to se tam říká. Och, takže tohle je to, co je ode mne požadováno. Ale pak tu máme všechny tyhle další problémy, které musíme vyřešit, a tomu se chci věnovat nějaký čas.

Brožura „**Bohové Egypta jako blesky z nebe**“. Proč Bůh dal příkaz k ukamenování lidí? Když Ježíš říká, že veškerý hřích a rouhání bude člověku odpuštěno, ale když se nějaký člověk rouhá Bohu ve Starém zákoně, vezmou ho a ukamenují ho k smrti. Co se stalo s odpuštěním? Co se stalo s milosrdenstvím? No jasně, Augustýn nám může pomoci. Dispenzační, to je Starý zákon, s tím si už starosti neděláme. Díky Bohu, že jsem se nenarodil ve Starém zákoně, už nemusíme být kamenováni. Jak tedy vyřešit toto napětí, protože to jsou skutečné otázky, když jsou lidé kamenováni.

Nebo si čtete Numeri 11. Pojdme se krátce podívat na Numeri 11. Začínám hicovat na tomto tématu. Pojdme se podívat do Numeri 11. Co tam čtete? Jak to tam čtete? " I stalo se, že lid ztěžoval a stýskal sobě, což se nelíbilo Hospodinu. Protož, slyše to Hospodin, rozhněval se náramně, a roznítil se proti

nim oheň Hospodinův, a spálil zadní díl vojska.“ Hospodin se tedy rozčílí. Vychází oheň a někteří z nich jsou „ugrilováni“. Co je tohle? Jak tomu rozumíme? No, porovnávejte Písmo s Písmem.

To je další věc, kterou vidíme v Millerových pravidlech výkladu. Vezměte **všechno**, co Bible říká o konkrétním tématu, a když nashromáždíte všechny části, tehdy vytvořte svůj závěr. Ale to, co mnoho lidí udělá, je, že si vezmou jednu nebo dvě pasáže, vytvoří závěr a pak přizpůsobí všechny ostatní pasáže tomu původnímu závěru. Tohle nejsou Millerova pravidla. Takhle neprovádíte studium Bible. Vy si prostudujete všechno, přečtete si vše o tématu, co najdete, a pak, pokud dokážete sladit všechna ta tvrzení, Miller říká, že se nemůžete zmýlit. To je zajímavé tvrzení, že?

Ale já slyším lidi říkat, že je třeba si vzít ty jasné texty k interpretaci těch nejasných textů. Jak to funguje? Některým lidem jsou některé texty velmi jasné a jiným lidem nejsou. A pak jsou na druhé straně další texty, které jsou velmi, velmi jasné, a jiným lidem nejsou. Jak se tedy rozhodnout, co je jasné a co nejasné a kdo o těchto věcech rozhoduje? To je několik věcí, na které se musíme podívat.

A co se týče egyptských ran, brožura „**Golgota v Egyptě**“. Jak s nimi naložíme? Potopa. *Brožura „Kristův předpotopní kříž“*. Bůh říká, že zničí Zemi. V Genesis 6:13 Bůh říká: „Zahladím je i se zemí.“ Jak se k tomuhle máme postavit?

V knize Velký spor, strana 652, je jedno prohlášení: „Ve světle, které září z Golgoty, vypadají Boží vlastnosti, které v nás vzbuzovaly strach a posvátnou bázeň, krásné a přitažlivé.“ To jsou některé z věcí, o kterých chci uvažovat, když se díváme na Boží charakter. Protože chci být zapečetěn jménem Otce a chci být jako Ježíš ve způsobu, jakým jednal s lidmi. Mt 26:52 „Vrať svůj meč na místo. Neboť všichni, kdo se chápou meče, mečem zahynou.“

To nám dává tak trochu přehled o tom, jaká témata Pentagonu lží se chystáme v příštích několika dnech probrat. Jak jsem zdůraznil v brožurách, ke každému z těchto bodů jsem napsal písemný materiál ke každému z nich a my je máme na stránkách, takže si ty body můžete přečíst podrobněji, jak je budeme procházet. (K dispozici na webu MaranathaMedia.cz ke stažení)

Chci vám jen poděkovat za váš čas a těším se, až se zítra uvidíme s těmi, kteří to zvládnou na 10. hodinu, takže pojďme tu zakončit modlitbou.

Náš Otče v nebi, teď ti děkujeme, že k tobě můžeme přistupovat ve jménu Ježíše. Děkuji Ti za to, že jsi nám dal knihu Velký spor, která k nám mluví tak jasně o tom mistrovském díle podvodu, jež nám satan způsobil, abychom neporozuměli Písmům. Abychom to četli způsobem, který se nám jeví jako přirozený, a přitom zapomínáme, že Bůh říká: „Moje cesty nejsou vaše cesty a vaše myšlenky nejsou Mé myšlenky“, takže abychom mohli odhalit satanovy podvody, musíme číst Písmo očima Ježíše Krista a skrze chápání Jeho charakteru. Děkuji ti, Otče, že jsi mi dal oči, abych uviděl tyto podvody, a tak k tobě přicházím s vděčností a díky. Modlím se za všechny zde, abychom tyto kousky krok za krokem dali dohromady s pomocí Tvého Ducha, abychom mohli být zapečetěni na našich čelech skutečným charakterem našeho Otce, protože když známe Otce, přestaneme hřešit. A pokud stále hřešíme, znamená to, že ještě neznáme Otce. Pomoz nám Otče nebeský, abychom tě více a úplně poznali skrze Ježíšův život. Dej nám prosím dobrou noc plnou odpočinku a zítra nás bezpečně přived'. A za to Ti děkuji jménem Ježíše. Amen.

2 - Nájezdy spiritualismu

Prezentováno - 27. října 2016

03:50 Včera večer jsme představili pět bodů tzv. Pentagonu lží. A začali jsme s knihou Velký spor, strana 561, jak to máme zde na tabuli; mistrovské dílo podvodu, které satan přivedl na svět. A jak se zde říká: *„Dosud svého cíle ještě plně nedosáhl, jeho námaha však bude korunována úspěchem. ... Kromě na těch, kteří jsou udržováni mocí Boží skrze víru v Jeho slovo...“*. Naše chápání Božího slova a víra v Jeho slovo je tedy jediná věc, která nás od tohoto podvodu zachrání.

Samozřejmě ďábel má mnoho podvodů a Pentagon lží konkrétně políčil na ty, kteří se snaží následovat Krista; na ty, kteří chtějí následovat Písma a chodit za Kristem. Je očividné, že tyto nauky a tato učení jsou zaměřena na křesťanskou víru a jsou navržena tak, aby nepřítel chytil křesťany do pasti.

A jak jsme se znovu zmínili, Velký spor, strana 588, dva velké bludy: nesmrtelnost duše a posvátnost neděle, to je základ, na kterém Satan zbudoval svůj Pentagon lží.

A jak vidíme, spiritualismus je proces, kterým se Boží slovo překrucuje a mění tak, aby znamenalo něco jiného nebo protikladného, než co Bůh původně zamýšlel. Jak jsme řekli, Boží slovo: „V den, kdy z něj (stromu) pojíte, určitě zemřete“, bylo změněno přesně naopak: Určitě NEZEMŘETE, což znamená, že Bůh je lhář. Jakmile však lidé opravdu umírají, satan je učí: „No smrt je branou do lepšího života...“ a je to tedy ve skutečnosti pravým opakem toho, co chtěl Bůh říci. A na této lži Satan vybudoval celý tento systém. Mistrovské dílo podvodu je postaveno na této konkrétní lži.

A k tomu se přidala posvátnost neděle, která je v „Nimrodově systému“; kde Semiramis řekla, že Nimrod vystoupil na slunce a on že představuje sílu člověka ochránit se. A každý večer Nimrod (slunce) sestupuje do podsvětí a bojuje tam se zlými duchy. A každé ráno, když povstává (vychází slunce), lidé uctívají a

chválí Nimroda jako symbol lidské síly, která je ochrání a osvobodí od věcí, jež je trápí.

Mám tu pro vás další citát týkající se spiritualismu. Toto se nachází v knize Duchovní dary 4b, strana 88, (4SG88) a tam se říká: Učitelé spiritualismu přijdou příjemným okouzlujícím způsobem, aby vás oklamali, a pokud budete poslouchat jejich bajky, necháte se zmást nepřitelem spravedlnosti a **jistotně** ztratíte svou odměnu. Jakmile vás ten fascinující vliv onoho arci-podvodníka přemůže, **jste otráveni a jeho smrtící vliv znehodnocuje (rozřедуje) a ničí vaši víru v to, že Kristus je Boží Syn.**

Čili prostřednictvím spiritualismu dochází ke kontaminování (otrávení) schopnosti mysli (mozku) pochopit, že Ježíš je **Syn Boha**. Vidíme tedy přímé spojení zde mezi spiritualismem a naukou o Trojici. Ty dvě se ovlivňují, pokud jde o chápání tohoto učení.

07:33 A tak včera večer jsme stručně hovořili o tom, jak se milleritské hnutí dostalo ke slovu Božímu. Jak už máte povědomost, že Miller měl jistý soubor pravidel, podle kterých fungoval. A kvůli tomu, že Miller odmítl své křesťanské kořeny, tak jak víme, upadl do deismu. A poté, co uviděl tu zázračnou událost na jezeře Lake Champlain - to je tam nahoře na severu státu New York poblíž hranic s Kanadou – tak se přesvědčil, že existuje něco nadpřirozeného; protože armáda američanů neměla být schopna porazit britskou armádu, ale amíci přesto vyhráli! A tak si začal klást otázky na posmrtný život; jako třeba co se stane po smrti člověka. A začal studovat Písma. Jeho deističtí přátelé mu řekli: Ale tato kniha (Bible) je plná rozporů!

A on řekl: „Bud' vyřeším všechny tyhle rozpory ke své vlastní spokojenosti, nebo budu stále deista.“

S touto prací tedy začal v roce 1816 a dva roky studoval Bibli. A pak samozřejmě v roce 1818 dospěl k závěru, že Kristus se vrátí v roce 1843, podle proctví z 8. kapitoly Daniela; a to pouze s využitím Crudenovy konkordance a Bible. Když odložil všechna učení křesťanských církví, která v té době existovala, vyvinul si svůj vlastní systém porozumění. A v knize Rané spisy (Early Writings) je o tom

něco napsáno.

Dílo **Rané spisy** (Early Writings) zaznamenávají sen Williama Millera; neboli sen, který měl. A je to zapsané na straně 81: „Zdálo se mi, že neviditelnou rukou mi Bůh...“ a to hovoří William Miller, ... „poslal umělecky vypracovanou skříňku na klenoty; asi deset palců dlouhou a šest palců širokou...“ Často jsem přemýšlel, proč byl tak přesný ohledně těch jednotek 10 palců a 6 palců ☺ Bylo to měřeno ve snu? A má nějaký význam 10 palců x 6 palců? A proč je vyrobena z ebenu a vykládaná perlami? Zajímavé detaily ve snu. ... „U skříňky byl klíček. Hned jsem jej vzal a otevřel skříňku a ke svému údivu jsem zjistil, že je naplněna různými klenoty, diamanty, drahými kameny, zlatými a stříbrnými mincemi různé velikosti i ceny. Všechny měly ve skříňce své určené místo, byly překrásně uspořádány a zářily takovým světlem a nádherou, jako slunce.“

10:23 Toto je sen Williama Millera. A měl tu skříňku a měl taky klíč.

V periodiku Přítomná pravda (The Present Truth), **James White, Přítomná pravda, květen 1850. č. 10**, napsal James White o snu Williama Millera tato slova:

Tato „skříňka“ reprezentuje ony velké pravdy Bible - vztahující se k druhému příchodu našeho Pána Ježíše Krista - které byly dány Br. Millerovi, aby je uveřejnil do světa. Ten přiložený „klíček“ byl Millerův vykladačský způsob prorockého Slova - porovnávat Písmo s Písmem – kdy Bible je sama sobě vlastním vykladačem. Pomocí tohoto klíčku Br. Miller otevřel skříňku neboli ty velké pravdy o adventu (druhém příchodu) pro svět.

A co bych zde chtěl říci, že pokud chceme být Filadelfčané (z církve Filadelfské), kteří procházejí dveřmi do místa svatyně svatých - protože ty dveře se nám otevírají ve 3. kapitole Zjevení - pokud chceme těmito dveřmi projít, tento klíč musíme mít v našich rukou! A našťěstí je v Mal 4:6 psáno, že v těchto posledních dnech Bůh obrátí srdce otců k dětem a srdce dětí k otcům; čili že se vrátíme k základům naší víry. Budeme studovat historii lidí, kteří založili adventistické hnutí, a z rukou Williama Millera si vezmeme KLÍČ, který on použil k otevření

této skříňky. Neexistuje žádný jiný způsob, jak ji otevřít; bez tohoto klíče neexistuje jiný způsob, jak dát učení adventismu smysl.

A tak tu máme inspirované prohlášení; v Review and Herald, 25. listopadu 1884. Ellen Whiteová píše tato slova: Ti, kdo se zabývají hlásáním poselství třetího anděla, tak ti prohledávají Písma podle **STEJNÉHO** plánu, který přijal otec Miller. Takže každý, kdo tvrdí, že předkládá poselství třetího anděla, a nenásleduje tyto principy, tak ten nekáže poselství třetího anděla. Je to velmi jednoduché.

Ptal jsem se v několika sborech: „Kolik z vás slyšelo o Millerových pravidlech výkladu Bible?“ „Hmm, nikdy jsem o nich neslyšel!“ Co jsou zač, jaká jsou tato pravidla? Opravdu bychom tato pravidla měli znát. Pokud je to klíč, kterým Miller odemkl tato proroctví, musíme je znát; a pokud chceme odemknout tento poklad, musíme mít disciplínu (kázeň, pořádek), abychom je mohli aplikovat, když studujeme Písma.

A tak ti, kdo se zabývají hlásáním poselství třetího anděla, tak ti prohledávají Písma podle STEJNÉHO plánu, který přijal otec Miller. A EGW dále říká: V malé knížce s názvem „Pohledy na proroctví a prorockou chronologii“ dává otec Miller následující jednoduchá, ale duchaplná a důležitá pravidla pro studium a výklad Bible.

Víte co je zajímavé? Četl jsem tohle předsedovi sdružení; o těchto pravidlech Williama Millera. A jeho odpověď ke mě byla: „Bible říká, že bychom žádného člověka neměli nazývat otec! ☹ Protože EGW mu říkala otec Miller; pro ní to byl termín náklonnosti, který mu dala; a takto to bylo předsedou překrouceno. Takže znovu, lidé slyší, co chtějí slyšet; a prostřednictvím toho malého procesu se předseda dokázal tomuto uzavřít. **Nepotřebujeme otce Millera! Potřebujeme Millarda Ericksona; potřebujeme baptisty; potřebujeme, aby nám katoličtí teologové řekli, co znamená slovo zplozený-jednorozený.** No každopádně musím zklidnit, tohle mě trochu nazvedává...

14:00 Každé slovo musí mít svůj patřičný vliv na téma zkoumané z Bible.

Toto je velmi důležitý princip. KAŽDÉ slovo musí mít své místo. TAK mnohokrát

vidíme, kdy někdo vezme jedinou pasáž z Bible nebo z Ducha proroctví, a použije ji jako beranidlo k ubíjení všech ostatních výroků. Houževnatě lpí na jednom názoru a ničí všechno ostatní. Lidé, kteří to dělají, přijdou o svoji duši. Musíme vzít VŠECHNA prohlášení dohromady. A v tomto bodě si pečlivěji přečteme některá pravidla Williama Millera. Musíme být pilní, takže pokud nám je předložena pasáž týkající se tématu, o kterém diskutujeme, a která mění to, co už doposud vidíme a chápeme, musíme se přizpůsobit, aby to sedělo všem pasážím. Při používání Písma nemůžeme být selektivní; ne, pokud se chceme řídit stejným plánem, jaký přijal William Miller.

14:560 Celé Písmo je nezbytné a může být pochopeno pečlivou aplikací a studiem.

Duch proroctví také činí prohlášení: Ti, kteří na kolenou prohledávají Bibli... Prohledáváme Bibli na kolenou? Vezmeme si Bibli, poklekne a řekneme: Otče, nerozumím tomu. Pomoz mi prosím pochopit, co tato pasáž Písma říká. Pokud s touto Knihou nebudeme zápasit, pokud v ní nejsou pasáže, které by nás v hlavě trápily a vedly k tomu, abychom řekli: Otče, ukaž mi to, my nestudujeme Bibli... Protože v ní jsou věci, kterým je i nadále těžké porozumět; takže je musíme poskládat dohromady.

Mnoho lidí je v luxusní pozici, kdy mají soubor dvaceti osmi věroučných bodů, které od NICH nevyžadují, aby se sami od sebe učili! Už nemusí být protestanty, protože už je to pro ně vše vyloženo; prostě to mají; už nemusí myslet. Ale my nechceme být takoví. Chceme být lidem knihy. Není to náhodou jméno, které dostali adventisté sedmého dne, lid Knihy? Musíme si tedy tu Knihu přečíst a věrně studovat přítomnou pravdu, která je tu pro nás v těchto posledních dnech.

16:09 Nic zjevené v Písmu nemůže být nebo nebude skryto před těmi, kdo prosí ve víře a bez pochyb.

Abyste pochopili nauku, shromážděte všeliké Písmo k tématu, jež chcete znát; pak ať každé slovo má svůj vlastní vliv; a pokud dokážete vytvořit svou teorii bez rozporu, nemůžete se mýlit.

To je Ellen Whiteová, která přímo cituje Williama Millera a říká: Musíme zahrnout všechna prohlášení či citáty.

Pamatuji si, když jsem studoval téma jednorozeného zplozeného Syna Božího, a měl jsem tři nebo čtyři výroky, které podle všeho naznačovaly možný názor, že učení Trojice je správné.

A pak jsem se začal zabývat všemi ostatními výroky na téma Božího Syna. Když jsem se dostal k cca 500 výrokům, začal jsem přemýšlet: „Hmm možná u těch 500 je jednotnost a těmto třem nebo čtyřem citátům mohu porozumět ve světle těchto 500. Určitě existuje váha důkazů, pokud jde o to, jak těmto věcem rozumíme; ne že bychom jakýkoli citát odmítli. Vždy existuje nebezpečí, že lidé řeknou: „Prostě toto tvrzení odmítám.“ Ne, musíme harmonizovat každou pasáž, která je uvedena v Písmu a v Duchu proroctví.

Písmo musí být vlastním vykladačem ...

Toto je náročná disciplína. Je velmi snadné vzít si, co o slovech z Písma říkají ostatní lidé. Musí to být jeho vlastní vykladač. Dáme si příklad - slovo zplozený (jednorozený). Pokud vyhledáte slovo zplozený, tak je v Písmu asi osm nebo devětkrát. V téměř každém případě znamená „narodit se“. Když necháte Bibli vyložit samu sebe ..., žena v Naimu, která měla jediného narozeného (zplozeného) Syna; byl to její syn; porodila ho. Samotné slovo z Písma tedy znamená zrozený, narozený. A tohle slovo nemusí nutně znamenat pouze jedinečnost, jak by nám chtělo říci mnoho teologů; i když si myslím, že první narozené dítě nebo jediné zplozené dítě je v určitém smyslu jedinečné; ale také je narozené; a to by nám řekla Bible.

A pak říká: Pokud budu závislý na učiteli, aby mi jej vysvětlil, a on bude hádat jeho význam, nebo mít touhu jej vysvětlit dle svého sektářského vyznání, nebo bude chtít být považován za mudrce, pak mým pravidlem bude jeho hádání, touha, vyznání nebo moudrost, a ne Bible...

Výše uvedené je součástí těchto pravidel a při studiu Bible se budeme snažit tyto zásady dodržovat.

Takže to vyžaduje čas. Strongova konkordance nám dává dobrý základ, na kterém si můžeme udělat představu o slově, ale přesto, pokud to chceme vědět sami, měli bychom studovat, kde se toto slovo vyskytuje v každé pasáži Písma; a musíme se ujistit, že máme dobrou záminku (zacházení). Nuže to vyžaduje čas; abyste se ujistili, že tomu rozumíte. A pro mnoho lidí je to práce příliš zdoluhavá; ale při studiu Písma je v sázce náš věčný život, takže bychom neměli nechat kámen na kameni.

A tak to byl jen krátký kus historie. Když se podíváme na studium Písma, a vlastně pokud toto máte ...; má každý tento dokument? Tady ve předu ještě nějaké máme. Tady na sedačce, Bene. Můžeme přejít na konec stránky 157.

20:01 George Storrs byl jedním z mužů, kteří ve 40. letech 18. století přinesli do adventismu učení o SMRTELNÉ lidské duši. A ve spodní části vidíme jeho citát; a říká se tam:

(Teorie nekonečného bytí v setrvání v hříchu a utrpení) podporuje zlomyslnou praxi mystifikování nebo toho, aby Písmo mělo v těch nejprostších textech nějaký tajný nebo skrytý význam. Tato zlomyslná praxe byla do Církve přivedena téměř hned, jak se apoštolové rozešli do světa. Konvertité z pohanství vypadali, že mají v úmyslu sjednotit pohanskou filozofii s křesťanstvím. To proto musí v Písmu najít hojnost tajemství; a ona praxe alegorizace - tj. přimět jazyk, aby obsahoval něco, co se v Písmu neobjevuje - začala a obecně převládala již před 3. stoletím. Tohle bylo nepochybně provedeno s výhledem - dovést pohanské filosofy k tomu, aby přijali křesťanství, což jim poskytlo plodné pole pro jejich výzkumy. Ale církev to vedlo na scestí do divokých oblastí domněnek; a každá živá představivost byla schopna v Bibli najít skryté zázraky, zatímco prostý doslovný význam textu nebyl brán do úvahy.

Tato osudová praxe se od věku na věk zvětšovala, až dokud nebyla jednoduchost evangelia úplně zatemněna a tahle temnota dodnes zcela nezmizela. Takže je tu George Storrs, který dává představu o praxi alegorizace.

21:29 Kolik lidí si přečetlo knihu Pravda vítězná (v originále Truth Triumphant)? Truth Triumphant od Benjaminu Wilkinsona poskytuje vynikající historii. Je to velmi podrobná historie; a na začátku této knihy získáte představu o dvou městech: Město Antiochie a město Alexandrie.

Ve městě Antiochie jste měli muže jako Lucián a další, kteří se řídili v zásadě stejnými pravidly jako William Miller; doslovné pravidla výkladu, sebrat vše dohromady; historické chápání proroctví. A pak v Alexandrii, která byla dole v Egyptě ...; měli jste Antiochii na sever od Jeruzaléma; měli jste Alexandrii na jihu, dole v Egyptě; a tam se řídili metodou alegorizace; totiž že skutečný význam Písma NENÍ na povrchu, a je tedy opačný k tomu, čemu vás ten text vlastně učí.

A samozřejmě to bylo z Alexandrie, odkud se vyvinul velký vliv na římskokatolický systém víry; ano z Alexandrie. Čili tato dvě města vyvinula různé metody porozumění; a to následovalo až do doby reformace.

Pokud se vrátíme na stranu 154 (v novém vydání 228); Mám tam tabulku. A pro ty, kteří nás sledují na YouTube, sledují živý přenos, přejděte na Maranathamedia.com/books; a vyhledejte knihu „Návrat Eliáše“ a stáhněte si jí; toto je kapitola č. 25 této knihy a odtud s námi můžete pokračovat.

23:11 Právě jsem se tedy dostal k seznamu několika nauk. První je učení o **Otcích a Synu**. Průkopníci adventistů učili, že Otec a Syn jsou doslovné bytosti a přesně to, co je popsáno v Bibli; takoví jsou. Vzhledem k tomu, že vyznání křesťanstva říkala, že Bůh je nehmotný; Bůh je bez těla a bez částí; i když vám kniha Daniel říká, že Bůh má vlasy; má oči, má nos; že sedí; že se pohybuje prostorem. To nám doslovně říká Bible, ale vyznání křesťanstva říkala jinak.

Nebe je doslovné místo; je to místo, kam jednou půjdeme. Zatímco v mnoha společenstvích nebo na mnoha místech: Nebe je stav bytí; je to existence, která existuje v pokoji a úžasu, ať jste kdekoli; nebo je tedy duchovní stav. Ale pro hnutí adventistů bylo nebe doslova místem.

Stvoření. Planeta Země byla stvořena během šesti doslovných dní. A jsem rád,

když slyším, že Církev znovu potvrdila své chápání stvoření během šesti doslovných dnů.

Ďábel je doslovný. Známe řadu denominací, které nevěří v ďábla; Kristadelfiáni (Bratři v Kristu) mimo jiné nevěří v doslovného ďábla. Bible však říká: ten starý had, ďábel, drak byl vyhnán z nebe.

Přirozenost člověka je smrtelná. Smrt je doslovná a tělo se vrací do prachu země.

A zde můžeme jít do každého z těchto výroků: Potopa, příběhy Starého zákona, Desatero přikázání, Šabat, **USTAVIČNÁ**. To je zajímavé téma. Chceme se trochu více podívat na téma denní alias ustavičné. Průkopníci adventistů měli ohledně 8. kapitoly Daniela jedinečné postavení. Jsme všichni obeznámeni s tématem ustavičné (soustavné, denní) a co to znamená? Když se v Da 8:11 říká: „základ jeho svatyně byl shozen...na zem“. Nové chápání *ustavičné* (denní) vyžaduje zduchovnění textu 8. kapitoly Daniela, ale průkopníci to chápali doslovně.

Samozřejmě, **narození z Panny**.

Kristova přirozenost. Když se říká, že Kristus vzal na sebe přirozenost Abrahamovu, číst Bibli doslovně, znamená to, že On na sebe vzal NAŠE TĚLO; vzal na sebe naši přirozenost; a to mu umožňuje být věrným a milosrdným Veleknězem; takže my můžeme směle přistoupit ke trůnu milosti, protože On je schopen pomoci těm, kteří jsou v pokušení, protože On jim rozumí.

Ježíšův zázrak; **SMRT Ježíše**; tedy že On ve skutečnosti zemřel! To je něco, co bychom měli říci: To je samozřejmé, že Ježíš zemřel. No není to tak samozřejmé, protože existují lidé, kteří věří, že Ježíš ve skutečnosti nezemřel; zemřela ta Jeho lidská část, ale Jeho božská část nezemřela. A to vytváří celou řadu problémů.

Nebeská svatyně je doslovná a skutečná.

Starší (sboru) má být doslovným mužským manželem doslovné ženy. Takto čtete Bibli doslovně. Ale samozřejmě dnes bude tato konkrétní otázka dělit a ničit Církev adventistů sedmého dne. Vidíme věci, které se dějí a to v tomto

konkrétním čase, kdy v podstatě předseda severoamerické divize řekl Tedovi Wilsonovi, aby už v této otázce o ordinaci žen nebyl na obtíž. A v této otázce nastane skutečné uchopení moci. Zajímavé. Něco podobného již znáte ...; pokud bychom Bibli četli jen doslovně, bylo by to mnohem snazší na pochopení; ale tohle udělat, to vyžaduje, abychom byli ve sporu se světem, a to zase mnozí nechtějí.

Vyšetřující soud. „Knihy byly otevřeny a byl vynesen soud“. Knihy byly otevřeny; doslovné události, které se odehrály na konci 2300 letého proroctví.

A samozřejmě, **Druhý příchod** je doslovná zvuková událost.

Tohle byl základ hnutí adventistů. Toto je klíč, který odemkl ty poklady ve skříňce, a musíme si to pamatovat.

Na straně 155 jsem zaznamenal řadu bodů pravidel od Williama Millera. V příloze ke knize „Life Matters“ mám úplný seznam Millerových pravidel interpretace, ale jsem si jist, že je najdete online. Mám jejich kopii také na mém webu.

Pomohlo by nám to přečíst si a říci: Čtu tímto způsobem Písmo? Sleduji tento systém? A Pane nauč mě, jak to udělat, a nepadnout do pokušení nabízet svůj názor na slovo Boží, místo toho, abych nechal slovo Boží mluvit ke mně, a říci mi, co ono říká. Podléhá Písmo mě, nebo já podléhám Písmu? Rozdíl je v tom, jak chápeme Boží slovo.

Samozřejmě, bod číslo jedenáct. To je podle mého chápání něco velmi důležitého. Jak zjistit, kdy je slovo použito obrazně? Pokud slovo dává smysl tak jak stojí a nevyvolává násilí vůči jednoduchým přírodním zákonům, pak musí být chápáno doslovně; v opačném případně obrazně.

A tady je důležitý bod, totiž že doslovné pravidlo výkladu se bere jako PRVNÍ v pořadí. Naše počáteční možnost pro čtení úryvků z Písma je číst slovo přirozeně tak, jak se čte. Pokud potom nastane problém, existuje něco, co nás přiměje říci: To je problém...; jako např. když Bible říká, resp. Ježíš říká: „Ját jsem dvéře.“ Pokud to čtete doslovně, je to problém; to dělá násilí vůči přírodě. A tak

hledáte, co tím Ježíš myslí tím, že „já jsem dveře“? A on říká: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ Prostřednictvím tohoto procesu tedy vidíme, že Ježíš je způsob, jak lidé mohou najít věčnou spásu. To myslí těmi dveřmi.

Bod číslo dvanáct: Chcete-li se dozvědět skutečný význam postav, vystopujte své obrazné slovo napříč svou Biblií a tam, kde ho naleznete vysvětlené, vložte je na svou postavu; a pokud to dává smysl, nemusíte dál pokračovat; pokud ne, hledejte dál.

29:49 To jsou věci, které vám doporučuji pečlivě studovat. Zajímavé na stránce, strana 156. Zde je shrnutí Williama Millera:

„Věřím, že Bible je zjevená Boží vůle člověku, a vše, co je v ní uvedeno, je třeba, aby křesťané pochopili v několika érách a okolnostech, na které můžou odkazovat. Například to, čemu dnes možná rozumíme, nemuselo být nutné pochopit před 1000 lety; jejím cílem je odhalit věci nové i staré, aby byl Boží člověk důkladně vybaven a zdokonalen v každém dobrém díle pro věk, ve kterém žije. Věřím, že Bible je odhalena tím nejlepším možným způsobem, aby ji pochopili všichni lidé v každém věku a za každých okolností; a že je třeba jí chápat tak doslovně, jak jen to lze, a dávat dobrý smysl; a že v každém případě, kde je jazyk obrazný, musíme dovolit Biblii vysvětlit její vlastní vyobrazení. V žádném případě o Písmu nesmíme spekulovat a předpokládat věci, které nejsou jasně vyjádřeny; ale ani neodmítat věci, které jsou jasně vyučovány.“

A znovu, tam mám ten citát Ellen Whiteové na straně 156: „Ti, kdo se zabývají hlásáním poselství třetího anděla, tak ti prohledávají Písma podle **STEJNÉHO** plánu, který přijal otec Miller.“

Na té stránce máme zajímavé prohlášení od J. N. Loughborougha. Všichni měli jasnou představu o tomto konkrétním problému. A potom, co je zajímavé, na straně 158; že když začal působit Duch proroctví, vidíme, že se ta vidění začal pokoušet ovlivňovat spiritualismus. A tak zde v díle „Črty ze života Jamese a Ellen Whiteových - *Life Sketches of James and Ellen White*“ čteme toto prohlášení:

„Když jsme se chystali na cestu do New Bedfordu, dorazila ke mně zvláštní zpráva od sestry M, abych přišla a vyprávěla, co mi Pán ukázal. Bratr Nichols vzal moji sestru a mě do domu, kde bylo shromážděno docela dost lidí. Byli tam přítomní jednotlivci, kteří mi byli ukázáni jako silní fanatici. Zabývali se lidským nebo satanským vlivem a nazývali to Duchem Božím. Předtím jsem je neviděla na vlastní oči, přesto ale jejich tvář byla známá, protože mi byly ukázány jejich chyby a ničivý vliv; a cítila jsem, že mám zákaz vyprávět své vidění v takové společnosti.“ *To je zajímavé prohlášení: Ne, neříkej ani slovo, ne v přítomnosti této společnosti.* „Byli tam někteří, které jsme měli rádi, ale oni byli v tomto podvodu svádění na scestí. Tamní vůdčí osobnosti to považovali za příznivou příležitost uplatnit na mě svůj vliv a přimět mě, abych se podvolila jejich názorům. Věděla jsem, že jejich jediným cílem bylo **zmanipulovat ty více, zduchovnit jejich doslovný význam, hodit na mě satanský vliv a nazvat to Boží mocí.**“

To se stalo na samém počátku našeho Hnutí. A bylo nám řečeno, že v posledních dnech, že ti tři andělé, poselství třetího anděla, zejména z období 1840 až 1844, se bude opakovat. Budeme čelit mnoha stejným věcem. A proto je pro nás dobré historii tohoto Hnutí studovat, abychom věděli, co na nás čeká.

A co se týče spiritualismu (spiritismu), všude je dnes stejný vliv. A díky přístupu, který máme k dispozici prostřednictvím internetu a dalších médií, tolik lidí má na výběr k poslechu populárních duchovních-teologů z různých denominací a můžou se tak zasypávat spiritualismem a zduchovňovat Bibli. Jsem si jistý, že mnozí z vás slyšeli o spirituální (duchovní) formaci a všech těchto druhích věcí; jako je Chrislám a další věci, jež používají duchovní metodu interpretace k tomu, aby přinesly (falešnou) ekumenu ...; pospojovat lidi.

33:59 Další prohlášení zde: Nepodložené vědecké teorie přicházejí jako zloděj v noci, kradou mezníky a podkopávají pilíře naší víry. Bůh mi ukázal, že studenti medicíny se nemají v takových teoriích vzdělávat, protože Bůh tyto teorie nepodporuje. Nejklamnější pokušení nepřítele přicházejí dovnitř a přicházejí do té nejvyšší vyvýšené roviny. Tyto zduchovňují doktríny přítomné pravdy, dokud není rozdíl mezi podstatou a stínem. *Lékařský misionář, strana 87.*

A samozřejmě – osobně si myslím, že zde by EGW mohla narážet na Kelloggovo dílo; když představil své chápání Trojice, aby zduchovnil význam nebeské Svatyně a všech těchto předobrazů.

34:54 Je zajímavé vědět, že E. J. Waggoner ...; Mám malou brožuru nazvanou „Lekce z historie církevní organizace“ a o tom, jak E. J. Wagoner vstoupil do tohoto procesu spiritualizace prostřednictvím svého chápání organizace, prostřednictvím svého chápání toho, co je Církev. A toto je doktrína, která dnes hodně převládá mezi mnoha lidmi; a oni používají spisy A. T. Jonese v jeho pozdějších letech, tzn. od roku 1907; dokumenty jako ‚This is the Church‘, nebo ‚What is the Church‘. Tenhle materiál je spiritualismus! Ale mnoho lidí si myslí, protože je to A. T. Jones, tak že je to dobrý materiál. Protože nabízí pouze pohled na Církev, který je POUZE duchovní; že církev se skládá pouze z těch lidí, kteří jsou v Kristu. Ale kdo může vědět, kdo jsou tito lidé? Není tedy uznáváno, že existuje nějaký organizovaný orgán, organizovaná práce a tudíž, že musí existovat viditelná organizace, která zabírá místo.

Vždyť víme, že v Církvi rostou pšenice a koukol společně, uvnitř Církve! Což znamená, že v Církvi nejsou jen ti duchovní lidé. Proč? Protože, jak nám bylo řečeno, Církev je nemocnicí pro hříšníky! A někteří hříšníci nejsou přímo propojeni s Kristem, ale pro ně my pracujeme; my s nimi pracujeme, abychom se dostali k pravdě.

A tak pokud jde o doktrínu o církvi, Waggoner ji přirovnal k tělu; neboli že když je Duch svatý můj průvodce a Duch svatý je můj učitel, tak už nepotřebuji žádného jiného člověka; nepotřebuji žádný jiný vliv zvenku kromě toho, co mám. A to vás vede přesně tou samou cestou: „zajisté nezemřete“. Pokud se budete nadále soustředit na tuto víru, že „Kristus přebývá ve mně, a to je vše, co potřebuji“, pak jste zcela autonomní od kohokoli jiného; a je nemožné spolupracovat s jinými lidmi, pokud přemýšlíte právě v tomto druhu smýšlení.

37:01 A Ellen Whiteová hovořila **přímo** k tomuto problému. Udělala to v roce 1894. Napsala Waggonerovi; napsala Jonesovi; „Ohledně církevní organizace se mýlíte! A budete mít velké potíže, pokud touto cestou budete pokračovat.“ Ale oni stále tlačili na tuto konkrétní notu.

A samozřejmě na konci 90. let 19. století jsme měli dobu „královské moci“, kde Generální konferenci dominovalo a řídilo dílo několik mužů. A tohle poskytl Jonesovi a Waggonerovi dokonalý opoziční rámec pro útok na systém církevní organizace. A ono to znělo, jako by mířili správným směrem, ale žel prostě mířili opačným směrem. Takže jste měli jednu skupinu mužů, která centralizovala veškerou moc uvnitř organizace, a další skupinu mužů, která se – pokud jde o názor na organizaci - odštěpovala k myšlence chaosu.

A tak vidíme, že Ellen Whiteová psala Jonesovi v letech 1907-1908 až 1910; „Děláte krutou práci pro Boží církev v tom, co činíte a zveřejňováním těchto informací a duchovna, do kterého jste zapojen.“ Je to docela šok, ale ty citáty tam jsou. V době, kdy Waggoner ležel na smrtelné posteli v roce 1916, on zduchovněl téměř všechna hlavní učení adventismu. Nevěřil v nebeskou svatyni; nevěřil ve vítězství nad hříchem; nevěřil vyšetřujícímu soudu; rok 1844 byl pro něj irelevantní.

38:31 To je to, co se stane, když zabřednete do spiritualismu, když zduchovňujete; a může to k vám přijít v té nejjemnější podobě. A samozřejmě, Waggoner a Jones byli zasaženi Kelloggovým panteismem, a to je rovnou vyvedlo z poselství. A proto musíme být při čtení Písma opatrní. A život Jonese a Waggonera je **pro mě obzvláště varující**, protože spisy Jonese a Waggonera miluji, a to až do roku 1895 včetně poselství z roku 1888. **Bolí to** - číst věci o tom, co se jim stalo v pozdějších letech.

A co že se stalo Waggonerovi prostřednictvím jeho nauky o Duchovní spřízněnosti? On se zamiloval do své sekretářky a řekl: „No, Bůh pro nás má zvláštní osobu; a pokud si zde na Zemi vezmete nesprávnou osobu, tak až se dostanete do nebe, budete ženatý/vdaná s tou správnou osobou.“ A on této myšlence věřil, totiž že tato žena, jeho sekretářka, že se vezmou, až se dostane do nebe; i když již byl ženatý se svou ženou. A Ellen White mu řekla: „Jste ve velké bryndě. Musíte tyto myšlenky odložit. Jde o zduchovnění chápání manželství a jeho posunutí takovým způsobem, že ve své mysli můžete mít to, co chcete teď, a přitom prohlašovat, že to bude v budoucnu.“ Je velmi smutné, že se to stalo E. J. Waggonerovi.

39:55 A opět, mnoho lidí používá spisy E. J. Waggonera k podkopávání principů organizace Boží církve a rozhlašuje o něm jako o hrdinovi v tématu organizace. Já jsem našel něco velmi odlišného, když jsem to porovnal se spiritualismem a protože jsem věděl, do čeho byli tito muži zapojeni. A jak říkám, způsobuje mi to jistý žal.

Nyní přicházíme kolem doby po odmítnutí poselství roku 1888, kdy Bůh nabízel Božimu lidu porozumění Zákonu a Smlouvám mimo Augustinovo chápání; ale církev tohle odmítla; a tím že to udělala, tak to mělo pro Boží církve vážné důsledky.

Navíc je zajímavé, že v listopadu 1892 Ellen White uvedla, že „začaly padat kapky pozdního deště“; a krátce poté, v roce 1893, přednesl A. T. Jones svá kázání z roku 1893; některá z nejlepších kázání, která jsem kdy četl na téma Spravedlnosti z víry.

Kolik že let po roce 1844 přednesl Jones svá kázání v roce 1893? 49 let! Je to zajímavé datum, zajímavý časový rámeček? 49 let a přichází 50-tý rok resp. období jubilea. A Ellen Whiteová v knize Rané spisy strana 35, říká, že když Bůh oznámil den a hodinu Kristova příchodu: Tehdy započalo jubileum neboli 50. rok. Rok 1894 mohl být rokem jubilea. Mohl to být rok, kdy Boží lid mohl jít domů! Zajímavé; podle jubilea. Poselství roku 1888 však samozřejmě bylo odmítnuto. A my se na to podíváme velmi podrobně, kde Ellen Whiteová říká: „Viděla jsem, že o těch smlouvách má Waggoner pravdu.“ A my se ještě vrátíme a podíváme se na to.

Všimněte si něčeho na straně 160. Je tu dlouhý citát. Doporučuji vám přečíst si tento citát. Uvědomil jsem si to asi před 8 lety. A byl jsem z něj v šoku, protože jsem ho nikdy předtím neslyšel. Čteme shora. Toto je z Vydaných rukopisů (Manuscript Release 20 MR 17-22), svazek 20, strana 17-21:

V této fázi našich zkušeností nesmíme odvádět naši mysl od zvláštního světla, které bylo dáno [nám], abychom jej zvažovali na tomto důležitém shromáždění naší konference. A tady byl bratr Daniells, jehož mysl zpracovával nepřítel; a vaše mysl a mysl staršího Prescottta byly opracovávány

anděly, kteří byli vyhnáni z nebe... *Dává vám to povzbuzení? Tito muži, jejich myslí, opracovávali anděle, kteří byli vyhnáni z nebe! Mysleli to vážně, aby toto Hnutí zničili.* „Satanovým dílem bylo odvrátit vaši mysl, aby se zaměřila na čárky a háčky, které vám nevnukl Pán.“ *A pak to pokračuje, ona říká: A od počátku mi bylo ukázáno, že Pán nedal ani staršímu Daniellovi, ani Prescottovi břemeno tohoto díla.*

Měly by být přivedeny Satanovy lsti? Co se týče této „USTAVIČNÉ“, měla by být tak velkým tématem, jež by mělo být vneseno, aby to zmátlo mysl lidí a zabránilo pokroku v práci v tomto důležitém časovém období? Nemělo by...

43:12 Názor staršího Prescottta a Daniellse na SOUSTAVNOU je nyní dominantním názorem uvnitř Církve adventistů sedmého dne; a ten názor přišel od lidí, jejichž myslí byly opracovávány anděly, kteří byli vyhnáni z nebe. Je to historie, které bychom měli rozumět? Měli bychom těmto věcem rozumět, pokud se chceme řídit výkladovými pravidly Williama Millera.

Text pokračuje a říká: Toto téma by nemělo být představováno, protože duch, který by byl přiveden, by byl nepřátelský a Lucifer bdí každou chvíli. Někteří lidé si myslí, že při poskytování tohoto přehledu Ellen Whiteová říká, že USTAVIČNÁ není důležitým tématem. Je to důležité téma! Ale to, co jim říkala, je, že není důležité, aby vaše chápání tohoto tématu přineslo toto. To byl zdvořilý způsob, jak říci: Jste na špatné cestě. Jdete špatným směrem. A ona to dává celkem jasně najevo tím, co zde říká, ale dělá to jemně.

Ve třetím odstavci říká: „Neměli jste morální právo na to, jak jste se rozohnili na téma USTAVIČNÉ, a předpokládat, že o této otázce rozhodne váš vliv. Byl tu starší Haskell, který nesl tíživé odpovědnosti, a je tu starší Irwin a několik mužů, které bych mohla zmínit, kteří mají tíživé zodpovědnosti. Kde byla vaše úcta k těmto lidem ve starším věku? Jakou autoritu jste mohli uplatnit bez toho, aniž byste vzali všechny odpovědné muže, kteří tu záležitost zvažují?“ Tady jsou pořádně silná slova, které tu ona mluví.

Pokud je nutná jakákoli změna, Bůh bude v souladu s tou konzistentní změnou, ale když je lidem odevzdáno poselství vyžadující velkou

zodpovědnost, [Bůh] žádá věrnost, která bude působit láskou a očistí duši. Starší Daniells a Prescott, ti oba potřebují nové obrácení. To je trochu děšivé?! Ona tu říká, že předseda Generální konference není obrácený. Tohle je pěkně závažné kolem roku 1910.

„Jakési podivné dílo začalo, a není v souladu s dílem, které na naši zemi přišel vykonat Kristus; a všichni, kteří jsou opravdu obrácení, budou pracovat na Kristově díle.... Dále se tam říká: Před námi je celosvětové dílo. Dostala jsem znázornění Johna Kellogga. Velmi atraktivní osobnost zastupovala myšlenky klamných argumentů, které předkládal, smýšlení odlišné od pravé biblické pravdy. A ti, kdo hladovějí a žízní po něčem novém, prosazovali myšlenky [tak klamně], že starší Prescott byl ve velkém nebezpečí. Starší Daniells byl ve velkém nebezpečí, že bude zahalen falešnou představou, že pokud by bylo možné šířit všude tato smýšlení, bylo by to jako nový svět. Ano, bylo by; ale i když jejich mysli byly takto pohlceny, bylo mi ukázáno, že bratr Daniells a bratr Prescott se zapléтали do svých zážitkových názorů spiritualistického vzezření a přitahovali náš lid k překrásným názorům, které by, pokud je to možné, oklamaly všechny vyvolené.“

Je to velmi, velmi významné prohlášení. A vidíme, že když Jones a Waggoner tlačili jedním směrem proti organizaci, Prescott a Daniells a další tlačili druhým směrem a snažili se převzít kontrolu nad dílem; a když ho převzali pod kontrolu, dostali zprávu. Jones a Waggoner měli jednu formu spiritualismu; Prescott a Daniels měli jinou formu spiritualismu. A takhle Satan pracuje na tom, aby v této konkrétní době rozdrtil denominaci.

Proč bylo dovoleno, aby se to mohlo stát? Protože jsme odmítli poselství roku 1888. Kristus byl během toho období znovu ukřižován. Když k tomu dojde, dojde k následkům.

Na další stránce jsem popsal různé pohledy na USTAVIČNOU, jak jsem tomu v té konkrétní době rozuměl a zapsal. Možná to shledáte zajímavé.

47:10 Jakmile tedy tento spiritualismus přišel – on přicházel ze dvou úhlů: spiritualistické názory panteismu pocházející od Kellogga, Jonese a Waggonera

na jedné straně a názory na USTAVIČNOU přicházející od Prescottta, Daniellse a dalších na druhé straně rovnice – a církev byla zaplavena spiritualistickými smýšleními.

A tak, jak říkám zde v části E, v době, kdy jsem přišel ke studiu teologie v systému adventistické církve, byla mi představena evoluce; bylo mi představeno, že není žádná doslovná nebeská Svatyně; že církev adventistů sedmého dne není sama církví Božího ostatku; žádné vítězství nad hříchem; že bychom se měli více zaměřit na humanitární pomoc než se soustředit na druhý příchod Krista; měli bychom se zaměřit na teologii osvobození neboli vysvobozování chudých z jejich situace; tedy ne že bychom neměli pomáhat chudým, ale nahradit tím náš názor, že se blíží druhý příchod Krista. Všechny tyto věci mi byly prezentovány při mých studiích.

A v úvodu zde píše, že bylo jen otázkou času, kdy tento spiritualismus ovlivní naše chápání Boha, kterého uctíváme. A vidíme v knize „Otázky ohledně nauky CASD“, strana 47, které tam cituji na straně 162: Ve své snaze odmítnout vše, co v Bibli není, byli křesťané zrazeni přehnaným lpěním na doslovném znění, když interpretovali Božství (Godhead). Tam vidíme, že spiritualismus se zaháčkává do učení o Bohu prostřednictvím Le Roy Frooma.

49:03 A i když existuje mnoho lidí, kteří o Le Royovi Froomovi a jeho původu podávají různá tvrzení, a odkud přišel, já jsem udělal poměrně intenzivní studii, odkud on pochází. Moji pozornost upoutala zejména jedna věc. Byl to článek napsaný v Review and Herald v roce 1923. Je to zajímavé, protože dědeček mé ženy má článek napsaný na stejné stránce jako to, co napsal Froom. A tak jelikož jsem zrovna hledal články od dědečka své ženy, tak pak jsem najednou našel tento článek od Le Roy Frooma.

V tomto článku se píše, on povzbuzuje mladé lidi, aby dělali velké věci pro Boha; nebýt prostě „nula“; chcete přeci být někdo. A poté začne vypisovat skvělé muže, kteří ve velmi mladém věku udělali skvělé věci. No a do toho svého seznamu lidí zahrnul muže jako Napoleona, který v mladém věku udělal velké věci. To zní trochu divně; Napoleon a udělal skvělé věci? Zničil mnoho, mnoho lidí. Z mnoha žen udělal vdovy a děti bez otců. Měli bychom ctít takového muže,

Napoleona? Myslím, že ne!

Ale kromě toho Le Roy Froom učinil toto prohlášení o Innocencovi III.. Nazval ho největším z římských papežů! Inocenc III., který povraždil Albigenké, kteří zachovávali šabat, kteří nevěřili v Trojici, a všechny tyto věci. Nazývá ho, že je největším z římských papežů a někdo hodný následování!? Pokud ani teď neumíte číst mezi řádky, abyste zjistili, odkud tento muž pochází, máte problém.

Takže kromě toho, že je pohřben na zednářském hřbitovním pozemku...; ale nemohl jsem dokázat, zda musíte být zednářem, abyste byli pohřbeni v zednářské části hřbitova, ale je to trochu divné; je to kapku divné.

Proč ale mohou takoví lidé přicházet a ovlivňovat naši denominaci? Protože jsme poselství z roku 1888 odmítli.

A mohl bych napovědět, že když nedávno přišly do Hnutí za Božství (Godhead) principy poselství z roku 1888, došlo k opakování historie a smlouvy byly znovu odmítnuty, nedávno, před ne příliš dávnými dobami. Je to něco, čemu musíme věnovat zvláštní pozornost, a podíváme se na to v příštích několika dnech.

51:37 Přejděte tedy na konec stránky 163. Chtěli bychom se jen podívat na několik dalších citací k této otázce spiritualismu a na zduchovňování textu. Právě jsme viděli, jak Le Roy Froom mluví o pojmech otec a syn. Musíme je interpretovat doslovně? Neměli bychom mít více metaforického porozumění? A v knize Whiddena, Moona a Reevea, v této krásné fialové knize s velkým pohanským symbolem na obalu se píše: Neměli bychom to chápat spíše metaforicky? To je spiritualismus! Přichází z úplně jiného místa, než kde byli naši průkopníci, a není to klíč, který dostal William Miller. Musíme porozumět těmto věcem.

A tím, že jsem dělal tento komentář uvnitř Církve pro různé lidi, já sám jsem se zapojil do tohoto spiritualismu. Takže se nesnažím říct, že jsem lepší než oni. Ne, byl jsem, byl jsem plně zapojen do tohoto systému. A jsem Bohu velmi vděčný; ale to neznamená, že bych neměl být schopen rozeznat, když vidím

věci, které nejsou správné. Ale nechci tyto muže odsuzovat. Nejsem lepší než kdokoli jiný. Jen se snažím pochopit, co se děje v adventistickém hnutí.

Zajímavé je, že v horní části stránky 163 je muž jménem pastor George Burnside. Už jste slyšeli o Georgovi Burnsideovi? Je to Australan. Ve skutečnosti se narodil na Novém Zélandu a v 50. letech byl evangelistou v Austrálii. Pokřtil asi 5 000 lidí do Církve adventistů sedmého dne; velmi, velmi silný hlasatel. A v roce 1980 mu zakázali vstup na kazatelny Církve adventistů sedmého dne, protože se nesklonil před učením o svatyni Desmonda Forda, který tehdy převzal kontrolu nad australskou církví.

Je zajímavé, že v roce 1980 odstoupila jedna třetina duchovních adventistů sedmého dne v Austrálii a opustila adventistickou službu. Tímto duchovním odpadlictvím, ke kterému došlo v roce 1980, jsme tedy byli hluboce ovlivněni. Jedna třetina odešla; další třetina se rozhodla, odhaduji, že je to asi třetina, se rozhodla zůstat v Církvi a nadále do něho pronikat; a jedna třetina se stále držela starého učení. To bylo v roce 1980.

A tak, když mluvíme k tomuto problému o Svatyni, kazatel George Burnside učinil toto prohlášení:

Jeden mluví spíše o duchovní svatyni v nebesích, než o té doslovně viditelné. Vysmívá se myšlence, že ten chrám v nebi má zdi nebo nábytek. Slyšeli jste tyto názory? Zesměšňování myšlenky, že v nebi jsou „cihly a malta“. To vyvolává otázku. Co je ten chrám? Co je nemateriální chrám? O čem je mnoho příbytků, o nichž Kristus mluvil v Janovi 14:1-3? Jsou ty příbytky také pouhé symboly? Co je ono svaté město Nový Jeruzalém? Je to také jen symbol? To velké město, svatý Jeruzalém má zdi. Pokud chrám nemá hradby, má svaté město hradby? To jsou dobré otázky. Hradba města měla 12 základních kamenů, Zjevení 21:14. Je to také jen symbol? Pouhá vzdušná fikce? Pokud je město, které má základy, skutečné, proč ne chrám? Jak můžete mít chrám bez zdí?

55:09 Protože velkým problémem v 80. letech bylo: Mezi svatyní a svatyní svatých nebyla žádná zeď; nebylo třeba, aby existovala svatyně a svatyně svatých. A on se zaměřuje na tento problém; velmi velký problém v adventismu

v 80. letech. A na konci 80. let jsem měl příležitost sedět v přední řadě a sledoval jsem tento konflikt, který v australské církvi probíhal.

Píše se zde: Co to je ... A pak říká: Pryč s takovými ležérními nestálými nadýchanými fikcemi! Myslím, že si trochu vypůjčil od Josepha Batese. Pokud jste četli něco od Josepha Batese, budete vědět, že tak nějak mluvil.

Kristus je skutečný; Nebe je skutečné; návrat našeho Pána je skutečný; vzkříšení svatých bude skutečné; Nový Jeruzalém je skutečný; Boží chrám je skutečný; vykoupení bude skutečné; oni budou jíst a pít v Otcově království; postaví domy a budou je obývat; budou vysazovat vinice a jíst jejich plody. Jsou tyto věci příliš pouhé symboly nebo stíny? Budou mít domy ve Slavné zemi zdi? Pokud ano, proč ne nebeský chrám?

56:20 Toto je muž zastávající se milleritského principu; on se chce držet toho klíče. A samozřejmě byl vyloučen. Je smutné, že bylo několik lidí, mužů, kteří stáli u pilířů adventismu a kteří byli z adventistické služby odsunuti, a řada z nich docela zahořkla. A tohle je problém, ke kterému dochází u lidí, kteří se snaží postavit proti odpadlictví. Satanovi nevadí, pokud stojíte proti odpadlictví, jen abyste byli zatrpknutí; pokud se totiž stanete vůči vedení církve agresivní, on je moc rád, že to lidé dělají; že jdou opačným směrem a mají ústa plná kletby a hořkosti.

Další prohlášení. James White hovoří podobným způsobem o doslovné nebeské Svatyni; a líbilo se mi místo, kde říká, úplně dole: „Nevíme, jak udělat svícen duchovním a Syna člověka doslovného.“ Zajímavé. Doslovného Syna člověka. DOSLOVNÝ Syn Boží; doslovná svatyně; doslovné svícny; doslovných deset přikázání.

Nedávno jsem měl tuto diskusi s někým, kdo řekl: „Nepotřebuji mít napsané Desatero přikázání, abych na ně mohl pohlédnout; Zákon nepotřebuji; to je zákonické (legalistické). Lidé, kteří se zaměřují na zákon, jsou legalističtí.“ A já jsem řekl: A co zákon, který je napsán v Deseti přikázáních v nebi? Zákon deseti přikázání napsaný v nebi; je to doslovné, nebo je to symbolické? Bylo mi řečeno: „Je to symbolické!“ Míříte dolů do Omegy odpadnutí, jakmile zduchovníte

význam nebeské svatyně jako doslovné svatyně s doslovným Desaterem přikázání; v mém chápání, napsaných na safírovém kameni. To je místo, kde stojím. Stojím na této pozici, pozici našich průkopníků. Oddálit se od tohoto místa znamená přejít k spiritualismu a zpět do Pentagonu lží. A to je to, co vidíme, že se děje všude kolem, všude v tomto konkrétním čase; lidé se hromadně přesouvají od těchto bodů - **zpět do Pentagonu lží**.

A jak víme, ti, kteří se stanou adventisty podle jména, ti kteří odmítají přijímat pravdy, nakonec opět nabudou posvátnost neděle a nesmrtelnost duše. Tehdy až přijde nedělní zákon; uvidíte, jak se miliony lidí přesunou na tuto platformu; oni se kvůli spiritualismu posunou do tohoto porozumění.

Takže na další stránce 164. Mám tam dvě tabulky, ukazující odklon od chápání doslovného učení naší Církve, jak byla původně, a poté, jak to bylo v průběhu času nahrazeno a kde jsme dnes.

A tak chci ještě přečíst pár citátů na straně 166. Musím vám přečíst toto prohlášení Josepha Batese na konci stránky 166 ☺:

59:33 „Proto jsem konkrétně citoval Písma v odpovědi na vznesenou otázku, abych se snažil pokud možno rozptýlit část té husté temnoty a mlhy Shakerism (šejkerismu), Quakerism (kvakerismu), Swedenborg-ianism (Swedenborg-ianismu) ...“ Slyšeli jste o tomhle někdy? Nikdy jsem o nich neslyšel. „... a všechny ty spiritismy, které se teď zdá se usazují po celém morálním světě a které dokonce nepouštějí dovnitř samotné světlo z obzoru. Podle mého názoru tento spiritualizační systém, když Boží slovo přitom připouští doslovný výklad, a - podle pravidla - doslovný výklad na prvním místě; znamená, použít námořnickou frázi: *je to jako když si loď za hustého sněhu v noci během úplňku hledá cestu do Bostonského zálivu. Pro námořníky nemohlo být nic iluzornějšího; řídké kapičky letících mraků v jednom okamžiku rozsvítí oblohu (povzbudí tak námořníky, aby věřili, že nyní spatří světlo majáku), v dalším okamžiku však obloha ztmavne, a tak je zase ošálí, dokud kolem nich najednou neřvou příbojové vlny - loď se rozrazila o skály - jeden povšechný křik míří k výšinám o milost! a veškerá naděje je navždy pryč - loď a námořníci jsou rozházeni po celém břehu!* Dobrý Bože! Pomoz nám vyhnout se těmto

duchovním interpretacím Tvého slova, kde je tak jasné, že druhý příchod a Kristovo království bude stejně doslovné a skutečné, jako události, které se staly při prvním příchodu, nyní zaznamenané v historii.“

Díky Bohu za muže jako byl Joseph Bates! Takže, a čteme zde na další stránce, Uriáš Smith. To je dlouhá citace, ale to je pro nás důležité, a právě zde chci dokončit tuto konkrétní přednášku.

„Termín Babylon není zamýšlen ani používán jako termín pokárání (výtky, výčitky, potupy), ale spíše jako popisné slovo, které uvádí velmi nežádoucí stav smíchání a zmatku.“ Přejděte dolů do sekce psané kurzívou. Píše se zde: Proces je jednoduchý. Jde jen o to číst a poslouchat Boží slovo ve světle toho, co se nazývá doslovné pravidlo výkladu. Na žádné další pravidlo by se nikdy nepomýšlelo, kdyby ďábel nechal mysl lidí na pokoji. Pomocí tohoto pravidla by se pravý Šabat vždy dodržoval jako dokonalé, neměnné a věčné pravidlo chování; jako ochrana proti antinomianismu všech dob a spiritualismu dnešních dní.

A ještě ve spodní části kurzívou: „Někteří se za tyto pravdy postaví a budou tak chráněni před bludy těchto posledních dnů, pro něž byla tak rafinovaně po věky připravována cesta pověr a omylů. Každý musí stát na těch pravdách, kdo se řídí pravidlem doslovného výkladu; neboť v samotném posvátném svazku jsou čteny tolika slovy. Církev je však obecně odmítají, často s hořkostí, opovržením a pohrdáním, některé dokonce s pronásledováním. A kvůli **tomuto** Babylon padl.“

To je místo, kde vidíme pád Babylonu; upadnutí do spiritualismu. A tak tento systém, jak říká Ellen Whiteová ve Velkém sporu na straně 561, nauka o nesmrtelnosti duše, „*určitě nezemřete*“, byl **tím mechanismem**, který změnil mysl člověka na spiritualistický výklad Písma; a to je to, co poté odemklo tyto další čtyři body. Pokud jde o spiritualismus, celý systém začíná zde.

Chci povzbudit nás všechny, abychom si vzali ten klíček od Williama Millera a četli Bibli tak, jak naši průkopníci četli Bibli; takže všechny pravdy Písma budou takové jako v té ebenové skříňce o rozměrech deset palců krát šest palců

vykládané perlami; a že zjistíme, že základ, který položili naši průkopníci, byl **pevný** a nebylo třeba hýbat PILÍŘEM ani posunout KOLÍČEK těchto poselství; z tohoto základu nebylo třeba vyjmout ani puňktík, ani písmenko.

Děkujeme tedy Pánu za základ, který nám byl dán. Modleme se za schopnost rozlišování, odkud dnes pochází ten spiritualismus; protože v mé mysli je to všude kolem nás; a musíme si tyto věci uvědomit.

Modleme se tedy:

Náš Otče v nebi, je úžasné k Tobě promlouvat jako s naším Otcem; SKUTEČNÝM Otcem skutečného Syna, který sedí na skutečném trůnu, ve skutečném nebi, ve skutečné svatyni se skutečnými deseti příkázáními. Ježíši, který neseš naši přirozenost, a oslavenou lidskou přirozenost. Děkujeme Ti za tyto skutečnosti. Že existuje skutečné místo, které jsi pro nás připravil. A že nás ochráníš před skutečným ďáblem a jeho skutečnými anděly. A dáš nám vítězství v této skutečné válce, velkém sporu mezi dobrem a zlem. A že opravdu překonáme každý hřích. Bude zde 144 000, kteří získají vítězství nad Šelmou a jejím obrazem. A že obdržíme pečeť Boží, což je charakter našeho Otce. Pomozte nám, Otče nebeský, kráčet ve světle pravidla doslovného výkladu. Nauč nás, jak číst Písma a mít disciplínu, abychom byli trpěliví, abychom tato pravidla dodržovali a neposlouchali slova lidí a spiritualistické teorie, které jsou kolem nás. A děkujeme Ti ve jménu Ježíše. Amen.

3 Fontána Soboty - 1. část

Prezentováno - 27. října 2016

V naší poslední přednášce jsme za krátkou dobu pokryli hodně území a zabývali se otázkou spiritualismu a tím, jak si musíme být těchto věcí vědomi na několika frontách. Ale teď chci „přeřadit na jinou rychlost“ a chceme přejít k otázce posvátnosti neděle.

A samozřejmě skutečným problémem je šabat neboli Sobota a význam šabatu a to, jak tyto různé pilíře ovlivňují problematiku šabatu: spiritualismus, trojice, dispenzační chápání zákona a smluv a padělek Božího charakteru; chceme vidět, jak to ovlivní naše chápání soboty a co pro nás Sobota znamená.

Více toho proberu v sobotu odpoledne. Podíváme se na téma Sobotní fontány. Pokud jste to neměli možnost přečíst, dnes se budeme zabývat aspekty tohoto, ale více v Sobotu. A pak samozřejmě bude následovat Živý chléb z nebe, význam moučné a tekuté obětiny a to, jak sobota souvisí s námi.

Jsou to věci, z nichž jsem velmi nadšený. A teď vás žádám, abyste se modlili, aby mi Bůh řekl, co mám říci, protože je toho tolik, co říct; a chci jen říci věci, které jsou zde pro všechny potřebné, a samozřejmě pro ty, kteří jsou online nebo to budou sledovat na YouTube.

Pojďme tedy znovu pokleknout a pomodlíme se:

Náš Otče v nebi, děkujeme ti, že před tebou můžeme znovu pokleknout. Žádám Tvého Ducha, aby řídil moje slova. A když se společně modlíme za světlo, za pravdu, abychom mohli **šabat vidět plněji**. A jak se říká v Raných spisech: Obdrželi jsme Ducha svatého, jakmile jsme hlásali **šabat plněji**. Duch svatý k nám přijde skrze správné pochopení soboty. A samozřejmě, Satan ze všech sil pracuje na tom, aby přivedl lid pod jeho klamy o posvátnosti neděle a aby na tento lid vynutil zákon o neděli, aby jim zabránil v daru Ducha svatého, který přichází v sobotu. Modlíme se, abys nás učil, když spolu budeme trávit tento

čas ve jménu Ježíše. Amen.

No ještě než začnu tak vyřeším tohle, začínám se zahřívat. Tohleto. A děkuji zde mým „maminkám“ ☺, mám dobrou barvu košile? To obvykle následuje jako první...

Takže téma šabatu - Soboty. V knize Rané spisy (Early Writings) str. 34/35 Ellen Whiteová opět dostává vidění. A je vzata Ježíšem DO nebe. A Ježíš ji vezme skrze oponu do svatyně; a vezme ji do svatyně svatých a tam je jí ukázán Boží zákon. A v něm jsou čtyři přikázání. První čtyři přikázání Desatera zářila jasněji než těch posledních šest. A pak nad nimi nejjasněji svítí čtvrté přikázání.

Ona říká: V tématu soboty existuje slavné světlo! A výzva, kterou jsem měl jako mládežník, jako dítě - byl jsem vychován v Církvi adventistů sedmého dne; narodil jsem se v nemocnici adventistů sedmého dne; byl jsem vychován s pochopením soboty - sobota pro mě jako dítě byla NUDA! Nemohl jsem se dočkat, až slunce zapadne a já konečně vstoupím do svého prožívání. Všechny tyto věci, které jsem musel dělávat; „tak to jsem byl pod učiteli a vychovateli do doby ustanovené Otcem“ kvůli tomu, abych začal chápat význam šabatu a jak je pro nás jako pro lid vzácný.

Je zajímavé, že v roce 1893, který se považuje za počátek padání pozdního deště, začíná A. T. Jones v Kázání 20, 1893, hovořit právě o šabatu. A on říká, že Boží přítomnost k nám přichází v sobotu ve VĚTŠÍ míře než kdykoli jindy během týdne; ale POUZE pro ty, kteří mají víru! A to je princip dodržování šabatu-soboty.

Dodržování šabatu NENÍ nějaká AKCE, kterou VYKONÁVÁTE, abyste potěšili Boha; Dodržování šabatu je SKUTKEM VÍRY, že vy obdržíte dar Ducha svatého. To je ten obrovský rozdíl.

Když jsem vyrůstal, Sobota byla aktem věrnosti, který jsem učinil k Bohu, abych si zajistil Jeho přízeň. Nuže, ať už to bylo zamýšleno učit mě tomu v tomto konkrétním světle nebo nikoli, tak jsem to prostě chápal. Je to důkaz toho, že protože jsem ochoten postavit se proti papeži a všem jeho nedělním zákonům,

Bůh mě poctí, protože jsem tvrdě stál za pravdou. A ano, musíme tvrdě stát za pravdou, ale moje chápání toho, jak to fungovalo, bylo úplně zmatené a to kvůli tomuto Pentagonu lží, ve kterém jsem fungoval.

A tak se dostáváme ke Genesis kapitole 2 a čteme, co říká Bůh; Genesis kapitola 2, verš 2 (BKR): „A dokonal Bůh dne sedmého dílo své, kteréž dělal; a odpočinul v den sedmý ode všeho díla svého, kteréž byl dělal. I požehnal Bůh dni sedmému a posvětil ho; nebo v něm odpočinul Bůh ode všeho díla svého, kteréž byl stvořil, aby učiněno bylo.“

Takže pro ty z nás, kteří máme porozumění o Otci a Synu, tak když se říká: A Bůh řekl, učiňme člověka podle našeho obrazu, víme, že nám to říká Duch proroctví - v Duchu proroctví, svazek 1, strana 24 a 25: *A Bůh řekl SVĚMU SYNOVI, učiňme MY, Ty a Já, stvořme člověka k našemu obrazu.* A tak Bůh stvořil všechny věci prostřednictvím Ježíše Krista, jak se říká v 1. kapitole Jana, 1. kapitole Židům, na mnoha mnoha místech, že Bůh tvořil všechny věci prostřednictvím Ježíše Krista.

Mohu-li to takto ilustrovat, že když Otec vidí všechny věci, které Jeho Syn učinil, které stvořil - máme-li porozumění pro Otce a Syna -, že když Otec mluví ke svému Synu a říká: „TOTO je můj milovaný Syn, v němž se mi velmi zalíbilo“, tak vy fungujete v konceptu požehnání, kde vám žehná nebeský Otec. A to se nijak neliší, jak to vidíme ve Stvoření.

A tak vidíme, v onen den, sedmého dne, kdy Otec spatří vše, co bylo učiněno, Otec říká: Synu, tohle je velmi dobré! TOTO je požehnání! To je požehnání Otce k Jeho Synu.

A vidíme v Exodu 31, verši 15; co přišlo v sobotu? Exodus 31:15 nám říká: Po šest dní se bude konat práce a sedmý den bude **nejsvětější sobota**,... Tahle dvě slova, tohle je „šabat šabaton“. Šabat je **ČAS**. Šabaton je **ONA ZKUŠENOST**, ten odpočinek, do kterého vstoupíte v tom konkrétním čase. ... svatá Hospodinu: Každý, kdo by dělal práci v sobotní den, jistě bude usmrcen.

Zajímavé prohlášení. K tomu se vrátíme, až se podíváme na bod číslo pět v Pentagonu lží. A pak to říká, verš 17: Bude věčným **znamením** ... Co znamená

slovo *znamení*? Má řadu významů. Je to značka. Může to být jako obrazový znak, ale *znamení* je také ...; toto je stejné slovo, které se používá, když Mojžíš dělal *znamení* a zázraky v Egyptě. Takže když to pochopíme, šabat je ZÁZRAK mezi Mnou (Bohem) a dětmi Izraele navždy. Je to zázrak. Je to dar Boží milosti. Tohle je sobota - šabat.

A tak se říká:... neboť během šesti dní učinil Hospodin nebe a zemi, a sedmého dne odpočinul a byl co?... Osvěžen. Bůh byl občerstven. Pokud toto slovo přečtete v hebrejštině, znamená to, že na vás bude dýchnuto, bude na vás dýchnuto, foukat nebo fouknuto na někoho.

Vidíme tedy obrázek? Když pochopíme, když správně rozumíme vztahu Otce a Syna, totiž že když Otec vidí vše, co jeho Syn udělal, On na svého Syna dýchne. To je můj Syn! Podívej se na úžasné věci, které jsi udělal. A jak Ježíš přebývá na hrudi Otce, ten na něj vdechne svého Ducha. A tento obrázek vidíme opakovat se při Večeři Páně, která se konala, když apoštol Jan spočíval na Ježíšově hrudi. To je ODPOČINEK! O této zkušenosti mluvíme.

A tak Ježíš odpočívá v lůně (NA HRUDI) svého Otce. Ví, že Jeho Otec je s Ním velmi spokojený. A v této zkušenosti jen odpočívá. TOTO je šabat. Je pro nás vymodelován v Otci a Synu.

Vidíme tedy, že ve 4. kapitole Židům vidíme tuto zkušenost o šabatu a evangeliu ...; Nestydím se za Kristovo evangelium, protože je to Boží moc ke spasení. Židům 4. kapitola, 1. verš: [PetruNZ] Bojme se tedy, aby se někomu z vás nepříhodilo, že se tam nedostal, třebaže příslibení o tom, že je možno vejít na ono místo odpočinku, trvá dále.. Ta radostná zvěst platí přece stejně nám jako **jim**. ... Kdo jsou ti „jim“ (oni)? Děti Izraele. Evangelium bylo kázáno nám i jim. Izraelitům tedy bylo kázáno EVANGELIUM, nejen *zaslíbení* evangelia, ale to EVANGELIUM jim bylo kázáno.

A pokračuje to: ... Jenomže jim nic nepomohlo, že to slyšeli; pouze to vyslechli, ale scházela jim přítom víra. Jen my, kteří jsme přijali víru, vejdemo na to místo, kde si možno odpočinout. Je to ve shodě s jeho varováním: Tak jsem ve svém hněvu přísahal: Nikdy nevejdou na moje místo, kde by si mohli odpočinout. Je

to ono odpočinutí po stvoření světa, když (Bůh) svoje dílo skončil.... Kdy? Od založení světa.

Dílo, ten odpočinek, který měl být nabídnut lidstvu, byl dokončen od založení světa. Proč? Protože Ježíš sedmého dne odpočíval na hrudi (v lůně) svého Otce! A každý sedmý den je připomínkou na Otcovo požehnání k Jeho Synu a pro všechny, kteří jsou V Jeho Synu. My jsme akceptováni (přijímáni) „V Milovaném“.

A tak každý sobotní den můžeme vstoupit „do lůna Krista“, který přebývá „v lůně Otce“. A ten odpočinek, který Kristus MÁ s Otcem, můžeme zažít my, abychom už nebyli závislí na našich VLASTNÍCH skutcích a schopnostech nebo ať to je cokoli, abychom mohli vejít do odpočinku s Bohem. My jednoduše vstupujeme do Krista a V Kristu vstupujeme do lůna Otce; a v sobotu slyšíme slova Otce, která k nám mluví: Ty jsi moje milované dítě, ve kterém jsem našel zalíbení.

Tohle je něco, po čem Satan příliš netouží, totiž aby to Boží lid pochopil a vstoupil do odpočinku.

Dlouho jsme vyučovali, že se musíme modlit za dar Ducha svatého. „Potřebuji se modlit za Ducha svatého“. A my to děláme; ale my se modlíme za dar Ducha svatého v porozumění, že to (Duch) ještě nepřišlo v celé své plnosti. Pokud však rozumíme šabatu, sobota je tím darem Ducha svatého!

Stále přemýšlíme, proč nás od roku 1888 Bůh opustil již více než 120 let. A my se modlíme za Ducha svatého; chceme porozumět Duchu svatému; ale Bůh nám ho vylévá každou sobotu. Ale pokud k Bohu přicházíme jako: No, myslím, že to musím udělat, protože je to v Desateru přikázání, a tohle je to, co musím udělat, abych byl spasen, potom musíme dodržovat sobotu; ale my nemáme tohle porozumění o vejítí do Jeho odpočinku.

Pokud tedy máte falešné pochopení vztahu Otce a Syna - a dnes večer se na to podíváme v prezentaci; o zalíbení Syna Božího a o tom, jak Kristus přebývá v lůně Otcově; pokud nemáte toto porozumění, nebudete rozumět šabatu-

Sobotě.

Chápete? Protože v chápání učení o Trojici, konkrétně v té adventistické Trojici: „V Kristu byl život původní, nevypůjčený a neodvozený od nikoho!“; Kristus má život v Sobě; On nepotřebuje odpočívat v lůně Otce, protože od Otce nic nepřijal, kromě Otcova zbožňování (obdivu), toho Otcova „Wow , jsi jako já; Mám tě rád; Můžeme spolupracovat, protože jsi opravdu mocný; Jsi opravdu inteligentní; Mám tě rád.“ A Syn říká: „Jo, taky se mi líbíš; Jsi dost mocný a pořádně inteligentní.“

To je to, čemu říkáme láska EROS. Je to zákon přitažlivosti. „Přitahuje mě to k Tobě, protože jsi mocný, protože jsi inteligentní,“ a všechny tyto druhy věcí. Ale toto není Bůh, který je zjeven v Písmu: tohle není jednorozený (zplozený) Syn, který dostal vše od Otce, který důvěřuje v Otce.

Čtete tedy a já už se trochu zabývám dalším tématem, ale Jan 5:26: Jako má Otec v sobě samém původní, nevypůjčený, neodvozený život, tak jej dal SYNOVI, aby i On měl v sobě původní, nevypůjčený, neodvozený život. Toto je naše chápání soboty resp šabaty.

Chci vám nyní vyprávět, jak jsem dospěl k tomuto porozumění. A myslím si, že je to dobré místo, pokud začneme u Patriarchů and Proroků, strana 84, odstavec 3. Uvidíme...; vlastně, než vám to přečtu, chci vám přečíst toto prohlášení. Mám to tady nahoře. Je to Svědectví pro církve 2. svazek strana 704. Onehdá jsem na to narazil a ten citát zvýrazňuje vše, co jsem doposud pochopil v tématu Šabaty:

V duchu jsem viděla, jak celá nebesa hledí a pozorují ty, kteří uznávají požadavky k čtvrtému přikázání a zachování soboty. Andělé pozorovali jejich zájem o úctu v tomto Božím přikázání. Ti, kteří ve svých srdcích posvěcovali Pána Boha **striktní zbožnou myslí**,... Když slyším slovo striktní, moje mysl začne uvažovat o skřípání zubů a velmi tvrdé práci; ale to není to, co to znamená. Striktní oddaný duchovní stav ...; když dva mladí milenci jdou do restaurace a mluví navzájem mezi sebou, oni mají přísně oddanou mysl, když si hledí do očí a užívají si společnost toho druhého. To myslíme pod striktně oddanou myslí;

ne jako ten mladý muž, který tam sedí a dívá se na svůj Facebook, zatímco jeho milovaná je tam a říká: „Och, nejsi tu snad, abys mluvil se mnou..?“ jak se to dnes děje.

16:52 A tak se říká: ... rozhodnou zbožnou myslí, a ti, kteří usilovali využít tyto svaté hodiny zachováním podle svých nejlepších schopností, nazývají sobotu rozkoší, těm andělům žehnali SVĚTLEM, ZDRAVÍM a dostali ZVLÁŠTNÍ SÍLU. Chcete zdravotní reformu? Zachovávejte Šabat se striktně oddanou myslí! Říká se tam, že andělé k vám přijdou a poskytnou vám ZDRAVÍ a také SVĚTLO, abyste porozuměli Písmu, a SÍLU.

Ale to pokračuje: Avšak na druhé straně se andělé odvraceli od těch, kteří nedovedli ocenit svatost Božího posvěceného dne. Odnímají od nich světlo a sílu. Viděla jsem je zamračené, zoufalé a často smutné. Pociťovali nedostatek Božího Ducha.

Hmm, mohlo by tohle souviset s těmi moudrymi a pošetilými pannami? Nedostatek Ducha, nedostatek oleje, který by měl být jejich? Mohlo by Půlnoční volání souviset s otázkou Šabatu? Rozdíl mezi moudrymi a pošetilými pannami je v tom, že moudré pochopili, že sobota JE darem Ducha svatého, a dokázali pomocí svých lamp načerpat olej do nádobek. Tohle ještě trochu víc prozkoumáme.

Jen jsem vám to chtěl přečíst. O tomhle tu mluvíme. Proto je pro Satana tak důležitá posvátnost neděle, protože on si nepřeje, aby k vám přicházeli dobří andělé a poskytovali vám světlo, sílu a zdraví; to je pro něj opravdu bolest. A tak musí přimět lidi, aby se odklonili ode dne, kdy Ježíš přebývá v lůně Otce, který vylévá své požehnání na svého Syna a aby toto požehnání obdrželi všichni, kdo jsou v Jeho Synu. Nepřítel musí změnit KALENDÁŘ. A proto pomýšlí na to, že změní časy a zákon, abyste nedostali dar Ducha svatého a nebyli zapečetěni Duchem Božím.

Další bod k této konkrétní otázce. Co je ta Boží pečeť? Někteří lidé říkají: Efezským 1:13. Je to Duch svatý! To je ta Boží pečeť. Samozřejmě je to pečeť Boží! KDY k nám ale Duch svatý přichází? V sobotu, v ustanovené časy, v časech

rozvlažení. Duch svatý nás tedy zapečetuje PO CELOU Sobotu. Proto je tohle tak slavné světlo, tak slavná pravda.

A také se podíváme na to, proč dispensační porozumění smluv a zákona také pozměnilo tuto problematiku Božích setkávání (schůzek). Protože, jak učil Kalvín a další, když Ježíš zemřel na kříži na Golgotě, Duch Svatý byl k dispozici CELOU dobu a kdykoli. A předtím ještě SVATÝ Duch nebyl. Ve Starém zákoně jste měli smůlu! Jste ve špatném zákoně, takže Ducha svatého nedostanete. Jakmile však přichází kříž, jste v období, jste v dispensaci milosti a Duch svatý už je k dispozici CELÝ čas, kdykoli. Jediný důvod, proč Jan Kalvín zachovával neděli, byl ten, že to bylo pohodlné; protože už měli tento den ustanovený. Pro něj nezáleželo na tom, který den to byl. Ale neděli si nechali, protože to je den, kdy už všichni brali volno a to kvůli Římu. Ale Kalvín samo sebou nevěřil v posvátnost neděle, protože každý den byl svatý, protože Duch svatý byl neustále k dispozici. Když máte tento druh myšlení a porozumění, je sobota irelevantní; Sabat nemá vůbec žádný význam, protože Ježíš ve vás přebývá neustále, kdykoli a není potřeba zvláštních časů.

No teda já chci, aby ve mně Ježíš vždy celý čas přebýval. Ale když Kristus přichází zejména proto, aby se mnou trávil čas a přiblížil se ke mně, chci tam být; jako to máte u manželského páru. Jsou chvíle, kdy jste si společně bližší, kvůli určitým událostem a činnostem, než jindy. Někdy musíte pracovat; jindy musíte dělat nějaké věci. Ano, máte se rádi, ale ve své mysli nejste tak striktně oddaní. Stejně je to se šabatem; je to stejný princip.

Pojďme k tomuto prohlášení v knize Patriarchové a Proroci, strana 84.3. Chceme mluvit o Enochovi. Proč chceme mluvit o Enochovi? Protože Enoch byl přenesen do nebe, aniž by viděl smrt. Jakou důležitost to má pro nás? No, pro ty z nás, kteří se modlí, abychom byli součástí oněch 144000, budeme přeneseni ze Země, aniž bychom viděli smrt. Měli bychom tedy studovat život Enocha, abychom pochopili, co ho přivedlo do vztahu s Bohem, že by měl být schopen jít přímo do nebe, aniž by zakusil smrt.

O Enochovi je psáno, že žil šedesát pět let, když zplodil syna. Pak chodil s Bohem tři sta let. V oněch prvních letech Enoch Boha miloval a bál se ho a zachovával

jeho přikázání. Byl jedním ze zbožných, jedním z opatrovníků pravé víry, předků zaslíbeného semene. Z úst Adamových poznal chmurnou historii hříšného pádu a zaslíbení spásy jako projev Boží milosti. Věřil v příchod Vykupitelův. Po narození svého prvního syna dosáhl však Enoch vyššího poznání; dospěl k užšímu spojení s Bohem. Plněji poznal své vlastní povinnosti a svou odpovědnost jako syn Boží. A když poznal lásku dítěte k otci, jeho naprostou důvěru v jeho ochranu a když pocítil hluboké horoucí hnutí svého vlastního srdce pro svého prvorozeného syna, získal vzácné poučení o podivuhodné lásce Boží, který svého Syna obětoval lidem, a o důvěře, kterou děti Boží mohou mít ve svého nebeského Otce.

Sledovali jste pořadí? Že když měl Enoch syna, všechno se změnilo. Když začal vidět toto dítě a touhu po lásce, kterou k tomuto dítěti cítil, a kolik chtěl pro svého syna ...; když začal zažívat tyto emoce a tyto pocity, Duch Boží k němu promluvil a řekl: Začínáš už chápat, jak se cítím ke svému Synu a jak jsem byl ochoten vydat Ho, aby za tebe zemřel? Enoch začal rozumět Kříži mnohem hlouběji, než tomu bylo dříve.

Je zajímavé, že Bible neříká jen: Můj synu, dej mi hlavu. Říká: Můj synu, dej mi své srdce ..., zasahuje do emocí, do centra ...; nejen emoce, my musíme mít rozumnou víru. Musíme však dát Bohu své srdce, a to vidíme v životě Enocha, že to, co ho vedlo k hlubší zkušenosti s Bohem, bylo skrze vztah, jenž měl se svým vlastním synem.

V knize Cesta ke Kristu (Steps to Christ), strana 10 se píše: „Bůh se snaží zjevit se nám v divech přírody a také v nejhlubších a nejněžnějších lidských vztazích, jaké může lidské srdce poznat.“ Je to tedy prostřednictvím našich rodinných vztahů. Satan tedy samozřejmě velmi tvrdě pracuje na zničení rodinných vztahů; protože toto je nejmocnější mechanismus, ve kterém můžeme porozumět evangeliu, ve kterém můžeme porozumět ceně, kterou Bůh zaplatil za to, že nám dal svého jednorozeného Syna.

Když jsou rodiny roztrhané, když děti jednají v takové formě vzpoury a rodiče se stávají agresivními a dominantními a děti a rodiče na sebe neustále křičí, tento pocit nezískáte. Nebudete mít tento myšlenkový proces ve své mysli,

protože v ní dominují jiné pocity, jiné myšlenky, frustrace a všechny tyto druhy věcí.

Je také zajímavé, že kdo byl přenesen do nebe, aniž by viděl smrt? Eliáš. A on měl zvláštní poselství, jak se říká ve 4. kapitole Malachiáše, ve verších 5 a 6. A v této zprávě vidíme paralelu se zkušeností Enocha. [Bible21] Malachiáš 3:23 „Hle, ještě než přijde ten veliký a hrozný Hospodinův den, pošlu k vám proroka Eliáše, aby obrátil srdce otců k synům“... Proč? Aby mohli pochopit kříž. V tomto obrácení srdce otce k dítěti, ve své touze po synovi / dceři on začíná chápat a chápat: Toto je můj milovaný Syn, v němž jsem našel zalíbení; a nebeský Otec byl ochoten dát Syna, aby za nás zemřel. A když pochopíme velikost ceny za naši spásu, tato dobrota Boží nás vede k pokání; že vidíme, že proti Němu hřešíme a že svému Otcovi v nebi ubližujeme. A my se obracíme v pokání, když pochopíme velikost a závažnost tohoto daru nebeského Otce.

A pak to pokračuje: „aby obrátil srdce synů k otcům, abych až přijdu, neranil zemi prokletím.“ Což znamená, že v tom požehnání Otce k jeho dětem nějaké požehnání existuje. A pokud lidé na toto požehnání neodpovídají, pak Země obdrží prokletí. Ono přijde automaticky. A mnozí z nás tuto „kletbu“ (prokletí) zažili ve svém rodinném prostředí, kde nám rodiče řekli: „Nic z tebe nikdy nebude!“ To je kletba. „Nejsi dobrý k ničemu. Vždy budeš mít potíže. Vždy budeš dělat chyby. Ve svém životě neuděláš nic dobrého.“ To je prokletí; a mnoho mnoha lidí tuto kletbu zažilo. Ale Bůh chce přinést poselství, které tohle obrátí či napraví.

Ve své vlastní zkušenosti z roku 2001 jsem přemýšlel o - *a vím, že někteří z vás tento příběh znají, ale velmi rád vyprávím tento příběh* - přemýšlel jsem o narození mého syna. A bylo to v den sobotní, kdy jsem o tomhle přemýšlel. Jen náhoda, hm? To těžko. A když jsem přemýšlel o narození svého syna, připomínal jsem si ty události.

Pamatuji si, když jsme uháněli do nemocnice. Kontrakce mé ženy byly docela pravidelné a přišli jsme do porodnice. A sestra se podívala na mou ženu a řekla: „Vy jste příliš šťastná. Jděte pryč a vraťte se později.“ Tohle pro nás byla celkem novinka, takže jsme si mysleli, že je to v pořádku. Šli jsme se trochu projít a o

hodinu později jsme se vrátili; a moje žena už nebyla šťastná. Takže: „už jste v pořádku, pojdte dál.“ A tak jsme zahájili proces porodu našeho prvorozeného syna, který trval 11 hodin.

Na konci tohoto procesu mi moje žena podala mého syna; a držel jsem ho v náručí. A byl to jen neuvěřitelný okamžik, kdy moje oči byly upřeny na jeho oči. Říkám tomu věčný okamžik. Toto je MŮJ syn, kterého mi dala MOJE manželka. A byl to prostě tak krásný zážitek. Když jsem vzal svého syna, byl jsem tak šťastný; moje žena byla tak šťastná, bylo to jako by veškerá její práce a veškerý boj právě zmizely, když mi ho podala, a já si převzal svého syna; a byl jsem velmi šťastný a vděčný.

A často k tomuto připojuji komentář. Máme takovou fotografii, když se nám narodilo dítě, narodil se nám Michael, první syn; a moje žena září a já jsem takový: Unavený, skleslý výraz. Necítil jsem se vůbec dobře; a tak já říkám ženám: Dámy, porodit našeho syna, to pro mě byla velmi těžká zkušenost! Smích. Ony říkají: Jo, my s tebou soucítíme. Smích. Ale pak, když vstoupíte do té vztahové dimenze, a v tak velké bolesti tam vidím tu, kterou miluji víc než kteréhokoli jiného člověka na Zemi, je to agónie. Je to utrpení sledovat, a nemůžu s tím nic dělat, kromě toho, že jí řeknu, aby dýchala, a že to zvládneme. A tak to bylo těžké. A jo, oba jsme plakali; protože to bylo jako, Och, páni! Ale když to skončilo, měli jsme našeho syna a byli jsme velmi šťastní.

Když jsem šel o čtyři roky později a připomnělo mi, že držím svého syna, napadla mě myšlenka. Pamatuješ si, za co jsi se modlil? Co jsi se modlil, když jsi držel svého syna? Řekl jsem: Nechci, aby něco přišlo mezi mnou a mým synem, a jen chci, aby mě znal. Chci jen, aby věděl, kdo jsem a za čím si stojím, a mezi námi nebude nic.

30:58 A právě v tu chvíli v mysli uslyším slova: Tak se k tobě cítím já (Bůh)! Bylo to jako, tím mě dostal! Bylo to jako, může to být pravda? Mnohokrát jsem kázal evangelium. Mluvil jsem o lásce k Otci, ale když jsem si vzpomněl na narození svého syna a na pocit, který jsem cítil ke svému synovi a na velkou touhu, kterou jsem nad ním měl, Bůh tuto situaci vzal a kázal mi evangelium a on řekl: Ty jsi můj milovaný syn, ve kterém jsem našel zalíbení. Nechci, aby něco přišlo mezi

tebou a mnou; a chci jen, abys mě ZNAL, Adriane.

A v tu chvíli se ve mně tyto věci začaly vyplavovat. Celé mé tělo povstalo a řeklo: NE! Nemůžeš! Není možné, abys mě miloval Bože! Jsem špinavý hříšník. Znáš mé hříchy a mé nepravosti a věci, které jsem udělal proti tobě; a není správné, aby mi někdo Svátý a jako Ty, nabízel něco takového. Moje nepravost je větší, než lze odpustit, slova Kainova! To se uvnitř mně začalo objevovat a já jsem začal bojovat; a byl jsem šokován! Proč to vychází na povrch? To je krásné, co mi Bůh nabídl. Je to DOBROTA Boží, která vás vede k pokání. Spousta lidí mi řekla, jaký jsem špinavý, podlý, škaredý hříšník. To nic nemění, protože jsem to už dávno věděl. V mém srdci to nepřineslo změnu. Ale když mi Bůh řekl, že mě MILUJE a že nechce, aby něco přišlo mezi mnou a Ním, prostě mě to úplně zasáhlo. Opravdu mi to Bůh nabízí? Musel jsem se vyrovnat s tím, co milost ve skutečnosti znamená. Pro mě to byla nabídka milosti.

„VÍM, co jsi Adriane, ale stále ti nabízím tento vztah se Mnou. Nechci, aby něco přišlo mezi tebou a mnou; a jen chci, abys mě ZNAL.“

32:59 A tak jsem zápasil s Bohem a cítil jsem se jako Petr. A Petr objal rukama Ježíšovy nohy a řekl: Odejdi ode mě, protože jsem zlý člověk. A asi po 15 nebo 20 minutách zápasu - a přesně vím, kde jsem byl, když jsem měl tento zápas; Víم přesně, kde jsem byl - a zastavil jsem se. A znovu jsem uslyšel ten hlas: Chystáš se odmítnout moji nabídku? A to bylo jako FACKA! Jako, NE! Přijmu to! Přijmu to, co mi říkáš. Rozhodl jsem se věřit, že to mi říkáš; že jsem Tvé dítě; ne kvůli nějaké dobré věci, kterou jsem udělal; nic, co jsem udělal, abych upoutal tvoji pozornost nebo si zasloužil něco dobrého od tebe. VĚŘÍM! A věřím, že právě v tu chvíli se mi splnila slova Abrahama: A Adrian uvěřil Bohu a bylo mu to počítáno za spravedlnost.

Tehdy se můj život úplně změnil! Celá moje služba od té chvíle, všechno, co jsem napsal, všechno, co jsem řekl, je založeno na tom okamžiku, na tom zážitku, který jsem měl s Bohem. Jak Enoch chodil s Bohem, měl jsem tamtu zkušenost. A je to skrze svého syna, že jsem našel věčný život. Řekl jsem to svému synovi: „Díky tobě jsem našel věčný život. Bůh se ke mně dostal skrze tebe. A proto tak moc miluji svého syna „.... Kanou mi slzy, jen mě prosím

omluvte...

Toto je Bůh, kterému sloužíme! A to jsem zažil ve svém vztahu a nikdy jsem se neohlédl. Neuvědomil jsem si však, že v tu chvíli budu postaven do kolizního kurzu se vším, s čím jsem vyrostl. S mojí církví, s mojí kariérou, všechno se dostane na kolej, kvůli této pravdě, která ke mně přišla: Ty jsi můj milovaný syn, ve kterém se mi zalíbilo.

Každý gram vášně, každá toužící zkušenost se zrodila z této zkušenosti, která se mi stala někdy mezi koncem roku 2000 a 2001. Což pro ty, kteří počítají, je sedmý rok. Není to tak zajímavé, že ke mně Bůh promluví v sedmém roce, v sobotu sedmého dne. Náhoda? Tomu nevěřím.

Čili toto je zkušenost, kterou nacházíme v sobotě. To mi Bůh nabídl o šabatu. Bůh řekl: Pojď do lůna mého Syna a věř mi, že tě miluji; ne kvůli tvým dobrým skutkům; ne kvůli žádné z těchto věcí, ale jednoduše proto, že tě miluji! A teď jsem musel přijmout Spravedlnost vírou prostřednictvím této konkrétní zkušenosti. A ne kvůli všem těm zdravotním reformám, ne všem ostatním věcem, které jsem udělal, ty by si nezasloužily ani jeden gram!

Duch proroctví (FW 24) říká, že „kdybyste shromáždili všechno, co je v člověku dobré, svaté, vznešené a milé, a potom to předložili andělům jako svůj podíl na spasení lidské duše nebo jako zásluhu, váš návrh by byl zavržen jako ZRADA! Pouze MILOSTÍ jsme zachráněni, ne ze skutků, aby se nikdo nemohl chlubit.

To je to, co mě nastavilo na kolizní kurz. Krátce po tomto období jsem otevřel své srdce myšlence, že Ježíš byl skutečně Boží Syn. Právě díky této zkušenosti jsem začal přemýšlet, páni, protože mě to do toho vtáhlo. A tak jsem byl vtažen do Matouše kapitoly 3:17: Toto je můj milovaný Syn, kterého jsem si oblíbil. A jak se říká v Touze věků (Desire of Ages), strany 113 a 116. Slovo, které bylo řečeno Kristu, je mluveno ke každému z nás: „Ty jsi moje milované dítě, ve kterém jsem našel zalíbení“.

Této zkušenosti jsem se chopil, ale stále jsem nedokázal vyřešit své porozumění v otázce učení Trojice. Nemohl jsem vyřešit, jak si může být rovný a být Synem.

A to řešení nakonec vyšlo v knize Návrat Eliáše, která řešila tuto otázku být spolurovný a zároveň být Synem. Možná to byl jen teologický problém, se kterým jsem musel zápasit ve své vlastní hlavě kvůli svému teologickému vzdělání, ale byl to problém, který jsem měl; jak Kristus může být spolu-rovný a zároveň být Synem?

Čili pro mne, abych pochopil Šabat, musel jsem prolomit klam a lež učení Trojice. Trojice mi stála v cestě, abych pochopil pravdivost toho, o čem je sobotní zkušenost ve skutečnosti; protože nemůžete zachovávat šabat, pokud nevěříte V Božího Syna. Podle **mých** zkušeností to není možné. Můžete být zmatení a jak jsem se zmínil v knize Můj milovaný, že jsem věřil JAK v učení o Trojici TAK jsem věřil v aspekty Božího Syna - Syna a Otce; byl jsem však zmatený, dokud za mnou nepřišel Eliáš a neřekl: Jak dlouho budeš poskakovat mezi dvěma názory? Je-li HOSPODIN Bohem, pak Jemu služ; je-li Bůh skutečně Otcem svého jednorozeného (zplozeného) Syna, SLUŽ Jemu. Ale pokud Trojice je Bůh, pak služ Jemu. Vyber si dnes. A to je zpráva, která ke mně přišla. Eliáš přišel, a to byl Eliášův návrat do mé zkušenosti.

38:43 Satan samozřejmě nechce, abychom vstoupili do tohoto ODPOČINKU, do této zkušenosti lásky našeho Otce; a chce, abychom přišli do neděle, kde můžeme oslavovat ve svých dílech a ve věcech, které sami děláme.

Tak doufám, že jsem vám předal toto chápání toho, jak Trojice ovlivňuje neděli a spiritualismus; spiritualismus, který mění pojmy otec a syn tak, aby neznamenal Otec a Syn; jak tyto dvě věci ovlivňují vaše chápání soboty. Je velmi, velmi důležité to pochopit.

Je tu několik dalších věcí, o kterých jsem si myslel, že se s nimi podělím, ale myslím si, že si je kvůli Šabatu v souvislosti s mluvením o těchto věcech schovám na později; protože nastane sobota a v tu konkrétní dobu bude přicházet více světla a pravdy. Chtěl bych vás však povzbudit myšlenkou, že je to sedmý den - sobotní den, kdy Kristus, který spočívá v lůně svého Otce, zažívá to, jak na něj Otec dýchne, v sedmý den - sobotu. Až nastane šabat, povzbuzuji vás, abyste o těchto věcech přemýšleli; otevřeli svá srdce. Až v pátek večer zapadne slunce, otevřte svá srdce; věřte, že vám byla dána větší míra Ducha svatého.

Musím se teda podělit o jednu věc, a to, že Bible nám **přesně** říká, kolik Ducha svatého nám je dáno v sobotu v porovnání se zbytkem dnů v týdnu. Je to přesně dvojnásobek, protože to se ukázalo při obětování. Oběť pokrmu, to množství mouky a oleje, které je dáno v sobotu, je přesně dvojnásobné oproti množství, které je dáno pro ranní / večerní oběti během dnů v týdnu. Není tedy záhadou, o kolik více Ducha. Je to dvojnásobek částky, kterou zažíváte v tom konkrétním čase.

40:50 A samozřejmě pro ty, kteří studují, když se podíváte na brožuru „Živý chléb z nebe“, uvidíte, že tím to nekončí. Bude to ještě lepší a lepší a lepší, dokud „nepoplavete v proudu“. Úžasné na té fontáně Soboty je to, že vám sahá po kotník a pak až po kolena, a v době kdy se vám dostane až do pasu, vy už nemáte kontrolu nad tím, kam jdete; jdete tam, kam vás vezme Duch. A když vám to přejde přes hlavu, Bůh vás vede a vy už sami nerozhodujete, kam jdete; vezme vás řeka. To je zkušenost, kterou chci mít.

Pokud chodím v té „vodě“ jen po kotníky, mám stále kontrolu nad tím, kam jdu. Chci, aby měl Bůh nad mým životem plnou kontrolu. A když vím, že mě můj Otec miluje způsobem, jakým to On dělá, cítím se bezpečně, když mu předám otěže mého rozhodovacího procesu, a je to pro mě mnohem snazší.

A samozřejmě, jak jsem o tom zmínil včera v souvislosti se šabatem (protože to musí souviset s Božím charakterem), když víte, že Bůh má k vám tento druh lásky, v jakém okamžiku si říká rodič pro sebe, kvůli chování svého dítěte: „už pro mě nemáš žádnou hodnotu“? Dělá to někdo z rodičů? Pokud ve vašich zkušenostech nikdy není čas, kdy můžete říci: „Moje dítě už pro mě nemá žádnou hodnotu“, jak potom tedy může náš nebeský Otec vzít meč a proklát jím své pozemské dítě a říci: „Už tě nechci“. Je to zkrátka...; je to neslučitelné; je to úplně nekompatibilní.

Pokud nerozumíte pravdě o sobotě jak je v opozici vůči nauce o Trojici a všech těchto věcech, nebudete rozumět Božímu charakteru. Toto je SYSTÉM. Je to mistrovské dílo podvodu, které zatemňuje vaši mysl, takže se nemůžete dostat k Boží pečeti. A to je bod, který se snažíme učinit, takže některé věci, které říkám, budou pro některé lidi znít ABSURDNĚ, protože aspekty těchto bodů

nejsou na svém místě; ony nejsou na správném místě, jak nám bylo odhaleno prostřednictvím poselství třetího anděla.

43:06 Chci se tady zastavit a jen vás povzbudit, abyste pochopili, co je Sobota. Jak řekl A. T. Jones v kázání 20. z roku 1893, Sobota nám přináší dodatečné pozeňání než kterýkoli jiný den v týdnu; ta setkávání (viz Skutky 3:19 a 20), ČASY osvěžení, které nám Bůh nabízí.

A věřím, že když to uděláme a vstoupíme do sobotu plněji, tak jak uvidíme později, to rozzuří církev a adventisty podle jména a stavitelé zboženin přijdou do té ochrany, ohrazení ochrany. A v tom ochranném ohrazení na nás nedopadnou války, hladomor a mor, který dopadne na ostatní. Budeme obviňováni za tyhle války, hladomor a mor; a potom přijde rozsudek smrti, aby vyhladil ty, kteří zachovávají Boží příkázání skrze Ježíšovu víru.

Ale Bůh nás bude bránit: Ž 91:1 „Ten, kdo přebývá v úkrytu Nejvyššího...“, jaké je to místo úkrytu Nejvyššího? Je to lůno Otce! To je ta skryš Nejvyššího. Když tam budete přebývat, zůstanete ve stínu Všemohoucího. Tisíce jich padnou na jedné straně, deset tisíc na druhé straně, ale mor se k vám nepřiblíží. To je zaslíbení, který se nám nabízí.

Pojďme tedy pokleknout a promluvíme si s naším Otcem:

Náš Otcě v nebi, jak je vzácné nazývat Tě Otcem a vědět, že jsi opravdu náš Otec. Děkuji Ti, že jsi ke mně před 15 lety promluvil a odhalil mi tuto pravdu, že si nepřeješ, aby něco přišlo mezi mnou a vámi; a ty jen chceš, abych tě znal takového, jaký jsi. Jr 9:23 MPCZ „Nechť se moudrý nehonosí svou moudrostí a silák nechť se nehonosí svou silou, nýbrž nechť honosí tímto: Pochopením a poznáním mne, že já jsem Hospodin, uskutečňující laskavost, právo a spravedlnost v zemi. Otče, modlím se zde za své bratry a sestry, aby poznali tuto pravdu, abys je miloval věčnou láskou, aby to byly tvé děti. A ty nechceš, aby mezi nimi a Tebou něco bylo; a ty jen chceš, aby tě poznali. Modlím se za to, aby všichni tady a ti, kteří sledují online přenos na YouTube, aby o tomhle věděli; a že Boží dobrota nás povede k pokání; a abychom se vzdali vlastních skutků a důvěřovali pouze ve skutky Kristovy. A jako to Ježíš dělá každou Sobotu,

my budeme odpočívat v lůně Kristově, který zase spočívá v lůně Otcově, a my uslyšíme slova: Ty jsi moje milované dítě, ve kterém se mi zalíbilo. A děkujeme Ti, Otče, že jsi vyslyšel tuto modlitbu, ve jménu Ježíše. Amen.

4. Učení Trojice versus jednorozený Syn Boží

Prezentováno - 28. října 2016

Opravdu se těším, až představím toto téma. Třetí část. Pokryli jsme tyto dvě části, což jsou dva velké bludy, jak se říká ve Velkém sporu, na straně 588. Nyní se chceme podívat na téma učení o Trojici, ale pravdou jest, že to, na co se chci podívat, je téma Otce a jeho Syna protože o tom rád mluvím. Říkávám, že jsem *pro-Otce-Syna*, nejsem tzv. anti-trinitář či proti-trojční, stejně jako jsem sobotář, nejsem „proti-nedělní“ člověk. Dochází k tomu jednoduše tak, protože jsem ten, co soboty zachovává. Myslím, že chápete, co říkám. Budeme se modlit.

Otče, teď ti tak děkujeme, že můžeme vstoupit do tvé přítomnosti prostřednictvím tvého jednorozeného (zplozeného) Syna, toho jediného prostředníka mezi Bohem a člověkem. Děkujeme ti, že jsi nám dal své poselství pravdy. Zj 14:7 (BKR) *Bojte se Boha, a vzdejte jemu chválu, neboť přišla hodina soudu jeho; a klanějte se tomu, kterýž učinil nebe i zemi i moře i studnice vod.* Otče, jen se modlíme, abychom během této řeči opravdu předali poselství, totiž bát se **toho pravého Boha**, jediného pravého Boha a Ježíše Krista, kterého jsi poslal, a děkujeme ti v Jeho jménu. Amen.

Ve spisech E. J. Waggonera, když on shrnuje své chápání evangelia, říká tato slova: „Hledět na Ježíše Krista na takového, jaký je.“ To je evangelium. To je ospravedlnění z víry. Vidět Ježíše Krista takového, jaký On je, což znamená, že musíme vědět, kdo Kristus je ☺. Potřebujeme Ho znát. A samozřejmě v Janovi 17:3 čteme, jsem si jistý, že to znáte. Mnoho lidí mi řeklo - protože jsem si jistý, že to řekli i vám: „To není věc spasení.“ Je mi líto, tady jde o otázku spasení, protože v Janovi 17:3 se říká, že „Totoť jest pak **věčný život**, aby poznali **tebe samého pravého Boha**, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista.“ Stále mě udivuje, jak jsem mohl tento verš číst znovu a znovu a znovu jako mládežník adventista sedmého dne a nevidět, co vlastně říká. Jediného pravého Boha. Neviděl jsem to a to je překvapivé. Takže když mi lidé říkají, že tohle téma není otázka spásy, říkám jim: Ale církev věří, že je to otázka spasení, jinak by mě nevyloučili, takže oni zjevně věří, že je to problematika spasení, a já s církví souhlasím. Souhlasím

s ní na 100 procent! Je to problematika spásy. ☺ Je dobré, že v této konkrétní záležitosti mohu souhlasit se svou církví.

Poté, co jsme toto téma společně studovali s jedním z mých drahých přátel a on souhlasil, já jsem mu naznačil, že s tím musíme něco udělat. Kdokoli mě vyzná před lidmi, toho i já vyznám před svým Otcem v nebesích. Kdo by mě ale před lidmi zapřel, toho i já zapřu před svým Otcem v nebesích. Matouš 10: 32-33 (B21). Svě přesvědčení o tom jsem tedy začal vyjadřovat a samozřejmě vedlo to k mému odstranění z mé pozice. Později, v jiném čase, když jsem mluvil se svým přítelem, protože se mnou nevystoupil, on mi jednou řekl: „Adriane, je to opravdu důležité, opravdu na tom záleží?“

Přimělo mě myslet na Píseň Šalomounovu, 5. kapitolu, když byla ženě Šulamítce položena podobná otázka. Píseň písní 5:7. Budeme číst z verše 6. "Milému svému jsem otevřela, můj milý však zmizel, odešel - duše mě opustila spolu s ním! Hledala jsem ho, ale nenašla, volala jsem ho, a on se neozval." To v mnoha ohledech vyjadřuje moji vlastní zkušenost v církvi. Já si myslel, že mám vztah s Božím Synem, ale něco se stalo. Něco tam chybělo. On klepal na dveře mého srdce a já jsem na Něho reagoval, ale pak jsem Ho ztratil kvůli zmatku, který jsem měl v mysli ohledně tohoto druhého milence, druhé osoby trojice, který mi také nabízel vztah s ním a tak jsem byl z toho procesu trochu popletený.

Verš 7 a 8: „Našli mě strážníci, co město obcházejí, surově zbili mě a zranili. Šaty z ramenou mi strhli ti strážci hradební. Zapřísahám vás, dcery jeruzalémské, najdete-li mého milého, co mu povíte? Že jsem nemocná láskou!“ A ve verši 9, na tu otázku, oni jí odpověděli a řekli: „Čím je tvůj miláček zvláštní, ty nejkrásnější z žen? Čím je tvůj miláček zvláštní, že nutíš nás k přísaze?“ A tady je otázka pro nás. Co je to za Milovaného, kterého jsme si vzali za svého Spasitele a za jediného prostředníka mezi Bohem a člověkem. Záleží na tom, zda jste zamilovaní do osoby zvané Ježíš? Opravdu záleží na detailech? Opravdu musíme jít do podrobností? To je otázka. V reakci na tuto otázku jsem tedy dal dohromady tuto knihu, Můj Milovaný, kde na tuto otázku odpovídám, jak nejlépe umím, a pokud si ji budete moci přečíst, může vás zajímat.

Když se podíváme na osobu Božího Syna, můžeme začít 1. Korintským 8:6. To jsou všechno texty, které budete znát, ale chci nám je jen osvěžit v

paměti." [KB1613] 1 Korintským 8:6 Ale my máme **jediného Boha Otce, z něhož** všecko, a my v něm, a jednoho Pána Ježíše Krista, **skrze něhož** všecko, i my skrze něho.“ Tohle byl fundamentální text používaný pro základní věroučné principy adventistů sedmého dne od roku 1872 až do roku 1914. Tohle byl základní text o Bohu, kterému sloužíme jako lid, a to až do roku, kdy zemřela Ellen Whiteová, a poté tento základní princip vymizel a znovu se objevil v roce 1931 pod rouškou jiného „milovaného“, jiného „milence“ než toho, se kterým měla církev původně spojení.

V tomto konkrétním textu vidíme, jak jsem zjistil k mé velké radosti, že zde máme vzorec (vzor), protože Bible nám říká, že jsme byli stvořeni k obrazu Božímu a jak nám Duch proroctví říká, že jsme byli stvořeni k obrazu Boha a jeho Syna. Vidíme tedy, že vztah mezi Adamem a Evou odráží vztah mezi Bohem a jeho Synem. Máme jednoho Boha, **z něhož** jsou všechny věci, a jednoho Pána Ježíše Krista, **skrze něhož** jsou všechny věci. Podrobnosti o tom mám v brožurce *Božský vzorec života*, kterou myslím většina z vás zná.

Tento princip toho, že *hleděním se měníme*, změnil mé porozumění, když jsem začal vidět tento jeden **zdroj** a jeden **kanál**, jak to ovlivňuje tolik oblastí písma. Toto je první věc, kterou pro mě Boží Syn udělal, to mi dalo způsob pohledu na svět. Vidíme to z hlediska vztahu mezi manželem a manželkou. Vztah Otce a Syna nám odhaluje, jak by měli mít manžel a manželka navzájem vztah. Jak se píše v 1. Korintským 11: 3, kde se říká, že muž je hlavou ženy, že Kristus je hlavou muže a že nebeský Otec je hlavou Krista. Toto je způsob pohledu na věci. Vedení v Božím království není o nadvládě a kontrole. Je o požehnání a ochraně a všech těchto druhých věcí v tomto konkrétním vztahu.

Když jsem se díval na tento vzorec, začal jsem vidět, jak se to aplikuje na mnoho, mnoho dalších věcí. Je zajímavé, že když vezmeme v úvahu způsob, jakým jsme stvořeni sami v sobě, máme ... Musím jen zmínit několik dalších bodů a vím, že je možná znáte, ale vím, že někteří co poslouchají, tak je neznají. Podíváme-li se na vztah mezi Bohem a jeho Synem, vidíme, že Kristus je obrazem neviditelného Boha, což znamená, že Otec je neviditelný a Syn je viditelný. Vidíme, že Kristus je jasem Otcovy slávy, což znamená, že Syn zvětšuje (zvelebují) charakter Otce. Otcova láska se rozšiřuje skrze Krista. Boží zákon je rozšířen skrze Krista. Myslím Otcův zákon.

10:27 Takže s ohledem na tyto principy se pak podíváme na způsob, jakým jsme byli stvořeni. Právě teď jsem měl v hlavě myšlenku a vy nevíte, co ta myšlenka je, neboť moje myšlenky nedokážete číst, protože jsou neviditelné. Jediný způsob, jak poznat moje myšlenky, je, když použiji „kanál nebo prostředek“ čili svá ústa a promluvíím k vám tyto myšlenky kanálem mých úst a vy je uslyšíte. Jakmile vyjdou, musí projít vašimi ušima a být převedeny do vaší mysli. Je to docela komplikovaný proces, ale vše funguje jako zdroj-kanál, kanál-zdroj. To na co jsem vlastně myslel, bylo o mé manželce a o tom, co asi v tuto chvíli dělá, takže teď to víte. Mohl bych vám to říct.

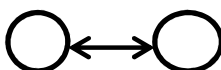
Způsob, jakým komunikujeme, je tedy božský vzorec. Je to neviditelné-viditelné, způsob, jakým komunikujeme. To je důvod proč Ježíš je to Slovo. On je, jak říká Duch proroctví, Božími myšlenkami, které můžeme slyšet. Takhle tento vzorec funguje. Dalším způsobem, jak vidíme přínos vztahu mezi Bohem a jeho Synem a manželem a manželkou, je to, že v sobě samých vidíme, že v našem bytí máme dva prvky. Jeden je náš rozum a druhý naše emoce.

Takže jaký je vztah mezi rozumem a emocemi? Když se podíváme na božský vzorec Otce a Syna, hledíce na našeho Boha, vidíme, že rozum je neviditelný a emoce jsou vyjádření, emoce jsou expresivní. V tomto vzorci má rozum nadvládu nad emocemi. Na to se můžeme jednoduše podívat, když sedíte u stolu a jíte a cítíte se docela sytí nebo vám mozek říká, že jste docela plní a vidíte tam další koláč, rozum vám řekne, „myslím, že už toho máš dost“, ale emoce říkají, „ale ještě bych si něco dal“. Kdo je tedy ve vedení? ☺ Tohle je bitva, s níž se mnoho lidí potýká každý den, pokud jde o rozum a emoce, že? Emoce vám říkají: „Dal bych si ještě něco.“ Pokud by byl rozum přiveden do vedení, rozum by řekl „ne, máš toho dost“ a emoce by se podřídily a řekly: „Dobře, už to nebudeme dělat“. Ale pokud emoce nebyly podřízeny a jako dítě jste vyrůstali a vždy reagovali skrze své emoce, tak jste si vyvinuli svou emocionální stránku, a potom emoce křičí obratem na rozum a říkají „ne, budu to mít na just“ a rozum říká „OK, promiňte emoce, už to neudělám“. Samozřejmě, když emoce přemůžou rozum a vy jíte, pak s tím vždy přichází vina, je tu vina, protože vy víte, že je to mimo přirozený řád věcí, že byste to neměli dělat. Tolikrát v minulosti, když jsem byl mladší, mi lahůdka, kterou jsem pozřel, ani neklesla do žaludku, a už jsem se cítil provinile. „To není fér, měl bych si to přeci alespoň užít, než to dojde do žaludku, že?“ Ale tak to funguje ☺.

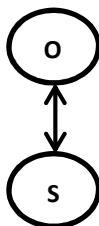
Je zajímavé, že Platón popisuje rozum a emoce jako temného koně a světlého koně a že běží bok po boku a že ten bílý kůň se snaží běžet po boku toho černého koně a udržovat ho v kurzu, protože mezi nimi existuje napětí. Ale rozum a emoce jsou v obraze Otce a Syna, kde princip nadřazenosti rozumu řídí nebo ovládá emoce. Ale rozum bez emocí je docela nudný a emoce bez rozumu jsou docela nebezpečné. To je to, co vidíme a vidíme to v mnoha formách uctívání (bohoslužby). Tento problém máme tam, kde existuje tento systém opozičního myšlení. Možná to trochu objasním, neb to shledávám hodně spleť (záhadné).

Bůh, kterého uctíváme, ovlivňuje způsob, jakým myslíme, a proto tohle je jeden z klíčových rozdílů, proč je pro mě jednorozený (zplozený) Syn tak vzácný. Když mluvíme o Otci a Synu v trinitářském modelu, jsou si spolu-rovní, souvěšní. Jsou to **dva zdroje**, takže mezi těmito dvěma zdroji existuje přirozené napětí a to napětí vidíte odrážet se, když lidé říkají „drahý nebeský Otče“, „děkuji ti Ježíši“; je tu zmatek, ke komu se modlíte, a mnoho lidí mi řeklo: „Když se modlím k Otci, rozčílím tím Syna? Nebo když mluvím se Synem...?“. Bez Syna nemůžete mluvit k Otci, tak to prostě funguje, On je jediným prostředníkem mezi Bohem a člověkem.

V systému spolurovní máte dva zdroje, které vytvářejí přirozené napětí, což působí problém.

Ale v biblickém modelu Otce a Syna máme **Zdroj** a Kanál, **Otce** a Syna.

Tyto dva vzorce na nás ohromně působí způsobem, jakým se díváme na svět kolem nás na tolika úrovních. Například máme Bibli, je to jedna kniha, ale ona má dvě části. A jaký je tedy vztah mezi Starým a Novým zákonem? Je to tak, že Starý zákon působí v opozici s Novým zákonem? Tohle je způsob, jakým funguje většina křesťanů, že? Nový zákon nahrazuje Starý zákon, protože Starý

je pro Židy a my jsme přeci křesťané, ne Židé. Nebo jsou v jiném vztahu, kdy Starý zákon je **zdrojem** a Nový zákon je kanálem? Duch prorocství, Kristova podobenství (COL), strana 128: „*Zákon je kořenem, evangelium vonným květem a plodem, které zákon přináší.*“

Když vidíme Krista jako zveličovatele Otce, tehdy vidíme, že Nový zákon zveličuje principy Starého zákona. To je jedna z nejkrásnějších věcí, které jsem spatřil ve vztahu Otce a Syna, abych viděl Krista v této pozici podřízení se. Předtím ve svém starém chápání Krista jsem ve skutečnosti nikdy nepřipojoval slovo „poslušný“ k Božimu Synu ve vztahu k Jeho Otcí. Oni dva byli spolupracovníci. Vedli spolu dialog. I když jsem pochopil princip poslušnosti v Synovi, protože to prokázal, když byl tady na Zemi, nikdy jsem o něm v tomto smyslu nepřemýšlel jako o poslušném, dokud jsem nepřišel do tohoto modelu *Zdroj versus kanál* a neviděl, že Kristus je v úplném podřízení se Svému Otcí.

Jak tohle ovlivní vztah manžela a manželky z hlediska principu zesílení (zvelebení, zvětšení)? Myslím, že někteří z vás mě to slyšeli říkat už dříve, ale v průměru muži denně promluví mezi 10 000 a 12 000 slovy. To je nám řečeno. Myslím, že se všemi těmi přednáškami, které dělám, myslím, že tu hranici trochu překračuji. Dámy obecně budou mluvit mezi 16 000 až 20 000 slovy denně. Proč? Je to proto, že se zde děje princip rozšíření - zvětšení. Probíhá tu více podrobností. Ale pokud pracujete v opozičním myšlení, tak často najdete muže, kteří říkají: „Umíš shrnout to, co říkáš?, Můžeš to osekát? Můžeš jít na dřev věci? Co se mi snažíš říci? 😊“ a to se děje v opozičním myšlení. Manžel přijde domů a manželka řekne: „Jaký jsi měl den?“ A manžel řekne „jo, dobrý“. Manželka na to: „No a dál..? Řekni mi trochu víc.“

Takže když jste v tomto vzorci myšlení (spolurovní), může mezi manželem a manželkou dojít k frustraci protože nerozumíte rozdílům, jež existují v principu rozšíření (zvětšení). Obzvláště ženy dokážou formulovat své pocity mnohem přesněji než muži a dokážou k mužům mluvit mnohem expresivněji, než obvykle muži umí. Je to síla nebo slabost? No, v opozičním systému to lidé vnímají jako slabost. Je to jako: „Můžeš se konečně dostat k věci?, Vymáčkni se“. Pro ženy je to jako: „Proč mi nemůžeš říct, na co myslíš?“ To je slabost. Obě věci jsou tedy vnímány jako slabost, přičemž ve skutečnosti mají sílu ve schopnosti vyjadřovat věci.

Pokud jde o podrobnosti, úroveň podrobností, kterou má moje žena, je to fantastické. Protože pokud chci vědět, kde se něco nachází v mém domě, zeptám se své ženy. „No jasně, nechal jsi to tam před třemi dny. Je to tam.“ Páni. Díky drahoušku 😊. Řekl jsem své ženě: „Prosím, neumírej dříve než já, nebo budu mít velké potíže. Nebudu nic schopn najít. Budu ztracen.“ [Směje se] 😊

Toto je princip magnifikace (zvětšení). Její schopnost pro detaily v domácnosti mě udivuje, jak je toho schopna. Ale s takovou úrovní detailů – ona není schopna tak snadno shrnout a dát věci dohromady na vyšší úrovni tak jako já. Takže co budeme dělat? S opozičním přístupem budete kvůli těmto rozdílům navzájem frustrováni. A manželka řekne manželovi: „Otevři oči, nevidíš, kde ta věc je? Jaký je tvůj problém?“ A tohle se děje v mnoha domácnostech, které fungují podle tohoto konkrétního vzorce.

Ale ve vzorci „zdroj – kanál“ můžeme pracovat společně. Tohle se opravdu dobře osvědčilo, pokud jde o způsob, jakým jsem mohl komunikovat se svými dětmi. Pokud jde o mé mužské schopnosti, když se mnou moje děti chtějí mluvit a zrovna na něčem pracuji, řeknu: „jak ti mohu pomoci, co bys potřeboval?“. Obvykle, když jsem v pracovním režimu a zrovna pracuji, a přijde dítě a chce s vámi o něčem mluvit: „Jak ti mohu pomoci? Tohle je to, co musíš udělat, musíš udělat toto, támhleto, to a toto.“ A někdy to děti potřebují slyšet, ale jindy si chtějí jen promluvit a někdy je to pro muže těžké, zvláště když jsou zaskočení a přijdou do vaší kanceláře, když pracujete, a oni vidí, že pracujete a oni začnou mluvit, zatímco vy na něčem pracujete. Tak nepříjemné.

Ale moje žena, ona je opravdu dobrý posluchač a ona vyposlechne moje děti, takže si vytvoří velmi silný vztah, protože zvládne tu vysokou úroveň detailů. Miluje detaily. Ráda poslouchá detaily. Já chci shrnutí. Dejte mi souhrn, protože je toho spousta, co musíme udělat. Snažím se nebyť takový, ale ta moje část zaměřením se na úkol nastupuje a ta to přebíjí. Síla vztahu, který má moje žena s mými dětmi, zejména v minulosti, spočívá v tom, že syn jí řekne mnohem víc než to, co řekne mně, nebo co by řekl mně a fungovat v opozičním systému, to je otravné, nepříjemné. Proč mi tyto věci neřekl?. Říká všechny tyto věci jí, ale neříká tyto věci mně. Ale když pracujete v systému zdroj versus kanál, je to skvělé, protože mám se svou ženou tak dobrý vztah, že ať už by jí můj syn řekl cokoli významného, já to zjistím. Ona mi to řekne, takže se nemusím bát. Získávám informace, které potřebuji, a (znáte to) nemusím

poslouchat všechny ty podrobnosti. ☺[Směje se] Je to skvělý systém a funguje opravdu dobře, ale v tomhle opozičním systému je to velmi, velmi frustrující.

Současně, když pozoruji svou manželku a způsob, jakým slouží našim dětem, našim synům a jak si je vyposlechne, to je pro mě dobrým příkladem, abych obměkčil svou ztvrdlou, mužskou přirozenost a byl o něco více vztahový a učím se tedy od své ženy v tomto ohledu, za což jsem jí velmi, velmi vděčný. Další věc je, že když já chci synovi říct něco, co pro něj může být řekneme trochu náročné, řeknu to své ženě a ona mu to řekne a ona odvede mnohem lepší práci. Je skvělé mít prostředníka. Můj syn má jednoho prostředníka. Mezi mnou a mým synem je moje žena a ona je v tom skvělá. Je to skvělá prostřednice.

Jakmile pochopíte vzorec zdroje a kanálu Otec-Syn, pak uvidíte, jak se můžete takto uvádět do vztahu, je to opravdu, opravdu užitečné. No, je také zajímavé poznamenat, že muži jsou obvykle méně emotivní než ženy a ženy mají tendenci být emotivnější než muži. To odráží princip zvětšení rozumu a emocí. Opět platí, že pokud pracujete v tom opozičním vzorci, emoce je považována za slabost a je zesměšňována mnoha muži a je považována za slabost, ale ve správném vzorci (zdroj-kanál), emoce - a tohle je docela zajímavé, protože žena / jak se říká/ je slávou muže, takže pokud žena vyjadřuje velké emocionální vření, ona ve skutečnosti pravděpodobně vyjadřuje vnitřní, neviditelné emocionální vření svého manžela, ale ona to vyjadřuje. Čili ona to nemůže skrýt, zatímco muž to často skrývá a on se podívá na manželku a řekne „ženo, jaký je tvůj problém?“ Přitom ona ve skutečnosti vyjadřuje hodně mužova vnitřního emočního zmatku, protože takhle ten vzorec funguje. Pokud vyjadřuje spoustu radosti a štěstí a podobných věcí, je to v mnoha případech proto, že ona čerpá z vnitřku svého manžela. No, samozřejmě žena má svůj vlastní vztah s Bohem a ten může čerpat přímo od Krista, ale když jste podle tohoto vzorce, pomáhá to a mnohé věci to usnadňuje.

25:35 Prostě pochopení toho, že Kristus je kanálem pro svého Otce, to mi velmi pomohlo ve vztahu k mé manželce a mým dětem, pokud jde o způsob, jakým věci fungují v tomto principu *zdroj-kanál*. To je jedna z věcí, která pro mě byla obrovským požehnáním.

Ještě jiná věc proč – nebo hlavní důvod, ale důvodů je více takže to беру zpět, ale když přemýšlíme o Koloským 1: 17, jen chci, abyste o tom přemýšleli. Ted'

zrovna potřebuji pozornost pro detaily mé ženy, pač jsem ztratil Koloské, nemůžu je najít. Ve verši 17 se píše: „On je přede vším a všechno v něm spočívá“, toto mluví o Kristu, že v něm všechny věci stojí, vše v něm drží pohromadě. Jak to tedy je? V Izaiášovi 9:5(6) se také říká, že Kristus je věčný Otec. Už vám to někdo vpálil? Kristus je věčný Otec. Je věčným Otcem všech těch, kteří se podřizují jedinému pravému Bohu. Kristus je první podřízenou bytostí, která je otcem všech těch, kteří se podřizují. To je bod, kterého jsme dosáhli.

Když tedy přemýšlíme o Otcí, onom Zdroji, a položíme si otázku: „Komu se Otec podřizuje, od koho přijímá rozkazy?“ Otec od nikoho nepřijímá rozkazy. Koho Otec poslouchá? On nikoho neposlouchá. Takže na principu toho, že hleděním se člověk mění, má-li se člověk dívat přímo na Boha Otce, stane se to, že se naučíte přijít do obrazu někoho, kdo se nikomu nepodřizuje a nikoho neposlouchá, a to pro nás není dobré, protože my v sobě nemáme život, což je opak toho, co učí Satan. Tohle je důvod, proč se nemůžeme přímo dívat na Otcovu tvář. Musíme se dívat na Otce skrze Syna. Skrze Synovu poslušnou submisivní povahu, když hledíme na Syna a vidíme Ho, jak je poslušný a důvěřuje svému Otcí, a když přijmeme tohoto ducha, můžeme se k Otcí přiblížit.

Je zajímavé, že Satan je vlastně výrazem (expresí) někoho, kdo hledí na Otce bez Syna. Napadlo vás to? Protože satan se nechce nikomu podřizovat, on neposlouchá nikoho jiného. Jako stvořená bytost, v něm to končí velkou katastrofou. To proto jako stvořené bytosti potřebujeme Krista. Tento vesmír nemůže držet pohromadě mimo Krista. On je ten, kdo drží celý vesmír pohromadě díky svému submisivnímu duchu. To je pro mě jedna z nejcennějších věcí na jednorozeném (zplozeném) Synovi, pokud jde o udržení nějaké komunity pohromadě.

28:58 Takže když pracujete ve vzorci, který je více podobný tomu opozičnímu, a OK, máte samozřejmě tři kolečka, tři, které fungují, a to je ještě horší, když máte tři, protože byste mohli mít manžela, manželku a děti a ti všichni jsou na stejné úrovni v tomto konkrétním vzorci způsobem, jakým fungují. Tohle vytváří neuvěřitelné napětí. Kdo je hlavou domácnosti? Co je nejsilnější? Je to to nejinteligentnější, je to cokoli, musíte prostě najít způsoby a prostředky, jak převzít kontrolu nad situací, když se řídíte vzorcem jako je tento.

Ve zplozeném Synovi máme dokonalý příklad podrobení se a poslušnosti Otcí. V Janovi 5:19 čteme: „Ježíš jim odpověděl: "Amen, amen, říkám vám: Syn nemůže sám od sebe dělat nic, jedině to, co vidí dělat Otce. Cokoli dělá on, to podobně dělá i Syn.“ Syn nedělá nic ze sebe sama.

Přemýšleli jste někdy ve Zjevení 1:1, kde je napsáno „Zjevení Ježíše Krista, kteréhož dal jemu Bůh“. Jen o tom chvíli přemýšlejte. Ježíš se nezjevuje jen svým vlastním myšlením. On se ptá svého Otce: Co o sobě mám zjevit? To je docela hluboká myšlenka, že? Otec říká: Chci, abys zjevil tohle, chci, abys tamto odhalil. To je docela zjevení. A tohle je pro mě tak krásné, proč je Ježíš tak vzácný. On mi dává příklad, jak přistupovat k Otcí, jak žít v přítomnosti našeho Otce. A znovu to můžeme vidět na způsobu, jakým Bůh nastavil vztah Slunce a Měsíce. Vidíme, že sluneční světlo se odráží pomocí Měsíce. Pokud se pokusíte podívat se přímo do Slunce, co se stane s vašimi očima? Oslepnete, ale můžete se skrze Měsíc dívat na sluneční světlo celou noc a neublíží vám to, má totiž měkké světlo. Také zde se nám Bůh snaží něco říct, pokud jde o vztah mezi Sluncem a Měsícem.

31:46 Tohle je něco, co považuji za velmi hluboké, pokud jde o vztah mezi Otcem a Synem. Mluvili jsme o tom v naší poslední přednášce: „Ten, kdož v skrýši Nejvyššího přebývá, v stínu Všemohoucího odpočívati bude“ (Žalm 91:1). To skryté místo Nejvyššího. Když jsme v Kristu, vidíme, že můžeme přebývat v tomto vztahu mezi Otcem a Synem. Můžeme být tady. Tady mezi nimi je místo, kde církev stojí na Měsíci a je oděna do Slunce. Je to v tom vztahu, je to v tom postavení mezi Otcem a Synem.

Je zajímavé, jak Zjevení 12 popisuje církev jako ženu stojící na Měsíci oblečenou do slunce. Je to v pozici v lůně (náručí) Otce. Rád na to vzpomínám a pamatuji si jako malé dítě, že brzy ráno jsem vyskočil z postele a běžel jsem a skočil do postele svých rodičů a vklouzl jsem mezi ně. To je to místo - tady mezi Otcem a Synem. Tedy stát na Měsíci a být oblečení do slunce. V tomto ohledu je třeba zvážit několik zajímavých myšlenek.

To je něco, co mi bylo tak vzácné, protože, patřit na Ježíše takového, jaký je - poslušný, podřízený Otcí a samozřejmě jsme nyní dospěli k té nejdůležitější věci, které věřím z hlediska toho, proč je důležité, abychom věřili, že Ježíš je zplozený Syn. Pojdte do Žalmů 2:7, žalm 2:7 [MPCZ]: „Budu vyprávět o ustanovení Hospodinově: Řekl ke mně: Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil!“

Říká: „Přednesu Hospodinovo ustanovení“, říká, že to přednese. "Hospodin řekl ke mně" Na základě všech věcí, které známe z Přísloví 8:23 „Kristus (Moudrost) byl(a) ustanoven od věčnosti“; Jan 3:35, „všechno jsem přijal od svého Otce“; Jan 17:8 vpravdě uvěřili, že jsem vyšel od (z) Otce. Text za textem. Jak získal dědictví, získal vynikající jméno; můžeme jít dál a dál a dál, abychom ukázali, že Kristus přijal vše od svého Otce.

Proto je Ježíš nazýván Synem Jeho (Otcovy) lásky. Když Bůh řekl: „Toto je můj milovaný Syn“, slovo, které použil, bylo „agape“. "Toto je můj agape syn ". Jediným způsobem, jak může být Syn agape, je, že mu Bůh dá všechno. Rozumíme tomu principu? Být Synem agape znamená být synem, kterému bylo dáno všechno. Kdyby nedostal všechno, musel by ho nazvat „mého fileo Syna“ nebo „mého eros Syna“, protože by viděl v Synovi věčnost, viděl by vševědoucnost, viděl by všemohoucnost a říkal by: „To mě přitahuje. To se mi líbí." Nebyl by to Syn agape. Jediným způsobem, jak může být agape Syn, je dostat všechno. Jedná se o velmi, velmi důležitý princip a Bible samozřejmě říká, že Bůh je agape (láska). Papež Benedikt říká, že Bůh je eros v kombinaci s agape. Je to vždy Babylon, který ty dvě věci smíchá.

Ten papežův citát mám v brožuře „Můj Milovaný“, strana 116 (*strana 135 ve vydání z roku 2019*). Toto je papež Benedikt XVI. v roce 2005 ohlédne Bůh je láska. "Bůh je absolutním a konečným zdrojem všeho bytí; ale tento univerzální princip stvoření – logos, prvotní důvod – je zároveň milencem se vši vášní pravé lásky. Eros je tak svrchovaně povýšen do šlechtického stavu, ale zároveň je tak očištěn, že se stává s agape (za)jedno. “ Římská církev tedy věří, že Bůh je eros a agape. Eros a agape. Sloučeno, protože eros ve svém srdci je diametrálně odlišný od agape. Jedná se o vzájemně se vylučující zásady.

Ještě něco přečtu. Zde je autor, který popisuje agape a eros. „Agape je často v kontrastu s erosem, který se v Novém zákoně nenachází“, (protože slovo eros se v Novém zákoně nenachází, tak jak může papež nazývat Boha erosem? No, on je papež, on může říkat, co chce.) "Ačkoli je v řecké filozofii prominentní." Eros může odkazovat na vulgární, tělesnou lásku, ale v kontextu helénského myšlení má formu duchovní lásky, která usiluje o získání nejvyššího dobra. “ Je to něco ušlechtilého. "Eros je touha vlastnit a užívat si [potřebu nebo touhu po jiném]." Toto je opravdu důležitá zásada. Potřeba nebo touha po jiném. Kolikrát jste dnes v církvi slyšeli, že aby láska mohla existovat, musí existovat někdo jiný, koho by milovala. Tato láska je eros. Není to agape. Je to láska

založená na potřebách a mnoho lidí dnes v Církvi učí, že kdyby Bůh neměl Krista a Ducha svatého, byl by přirozeně sobecký. To je důsledek tohoto. Aby mohla existovat láska, musí existovat někdo, koho milovat, ale toto je definice erosu a papež Benedikt tomu dobře rozumí. On tomuto principu rozumí. Je to velmi chytrý muž. Pochopil tuto zásadu, ale Bible říká, že Bůh je agape. Jak je toto agape odhaleno? Je to odhaleno v 1 Janově, tam dostanete definici. 1. Janova 4:8 „Kdo nemiluje, nezná Boha - vždyť Bůh je agape (láska).“ Verš 9: „V tom se projevila Boží láska k nám, že svého Syna, toho jednorozeného, poslal Bůh na svět, abychom skrze něj získali život“ To je definice agape. Že Bůh dal svého jednorozeného Syna. No, já jsem slyšel, jak prominentní adventističtí kazatelé řekli, že když se říká, že Bůh je láska, tak ve skutečnosti to popisuje tři lidi, kteří jsou do sebe zamilovaní. Jak jsem upozornil jednoho z nich, verš 9 říká, že tentýž Bůh má Syna a On Ho poslal na svět, takže pokud Bůh ve verši 9 posílá svého Syna na svět, pak Bůh ve verši 8 musí být Otec. Dává to smysl? V tomto ohledu je to celkem jasné.

Chci vám z toho přečíst trochu víc. "Eros je touha vlastnit a užívat si [potřeba nebo touha po jiném]; agape je ochota sloužit bez výhrad ... Eros je přitahován k tomu, co má největší hodnotu." Zde se dostáváme k jádru Augustina a jeho tři „omni“— všemocnosti (všemohoucnosti), vševědoucnosti a všudypřítomnosti. Ve Trojici Otec, Syn a Duch v sobě pozorují, že mají tyto tři vlastnosti, a to je činí rovnocennými. To je všechno eros. Je to přitažlivost k podobnosti. Je to přitažlivost k něčemu, co vás potěšuje. Když se na to podíváme, je to úplně pohanské.

40:25 "Eros je přitahován k tomu, co má největší hodnotu; agape vychází k těm nejméně hodným. Eros objevuje hodnotu, zatímco agape vytváří hodnotu." Tohle je důležité, abychom to pochopili. Agape vytváří hodnotu. Proto se ptáme sami sebe, na jakém základě si Boží Syn nemyslel, že je to loupež, být roven Bohu?. Byly to jeho vlastní zděděné vlastnosti a síly, kterým důvěřuje, nebo je to proto, že k němu mluvil Otec a řekl, že jsi můj Syn, budeš sedět na mém trůnu a budeš se mnou rovný. Otec tedy **vytvořil hodnotu** darem veškeré moci, darováním všech těchto věcí. On byl tím učiněným, (jak říká Duch prorockví, *že se stal rovnocenným s Otcem pomocí autority Otce, slovem Otcovým*). Svým slovem učinil Otec Syna rovným sám se Sebou. Protože to je to, co agape dělá, ona vytváří hodnotu, zatímco eros **hledá hodnotu, hledá to**, co se mu rovná. "Agape je láska k daru, zatímco eros je láska k lásce." Aby mohla existovat láska, musí existovat další, kterého lze milovat. Slyším to

znovu, znovu a znovu.

Toto je citace přímo od Augustina. "Láska je z někoho, kdo miluje, a s touto láskou je něco milováno." To je Augustin ohledně Trojice. Tohle se troubí z adventistických kazatelen všude. Aby mohla láska existovat, musí existovat někdo, koho bude milovat. Oni následují Augustina. Sledují římskokatolickou teologii. To je dnes vyučováno na mnoha kazatelkách.

"Eros pramení z nedostatku, který musí být uspokojen." Nechci být sám, potřebuji někoho, kdo by mi zabránil být sobecký. "Agape je přetékající hojnost božské milosti." Jedná se pouze o pochopení těchto dvou řeckých slov, jak je dal dohromady jeden člověk.

Tak a teď s touto myšlenkou v mysli, chci vám přečíst něco jiného. Jo, to je ono. Toto je z knihy Whiddena, Moona a Reevea o Trojici. Říká se v ní toto: „Kdyby Bůh byl jedinou osobou, pak ještě než stvořil vesmír, láskou vlastně nebyl. Neboť pokud podstatou Boha byla láska, On zcela jistě musel vlastnit věčný předmět lásky.“ Vidíte tam ten eros? On cituje Augustina. Toto je jistý adventistický autor, který cituje, no, necituje, nevím, jestli si je vědom, ale jsem si jist, že tyto věci studoval. "Kromě toho," (nyní pečlivě poslouchejte, protože tohle chápání Boha nás všechny zatracuje), protože to říká: "Kromě toho dokonalá láska je možná jen mezi rovnými." OK? No, ono to platí v jednom kontextu, ale nejde o kontext, ve kterém mluví ten autor.

Jen zůstaňte u tohoto konkrétního bodu, protože v Janovi 10:15 (NK), Ježíš říká: „Podle toho, jak Otec zná mne, i já znám Otce“. To je rovnost. To ale neříká nic o moci, neříká to nic o pozici a výkonu a všech těch věcech. Jen říká, že Kristus má schopnost znát Otce tak, jak ho zná Otec. Ale tady je to krásné na Kristu, totiž že mu tuto schopnost dal Otec, a to je agape láska. Takhle funguje agape.

44:36 *"Stejně jako člověk nemůže uspokojit nebo realizovat své schopnosti (potenciály) lásky tím, že miluje nižší zvířata, tak Bůh nemůže uspokojit ani realizovat svou lásku tím, že miluje člověka nebo jakékoli stvoření."* Tenhle citát je hodný vrhnutí. To znamená, že Bůh nás nemůže milovat se všemi plnými schopnostmi své lásky. Považuji to za odporné (nepřípustné). Je to naprosto nechutné ve srovnání s tím, čemu učí Písmo. A tomuto se vyučuje, učí, přiučuje. Je děsivé to vidět. To je to, co mi připadá tak vzácné na jednorozeném

(zplozeném) Synu Božím, a vracíme se k Žalmu 2:7 (HEJCL): „Hlásám výrok Hospodinův: (Hospodin:) Pravitl' ke mně: „Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tě.“ V den, kdy byl Kristus vyveden ve věčnosti, mu Bůh říká: Ty jsi můj Syn a všechno, co mám, je tvé. A co udělal Kristus? On uvěřil Otcí. Věřil Otcově slovu, díky němuž **je Kristus autorem či původcem víry.**

Proto musíme věřit ve zplozeného Syna. Musíme věřit v někoho, kdo ví, co je víra. Kdo ví, že může důvěřovat pouze v Otce a nikoho jiného. (Nyní přicházíme k nejcennějším věcem o zplozeném Synovi a k tomu, proč je to tak důležité.) Židům 12:2 (B21) říká, že když vynecháte kurzívou psaná slova, říká: „Nespouštějme oči z Ježíše, původce a završitele *naší*, slovo,“ naší “v mé Bibli je kurzívou, takže ho vynechte. Dobře, takže je původce a dokonavatelem naší víry, ale On je autorem a zakončovatelem víry, protože když ho Otec zplodil (vyvedl) a řekl: „Ty jsi můj Syn, dnes jsem tě zplodil“, Ježíš věřil svému Otcí a počítalo se mu to za spravedlnost. Vidíte, jak to z něj dělá vzorového člověka, což z něj dělá vzor člověka, jehož můžeme kopírovat. Někoho takového můžeme kopírovat. Když v naší sféře Syn přijal vírou vše, co mu dal jeho Otec, můžeme přijmout stejnou vírou vše, co nám Bůh dává skrze Krista. Tou samou Vírou – vírou Ježíše Krista. Je pro nás zásadní pochopit, kdo je Boží Syn, abychom porozuměli ospravedlnění z víry. Ten, kdo má Syna, má život, protože Ježíš je původcem víry.

Tohle je pro mě neuvěřitelně cenné, neboť ta druhá osoba trojice nepotřebuje víru, protože ona věří ve svou vlastní vševědounost, svou vlastní všudypřítomnost, svou vlastní všemocnost. Ona nedůvěřuje nikomu jinému kromě sama sebe. Pokud budu patřit (hledět) na tuto osobu, co budu dělat? Budu důvěřovat v sama sebe! Budu důvěřovat svým vlastním schopnostem, vlastním potencím. Takhle žijete, tím, že na něco hledíte, tím se měníte. Proto jsem ten večer, kdy jsem byl vyloučen z Církve, řekl jsem jim: Celý svůj život jsem měl titul Božího Syna. Prováděl jsem dílo Božího Syna, ale nikdy jsem neměl úplnou jistotu, že jsem Božím synem, protože jsem uctíval někoho, kdo měl titul Božího Syna, vykonával dílo Božího Syna, ale ve skutečnosti to nebyl Boží Syn v pravém slova smyslu. Není tedy divu, že jsem měl chaos. Nemohl jsem získat toto ujištění, to úplné uspokojení, ale jednorozený/zplozený Syn mi tohle dal, protože v Něm jsem viděl absolutní ujištění **o Jeho Synovství k Otcí.**

48:51 Zde se dostáváme k tomu nejcennějšímu textu pro mě. Je to, když Otec mluví se svým Synem v Matoušovi 3:17 (Petrů), „A z nebe se ozval hlas: »Toto

je můj milovaný Syn, v něm jsem našel zalíbení.«“ Jednorozený Syn má požehnání svého Otce, On ví, že ho Otec miluje. To je něco krásného. V učení trojice vidíme, že Otec a Syn si navzájem popisují: „No, jak to uděláme? No, já budu tam na křtu a ty budeš mluvit těmito slovy: „ty jsi můj milovaný syn“, ale ve skutečnosti to není milovaný syn, takže tato slova v tomto smyslu nic neznamenají. Ale pro zplozeného Syna je to skutečný Otec, který mluví ke skutečnému Synovi: „jsi můj milovaný Syn, v němž se mi zalíbilo“ a v tomto úkonu jsem v Milovaném přijat. Já v Kristu slyším slova Otce, jak ke mně mluví: „jsi můj milovaný syn, v němž se mi zalíbilo skrze Krista Ježíše, našeho Pána.“ V tomto úkonu přijímám vírou požehnání od Otce. Ne ze skutků, ale z víry. To je pro mě to nejcennější.

Kdykoli mám pochybnosti - máte někdy pochybnosti? „Jsem daleko od Boha a necítím se ze sebe moc dobře. Pochybuji o svém spasení.“ Má Ježíš nějaké pochybnosti o svém vztahu k Otci? Je na pochybách o Otcově lásce k němu? Nikdy. Nikdy o tom nepochybuje. Toto je, moji bratři a sestry, naše dědictví. Jeho dokonalé ujištění, jeho dokonalé požehnání, které získává od svého Otce, je naším dědictvím. Jak se píše v Touze věků (Desire of Ages) v kapitole Vítězství, když Ježíš získal vítězství nad Satanem, říká se tam, že Kristovo vítězství je naše, takže kdykoli jsem v pokušení pochybovat, zamyslím se: „má Ježíš nějaké pochybnosti o tom, že ho Otec miluje?“ Ne, On nemá, pak ani já nemám, protože mám víru Ježíšovu.

To je tak důležité. Ježíšova víra, která je, když se narodil, tak bylo řečeno: „Tentoť jest ten můj milý Syn, v němž mi se dobře zalíbilo, a on uvěřil Hospodinu, a bylo mu to počítáno za spravedlnost. To je Ježíšova víra. Gal 4:6 (B21) Bůh poslal do našich srdcí Ducha svého Syna, volajícího: "Abba, Otče!". Kdo je to, kdo volá Abba Otče? Je to Duch Ježíše ve vás, který volá Abba Otče, a když znáte jednorozeného Syna, víte, že jste vstoupili do této zkušenosti. Pro mě je zplozený Syn neobchodovatelný (nesměnitelný). Jednorozený Syn je spása. Hledět na Syna Božího takového, jaký je, je věčný život a toto říká: „A toto je věčný život, aby poznali tebe jediného pravého Boha a Ježíše Krista, kterého jsi poslal.“ (Jan 17:3)

K Otci neexistuje jiná cesta než skrze jednorozeného (zplozeného) Syna. Takže opakuji svůj spor (případ), když lidé říkají, že to není otázka spasení. Moje vyloučení z církve **dokazuje**, že se jedná o otázku spasení, a já se svou Církví

stoprocentně souhlasím. Toto je otázka spásy. „Kdo má Syna, má život“ (1. Janova 5:12).

Proto je samozřejmě satan zoufalý, aby přesvědčil lidi, aby nevěřili ve zplazeného Syna. Ztratil jsem náskok Pentagonu. Můžete si ho vybavit, když tak ho namalují. Proto satan musí přesvědčit svět, aby nevěřil v jednorozeného zplazeného Syna, protože lidem to dává jistotu spravedlnosti z víry, protože Kristus je podstatou spravedlnosti z víry ☺ Jsem nadšený, protože to je můj Milovaný, o kterém tady mluvíme. Můj úžasný zachránce.

53:16 To není jen teorie. Co je tvůj milovaný víc než kterýkoli jiný milovaný? Můj Milovaný je spravedlnost z víry, můj Milovaný zdědil všechno od svého Otce vírou, a jak patřím na tuto osobu, tak dědím všechno vírou. Zdědím věčný život, budu sedět na Kristově trůnu, jako bude On sedět na trůnu svého Otce. To vše mi bude dáno a já tomu věřím vírou. Právě tato víra, jak jsem řekl ve své poslední přednášce, mi umožnila uvěřit, že když mi Bůh řekl: „nechci, aby něco přišlo mezi mnou a tebou, a jen chci, abys mě znal. Důvodem, proč jsem tomu mohl věřit, bylo to, že jsem měl víru Ježíšovu, protože moje tělesná lidská přirozenost nemá schopnost tomuhle věřit.

Chci jen skončit v tomto konkrétním bodě. Věc, která je tak vzácná. V knize Konfrontace od Ellen Whiteové se píše, že dílo Ježíše na poušti bylo základem díla kříže a ono dává člověku klíč, kterým může v Kristově jménu zvítězit. Pokušení na poušti? Základ pro dílo kříže? Už jsi to slyšeli dříve? Že kdyby Ježíš neudělal to, co udělal na poušti, dílo na kříži by nebylo úspěšné. Proč je tomu tak? Vidíme zde, v Matoušovi 4:3 (B21): „Vtom k němu přistoupil Pokušitel a řekl mu: "Jsi-li Boží Syn, řekni tomuto kamení, ať se promění v chleby." Co satan po Kristu požadoval? Aby pochyboval o Svém Synovství. Chtěl, aby prokázal či dokázal své Synovství. Jak satan chtěl, aby Kristus prokázal své Synovství? „Tím, že Můj Otec mi řekl, že jsem Syn, takže jsem.“ Ne, ďábel řekl: „Proměň tyhle kameny v chléb. Proveď to. Ukaž svou moc a schopnost prokázat, že jsi Synem.“ Kristus mu vzdoroval a řekl: „Nejen chlebem bude člověk živ, ale každým slovem vycházejícím z Božích úst.“

To je to, co nás přivádí k té velké realitě, již Satan čelí. Poté, co prohlásil, že vystoupí do nebe, že bude jako Nejvyšší, on se odtrhl od svého Otce, zavrhl svého nebeského Otce a rozhodl se být sirotkem. Jak se Satan sám definuje? Už nemá požehnání svého Otce. Už si neužije odpočinek a pokoj, který si užívá

Boží Syn. Je sám a je izolovaný a jak se definuje? Svými vlastními skutky a vlastní mocí (silou). Nemá tedy schopnost Synovství, a proto my, když jsme se stali padlými syny a dcerami Adamovými, my jsme toto semeno zdědili po Satanovi, semeno, které není schopné uvěřit v Synovství k Bohu, protože tohle je mysl Satanova. Když bylo ovoce vzato, lidstvo zdědilo Satanovu mysl. Toto je mysl, která není schopna uvěřit, že jsme synové a dcery Boží, a tak Kristus za nás musel znovu získat schopnost věřit, že bychom mohli být syny a dcerami Božími. Pokud by to pro nás neudělal, to dílo na kříži by bylo nesmyslné, kdyby v lidské zkušenosti nebyla schopnost přijmout tento dar.

56:37 Takže když Satan viděl, že Kristus citoval Písmo a odrazil ho slovy: „Ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým slovem vycházejícím skrze ústa Boží“, jaké bylo poslední slovo, které slyšel od svého Otce před 40 dny? „Ty jsi můj milovaný Syn, v němž mám zalíbení“ a Ježíš uvěřil svému Otci a byl schopen odrazit Satana. „Nemusím pro tebe satane nic dělat. Můj Otec mi už řekl o mém vztahu k Němu, takže s tebou nemluví.“

Satan tedy říká: „Aha, takže chceš citovat Písmo, jo? V pořádku.“ Satan ho tedy vezme na vrchol chrámu a říká: „psáno jest“. Ježíš říká „psáno jest“, tak Satan říká: „Dobře, chceš citovat Písmo, tak já ti taky budu citovat Písmo.“ V Matoušovi 4:6 se píše: „Je přece psáno: „Svým andělům přikáže o tobě a ponosou tě na rukou, abys nenarazil nohou na kámen.“ Znovu se snaží přimět Ježíše k tomu, aby prokázal svou víru tím, že bude jednat bezohledně a vrhne se z vrcholu chrámu. Je to trochu šílené? Jen trochu. "Ježíš mu řekl: "Také je psáno: „Nepokoušej Hospodina, svého Boha.“ On odráží útok Písmem a samozřejmě protivník řekl: „Jsi-li Boží Syn, vrhni se z chrámu“. Opět odráží útok. „Nepotřebuji dělat cokoli, abych prokázal své Synovství“, a to je velmi, velmi důležité. Vše, co potřebuji věřit, je slovo Boží.

To je důležité, abychom to pochopili, protože pokud máme Ježíšovu víru, pak je toto vítězství na poušti naše. Když k vám satan přijde: „jsi vůbec syn nebo dcera Boží. Máš spasení? Předved' to! Ukaž své synovství a dcerství k Bohu. To nám neustále říká Satan. Založ si služebnost, jdi a pracuj 60 hodin denně, dělej to. Tehdy prokážeš, že jsi někdo, kdo má hodnotu.

" Poté ho ďábel vzal na velmi vysokou horu a ukázal mu všechna království světa a jejich slávu a řekne mu: „Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět.“ „Ubohé, klanět se mi.“ Jak jinak satan získá hodnotu?. On

nemá žádnou hodnotu, takže pokud Ježíše dokáže přimět, aby se mu poklonil a padnul před ním, mohl by se sám o sobě cítit lépe. Och, o kolik snadnější by to pro satana bylo, kdyby jen zůstal uvnitř příkázání svého Otce, ale nyní musí přimět Ježíše, aby se mu poklonil.

"Tu mu Ježíš odpoví: „Jdi z cesty, satane.“ Tohle mluví Ježíšova víra. „Odejdi, Satane. Vždyť je napsáno: ‚Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jeho jediného uctívat.‘“ Haleluja. Tohle je naše víra, která se projevuje. Ježíš je jako David. Toto je syn Davidův, jako když David vystřelil z praku a Goliáše zasáhl do čela. Ježíš tedy vystřelí slovo a zasáhne jím Satanovo čelo a řekne „Jdi mi z cesty, rouhači“. Pánu Bohu svému klaněti se budeš, a jemu samému sloužití budeš.

Toto vítězství je tedy naše. Nemusíme podlehnout potřebě dokazovat cokoli někomu jinému. Nemusíme mít určitou úroveň finančního příjmu, nemusíme mít určitou úroveň imidže, kterou promítáme ostatním lidem, aby nás měli rádi. Jediná věc, kterou je pro nás důležité vědět, je, že jsme Božími dětmi skrze víru Ježíše Krista. Proto jsem zamilovaný do zplozeného Božího Syna. Protože On má ujištění o Otcově lásce, je požehnán od Otce, je Synem agape, ukazuje nám, jak můžeme přijímat všechno, aniž bychom se museli čeho vzdát, v sobě-ze sebe. On je původcem víry, a tak jsem mu dal své srdce. Dal jsem mu všechno, co mám.

Proto Ježíš říká Petrovi a toto je zkouška pro nás všechny, jestli rozumíme. Ježíš mu řekl v Janovi 20, Petře, **miluješ** mě? Slovo, které Ježíš používá, je **agape**. Agape (miluješ) mě? Co rozumíme tomu, co se tu děje, když se tohle Ježíš ptá? Protože když Ježíš dal Petrovi všechno, čemu Petr porozumí, bude mu to oplácet tím, že se plně odevzdá svému Spasiteli, a on může říci, že tě „agapuji“ (miluji láskou agape), ale Petr to neříká. Říká, že „já tě fileo (mám rád)“. Ty víš, že tě miluji. A v češtině trochu ztrácíme význam toho slova. Petr říká, „já tě fileo (mám rád). Proč to Petr říká? Fileo je láska rovných. Je to láska k vzájemnému respektu mezi dvěma lidmi, ale není to úplná obětavá láska. Co drží Petrovo srdce? Proč není schopen říci, miluji tě agape láskou? No, důvod je prostý, protože jen pár dní předtím, když Ježíš trpěl a ta kletba vypadává z Petrových úst, Ježíš se na něj podívá a zazpívá kohout, Petr říká: „Nemůžeš milovat někoho jako jsem já, takže já se nemohu plně oddat Tobě. Není možné, abys mě takto miloval.“

To je ten zápas, který jsem vedl, když mi Bůh řekl: „nechci, aby něco přišlo mezi tebou a Mnou, a jen chci, abys mě znal.“ Měl jsem stejný zápas. Chtěl jsem Pánu říct: Já tě fileo, vážím si tě, ale nemůžeš mě milovat. Nemohu se Ti plně odevzdat, protože nemůžeš milovat hříšníka, jako jsem já.

Když Ježíš podruhé říká Petrovi: „agape (miluješ) mě?“ Petr říká: Já tě fileo (mám rád). Toto je bitva, která se tu odehrává. Potřetí Ježíš řekl Petrovi: „Petře, fileo (máš mě rád) mě?“ a Petr se zarmoutil, když Ježíš řekl potřetí „fileo mě?“ a potřetí Petr řekl: fileo tě (mám tě rád). Jaké zklamání.

Takže když přijdeme k církvi Laodicejské, ve Zjevení 3:19 (MPCZ) Ježíš říká: „Já kárám a kázni podrobuji, kterékoli mám rád“. Jaké je zde slovo pro lásku? Je to *fileo*. "Já kárám a trestám všechny ty, které mám rád. (KURZ)" Neomezujte mě na tento druh lásky pro *spolu-rovné*.

Pokud navštívíte webové stránky adventistů, říká se tam, že láska mezi Bohem a jeho Synem je fileo, neříká se tam o agape. Říká se tam *fileo*. No, jasně je pravdou, že Bůh má pro svého Syna fileo (lásku), ale ta se rodí z agape (lásky). Je to ta obětavá láska, kterou sdílejí spolu navzájem. Ale když Jidáš políbil Ježíše, toto slovo pro polibek je fileo, ale zrodilo se z erosu (lásky). Takže fileo je viditelným projevem skrytého motivu agape nebo erosu. Takže vy to nemůžete rozpoznat. Chci říct, že mnozí z nás chodili do sboru a já jsem měl mnoho lidí, se kterými jsem chodil do církve, ale o kterých vím, že mnou pohrdají, ale oni mi potřesou rukou, usmějí se a obejmou mě. Ale to je fileo. Co je motivem na pozadí? No, nasadme usměvavou tvář a tohle všechno děláme. To se dělo v té konkrétní době i u Jidáše.

Pro církev Laodicejskou je zkouškou tohle: Fileo mě (máš mě rád?). Pouze jednorozený (zplozený) Syn má schopnost prokázat pro nás pravou agape, protože ji přijal od svého Otce, protože jeho Otec mu dal všechno a hledáním na Jeho Syna můžeme dosáhnout vítězství nad naším laodicejským stavem.

1:04:37 Uvedl jsem tedy pro vás několik důvodů, proč jsem se zamiloval do zplozeného Syna a proč nám ten Pentagon lží brání v přijetí jednorozeného (zplozeného) Syna Božího. Nestačí jen vědět, že Ježíš je zplozený Syn. Potřebujeme vědět, proč je to zplozený Syn, a uvedl jsem hlavní důvody, proč já věřím, že je jednorozeným Synem. Rád bych k němu teď promluvil, poklekneme.

1:05:10 Pane Ježíši, moc ti děkujeme, že jsi nám zjevil Otce. Vidíme v Tobě Otcovu agape lásku. Děkuji Ti, Pane Ježíši, že jsi uvěřil všemu, co Ti Otec řekl, a že mluvíš pouze o věcech, které ctí Otce. Uctíváme tě, jak nám přikázal Otec. Ale nejen proto, že On nám to přikazuje, ale také proto, že v Tobě vidíme takové nesrovnatelné půvabnosti, že naše srdce tají při pomýšlení na Tvoji úžasnou lásku a že jsi nám předvedl víru, kterou díky Tobě můžeme mít k Otcovi. Otče, modlím se, abys nám dal Ducha Tvého Syna, Tvého jednorozeného Syna, a aby jsi nám dal toho Ducha, který říká: Abba, Otče. Abychom se ti ve všem poddali. Abychom nikdy nechtěli nijak urážet tvůj zákon, abychom dodržovali tvá přikázání a tvá ustanovení a tvá nařízení a říkali s Božím Synem: Ž 119:97 (BKR) „Ó jak miluji zákon tvůj, tak že každého dne on jest mé přemýšlování.“ Otče, modlím se, abys znovu oslavil svého Syna. Abys pozvedl Svého jednorozeného Syna, protože On je Spasitelem světa. Modlíme se, abys ho vzkřísil v zbytku Boží církve, v Církvi adventistů sedmého dne, protože On je opovržený a lidmi zavržený. Všichni tu žádáme o odpuštění za naši účast na tomto odmítnutí v naší minulé historii a tak Ti děkujeme, že nám to odpouštíš a že nám dáš víru Ježíše. Děkujeme Ti v Jeho jménu. Amen.

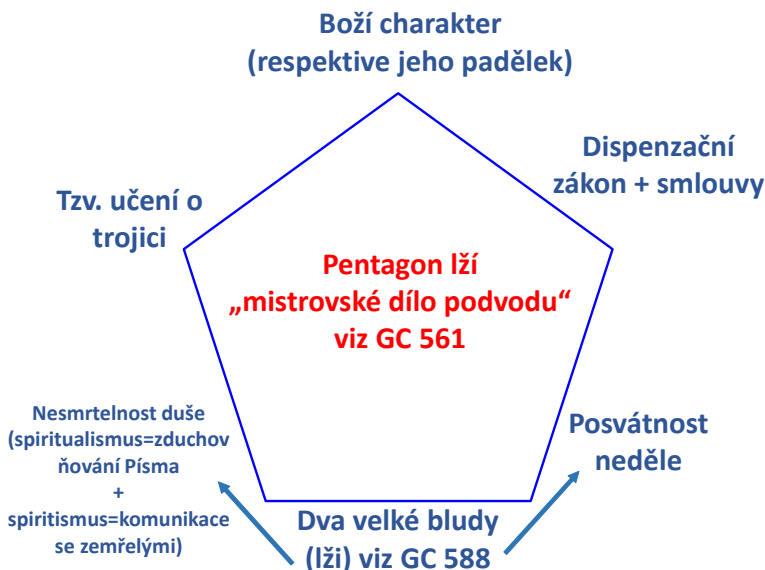
Ještě jedna poslední myšlenka na toto téma. Malá knížečka, kterou jsem napsal pod názvem Moudrost Boží, ta také uvádí některé podrobnosti mé radosti ze zplomeného Syna a ze vztahu mezi Otcem a Synem. Přeji dobrý večer, děkuji.

5. Boží zákon a věčná smlouva

Prezentováno - 28. října 2016

Doufám, že jste si přes minulou noc všichni dobře odpočinuli. Náš včerejší společný čas se mi opravdu líbil, když jsme hloubali o zplozeném (jednorozeném) Synu, našem Milovaném, o tom milovaném Spasiteli a proč Jej milujeme.

Jeden z mých přátel v Austrálii mi řekl: „Jsi v pořádku? Když jsi promlouval, znělo to trochu zajímavě.“ Je hezké, že se o mě moji přátelé starají, ale dnes se po včerejšku cítím mnohem lépe a my za to děkujeme jen Bohu.

Dnes tedy přejdeme k bodu číslo 4 v onom pětiúhelníku lží ve vztahu k zákonu a smlouvám. Mluvili jsme o dvou velkých bludech - nesmrtelnosti duše, která vede do spiritualismu, a posvátnosti neděle, která zase vytváří svazek soucitu s Římem, což je arogance člověka, když si myslí, že si může uzurpovat Boží slovo, aby se interpretovalo tak, jak si

ho přeje interpretovat on, a na těchto dvou pilířích vidíme, že tyto tři body (učení trojice, padělek Božího charakteru a dispenzační zákon a smlouvy) jsou převráceny. Všechny jsou zaměřeny na podkopání charakteru našeho nebeského Otce.

Tentokrát se chceme podívat na to, jak satan pracoval na zákonech a smlouvách, aby zničil evangelium. Než tedy budeme pokračovat, poklekne a pomodlíme se.

Náš Otče v nebi, je požehnáním mít možnost vstoupit do tvé přítomnosti a vědět, že můžeme směle přijít ve jménu Ježíše Krista, toho jediného zplozeného Syna. Děkujeme, že nás vyslyšíš. Modlíme se, aby Tví andělé byli kolem nás, když zde budeme diskutovat o tomto tématu, které před 120 lety vyvolalo tolik kontroverzí, tedy jedná se o zákon a smlouvy a o to, jak církev odmítla poselství, jež přišlo a které by ozářilo Zemi svou slávou. Po tomto odmítnutí a nepravostech otců navštívených až do třetího a čtvrtého pokolení, nyní nám znovu nabízíš příležitost přijmout toto poselství, které bylo dáno v roce 1888.

Modlíme se, abychom byli pozorní a dej nám prosím uši ke slyšení a abychom pochopili jeho význam, a děkujeme Ti ve jménu Ježíšově. Amen!

Rád bych začal troškou historie, a proto jsem vám dal tuto brožurku *Odložení Augustinových brýlí, aby došlo k přijetí pozdního deště* (v orig. *Discarding Augustine's Covenant Glasses To Receive the Latter Rain*). Je to trochu sousto, ale myslím, že tu zprávu pochopíte. Začínám velmi rychle na straně 3 nahoře tím, že E. J. Waggoner píše předsedovi Generální konference Georgovi Butlerovi a on to myslí vážně s tématem smluv. Pro ty, kteří studovali adventistickou historii, ti jsou si vědomi, že to bojiště poselství roku 1888 se soustředilo na list Galatským 3 a na to, čemu říkáme „zákon v Galatským“. Po mnoho, mnoho let jsem se snažil pochopit, jaký je význam této problematiky.

Hned na samém začátku vidíme jak Waggoner píše Butlerovi: „Avšak vy říkáte, že ten apoštol argumentuje dispenzacemi (obdobími, zřízeními) a nikoli zkušenostmi jednotlivce, a že přivést je ke Kristu znamená přivést je k Jeho prvnímu příchodu a „k systému víry, který tam byl zaveden.“ To

je však tím nejslabším postojem, který můžete zaujmout.“ Na mladého muže jsou to statečná slova, aby takto promluvil ke svému předsedovi Generální konference.

Přejdeme dolů do další zvýrazněné sekce. "Proto vám znovu opakuji: ten text neříká, že zákon byl vychovatelem, který lidstvu ukazuje na Krista, ale aby je k Němu přivedl.“ To se samozřejmě dívají na Galatským 3:24, oni seriózně diskutují o této pasáži od 19. až do 24. verše. Mimochodem, tou nejlepší přednáškou, kterou jsem na téma zákona v Galatským četl, je série A. T. Jonese nazvaná „Studium v Galatským (orig. Studies in Galatians)“. Pokud jste to ještě nečetli, velmi vám doporučuji si tento svazek přečíst. Většinu z toho jsem měl příležitost pročíst v Německu, když jsem tam byl nedávno a byl jsem nadšený z toho, jak AT Jones jde řádek po řádku, naučení za naučením, čímž pokládá principy této konkrétní kapitoly 3 a také kapitoly 4-té.

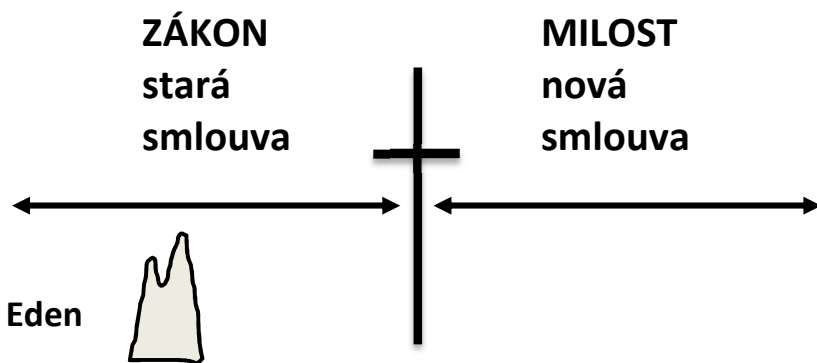
Posuneme se o kousek dále do další zvýrazněné sekce. „Ospravedlnění z víry je individuální, nikoli národní záležitostí. My adventisté sedmého dne často mluvíme o velkém světle, které „my jako lidé“ vlastníme. Ale „my jako lidé“ z tohoto světla nezískáme žádné výhody, pokud jej jako jednotlivci nepřijmeme v našich srdcích. Znovu opakuji, ospravedlnění z víry je něco, co musí každý zažít individuálně. Tisíce lidí žijících při prvním příchodu Krista nevěděly nic o této zkušenosti, zatímco tisíce žijící před Jeho příchodem byly ke Kristu přivedeny pro odpuštění a také ho dostali. Ábel byl skrze víru považován za spravedlivého; Noe byl dědicem této spravedlnosti, která je skrze víru; a Abraham ve skutečnosti uviděl Kristův den a radoval se z něj, a to i přesto, že zemřel 2000 let před prvním příchodem. **A toto nejjasněji dokazuje, že apoštol ve 3. kapitole knihy Galatským hovoří o zkušenostech jednotlivce a nikoli o dispenzačních změnách.** Nemůže existovat žádná křesťanská zkušenost, žádná víra, žádné ospravedlnění, žádná spravedlnost, které nejsou individuální záležitostí. Lidé jsou spaseni jako individuality (jednotlivci), ne jako národy.“ Čili toto je jádrem kontroverze, jež v roce 1888 existovala.

Namaluju to tady nahoru, tady umažu trochu z diagramu, abychom viděli tu změnu.

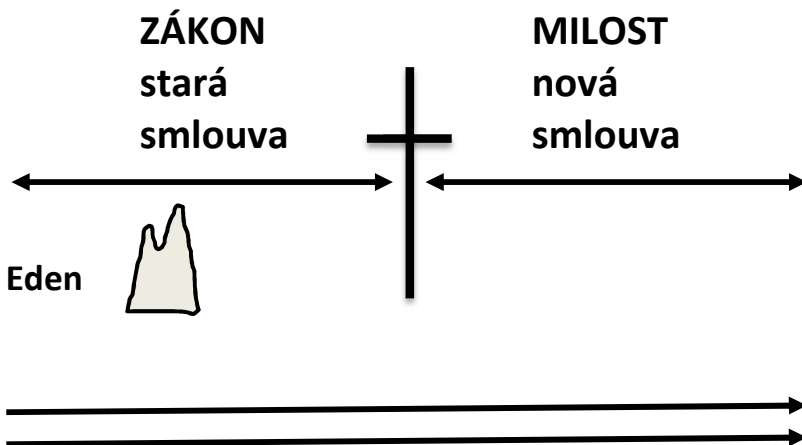
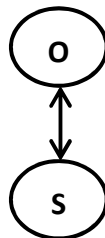
Když se podíváme na časovou osu od Edenu až po druhý příchod, vidíme, že to, co Augustin a další rozvinul - Augustin byl jedním z prvních, které jsem viděl, jak to dělají - že mluvil o staré smlouvě, že existuje ve Starém zákoně. Slovo „starý testament“ v podstatě znamená stará smlouva. Je to stejné slovo.

Způsob, jakým je tato kniha onálepkována v jejích dvou zákonech, je založen na augustiniánském principu, takže mějte to na paměti. Stará smlouva existovala od pádu člověka nebo někteří lidé by dokonce řekli, že stará smlouva začala na Sinaji, ať jedna nebo druhá, zkrátka ta stará smlouva je před křížem. To je hlavní bod. Nová smlouva existuje po kříži. Tudíž evangelium, které bylo kázáno Izraeli, tedy není evangeliem, které je dnes kázáno nám. Ale jak se říká v Židům 4:2, evangelium, které bylo kázáno jim, tak bylo také kázáno nám. Tak to teda ne, protože podle tohoto systému dispensí Židé docházeli spasení skrze zákon a my jsme spaseni milostí.

Před křížem tu máme tedy éru zákona a po kříži éru milosti, což vytváří opoziční myšlení a o tom jsem mluvil dříve. Tento systém dává naprostý smysl, když uctíváte boha, který pracuje na tomto opozičním principu spolu-rovnosti (○←→○). Dva zdroje, dva režimy jak být spasen, to odráželo myšlení, které je jedno s druhým ve válce.

Na rozdíl od těch z nás, kteří uctíváme podle tzv. božského vzoru, Otce a Syna, kdy jeden vede ke druhému. Toto jednoduché pochopení vztahu Otce a Syna pomáhá otevřít význam smluv, protože existují dvě smlouvy. Jako u každé další věci, o které jsme diskutovali, klademe si otázku, jaký je vztah mezi těmito dvěma smlouvami? Vede jedna ke druhé nebo jdou proti sobě? To je otázka, zda jsou protichůdné, nebo jsou - jak někteří ve skutečnosti učí - že jdou paralelně vedle sebe celou cestu a že sice existuje stará a nová smlouva, ale my nemáme žádný podíl na té staré smlouvě. My přece vcházíme pouze do té nové smlouvy.

Od narození se můžete znovu narodit a nikdy se nemusíte účastnit té staré smlouvy. Bible však říká, že všichni zhřešili a nedosahují slávy Boží. Stará smlouva je jakýsi průchod, kterým prochází všichni lidé, a my se na to podíváme podrobněji.

Než to však uděláme, musíme pochopit, co bylo to, co bylo odmítnuto v roce 1888, a chci, abyste otočili na 5. stranu. Máme zde prohlášení Willieho Whitea hovořící o tom, s jakým druhem problémů se v roce 1888 potýkali.

Willie White píše Marii a říká: „Panuje zde téměř šílenství po ortodoxii. Na zasedání rady bylo předloženo usnesení, podle něhož se nebude vyučovat žádná nová doktrína, dokud nebude přijata Generální konference. Po těžkém boji jsme to já i matka zažehnali.“ To vám něco říká o našich průkopnících. Zajímavé je, že je „po tvrdém boji to zažehnali“. Dokud papež nepřijde, nebude zde zavedeno žádné nové učení. O tomto druhu mentality mluvili. Oni to však zastavili. *Pravda nečeká na žádného člověka*, říká Ellen Whiteová, my musíme jít kupředu. A samozřejmě musíme jít vpřed s respektem a způsobem jako Kristus, ale musíme jít kupředu.

V roce 1890, 8. března 1890, Ellen Whiteová, po skončení konference v roce 1888 a tato problematika vřela, a tento konflikt, kdy Ellen Whiteová řekla, že Duch, který byl při ukřižování Krista, byl i tady v Minneapolis. *Kristus byl ukřižován zde v Minneapolis, protože byl odmítnut, byl zatlačen zpět*. Ona rovněž říká, že *Kristus je hořce zklamaný z toho, co se stalo v roce 1888 a co chtěl Kristus dát svému lidu*.

Tento citát, chtěl jsem, abyste si ho pozorně přečetli se mnou na konci stránky 5. "Předposlední noc mi bylo ukázáno", když slyšíte "Bylo mi ukázáno", čemu rozumíte? Ona byla ve vidění, mluvilo se k ní přímo od Boha, a proto jsem dal do závorek „od Pána“. Minulou noc mi bylo ukázáno (od Pána), že důkazy o smlouvách jsou jasné a přesvědčivé. Ty, bratře Dane Jonesi, bratře Portere a ostatní, marníte vaše badatelské síly pro nic, abyste vytvořili stanovisko o smlouvách, které by se lišilo od stanoviska prezentovaného bratrem (EJ) Waggonerem. Bůh jí to ukázal, že oni plýtvají svým časem, aby si vytvořili postoj ke smlouvě, který se liší od EJ Waggonera a toho, co on přednáší. „Kdybyste přijali pravé světlo, které stále září, nepřijali byste a dále nešířili stejný výklad a nepochopení Písma svatého, jak to učinili židé. Co je dělalo tolik horlivými? Proč se tolik drželi Kristových slov? **Proč Jej špehové následovali, aby si poznamenali Jeho slova a mohli je tak opakovat, špatně interpretovat a překrucovat jejich význam tak, jak jejich neposvěcené mysli chtěly, aby zněl?** Tímto způsobem podvedli lid. Vytvořili falešnou problematiku. Manipulovali těmito věcmi tak, aby dokázali vytvořit zatemněné a zmatené mysli.“

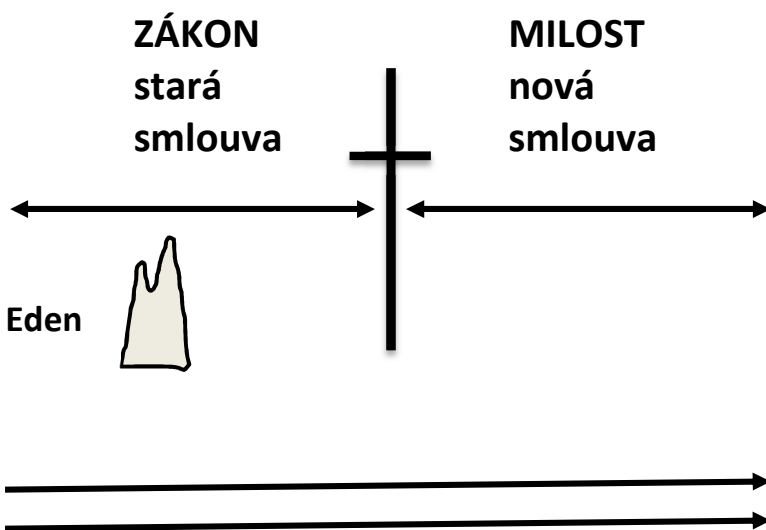
„Otázka smluv je jasnou otázkou a bude přijata každou upřímnou, nepředpojatou myslí, ale já byla přivedena tam, kde mi Pán dal vhléd do této věci. Odvrátili jste se od prostého světla, protože jste měli strach, že otázka zákona v knize Galatským bude muset být přijata. Co se týče zákona v knize Galatským, necítím žádné břemeno a nikdy jsem ani necítila.“ Zajímavé. Velmi, velmi zajímavé.

Následujícího dne, a nemyslím si, že ten citát mám v knize, ale ona 9. března 1890 píše prohlášení, kde říká: „Co jsem napsala v *Patriarších a prorocích* o zákoně a smlouvách, pokud s tím starší Waggoner souhlasí, pak má pravdu.“ Když teď ona říká, že poté co řekla: „Byla mi ukázána pravda o smlouvách“, co ona říká? To, co říká on Waggoner je v souladu s tím, co ona napsala v *Patriarších a prorocích*.

Znovu, v dolní části 9. stránky z 10. března ona píše Willie Whiteovi a jeho manželce: „*Od té doby, co jsem učinila o minulé Sobotě to prohlášení, že pohled na smlouvy, tak jak je vyučován Bratrem Waggonerem, je pravdivým, se zdá, že v mnoha myslích došlo k velké úlevě.*“

Nuže ukázal jsem tyto citáty z 8. března, 9. března a 10. března některým bratřím, a protože ten citát z 9. března říká: „pokud bratr Waggoner souhlasí s tím, co jsem napsala v Patriarších a prorocích, pak má pravdu“, tak oni říkají, že to dokazuje, že on neměl pravdu, protože to nesouhlasí s tím, co ona napsala v Patriarších a prorocích. No, tak tohle je ďábelské. To, co ona píše 8. března, on má pravdu, bylo mi ukázáno, že on má pravdu, pak 10. března ona říká, že on má pravdu, a pokud to vy překrucujete a otáčíte, ten stejný duch v Minneapolis existuje i zde. Neboli úmyslné odmítnutí toho, co Bůh v tomto konkrétním bodě ukazuje svému lidu.

Můžete pokračovat a přečíst si zbytek té brožury, pokud jde o to, jaký je tento rámeček porozumění, neboli Stará smlouva před křížem a Nová smlouva po kříži, jaké brýle, máte nasazeny při čtení Písma. V této brožuře jsem se zabýval řadou textů, abych vám ukázal rozdíl mezi čtením tímto způsobem a čtením, kde obě smlouvy jdou celou cestu paralelně a my jen přecházíme ze staré smlouvy do nové smlouvy a nezáleží na tom, kde se v historii lidstva nacházíte, je to vždy stejné.

Protože jsem uviděl jiného anděla letícího uprostřed nebe, který má co? Věčné evangelium. Nikoliv 2000 let staré evangelium, ale mnohem starší, které se vrací na začátek věků a o tom je poselství prvního anděla.

Četli jsme v Galatským 4, protože mnoho lidí říká: „No, ta Stará smlouva byla dána na hoře Sinaj“ a to je pravda, ale jen si všimněte, co Pavel říká v Galaťanům 4:22–24, 26. „Je psáno, že Abraham měl dva syny, jednoho z otrokyně a druhého ze svobodné. Ten z otrokyně se ale narodil jen podle těla, kdežto ten ze svobodné skrze zaslíbení. Je to jinotaj; ty ženy jsou dvě smlouvy. Jedna je z hory Sinaj a tak jako Hagar rodí své děti do otroctví. Verš 26 Nebeský Jeruzalém je ale svobodný a ten je naší matkou.“ Vidíme zde, v tom příběhu skrze Hagar a Sáru vidíme ty dvě smlouvy. No zde spousta lidí nepostřehne pointu, že Hagar a Sára byly spojeny s jedním mužem a tudíž tento muž měl vztahy s oběma těmito ženami, což znamená, že prožíval starou i novou smlouvu. Vidíme tento bod? Stará a nová smlouva existovaly v životě jednoho muže. O to jde, ony nejsou oddělené, je to zkušenost jednoho člověka a Abrahám je tu označován jako otec víry. On je otcem nás všech a jeho zkušenost popisuje zážitky každého člověka, který kráčí v jeho stopách. Existuje stará smlouva a nová smlouva a my všichni procházíme oběma.

V odkazu na tyto dvě smlouvy čteme v Židům 8:6. Říká nám to o jednom z nejjednodušších způsobů, jak poznat rozdíl mezi těmito dvěma smlouvami, a je to uvedeno v Židům 8:6. Mluví se tu o Kristu, „Ježíši však byla svěřena mnohem vznešenější služba, neboť se stal prostředníkem lepší smlouvy, založené na lepších zaslíbeních.“ Založené na čem?

Na lepších zaslíbeních. Když se tedy podíváte na ta zaslíbení, když se podíváte na to, kdo je zaslubuje, můžete zjistit, o jakou smlouvu jde. Když Bůh dává ta zaslíbení, je to nová smlouva neboli ta věčná smlouva. Když dává sliby člověk, je to ta stará smlouva, je to vůle těla.

Dokonce i tento text zde, Židům 8:6, lidé ho čtou v kontextu před křížem a po kříži, když čtete ta slova „**Nyní** však dosáhl význačnější služby“, která prý říkají, že tuto službu před křížem neměl. Pokud však Kristus neměl před křížem službu v nebi, jak se Enoch na Zemi dostal do nebe, a právě

tady bych vám představil brožuru *Knězem navždy*. Pokud jste na pochybách, jak říká Pavel, některým věcem je těžké porozumět, říká se tam, že jsi knězem po 2000 let podle řádu Melchisedechova? Ne, to se neříká. Podle řádu Melchizedekova jsi navždy knězem. Když Melchizedek přinesl věci Abrahamovi, máme na mysli, že tento člověk Melchizedek měl kněžství zcela nezávislé na Kristu a že Kristovo kněžství neexistovalo, ale tento člověk měl tohle kněžství? Ne, jeho kněžství představuje Kristovo kněžství.

Na zadní straně brožurky čtu: „Kristovo kněžství začalo, hned jakmile člověk zhřešil.“ Musím to opakovat? Je to jasné? Je to docela jasné, že? "Byl učiněn knězem podle řádu Melchizedekova." To je nám řečeno. Jedině takhle můžete mít věčné evangelium. Tato milost byla k dispozici hned od založení světa a to je přesně to, co vidíme ve 2. Timoteovi 2:1. Včera jsme to četli o sobotě v Židům 4:3, kde se píše, že ačkoliv to dílo bylo dokončeno od založení světa, ten odpočinek byl poskytnut pro nás.

2 Timoteovi 1:9, „Vždyť on nás spasil a povolal svatým povoláním; ne díky našim skutkům, ale díky jeho vlastnímu záměru a milosti, kterou nám v Kristu Ježíši udělil [když] před začátkem věků.“ Je to věčné evangelium. Milost byla dána od samého začátku a po celou dobu.

Vidíme, že nová smlouva je založena na lepších zaslíbeních. Pojdme se jen krátce podívat na tuto smlouvu a můžeme samozřejmě začít s Genesis 3:15, „Nad to, nepřítelství položím mezi tebou a mezi ženou“ Když Bůh řekne, „udělám to“, On dává slib. Toto je ta věčná smlouva. Já to udělám. Na zemi znovu nepřivedu potopu. Neudělám to. Je to Jeho smlouva s člověkem odkazujícím na Mou smlouvu. 1. Mojžíšova 12:2–3, kdo zde zaslubuje? Bůh mluvil k Abrahamovi: „Učiním z tebe veliký národ a požehnám ti. Zjednám ti veliké jméno a budeš požehnaním. Požehnám těm, kdo ti žehnají, a toho, kdo ti zlořečí, proklejí. Všechny rodiny země dojdou požehnaní v tobě.“ Bůh dává zaslíbení. Co se říká v Genesis 15:6?: „Abram tehdy uvěřil Hospodinu a ten mu to počítal za spravedlnost“. Toto je ono věčné evangelium. Bůh dává zaslíbení, člověk je přijímá.

Jak jsem řekl ve své předchozí přednášce, když Bůh říká: Nechci, aby se něco dostalo mezi tebe a mně, a chci jen, abyste mě poznali, uvěřil jsem Bohu, když to řekl. Přijal jsem, že to mi zasliboval. Sliboval mi důvěrný vztah a já jsem to přijal. Na základě mých skutků, na základě mé dobroty, já Mu nemám co nabídnout, je to zcela zbytečné, ale jeho dar jsem přijal. Když to děláme, tehdy vstupujeme do té věčné smlouvy.

Vidíme tuto smlouvu a tato smlouva byla obnovena k Izákovi, byla obnovena k Jákobovi, znovu ji vidíme a všímáme si toho, co bylo zaslíbeno Abrahamovi. Římanům 4:13 Říká, že mu byla zaslíbena země. Kolik země bylo Abrahamovi zaslíbeno? Římanům 4: 13 Byl mu zaslíben celý svět, „Slibu, že bude dědicem světa, se nedostalo Abrahamovi a jeho potomstvu zákonem, nýbrž spravedlností z víry.“

Abrahamovi bylo zaslíbeno dědictví celého světa. Obdržel Abrahám toto zaslíbení? Kniha Skutky 7. kap. vám řekne, co se stalo. Kvůli těm, kteří by mohli mít zájem, to, co zde s vámi sdílím, není originální materiál, ale dávám vám jen EJ Waggonera. Jsem mu zavázán za tento materiál, kde se říká o Abrahamovi, Skutky 7:4–5 „Potom vyšel z Chaldejské země a usadil se v Cháranu. A odtud jej Bůh po smrti jeho otce přestěhoval do této země, ve které vy nyní bydlíte. **A nedal mu v ní za dědictví ani píď země**, ale slíbil ji dát do vlastnictví jemu a po něm jeho potomstvu, ačkoliv ještě neměl dítě.“ Nedostal to dědictví a jak se říká v Židům 11, on hledal lepší zemi, jejímž stavitelem a tvůrcem je Bůh.

Abraham neobdržel to smluvní zaslíbení týkající se země, ale zaslíbení mělo dva aspekty. Byl tu dar ducha, Ducha Kristova, semeno, které bylo zasazeno do ženy, kterou je církev. Toto je platební záloha. Napjatost očekávání. Dar ducha, abychom mohli zdědit zemi. To je dobrý zemědělský princip, že? Dostanete semeno a vložíte ho do země a ono roste a vy získáte hojnost a pak můžete mít více semene a plodin a tak tímto konkrétním způsobem zabíráte zemi.

Jak se říká v *Raných spisech* a ve *Velkém sporu*, v době druhého příchodu to říká a Bůh dává svým lidem novou smlouvu a on jim dává zemi. To ještě nebylo splněno. To zaslíbení, které bylo dáno Abrahámovi, dosud nebylo naplněno.

Pojďme si krátce přečíst, chci zde uvést poznámku pod čarou, v Galatským 3:19 je to jeden z klíčových bodů a znovu mluvím jen z Waggonera a Jonese a z poselství, které dostali, a Ellen Whiteová řekla, bylo mi ukázáno, že o smlouvách měl Waggoner pravdu. To není raketová věda, je to docela jednoduché. Uvnitř člověka však existuje duch, který se bouří a vzdoruje duchu Božímu. "K čemu tedy (slouží) zákon?" V angličtině je slovo „slouží“ přidáno. Ono je navrženo tak, aby vás odlákalo. Je to součástí augustiníánského systému. Ignorujte slovo „slouží“. "Proč tedy zákon?" Bylo přidáno kvůli přestupkům, dokud semeno nemělo přijít "a mnoho lidí se tam zastavilo. Dokud by semeno nemělo přijít. Proto byl přidán zákon (na Sinaji) kvůli přestoupení, dokud nepříjde semeno (na kříži). Tehdy tedy zákon končí. Už ne podle zákona, ale z milosti. Je to opravdu chytrý systém. Velmi, velmi chytrý systém, který vyvinuli. Přestali však číst, protože se dále říká: „dokud semeno nepříjde, komu bylo zaslíbení dáno.“ A kdy je slib splněn? Byl slib splněn na kříži? Záloha se jistě projevila ve větší míře, ale platba existovala od samého začátku, protože milost existovala od založení světa, ale byla dána ve větší míře, když se projevil Kristus, ale zaslíbení bylo dáno až při druhém příchodu.

K čemu tedy zákon? Byl přidán či vysloven kvůli přestoupení až do příchodu toho zaslíbeného semene, jemuž bylo zaslíbení učiněno a je to druhý příchod, co nám říká, že zákon se táhne celou cestu až ke druhému příchodu. Nemyslete si, že jsem přišel zrušit zákon nebo proroky. Nepřišel jsem zrušit, ale naplnit a to slovo „naplnit“ znamená naplnit to do plna, ne zničit. Nechceme zduchovňovat význam těchto textů. Ani jedno písmenko nebo čárka v zákoně žádném případě nebudou vypuštěny, dokud nebude naplněn celý zákon. Toto je jeden z klíčových argumentů, které existovaly mezi Butlerem a jeho frakcí, a Waggonerem a Jonesem pokud jde o to, co byl ten přidáný zákon a jak dlouho existoval, respektive jak dlouho v tomto ohledu platil.

Nyní přicházíme do 2. Mojžíšovy 6 a položíme si otázku, jakou smlouvu se Bůh snažil uzavřít s dětmi Izraele? Přišel k nim se starou smlouvou a řekl jim: „Slibte Mi, že budete hodní“? Je tohle to, co pro ně Bůh udělal, protože se tam říká stará smlouva, že? Pokud čtete v kapitole o zákonu

a smlouvách v Patriarších a prorocích, říká se tam, že na Sinaji byla vytvořena další smlouva, která se nazývá stará smlouva, a pokud si tuto kapitolu přečtete pozorně, pochopíte, jak a proč k tomu došlo.

Pojďme se ale podívat na Exodus 6:2-3 (JB modif.): „Bůh promluvil k Mojžíšovi a řekl mu: „Jsem Jehova. Zjevil jsem se Abrahámovi, Izákovi a Jakobovi jako El Šaddaj, ale své jméno Jehova jsem jim poznat nedal.“ Zajímavé, Bůh se jim nedal poznat jako Jehova. Použil jiné jméno. Mít konkrétní jméno se nezdá být kritické ve verši 3, moudří porozumí. Verš 4: „Také jsem s nimi uzavřel svou smlouvu.“

Jaká to byla smlouva, kterou s nimi uzavřel? Byla to ta Stará smlouva nebo ta Nová smlouva? Ano, je to ta věčná smlouva neboli ta, jíž říkáme Nová smlouva. Jak říká Ellen Whiteová, důvodem proč se ta věčná smlouva nazývá novou smlouvou je, protože byla ratifikována (potvrzena) jako poslední. Stará smlouva byla ratifikována nejprve krví býků a koz a poté byla zaslíbena. Ta Nová smlouva byla zaslíbena dříve, ale byla potvrzena později (u kříže).

To se perfektně hodí k příběhu Hagar-Sára. Abrahám se nejprve oženil se Sárou a bylo tam zaslíbení semene, ale ono bylo potvrzeno až po Hagar. Je to ten stejný princip, který funguje, a to vše se děje v životě Abrahama.

Verš 4-5: „Sám jsem s nimi uzavřel smlouvu, že jim dám kanaánskou zemi, zemi, kterou procházeli jako poutníci. Slyšel jsem rovněž úpění synů Izraele v egyptském otroctví a připomněl jsem si svou smlouvu. Toto je ta věčná smlouva, takže Bůh přichází k Izraeli se svou věčnou smlouvou. Neměl v úmyslu za nimi přijít se starou smlouvou, kde mu budou slibovat. To nebyl jeho záměr.

Verš 6: „Proto řekni synům Izraele: „Já jsem Hospodin. Vyvedu vás z egyptských robot, vysvobodím vás z jejich otroctví a vykoupím vás vztaženou paží a velikými soudy.“ Slyšíte jak přicházejí „Já to udělám...“?

Verš 7-8: „Přijmu vás za svůj vlastní lid a budu vaším Bohem a poznáte, že já jsem Hospodin, váš Bůh, jenž vás vyvádí z egyptských robot. Přivedu vás do země, o níž jsem přísahal, že ji dám Abrahamovi, Izákovi a

Jákovovi, a dám vám ji za dědictví. Já jsem Hospodin.“ Kolikrát řekl „Já to udělám“? Sedmkrát. Je to kompletní. Bůh sedmkrát řekl, Já přijmu, já přivedu, já dám. Tato smlouva byla založena na lepších zaslíbeních a ona již existovala v Egyptě s Izraelem dříve, než z něho poprvé vyšli. Bůh jim tedy nabízel věčnou smlouvu.

Jak ale Izrael reaguje. Verš 9: „Mojžíš to pověděl synům Izraele, ale ti ho kvůli své malomyslnosti a těžké dřině ani neslyšeli.“ Oni nevěřili, neakceptovali to. Bůh říká: udělám tohle a udělám tamto a udělám ono. Proč nešli, ó chvála Bohu, když tak tedy, tož my půjdeme, děkujeme, že to učiníš. Oni to však neudělali. Remcali, stěžovali si a říkali, proč jsme 400 let v otroctví. Nebyli ochotni uznat, že důvodem, proč trpěli, je to, že se odvrátili od Boha svých otců. Stejně jako se naše církve odvrátila od Boha svých otců, my si stěžujeme a divíme se, proč máme tolik problémů a proč je církev v takovém zármutku. Je to proto, že jsme se odvrátili od Boha našich otců a dokazujeme tím, že jsme jejich synové, kteří ukamenovali proroky a zabíjeli ty, kteří k nim byli posláni. My se od nich nelišíme, nejsme jiní.

Potřebujeme pochopit, že Bůh nabízí svou smlouvu po celou tu dobu. Mám řadu bodů, o které se chci podělit, ale nebudu je dopodrobna rozvádět. V Exodu 14, když Egypťané přišli zničit Izraelce, viděli mocné Boží skutky, viděli, jak je vysvobodil, řekli si: Víme, že Bůh za námi bude stát? Ne. Oni nás zabijí, my pomřeme. Exodus 15 totéž. Umřeme, ty nás zabiješ, vyvedl jsi nás na poušť, abys nás zabil, ty nás zničíš. Exodus 16 totéž, stěžování si, reptání. 2. Mojžíšova 17, Mojžíši, dochází nám voda, ve skutečnosti my jsme tak rozzlobení, že tě ukamenujeme (2. Mojžíšova 17:4). Samozřejmě Bůh jim dá vodu. Zaslouží si tu vodu? Ne, zaslouží si shnit na poušti. Bůh je Otec, On miluje své děti, nebude jim to dělat. Ale On dovolí Amálekovi přijít a soužit je. Bůh odnímá ochranu kvůli jejich reptání a naříkání a stížnostem.

Po celou tu dobu jim Bůh stále nabízí svou smlouvu, nabízí ji, plní ji, vyvádí je, ukazuje jim, že je ochoten to udělat. Potom v Exodu 19 říká Bůh ve verši 5: „Nyní tedy, budete-li poslouchat“. Slovo je poslouchat. Poslušnost v angličtině je velmi legální. Pokud uslyšíte můj hlas, budete mě poslouchat a „dodržíte mou smlouvu“. Co musíte udělat, abyste

dodrželi jeho smlouvu? Prostě věřte všem „udělám“, které jim řekl. To je vše, co znamená dodržet smlouvu. Nemusíte dělat nic jiného, jen věřit smlouvě, že všechny tyto věci udělá.

Ve verši 7 se pak říká, že Mojžíš přichází ke starším, a ve verši 8 je nyní skupina lidí, kteří si myslí, že je Bůh chce zabít na poušti. Nevěř mu. Myslí si, že je chce zabít. A pak Bůh říká: „Nyní tedy, budete-li opravdu poslouchat můj hlas“ co oni říkají v 8. verši? "Odpověděl pak všecken lid společně, a řekl: Cožkoli mluvil Hospodin, budeme činiti." Kdo dává sliby? Oni dávají sliby. Toto je stará smlouva. Bůh jim nabízel svou věčnou smlouvu. Pokud budete poslouchat můj hlas a dodržíte mou smlouvu, pak se vám ve všech věcech povede dobře. Oni to otočili a říkají Bohu, někomu, komu nedůvěřují, někomu, o kom si myslí, že je hodlá zabít, a oni sami sebe připojují do jakési smlouvy, která říká, že uděláme všechno, co od nás žádáš. Co nám chceš zaslíbit, to my uděláme. Tohle je šílenství. To je otroctví. Kdo zaslíbujel lidem, že budou žít a že bude v blízkosti? Někdo, o kom si myslíte, že vás hodlá usmrtit. To je šílenství, ale to je to, co oni udělali. Věděl Bůh, že to udělají? Ano, věděl.

Gibeonitští jsou dobrým příkladem. Izraelité s nimi uzavřeli smlouvu a stali se otroky, protože se paktovali s někým, komu nedůvěřovali a nemilovali. Některým z této skupiny však Bůh učinil tak, aby spolu dobře fungovali.

Chci, abyste pochopili, že zde máme poprvé formální zavedení té Staré smlouvy. Ratifikace neboli potvrzení proběhlo až v Exodusu 24. Exodus 24 je, když krev vychází a ta je stříknuta na lidi a stříknuta na knihu. 2. Mojžíšova 24: 6-8: „Mojžíš vzal polovinu krve, nalil ji do misek a tou polovinou krve pokropil oltář. Vzal také Knihu smlouvy a předčítal ji lidu. Ten řekl: "Budeme dělat vše, co Hospodin řekl. Budeme poslušní. Mojžíš tedy vzal zbytek krve a pokropil lid slovy: "Hle, krev smlouvy, kterou s vámi Hospodin uzavírá na základě všech těchto slov."“ Až tehdy to bylo, co lid ratifikoval (potvrdil) tu Starou smlouvu.

Trochu úvahy nyní ukáže, že neexistuje žádný způsob, jak tato smlouva může přežít. Čtete zde nějaké ustanovení o odpuštění, pokud to

zpackají? Právě řekli, že všechno, co Hospodin řekl, to uděláme, takže pokud zhřeší, smlouvy jsou ty tam. Smlouva bude porušena. Duch prorocství říká, že stará smlouva ve své formální funkci trvala několik týdnů, a když při zlatém teletu zhřešili a porušili přikázání týkající se modlářství, smlouva byla porušena a již nebyla obnovena. Nelze ji obnovit, protože neexistuje žádné ustanovení pro obnovení. Museli se vrátit zpět do nové smlouvy.

Když se potom v 2. Mojžíšově 32 odvolává Mojžíš na Boha, neodvolává se na starou smlouvu, protože tam není nic, na co odvolávat. Mojžíš apeluje na novou smlouvu, on prosí za tu věčnou smlouvu, aby jim Bůh odpustil. Bůh je tedy přivádí a nadále jim nabízí svou novou smlouvu. Bůh jim však dovolil uzavřít s ním starou smlouvu, aby viděli svoji totální neschopnost. Tohle je ona sláva té Staré smlouvy, protože Pavel říká, že stará smlouva je slavná. Neříká, že je špatná, Pavel nic z toho neříká. On říká, že je slavná, protože ona pokládá slávu člověka do prachu a složit slávu člověka do prachu je nádherná věc. Je to úžasná věc.

Pojďte do 2. Korintským 3 a nejdřív si chceme přečíst verš 7: „Zaskvěla-li se tak slavně služba smrti vrytá literami do kamene.“ Co je to služba smrti? Je to člověk, který se dívá na Boží zákon ve svém tělesném srdci a říká: Tohle chci udělat. To je služba smrti, protože jste se přivázali k něčemu, co je nemožné udělat. Pouze se stanete velmi, velmi sklíčeným a depresivním z toho, že jste v takovém vztahu s Bohem. Ale když jsme ovlivněni lží „zajisté nezemřeš“ vštípili jsme do sebe toto odhodlání, že my Bohu předvedeme, dovol mi býti jedním z tvých najatých služebníků, už nejsem hoden být nazýván tvůj syn. To se děje ve staré smlouvě.

Nejsem hoden, abych se nazýval tvým synem, i když Ty Bože mi nabízíš synovství a přehazuješ kolem mě toto roucho a navlékáš mi prsten a dáváš mi boty, nevěřím, že jsem syn. Potřebuji si získat tvůj respekt. Musím znovu získat. Potřebuji splatit ten velký dluh, který jsem Ti udělal, a pak můžeme mluvit o této věci synovství. To je smutné, že?

Takže „služba smrti napsaná a vytesaná do kamene“ a chci tento bod podtrhnout, protože při studiu Božího charakteru - který chci mimochodem studovat v další přednášce - je velmi důležité, aby

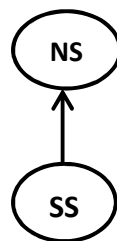
odkazoval na to, že cílem staré smlouvy je dát ti trest (rozsudek) smrti. Ne zabít vás, ale abyste prosili o milost, a zcela se vzdali sebe sama. "Zákon je naším vychovatelem (pěstounem), aby nás přivedl ke Kristu." To je účelem zákona a když máte v sobě trest smrti a vy víte, že pro vás neexistuje absolutně žádná naděje, ten duch, který vás usvědčil z hříchu (viz Jan 16:8), vás poté usvědčí ze spravedlnosti. Stará smlouva dělá svou práci tím, že vás usvědčuje: „Jsem mrtvý muž“ a zákon pak řekne: „jdi ke Kristu, odpustí ti“.

Tento bod chceme zdůraznit. Nezáleží na tom, jak přijmete usvědčení z hříchu. Nezáleží na tom, kolik masakru je zapsáno do Tóry o rozsudcích smrti. Přestaňte lidi kamenovat, gilotýnovat je, propichovat je mečem - nezáleží na tom, co je napsáno v zákoně. Jediným účelem těchto věcí je usvědčit vás, že si zasloužíte zemřít, takže budete žádat o milost. Dává to smysl? Protože mnoho lidí je zmatených a myslí si, ó Bůh chtěl lidi kamenovat, Bůh chtěl všechny tyto věci dělat. Nikoli! On chce, abyste měli ve své mysli rozsudek (trest, výrok) smrti a úplně se sami sebe vzdali. To je tím klíčem.

To je to, co vidíme u ženy chycené při cizoložství. Farizeové, aniž by o tom vůbec věděli, ve své zlobě a nenávisti ke Kristu ve skutečnosti posloužili Kristu při kázání evangelia k ženě, která byla pohozena k Jeho nohám. Poslušně tu ženu přivedou a hodí mu jí k nohám. Přesně to, co měl ten zákon dělat. Dokonale posloužili svou prací. Děkuji vám farizeové za tu práci. Jaké jiné lepší místo pro pohození ženy přistižené při cizoložství, než k nohám Ježíše. Stará smlouva odvedla svoji práci a ta žena je tu, ona je připravena na novou smlouvu. Co dělá Ježíš? Ten, kdo je mezi vámi bez hříchu, ať první hodí kamenem. Kdo z nich byl hoden hodit kámen? Všichni byli vyloučeni. Pak Ježíš začne psát do prachu. Pokračuje v díle té staré smlouvy. Vypisuje zákon a tito muži, když se na to dívají, tak jsou usvědčeni z hříchu, ale místo toho, aby se vrhli k Jeho nohám, oni odcházejí, protože nechtějí opustit tu Starou smlouvu. Říká Ježíš: „ženo, kde jsou tvoji žalobci. Nikdo tě neodsoudil?“? Ona řekla: „Nikdo, Pane.“ Ježíš řekl: „Ani já tě neodsuzuji.“

Tohle je tím účelem. Takto tyto dvě smlouvy spolupracují. Ježíš nikdy neměl v úmyslu nikoho ukamenovat, ale On chtěl, aby byli lidé ukamenováni ve svém svědomí. „Zasloužím si zemřít. Vím to, jsem naprosto nedůstojný. Prosím o milost.“ To je to, co Ježíš chtěl. Chtěl, aby lidé ve svých myslích pochopili, že proto aby mohli požádat o milost, musí zemřít, protože tehdy a pouze tehdy je to spravedlnost z víry, že vy ve skutečnosti věříte, že dostáváte milost, protože pokud ve skutečnosti nevěříte, jste vinni, pak pokud vás Bůh propustí, pak se budete cítit osvobození (zproštěni). Máte pocit, že jste neudělali nic špatného a už to není z milosti a je to tak, jak by to mělo být. Jediným způsobem, jak být spaseni milostí, je mít rozsudek smrti, jít do cely smrti a ta Stará smlouva tohle dělá nádherně. Potřebujeme to pochopit.

Když se tedy podíváme na ony dvě smlouvy, a to je cesta, po které musí kráčet každý z nás, protože Ježíš je cestou k Otci, takže máme tu Starou smlouvu (SS), která je cestou do té Nové smlouvy (NS). Je to ten stejný vzor. Existuje jen jeden způsob, jak vstoupit do života, a to skrze smrt. Musíte zemřít a být vzkříšeni do novosti života. Tato ilustrace nám je dáována každý den, jak dnes ráno zmínil Gary. Dnes ráno jsme byli vzkříšeni. Každý den žijeme a kvůli svým hříchům každou noc „umíráme“ a ráno jsme znovu vzkříšeni kvůli požehnáním nové smlouvy, která se nám nabízejí. Umíráme kvůli svému hříšnému životu a poté jsme příští den vzkříšeni. To Evangelium je nám kázáno každý den. Tyto dvě smlouvy fungují. Rozsudek smrti a poté vzkříšení. Stará smlouva nás přivádí ke Kristu. Proto byl zákon naším učitelem, aby nás přivedl ke Kristu.

Teď chci přečíst pár pasáží a my si přečteme tu, jež tomu předchází. Pravděpodobně jste to četli ve starém myšlenkovém rámci toho opozičního systému. 2. Korintským 3:6, „který nás učinil způsobilými služebníky Nové smlouvy (nebo nového zákona/testamentu) - ne litery, ale Ducha. Litera totiž zabíjí, ale Duch oživuje.“ Když jsem to četl v minulosti, myslel jsem si, že tu literu nechceme, to je zákonictví. To přece nechceme. Chceme jen Ducha. Ale ducha nemůžete mít bez Litery. A toto slovo „ale“ lze také přeložit jako spojku „a“.

duch obživuje. Protože vy chcete, aby ta Litera zabila. Litera zabíjí - chvála Bohu! Litera mi usmrcuje svědomí. Usvědčuje mě z hříchu. Halelujah. To mě pohání ke Kristu, aby mě duch oživil. Vidíte ten rozdíl?

Zatímco lidé čtou tento verš, „Litera zabíjí“. Neboli všechno, co existovalo ve starém zákoně, ta litera zabíjí. Ó, ale díky Bohu, my jsme v Novém zákoně. Halelujah, duch mě oživuje. Nepotřebuji to staré. Ale pokud nezemřete, vy nemůžete žít. Pokud kukuřice nebo pšenice nepadnou do země a nezemřou, nelze je vzkřísit k novosti života. Nemůžete mít evangelium, kde věříte pouze v novou smlouvu od doby kříže. To je evangelium z půlky a poloviční evangelium není evangelium. „Kdyby vám kdokoli kázal jiné evangelium než to, které jsme vám kázali, ať je proklet! Znovu opakuji, co jsme už řekli: Pokud vám někdo káže jiné evangelium než to, které jste přijali, ať je proklet! (Galatským 1:8-9) Všude slyšíme, kde jsou všude kázána falešná evangelia. Och, nejsem pod zákonem. Ne, já chci být pod zákonem, abych získal milost.

Římanům 5:20 Chci přijmout úplné odsouzení zákona. V plné síle, ale jen dokud věřím v milost Ježíše Krista, pak dostanu mnohem hojnější milost. Toto je nejdůležitější bod zprávy z roku 1888. Jones v roce 1893, kázání 14, 15, 16 a dále, buší do tohoto bodu v Římanům 5:20 (MPCZ). „Navíc však zasáhl zákon, aby se provinění rozmnožilo“. Je to špatná věc nebo je to dobrá věc? Je to skvělá věc. Zákon vstupuje. Kde zákon vstupuje? Vstupuje do mé duše, vstupuje do mého srdce, usvědčuje mě z hříchu. "Kde se však rozmnožil hřích, nadmíru se rozmohla milost". Kde je mnohem více milosti? Tam, kde se rozhojnil hřích. Pokud není rozmnožen hřích, pak není ani mnohem více rozmnožena milost. Takže potřebujete zákon. Pokud chcete více milosti, potřebujete více zákona, který vás usvědčí z hříchu.

Když se tedy adventisté v roce 1844 zabývali svatyní svatých a našli tam deset přikázání se šabatem a se vším všudy, oni trefili jackpot. Našli zákon. Počátky těch, kteří, jak řekl James White, zachovávají všechna Boží přikázání a Ježíšovu víru. To řekl. To bylo v našem prvním oficiálním prohlášení o základních věroučných člancích. Ti, kteří zachovávají všechna Boží přikázání. Když říkáme, dodržují všechna Boží přikázání, jsou to ti, kdo jsou usvědčeni podle všech Božích přikázání ze své vlastní

hříšnosti, že to nedokážou udělat, a pak jim je to dáno z milosti. Nemůžeme udělat nic, co bychom přidali k tomuto procesu. Pokud tedy chcete více milosti, potřebujete více zákona. Dává to smysl?

Ne více zákona v tom, že dokážu tohle, dokážu tamto. Pokud říkáte, že to dokážete, nebude to fungovat. Ale když Bůh říká, já to udělám, pak to funguje. Nebudu popojídat mezi jídly, nebudu jíst toto, nebudu dělat tohleto. Pokračujte v plnění těchto slibů. Budete selhávat a selhávat a selhávat. A o to jde. Jak říká Waggoner, ten člověk nakonec říká, já to vzdávám, už to nedokážu a Waggoner píše, halelujah, konečně sis to uvědomil. Abyste přišli ke Kristu, musíte se vzdát sami sebe a říci: „tohle nedokážu“. Dávám vám to z milosti a když to přijmete, ta radost, která přichází do vaší duše, když víte, že jste zcela osvobozeni od viny svého hříchu kvůli milosti Ježíše Krista. Ta radost, která přichází do vašeho srdce. Nemůžete to potlačit (ovládat). Je to ta alabastrová nádobka, kterou Marie vylila na Ježíšovy nohy. Prostě to vychází z vašeho života. Radost, kterou zažíváte. Svoboda, kterou zažíváte. Nemůžete to ovládat a váš život se přestane plnit tím, čemu já říkám „**musilovný** zápach“. Tahle **musilovná** vůně staré smlouvy. Musíte udělat tohle, musíte udělat támhleto. Je to **musilovný** zápach a páchne to.

Jediná věc, která se musí stát, je, že se musíte znovu narodit. To je vše. Není nic jiného. Musíte se znovu narodit. Zapomeňte na všechny ostatní „musy“. Proto se ve Skutcích 15 říká, že farizeové říkali, že abyste obdrželi Boží milost, musíte být obřezáni. Ne, není to pravda. Musíte se znovu narodit a pak vás duch povede a budete dělat všechny tyto věci. Když jsem byl o Pesachu začátkem roku na našem táborovém setkání, někdo za mnou přijde s dotazem, zda bychom náhodou neměli jíst nekvašený chléb? Co bych měl dělat? Řekl jsem, mluv se svým Otcem v nebi, nemluv se mnou, já nejsem tvé svědomí. Přečtěte si Bibli sami za sebe. Udělejte to, z čeho jste usvědčeni. Dělejte to, co vám říká duch, ale nedávejte to na někoho jiného. Nebuďte svědomím pro někoho jiného. Řiďte se svým vlastním svědomím. Když jste v duchu, dělejte to, o čem vás duch usvědčuje. Duch vás naučí a povede vás, co máte dělat. Máme tady všechno to zaměření na: neměli bychom dělat tohle, neměli

bychom dělat tamto, neměli bychom dělat támhleto. Zůstaňte doma. S touthle teologií prosím nepřicházejte.

Vidíme, že ty dvě smlouvy, stará smlouva, zákon, je naším vychovatelem, který nás přivádí ke Kristu, abychom mohli obdržet novost života. Jak se říká v Duchu proroctví, zákon nás přivádí ke Kristu a poté nás Kristus zaměřuje (směřuje) zpět k zákonu. Tyto dvě smlouvy nadále fungují v našich životech. Stará smlouva nadále působí smrt, zatímco nová smlouva pokračuje v působení života. Existuje jistý paralelní proces, protože si všimněte ve 2. Korintským 3, co Pavel vlastně říká ve verši 7, „kteráž pominouti měla“. Je to v Židům, kde se říká „blízke jest zahynutí.“ (Židům 8:13, BKR, jest blízko zániku, Zilka). Dílo staré smlouvy završuje svou práci při zapečetění, když jsme zcela pečetěni do nové smlouvy a to dílo usvědčování z hříchu končí. Dává tohle smysl? Mnoho lidí si myslí, že když vstoupí do té nové smlouvy, již nejsou spojeni s tou starou smlouvou.

Židům 8:13 (CEP): „Když Bůh mluví o nové smlouvě, říká tím, že první je zastaralá. Co je zastaralé a vetché, blíží se zániku.“ Pokud chápete, že když Ježíš zemřel na kříži, tak že stará smlouva zmizela, proč se říká, že je blízko zániku? Ona je blízko zániku, až přijdeme do plnosti postavy Krista a my zcela uvěříme ve spravedlnost pouze vírou a přestaneme hřešit, tehdy bude s tou starou smlouvou skoncováno. Ale jak pokračujeme v hříchu, stará smlouva vám i nadále brání, bodá háčkem do mysli, nadále kamenuje vaše myšlení, nadále vás pronásleduje a následuje a odsuzuje. Chvála Bohu, že to dělá, aby vás to hnalo ke Kristu. Jak stará tak i nová smlouva, Jákob i Ezau zápasí v lůně. Je to stará a nová smlouva tahající se jedna proti druhé. Nezoufejte nad touto skutečností. Toto je část cesty, kterou musíme projít a věřit, že to dílo, které v nás započal, tak že jej dokončí. Ne, že my jej dokončíme. On se to chystá dokončit.

Když se nechám odradit a cítím tíhu svého špatného myšlení a špatného porozumění, dovolávám se tohoto zaslíbení. Totiž, že dílo, jež ve mně zahájil, že jej dokončí. Ne ze skutků. Nezáleží na tom, jak špatně vypadám. To je jedno. Myslíš si, že to pro tebe vypadá špatně? A co

muž, který byl pověšen na kříži, který byl ukřižován za to, že byl zločinec? Věci pro něj vypadají docela špatně. Ale on bude v nebi, protože je spravedlivý z víry, protože ta stará smlouva udělala svou práci. Byl ukřižován s Kristem. No není to dobrá zpráva?

Chci jen zmínit ještě jednu věc. Pojdme do Jana 1. Chci jen, abyste si všimli špatného vzorce porozumění. Dejte si pozor na přidaná slova. Jan 1:17 (Sýkora), „neboť zákon byl dán skrze Mojžíše, milost (však) a pravda přišla skrze Ježíše Krista.“ Slovo „však“ je přidáno, ono neexistuje. Toto by se mělo číst takto: „Neboť (což znamená protože) zákon přišel skrze Mojžíše, milost a pravda přišly od/skrze Ježíše Krista.“ Vidíte ten rozdíl? Protože mnoho lidí čte: protože zákon byl dán Mojžíšem (ta stará smlouva), ale milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista (ta nová smlouva). Ne, to jsou úplně špatné brýle. Sundejte si Augustinovy brýle a zbavte se jich. Protože zákon byl dán Mojžíšem, milost a pravda přišla od Ježíše Krista. Bez zákona nemůžete mít milost. Nemůžete, to zkrátka není možné.

Podíváme se ještě na jednu pasáž. Židům 7:19 Nasaďte si nové brýle. Všechny tyto texty zmiňuji v této brožuře, kterou jsem vám rozdál (Odložení Augustinových brýlí při pohledu na smlouvy). Židům 7:19 (CEP) Všimněte si toho podvodu. Dávejte pozor na dodaná slova. „Zákon totiž nic nepřivedl k dokonalosti – avšak na jeho místo přichází lepší naděje, jejíž mocí přistupujeme až k Bohu.“. Nyní zdůrazním, které slovo? Slovo „avšak na jeho místo“ neexistuje. Tím se vytváří opoziční systém, díky kterému zákon neudělal nic dokonalého, ale přinesení lepší naděje to už udělalo. Tohle je dispensační myšlení. Vyjměte ta slova, „(Zákon přece nikoho k dokonalosti nepřivedl) a zároveň se zavádí něco lepšího“ (B21).

Žalm 19 říká, že zákon Hospodinův je dokonalý a obrací duši ke Kristu. Zákon tedy má perfektní práci, totiž aby vás přivedl ke Kristu. Vidíte ten rozdíl? Můžeme si sundat tyto augustiniánské brýle. Můžeme začít číst tyto verše. Můžeme přestat zdůrazňovat slova, která jsou *kurzívou*, a v současné době se kolem nás šíří mnoho přednášek, které zdůrazňují *kurzívou* psaná slova věnovaná Augustinovi. Pryč s těmito věcmi. Můj

nebeský Otec říká, „Pryč s tím odtud! (J 2:16)“, vyhodte je a k Božímu slovu nic nepřidávejte.

Myslím, že většina překladatelů Bible krále Jakuba byla trinitářského smýšlení. Je zázrak, že Bůh dokáže pracovat s lidmi v tomto druhu myšlení a dát nám pravdu, ale také si můžeme být vědomi dodaných slov a vědět, že ta přidaná slova jsou vytvářena proto, aby lidé rozuměli Bibli podle Boha, kterého uctívají, ale Bůh i nadále pracuje skrze tyto věci, aby nám dal pravdu, a to považuji za prostě ohromující. Modlím se tedy, abychom, když uvažujeme o předmětu těchto dvou smluv, aby z toho, co jsme si zde dnes představili, mohli vidět, že čas je naplněn. Nepravosti třetí a čtvrté generace jsou dokončeny. To poselství z roku 1888 trvalo asi sedm let. Zastavilo se to kolem roku 1895. V roce 1896 začala Ellen Whiteová hovořit o možnosti nutnosti vrátit se na poušť a možnosti potřeby dalšího vyjití v roce 1896. Od roku 1895 do roku 2015 to dělá 120 let, což je cca třetí a čtvrtá generace. Slovo Hospodinovo tedy přišlo do Izraele podruhé a řeklo povstaň a věř evangeliu. Modleme se.

Náš Otče v nebi, my ti teď tak děkujeme za Beránka, který byl zabit od založení světa. Tato milost byla k dispozici svobodně. Pane Ježíši, byl jsi knězem podle řádu Melchizedekova a rozdával (podával) jsi nám svou milost skrze usvědčení ze zákona. Není žádného spravedlivého, nikdo. Není nikoho, kdo by hledal Boha. Jediný důvod, proč jsme zde, jediný důvod, proč nasloucháme, je ten, že nás přitahuje Tvůj duch. Že jsi nás k sobě přitáhl.

Děkuji Ti za toto vzácné evangelium. Kéž zákon vstoupí plněji, úplněji, aby se mohl rozhodnout hřích, abychom tomu rozuměli. A že když ta Filadelfská církev jde do svatyně svatých, ona vidí svůj Laodicejský stav novými očima. Totiž že jsou bídní, chudí, slepí a nazí, protože pouze tací obdrží přímé svědectví k Laodiceji, aby obdrželi druhý déšť. Otče, modlíme se za tohoto ducha a věříme, že to dílo, jež jsi v nás zahájil, tak že ho také dokončíš. Děkuji Otče ve jménu Ježíše. Amen.

6. Boží charakter - 1. část

Prezentováno - 28. října 2016

Děkuji nebeskému Otci, že jsme ten čas mohli strávit společně procházením této prezentace evangelia a porozumět tomu, jak ta stará a nová smlouva funguje. Bylo to pro mě takové osvobození, taková svoboda už nefungovat v tom opozičním myšlení: že prý už nemáme tu Starou smlouvu, teď jsme už jen v Nové smlouvě, už jsem pouze pod milostí. A tohle myšlení působilo děsný chaos.

Nyní jsme tedy připraveni ...; jak jsem začínal tuhle sérii: Nacházel jsem se na vrcholu hory a velmi těžce jsem dýchal. A tak jsme teď připraveni dorazit na vrchol hory, na straně severní, jak se budeme dívat na charakter či povahu našeho Otce v nebesích.

A jsem velmi nadšený, že se mohu sdílet; ale bez porozumění těmto tématům (*trojice, smlouvy, spiritismus, posvátnost neděle*) v jejich správném pořadí to nejsme schopni vidět správně a budeme Bibli číst nesprávně.

A jak jsme již řekli na začátku, naši průkopníci roztříštili tyto tři pilíře: posvátnost neděle, spiritualismus / nesmrtelnost duše a trojice. Dali nám nádherný základ, na kterém můžeme stavět. V roce 1888 nám bylo nabídnuto, abychom správně porozuměli Zákonu a Smlouvám; a kdybychom to byli bývali přijali, poskytlo by nám to plnější pochopení soboty (šabatu) a připravilo by nás to k pochopení Božího charakteru, abychom mohli být na čele zapečetění Otcovým charakterem, neboli Otcovým jménem.

Rád bych tedy poklekl a ještě jednou se pomodlil, abychom se na to mohli podívat:

Otče, přicházíme před Tebe, protože jsi nás přitáhl svým Duchem. Nehledáme my Tebe, ale Ty hledáš nás. Jsme ty ztracené ovce a někteří jsou ty ztracené mince; ani nevědí, že se ztratili. Ale Ty je stále hledáš. A my Ti tak děkujeme za

Tvoji milost. Svoboda vědět, že nejsme ospravedlněni ze skutků, nebo něčeho, co můžeme udělat, ale jednoduše Kristovou milostí. Och jak Ty rád rozdáváš milosrdenství. Jak se píše v žalmech, jsi navždy milosrdný. Nikdy nepřestáváš být milosrdný. A když o tomhle přemýšlíme, modlím se, abychom porozuměli charakteru našeho Boha ve jménu Ježíše. Amen.

Ježíš přišel na tuto Zemi, aby zjevil Otce. A tak, když se díváme na život Krista, díváme se na Otce. A Ježíš to řekl Filipovi ve 14. kapitole Jana a verši 9, kde říká: Ježíš mu řekl: Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty jsi mne nepoznal? Kdo viděl mne, viděl Otce. Jak můžeš říkat: „Ukaž nám Otce“?

Když se tedy díváme do života Ježíše Krista, na tři a půl roku Jeho pozemské služby, díváme se skrze jakýsi kanál (prostřednictví) Syna; díváme se do tváře Otce. A když tohle pochopíme, znamená to pro nás několik zajímavých výzev, pokud jde o Pentagon lží.

A díky, za tu novou tabuli, rád maluji obrazce. Svoji službu jsem začal spoustou powerpointových prezentací. Promiň, vy na tu tabuli nevidíte? Můžu jí posunout, natočíte kameru prosím? Je to už v pořádku? Omlouvám se. Vraťme se zpátky. Kdeže jsem to skončil? Neslyším, a ano, dělával jsem všechno v powerpointu ale tohle je pro mne snazší, je to plynulejší a jak poslouchám tak můžu hned kreslit, je to pro mne jednodušší.

Nyní mluvíme o Božím charakteru; Pokud jste viděli Mě (Ježíše), viděli jste Otce. A v životě Krista vidíme, že Ježíš Kristus je stejný včera, dnes i navždy; což znamená, že život Krista, který byl zjeven, znamená, že je stejný po celou dobu Starého i Nového zákona. Tohle je důsledek tohoto. A co to znamená z hlediska toho, čemu rozumíme?

Teď musím udělat pauzu, zapomněl jsem zmínit ... Jen si podržte ten bod ... zde máte tuto brožuru, *Ceremoniální dělicí čára*. Toto je další důležitá brožura, která hovoří o dvou smlouvách, ceremoniích a morálním problému v historii adventistů a proč to byl problém. A samozřejmě Koloským kapitola 2, verš 16 a 17, a některé důsledky. Takže vám je doporučuji ke čtení.

Takže pár citací pro vás.

„Kristus je náš vzor“ (omluvte moji angličtinu protinožců, vynecháváme R, vzoRRR), „dokonalý a svatý příklad, který nám byl dán, abychom následovali“ (CTr 204.5). Takže On je náš dokonalý vzor. „Budeme-li obrácení, nebudeme již reprezentovat Satana skrze pokroucené jednostranné rysy; ale charakterem, slovy a činy se přizpůsobíme tomu dokonalému charakteru, který nám byl dán v životě Krista. *Pracovníci evangelia, strana 436.*

Pokud studujeme život Krista, když byl tady na zemi, máme dokonalý příklad. Ještě se mi líbí tenhle citát. Toto je Review and Herald, 15. února 1898: Bůh nezanechal nic nerozdělané, co by pro nás mohl udělat. Dal nám dokonalý příklad Svého charakteru v charakteru Jeho Syna. Takže v charakteru Jeho Syna, který nám byl zjeven, když přišel na tuto Zemi, dostáváme DOKONALÝ příklad Otcova vlastního charakteru. A to je dílem Kristových následovníků, jak hledí na nesrovnatelnou excelenci Jeho života a charakteru, aby rostli v Jeho podobě.

Touha věků (Desire of Ages), strana 664: „Jedině Kristus mohl lidem zjevit Otce a učedníci měli velikou přednost být více než tři roky přímými svědky tohoto zjevení. „. Podívejte se na důsledky tohoto ...; tohoto dokonalého znázornění Otce.

A v knize *Cesta ke Kristu (SC 12)* se píše toto: „O svém pozemském poslání Ježíš řekl: „Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu“ Lukáš 4:18. Takové dílo konal Ježíš. Chodil a konal dobro, uzdravoval všechny, jež ovládal satan. Byly vesnice, kde se neozývalo sténání nemocného ani z jediného domu, protože jimi prošel Ježíš a uzdravil všechny nemocné. Jeho dílo bylo důkazem jeho božského poslání. V každém skutku, který za svůj život vykonal, se projevila láska, soucit a slitování. Jeho srdce se otevíralo lidem v něžném soucitu. Vzal na sebe lidskou podobu, aby se mohl přiblížit potřebám člověka. Ani ti nejchudší a nejskromnější se nebáli k němu přistoupit. I děti pocítovaly jeho přitažlivost. Rády mu sedávaly u nohou a na kolenou a s důvěrou pohlížely do jeho zamyšlené tváře, z níž vyzařovala láska. Ježíš nezamlčel jediné slovo pravdy, ale

pronášel je vždy s láskou. V každodenním styku s lidmi byl Spasitel vždy nanejvýš ohleduplný, laskavý a pozorný. Nebyl nikdy nepřívětivý, nikdy nevyslovil bez příčiny tvrdé slovo, nikdy zbytečně nezranil citlivou duši. Nevytýkal člověku slabost. Mluvil pravdu, avšak vždy s láskou. Káral pokrytectví, nevíru a nepravost. Když pronášel své výtky, byly v jeho hlase cítit slzy. Plakal nad Jeruzalémem, městem, jež miloval a jež ho nechtělo přijmout, jeho, jenž je Cesta, Pravda a Život. Obyvatelé Jeruzaléma ho zavrhlí, avšak Spasitel na ně stále pohlížel se soucitem a láskou. Jeho život byl životem plným sebezapření a promyšlené péče o druhé. V jeho očích byla každá duše vzácná. Ačkoli se stále choval s božskou důstojností, skláněl se s největší něžností ke každému členu rodiny Boží.

V každém člověku viděl ztraceného hříšníka, jehož přišel zachránit. Takový je Kristův charakter (povaha), jak byl zjeven v Jeho životě. TOTO JE CHARAKTER BOHA.“ (Velmi, velmi jasné!) „Ze srdce Otcova vylévají se v Kristu proudy božské lásky na každého člověka. Ježíš, milosrdný a laskavý Spasitel je „Bohem, který se zjevil tělesně“ 1. Timoteovi 3:16.“

Takže máme tu nádherné představení, tohle můžu teď dát pryč, chtěl jsem jen přečíst ty citáty.

A tak zde nyní máme tuto výzvu, pokud jde o to, že Ježíš Kristus byl stejný včera, dnes i navždy. Vidíme, jak jsem řekl první večer, že Ježíš řekl, že dodržuje přikázání svého Otce. A jedno z Otcových přikázání je: „Nezabiješ“. Když se podíváme na život Ježíše, zatímco byl tady na zemi, vidíme, že nikoho nezabil; nikoho neupálil; nikoho nepropíchnul; nikoho nepověsil; vůbec žádnou z těchto věcí nedělal.

Jsme nuceni si sami sobě položit otázku: Pokud Ježíš v Novém zákoně neučinil žádnou z těchto věcí, jak potom vysvětlíme (zdůvodníme) mnoho z mnoha příběhů ze Starého zákona? Tohle je otázka, kterou si musíme položit. A pokud Kristus masakroval, zabíjel, upaloval, popravoval, mrzačil lidi ve Starém zákoně, neskrývá potom před námi něco v Novém zákoně? Je to něco jako falešná reklama (nalákat na levnou cenu a v realu to je dražší)? Hubí Ježíš lidi tajně ve Starém zákoně, a když potom přijde na Zemi, tak představí velmi odlišnou tvář

toho, čím je ve Starém zákoně? Tohle jsou vážné otázky, které si musíme položit.

A zde je místo, kde *smlouvy* a *učení trojice* ovlivňují naše porozumění; protože jak jsme zdůraznili, trinitární koncept Boha vám dává dva samostatné zdroje, což vytváří opoziční myšlení. Když máte opoziční myšlení, způsobí to, že vidíte Starý zákon a Nový zákon ve vzájemném protikladu; kdy na jedné straně máme princip zákona zkombinován s principem smrti; a na druhé straně máme **princip milosti dán s principem života**. Jedná se o velmi pečlivě strukturované mistrovské dílo podvodu, které vyvinul Satan, aby nás zmátl o Božím charakteru.

Když dáte tyto dva dohromady: Starý zákon, Zákon a smrt, otroctví, všechny tyto druhy věcí, spravedlivý ze zákona, a milost, a život v Novém zákoně, to odpovídá opozičnímu myšlení. Zdá se přirozené, že tímto způsobem bychom měli fungovat; abychom znovu dostali tamten systém jin-jang. A pro naši lidskou mysl je příjemné pracovat v tomto opozičním systému; takže v Novém zákoně Ježíš je láskyplný, laskavý a něžný, zatímco ve Starém zákoně lidi upaluje, popravuje a zabíjí; a naše mysl si říká: To mi dává perfektní smysl“ a to kvůli tomuhle opozičnímu myšlení. Tomu říkáme dualismus; je to dualistické chápání.

Nebo co je ještě horší. Když chápeme – tedy alespoň v katolickém systému – že Otec je hněvivý, že je našťvaný a že potřebuje KREV, aby uspokojil Svůj HNĚV. A tak On zabil svého vlastního Syna, aby uspokojil hněv a zlost, které na nás chtěl vylévat. Na tomto obrázku je tedy Otec tím, kdo je představován ve Starém zákoně, ale Ježíš je představen v Novém zákoně. Někdy se ale Ježíš také trochu našťve, takže potřebujeme Marii, matku Ježíše, ten ženský dotek, aby nám poskytla jistotu, že může Otce a Ježíše ukonejšit (zpacifikovat); ona je ta, která je může uklidnit. A tak dostáváme tento druh chápání Božího charakteru.

Pravdou je že potřebuji vám přečíst pár dalších citátů odtud, z Touhy věků (Desire of Ages), strana 22. Jsem si jist, že mnoho z vás zná tento citát, který začíná: „Na zemi se snesla tma“

Jenom ho potřebuji najít, tady ho máme:

„Na zemi se snesla tma, protože Bůh byl nesprávně pochopen. Aby temnými mraky mohlo proniknout světlo a aby svět se mohl opět vrátit k Bohu, bylo nutno zlomit klamnou moc satanovu. To se nemohlo stát násilím. Použití násilí odporuje zásadám správy Boží. Bůh si přeje jen službu lásky a lásku nelze vynutit, nelze ji získat násilím nebo mocí...“

Zásady násilí či moci! Pokud manžel řekne své ženě a svým dětem: „Tak, já vás velmi miluji a chci jen, abyste pochopili, že dokud jste v mém domě, máme tu zákon. A pokud podle tohoto zákona budete žít, všechno dopadne dobře. Ale pokud tento zákon nebudete dodržovat, zabiju vás.“ Je tohle na sílu? Je to vynucení síly či moci? To je, že? Ale není tohle způsob, jakým to mnoho lidí vyučuje?: „Dal jsem za tebe svého Syna. A pokud Mě miluješ, dodržíš Mé přikázání a ctíš Mě, bude pro tebe vše v pořádku. A pokud ne, zabiju tě. Není tohle to, jak většina lidí chápe evangelium? To je použití síly. Je to manipulace vůle. Je to manipulace. Je to kombinace mrkve na tyči, která říká: „Dal jsem ti svého Syna, takže teď uděláš, co ti řeknu, nebo tě zabiju.“ To je způsob, jakým mnoho lidí chápe evangelium. Ale zde se říká, že použití síly (násilí) je v rozporu s principy Boží vlády.

16:10 .. Bůh si přeje jen službu lásky a lásku nelze vynutit... Nelze jí vynutit. ... Nelze jí vynutit ani silou ani autoritou ... Ale Bůh je přece Bůh. On si může dělat, co chce! [říká se...] ... Lásku lze vzbudit jen láskou. Znat Boha znamená milovat ho ... Opravdu? ... Charakter (povaha) Boha se musí projevovat jako protiklad charakteru (povahy) satana. A to mohla učinit jen jediná Bytost v celém vesmíru. Pouze ten, kdo poznal výšku a hloubku Boží lásky, ji mohl zjevit. Po temné noci světa musí vzejít Slunce spravedlnosti „ a zdraví bude na paprscích Jeho“ (Mal 4:2).

Asi znáte prohlášení, které říká že: „poslední poselství milosti, které má osvětit umírající svět, je co?“ „Poslední paprsky světla milosti, poslední poselství

milosti, které má osvítit svět — to je zjevení Božího charakteru, Boží lásky.“ (Kristova podobenství, strana 415.5) Toto je ono poslední poselství, které má jít do světa.

Poznání lidu Božího bylo zaslepeno, protože satan nepravdivě vylíčil (zkreslil) charakter (povahu) Boha. Náš dobrý a laskavý Pán, byl představován lidu s vlastnostmi satana a lidé, kteří hledali pravdu, tak dlouhou dobu měli v úctě Boha ve zcela falešném světle, tak že se velmi těžko dá rozptýlit mrak, který zahaluje Jeho slávu z jejich pohledu. (Vybraná poselství, díl 1., strana 355.1)

OK? Toto je obtížný proces. Když jsem byl s touto myšlenkou poprvé seznámen před několika lety, vzdoroval jsem jí. Bylo to pro mě obtížné kvůli určitým pasážím v Písmu, s odkazem na to, že Bible jasně říká, že Bůh dělá určité činy a dělá jisté věci lidem. A bál jsem se zduchovnit to, co jsem pochopil, že jsou určité pasáže Písma. Bible to říká jasně; četl jsem to jasně a tak to prostě je. Ale pak tu máte tento konflikt, pokud jde o život Ježíše, a o to, zda Bůh dodržuje svá vlastní přikázání.

Kolikrát nám Duch prorocství říká, že Desatero přikázání je přepisem Božího charakteru? Říká to znovu a znovu. Je to přepis Božího charakteru. A to přikázání říká: Nezabiješ. Je to tedy vlastnost Božího charakteru? To jsou otázky, které si musíme položit. A jakmile si položíme tyto dvě otázky: Je Zákon přepisem Božího charakteru a je Ježíš plné a dokonalé zjevení Otce, když byl Kristus tady na zemi? Jakmile si tyto dvě otázky položíte, můžete vážně začít svou cestu, abyste zápasili s porozuměním Božímu charakteru.

Dokud to neuděláte, nemyslete to vážně; vážně se nezaobíráte touto otázkou o snaze porozumět charakteru našeho Otce.

A tak je nám představeno několik příběhů ve Starém zákoně. Příběh potopy, příběh Sodomy a Gomory, příběh příkazů genocidy v Deuteronomiu a o tom, jak Izrael vraždil muže, ženy a děti pro slávu Boží, aby mohli obsadit zemi Kanaán.

A znovu, pomyslete na to „já to udělám“ a „my to uděláme“, pokud jde o jejich

přivedení do země Kanaán. Bůh říká: Přivedu vás do země Kanaán, ale budete na tom muset opravdu tvrdě zapracovat. Dám vám po zbytek života noční můry kvůli všem těm dětem, které jste zmasakrovali. Ale to je to, co musíte udělat, abyste naplnili zaslíbení, který vám já Bůh zaslibuji. Začíná to být docela směšné, když o tom začneme uvažovat v tomto druhu světla.

Několik dalších citátů, které vám jen chci přečíst. Tenhle citát je dobrý.

Bůh mohl zničit Satana i všechny jeho sympatizanty stejně lehce, jako vzít oblázek a hodit jej na zem. Kdyby tak však učinil, udělal by precedens pro použití síly. Všechna ta ničivá donucovací moc se skrývá pouze pod Satanovou vládou. Hospodinovy zásady se s tímto neslučují. Nikdy by to tak neučinil. Nedodal by žádné lidské bytosti byť jen nepatrný impulz k tomu, aby se jako Bůh povyšovala nad jinou bytost a pociťovala svobodu způsobovat jí fyzické i mentální utrpení. Tento princip je naprosto a úplně vytvořen Satanem. To bylo z Review and Herald 7. září 1897 (odst. 7).

„V nebeských radách bylo rozhodnuto, že je třeba jednat podle zásad, které nezničí okamžitě Satanovu moc, protože Božím záměrem bylo postavit věci na věčný základ bezpečnosti. Satanovi musí být věnován čas, aby rozvinul principy, které byly základem jeho vlády. Nebeský vesmír musí vidět rozpracované ty zásady, které Satan prohlásil, že jsou nadřazené Božím zásadám. Boží řád musí být v kontrastu se satanovým řádem. Korumpující principy Satanovy vlády musí být odhaleny. Zásady spravedlnosti vyjádřené v Božím zákoně musí být předvedeny jako neměnné, dokonalé a věčné. Pán viděl účel, jaký z jeho schopností používal (praktikoval) Satan, a tak Pán před Satana postavil pravdu v kontrastu se lží. Během tohoto sporu byl Satan znovu a znovu připraven být přesvědčen, připraven si přiznat, že se mýlil. Ale ti, které podvedl, ho byli také připraveni obvinít, že je opustil. Co by měl udělat? - podřídit se Bohu, nebo pokračovat ve svém podvodném kurzu? Rozhodl se tu pravdu popřít a uchýlit se k nesprávnostem a podvodům. (Review and Herald 7. září 1897, odst. 10–11)

Toto je historie pozadí toho, jak Satan fungoval. Chci vám přečíst prohlášení z Velkého sporu.

Když uvažujeme o Božích soudech... Přečtu to z brožury Kristův předpotopní kříž. Kdepak ten citát je? Aha tohle je asi stará verze brožury. No každopádně říkám, psáno jest. Je to citát z Velkého sporu str. 652 nebo 692, který říká, že všechny Boží atributy, které jsme považovali za kruté a přísné, se ve světle kříže stávají krásnými a atraktivními. Mnoho z těchto věcí, které se dějí ve Starém zákoně, musíme však chápat ve světle kříže.

Nyní se s vámi chci podělit o něco, co ke mně onehdá přišlo. Že když se podíváme na charakter Boha, na jeho povahu, když čteme Písma ve Starém zákoně, chci s vámi projít jeden příběh ve světle smluv, na které jsme se podívali; a to je v 24. kapitole knihy Leviticus. Musíme to pomalu procházet po krocích a ptát se sami sebe, co se v tomto konkrétním případě děje.

Zde od verše 10 vidíme, Leviticus (3. Mojžíšova) 24: : Syn Izraelky, který byl synem Egypťana, vyšel mezi syny Izraele. A tento syn Izraelky a nějaký Izraelec se v táboře rvali. Syn Izraelky se rouhal Jménu a proklínal. Nato ho přivedli k Mojžíšovi. Jeho matka se jmenovala Šelomít (což podle mě znamená mírumilovná, no její syn zjevně tím, jak jednal, nebyl), dcera Dibrího, z pokolení Danova. Nechali ho u strážě, aby zjistili rozhodnutí podle Hospodinova příkazu. Hospodin promluvil k Mojžíšovi: Vyved' toho, kdo proklínal, ven za tábor. Všichni, kdo ho slyšeli, položí ruce na jeho hlavu a celá pospolitost ho ukamenuje.

A k synům Izraele promluv: Každý, kdo by proklínal svého Boha, ponese trest za svůj hřích. A ten, kdo se rouhá Hospodinovu jménu, bude jistě usmrčen; celá pospolitost ho jistě ukamenuje. Příchozí i domorodec, jestliže se rouhá Jménu, **bude usmrčen!**

Cítíte se pohodlně? A kdo někoho zabije, jistě zemře (BKR smrtí umře, MPCZ musí pro své rouhání Jménu být usmrčen).

To je zajímavé! Co to znamená? Musíte ho ukamenovat a usmrtit, ale každý, kdo zabije jiného člověka, má být určitě zabit? Mnoho lidí zemře; bude se to tak nějak „rozjždět“ víc a víc.

A tak verš 23: Mojžíš promluvil k synům Izraele a ti vyvedli toho, kdo proklínal, ven za tábor a házeli na něj kamení. Synové Izraele učinili tak, jak přikázal Hospodin Mojžíšovi.

Je to případ otevřený-zavřený. Člověk se rouhá. Ptali se Boha, co mají dělat. Chtěli poznat Hospodinovu (Pánovu) mysl. Ta mysl řekla: Ukamenujte ho, zabijte ho. Tak to udělali.

Jak na tohle odpovíte? Jak se s touto otázkou vypořádáte? Zdá se docela zřejmé, co se stalo; ale tohle je, když potřebujeme porozumět oněm dvěma smlouvám. Co tady dělá Bůh? On prosazuje (vynucuje) Zákon ve Staré smlouvě. Když chápeme smlouvy, o kterých jsme společně mluvili, vidíme, že ta stará smlouva je službou smrti; **ale jejím účelem je přivést vás k té Nové smlouvě**. To je účelem zákona.

Co tedy musí Bůh udělat jako první, když jste ve Staré smlouvě? Někdo se třeba rouhal Bohu. Co s ním musí Zákon dělat? Musí ho usvědčit z hříchu. Na toho člověka musí být vynesena rozsudek smrti. Chce tedy poznat Pánovu mysl a Pán mluví: Měli byste zemřít. Takže, účelem bylo – abyste mohli připevnit nebo přivázat rozsudek smrti.

Co však vidíme, že je účelem; co je tím účelem? Když jste usvědčeni z hříchu ...; co když tento člověk v tu chvíli, když si uvědomí, že musí zemřít, a vrhne se k nohám Mojžíše a řekne: „Žádám o milost. Omlouvám se. Teď si uvědomuji, že to, co jsem udělal, bylo strašné a že si zasloužím zemřít. Prosím odpust' mi.“ Odpustil by mu Bůh? Co řekl Ježíš u Mt 12:31? „Všeliký hřích i rouhání bude lidem odpuštěno.... kromě čeho? Kromě rouhání proti Duchu nebude odpuštěno lidem.

A proč je tomu tak? Protože když je tento člověk tam před Mojžíšem a má „připevněná“ trest smrti, do mysli mu promlouvá Ježíšův Duch: „Můžeš mít milosrdenství (slitování). Chceš milost?“ Ale on se rouhal Duchu svatému; on to zavrhl a otočil to na Boha: No, tohle je přesně ten druh Boha, právě proto jsem Boha proklel; protože tenhle Bůh mě odsuzuje k smrti, jo, pohrdám tebou! A rouhá se Duchu svatému; protože Duch mu chce nabídnout milost a on ji

odmítá. A tak se zatvrdí, jde a zemře.

Ale to nebyl způsob, jakým Bůh chtěl dělat věci. V životě Ježíše vidíme, jak Ježíš, ten, kdo vydal zákon o ukamenování, jak s tím zákonem zacházel. Jak se s tím zabýval? Ani já tě neodsuzuji. *Jdi* a už nehřeš. Ježíš chtěl, aby jeho lid obdržel rozsudek smrti, aby mu mohl dát milost; protože bez rozsudku smrti nemůžete mít milosrdenství (slitování).

Při čtení pomáhá...; když správně rozumíte Smlouvám ...; totiž že každý čin Zákona je navržen tak, aby na vás vynesl rozsudek smrti, jen abyste mohli obdržet milost. Tohle mi nesmírně pomohlo pochopit, jak Bůh funguje na těchto soudech, ke kterým dochází ve Starém zákoně.

V knize *Bohové Egypta jako blesky z nebe* se zabývám otázkou kamenování a upalování. Tvrzení zde, 3. Mojžíšova 20, verš 2 (B21): "Řekni synům Izraele: Kdokoli, ať už Izraelita nebo přistěhovalec žijící v Izraeli, by daroval své dítě Molochovi, musí zemřít. Prostý lid jej ukamenuje." Pokud tedy své děti vložíte do ohně Molocha, budete kamenováni kameny. To je opravdu zajímavé, co tady Bůh dělá, a doufám, že vám to vysvětlím.

Leviticus 20:27: Kdyby nějaký muž nebo žena byl vyvolávacem duchů nebo věštkyní, musí zemřít. Budou ukamenováni - jejich krev ať padne na ně!".

A pak jsme si samozřejmě přečetli text v Leviticu 24, verších 15 a 16. A je tu také ten, a já ho teď nemám před sebou, že ti, kdo se dopustí cizoložství, musí být jistotně usmrceni.

Co na to říká Ježíš v Mt 5:28? „Já vám však říkám, že každý, kdo by se chtivě podíval na ženu, už s ní zcizoložil ve svém srdci“. Náš svět by byl bez mužů, kdybychom je ukamenovali k smrti za takové cizoložství. Nebyli by žádní muži. Přesně tak by to bylo. Jaký je ale účel zákona? Usvědčovat vás z hříchu, abyste mohli obdržet milost. To je pointa toho kamenování.

Nyní chci, abyste přemýšleli o tomto konkrétním bodě. Odkud pochází kamenování? Byl to Bůh, kdo je původcem myšlenky kamenování lidí na smrt? Ne. Exodus 8:26; Podívejte se do Ex 8:26. 2 Mojžíšova 8. kapitola, verš dvacátý

šestý (NBK): „To by nebylo vhodné,“ odpověděl Mojžíš....; protože faraon mu řekl: „Jen si to zkuste obětovat své býky, boha, kterého my uctíváme, můžete to v Egyptě zkusit. Ha ha, to je to, co faraon říká, a zjistíš, co se stane.“ „To by nebylo vhodné,“ odpověděl Mojžíš. "Oběti Hospodinu, našemu Bohu, se Egypťanům hnusí. Copak by nás neukamenovali, kdybychom jim před očima obětovali, co mají za ohavnost“?

Toto je poprvé, co je představeno kamenování. Smrt ukamenováním je tedy trest, který je uložen někomu, kdo uráží egyptského boha. Byl to princip spojený s rouháním proti egyptskému bohu, OK? Začaly děti Izraele tuto praxi používat? Ano udělali to. Exodus 17, verš 4. Když nemohli dostat vodu, Mojžíš ve verši 4 říká: „Mojžíš úpěnlivě volal k Hospodinu slovy: Co budu dělat s tímto lidem? Ještě málo a budou mne kamenovat!“.

A tuším, že v Duchu proroctví, svazek 1, se říká, že někteří z Izraelitů si osvojili egyptskou praxi, kdy své děti nechali procházet ohněm. Toto je praxe, kdy dítě muselo přeskocit přes oltář s plameny. A když se to dítě mohlo těmi plameny dostat bez úhony, bylo uctíváno; bylo poctěno. Ty děti potom mohly dělat ty nejodpornější zločiny, a to bylo prostě akceptováno, protože byly poctěny za bohy. Pokud však to dítě bylo sežehnuto nebo spáleno, pak bylo předloženo a obětováno bohu jako oběť.

A někteří Izraelité to začali praktikovat se svými vlastními dětmi. A Duch proroctví řekl, že v některých případech, když dítě procházelo ohněm, tak že zemřelo jako trest za procházení ohněm. Ale když se na to podíváte pečlivěji, tak Bůh naopak ve svém milosrdenství to dítě zachránil skrze smrt, aby si neuvědomilo, že kdyby se spálilo, tak by vědělo, že bude rozsekáno a obětováno tomuto bohu.

A tak to byla smrt v plamenech jako milosrdenství k dítěti a také jako trest pro rodiče, což bylo trestání hříchu hříchem, aby jim Bůh řekl, že takto mě rozhodně neuctíte.

Ale tak se Izraelité začali účastnit a začali uctívat tohoto falešného boha Egypta. Začali uvažovat o kamenování a upalování. Opravdu zajímavé je, že když vidíte,

že Bůh říká: Pokud dopustíte, že vaše děti budou procházet ohněm, budete kamenováni kameny. Na jedné straně oni dávají své děti do ohně, protože to požaduje jeden egyptský bůh; ale pokud to udělají, Bůh říká: Budete ukamenováni k smrti, což je zase rouhání proti nějakému egyptskému bohu. Takže Bůh obrací ty principy jeden proti druhému, aby Izraelcům ukázal jak je to hloupé uctívat tímto způsobem. Vidíte, co tam Bůh dělá?

A tak najdeme zásadu, o které Ježíš mluví v Matoušově kapitole 7 a ve verši 2. Musíme o tom velmi pečlivě přemýšlet. (2) „Neboť jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni, a jakou měrou měříte, takovou vám bude naměřeno“.

Izraelité ve své mysli soudili, že s kamenováním by se mělo zacházet jako s trestem; a jak tímto způsobem soudili, tak byli souzeni; a tudíž bylo kamenování zapsáno do Tóry neboli Zákona, protože takovým způsobem přemýšleli, tak si to mysleli. Do Tóry můžete dát cokoli; Bůh do ní mohl vložit jakýkoli druh trestu, smrti a zničení; protože účelem Staré smlouvy je připevnit/zajistit trest smrti, ale pouze za účelem milosrdenství; to je jediný důvod. Nezáleží tedy na tom, co; můžete je škvařit v oleji; cokoli: stáhněte je z kůže, rozkrájejte na polovinu, dělejte cokoli; na tom nezáleží. Bůh to všechno mohl zapsat do Starého zákona, ale bylo to jen kvůli trestu smrti, aby vám dal milost. To je jediný účel.

36:00 Ale Bůh říká: Budu vás soudit podle vašeho vlastního úsudku, takže lid na sebe přinesl to, o čem sami rozhodli a soudili. „Nenechte se oklamat. Bůh nebude posmíván. Jak člověk zaseje, tak bude také sklízet.“ A to je princip, který vidíme přicházet skrze Písma.

Myslím teď na podobenství o talentech (hřivnách). Ten muž, který měl jediný talent, co říká? On říká: „,Pane, věděl jsem, že jsi přísný člověk, že sklízíš, kde jsi nezasel.“ To je jeho myšlení; a on tak vynáší soud nad Bohem, čím je. A co tedy dostává? Dostává to, co si myslí; protože Bůh dovoluje hřích trestat hříchem; Bůh dovoluje odvíjet události, které mu umožňují myslet si, že ho Bůh trestá tak, jak si on myslí; protože Bůh navštěvuje nepravosti otců na dětech až do třetího a čtvrtého pokolení. Vidíme tento princip?

Pojďte tedy k Jakobovi, kapitola 2, verš 13: „Toho, kdo nebyl milosrdný, čeká

nemilosrdný soud. Milosrdenství však nad soudem vítězí“. Lidé, kteří ostatním neprojevují žádné slitování, jsou proto, že oni uctívají boha, který nemiluje. Proto jsou nemilosrdní. Jelikož takového boha uctívají, v jejich životě se rozvinou okolnosti, které zajistí, že neobdrží žádné slitování. Ale je to proto, že oni sami sebe soudí. Nesudte, abyste nebyli souzeni. Tento princip je velmi důležité pochopit.

Nyní, když jsme v knize Jakuba, chci vám něco ukázat. Jakmile znovu správně pochopíme smlouvy, můžeme znovu začít vidět něco krásného v Božím zákoně; jak ten zákon funguje. Podívejte se do Jakuba kapitoly 1, verše 23, a uvidíte zde něco opravdu vzácného: „Neboť je-li někdo posluchačem slova, a ne tím, kdo je činí, ten se podobá muži, který v zrcadle pozoruje svou přirozenou tvář.“

Když jste ve Staré smlouvě a čtete Bibli ve Staré smlouvě, čí tvář vidíte v Tóře, tvář Boha nebo svojí vlastní? Je to MOCNÉ, nebo je to PŘESVĚDČIVÉ? Když jste ve Staré smlouvě, vidíte v Tóře svůj VLASTNÍ obličej; protože se tam říká, že vidíte svou přirozenou tvář; protože Zákon je zrcadlem. To říká Bible; Zákon je zrcadlem.

A tak, co vy si myslíte o Bohu, to se vám vrátí. Bůh napsal Písmo tak brilantně, že funguje jako zrcadlo, aby odhalilo, co si o Něm (Bohu) myslíte, když čtete Starý či Nový zákon; protože to je skutek (dílo) zákona. Ale když jste posluchači Zákona, Božího slova a ne činitelem, pak se vám toto stane.

Když tedy čtete 11. kapitolu Numeri ...; přečtěme si 11. kapitolu Numeri. Nemluvili jsme o tom minulý večer? Mnoho z vás tu nebylo. Jen se podívejte, jestli se při čtení díváte do zrcadla nebo se díváte do Kristových očí, když to čtete, OK? Zamyslete se nad tím.

„I stalo se, že si lid velmi stěžoval Hospodinu. Hospodin to slyšel a vzplanul jeho hněv. Vzplanul proti nim Hospodinův oheň a strávil konec tábora“.

Jak to tam čtete? Jak tomu rozumíte? Vidíte v tom svůj vlastní obličej? Vidíte svou vlastní přirozenou povahu? Někdo, jako: Je mi z tebe špatně! Pamatuji si, že jsem tomuto byl vystaven, když jsem byl na základní škole. A zrovna jsem byl

před přední částí ředitelny a byla tam veranda; a byl jsem opravdu šťastný a skákal jsem si furt dokola. Takže skáču a skáču a vydávám spoustu hluku. Takže jsem venku před ředitelnou a slyším křik: EBENS! Pojď sem dovnitř! Ředitel popadl hůl; prásk! prásk! A já byl jak opařený: tý jo, co to bylo? Jako, och, co jsem provedl?

Toto je vnímání člověka. On předpokládal, že se o to snažím záměrně...; přitom já byl šťastný a užíval si. Moje vnímání autority tedy skutečně kleslo o několik stupňů. Prostě se mi zdálo, že jsem neudělal nic špatného! Je to TAK NEFÉR, bylo mé vnímání! A to je ta zajímavá věc. Moje vnímání autority pak bylo někoho, kdo je nefér. Četl jsem tedy Bibli: Aha, podívej, to je důvod. Bůh je takový; protože jsem zažil neférovost v autoritě, která se mnou jednala. A tak získávám tento obrázek autority a pak to vidím v Bibli; a pak si říkám: No jasně, Bůh je takový. A možná si to nemyslím, ale děje se to hluboko v mé duši.

Jak tedy rozumíme tomuto verši (Hejčl): „Lid počal reptati proti Hospodinu stýskaje si na svízele. Když to Hospodin uslyšel, rozhněval se; oheň Hospodinův vyšlehl proti nim a pohltil zadní část tábora.“ .... *Dojdu si opět pro laptop.*

Chci vám přečíst jedno prohlášení. Opět je to jeden z těch citátů typu, „Bylo mi ukázáno“; protože musíme pochopit, co nám to říká. Protože pro mě to zní jako, Bůh se rozčílil; naštvál se, a tak je ugriloval. Podle mých zkušeností s lidmi a autoritou, mě to dává smysl; prostě mi to dává smysl. To je to, co lidé s autoritou dělají; oni mají moc, takže vy se usmažíte. *Takže, jen ten citát najdu...Ne, tady to není, je tohle ono? Jo tady to mám.* EGW Vydané rukopisy 14, strana 3:

Bylo mi ukázáno ... kým? Bohem! ... že Boží soudy přijdou na lidi tím, že se sami dostanou mimo Boží ochranu. Pán varuje, usměrňuje, napomíná a doporučuje lidem jedinou bezpečnou cestu. Jestliže ti, kteří byli předmětem jeho zvláštní péče, budou nadále chodit svou vlastní cestou, nebudou dbát hlasu Božího Ducha a jestliže i po dalších varováních budou jednat podle vlastní vůle, pak Bůh neporučí svým andělům, aby od nich odvraceli satanovy útoky. Je to satanova moc, která způsobuje na moři i na pevnině neštěstí, katastrofy a lidská utrpení. Tak se mnozí stávají jeho kořistí.

Byly tedy děti Izraele v Numeri 11 poslušné, věřily v Boha a byly mu věrné? Ne, nebyli; po opakovaných varováních byli neposlušní. Bůh k nim natahoval ruku a snažil se s nimi mluvit, a oni to odmítli. Bůh tedy říká: „Už tyto lidi nechraňte. Já už je nemohu chránit.“

To je to, co se děje v 11. kapitole Numeri. Když pochopíte charakter Krista jako zjevený a že dodržuje svá přikázání; a když tento princip pochopíte: Bylo mi ukázáno; ona neříká:

Bylo mi ukázáno, že některé soudy Pána nevycházejí přímo z Něho; bylo mi ukázáno, že soudy Hospodinovy nevycházejí přímo od Něho. To je to, co se zde říká v Duchu proroctví; Bůh už je není schopen chránit.

A o tom je kniha Job – vůbec první kniha Bible, kterou napsal Mojžíš. Byla napsána, když byl na poušti a staral se tam o ovce. Jak se to odehrává, vidíme v 1. kapitole Joba. Job kapitola 1, verš 8: "A všiml sis mého služebníka Joba?" řekl mu na to Hospodin. "Na zemi mu není rovného - ten muž je bezúhonný a poctivý, bohabojný a prostý všeho zla." "Copak Job ctí Boha zadarmo?" namítl satan Hospodinu. "Copak jsi kolem něj, ...nepostavil hradbu ze všech stran?"

Duch proroctví říká, že tou hradbou či ohradou jsou andělé. Ona také říká, že ta hradba je doktrinální pravda, když máte pravou doktrínu. Protože falešná nauka pochází od Satana a jeho andělů; a pokud posloucháte falešnou nauku, vy je pozýváte, aby přišli. A tak nakonec ti dobří andělé vás nejsou schopni chránit; a můžete být podvedeni a chyceni tímto způsobem. Desatero přikázání je takovou hradbou či ohradou. Stavitelé zbořenin v Izajášovi 58 hovoří o trhlínách v hradbě. Pokud tedy dodržíte Boží přikázání a Ježíšovu víru podle Ducha, budete mít kolem sebe tuto ochrannou hradbu („plot“).

Ve verši 11 se píše: Zkus ale vztáhnout ruku a sáhnout mu na všechno, co má - uvidíš, že ti pak bude do očí zlořečit!"

Proč Satan říká: Vztáhni ruku a dotkni se ho? Proč neříká: Nech mě, ať se ho já dotknu, dám mu masáž .. Proč to satan neříká? Protože Bible říká: ... neexistuje jiná moc než od Boha .... Moc patří Bohu. Chci, abyste přemýšleli na této úrovni,

v tomto konkrétním bodě; 1. Korintským 1:24: ... Kristus - Boží moc a Boží moudrost. Kristus je ta moc Boží. Rozumíte? Takže co se tady děje?

Verš 12: "Tak dobrá," řekl Hospodin satanovi. "Všechno, co má, ať je ve tvé moci. Jeho samotného se ale nedotkneš!" A s tím satan od Hospodina odešel.

Dobře? A pak ve verši 16. Co se stalo? „Ještě mluvil, když přišel jiný a řekl: Boží oheň padl z nebes, zapálil ovce i služebníky a strávil je. Unikl jsem pouze já sám, abych ti to oznámil."

Říká se tam Boží oheň. Byl to Boží oheň? To je ošemetná otázka, že? Bible říká, že je to Boží oheň, ale pod čí kontrolou ten oheň je? Satan to má pod kontrolou (autoritou). Kdo má moc nechat oheň padat z nebe? Kristus. Bůh, a ta jeho moc je v Kristu. A tak zde je Boží moc v Kristu předána Satanovi, aby mohl Satan předvést principy své vlády. A satan tu Boží moc použil, aby seslal oheň a spálil ovce a pastevce, kteří tam byli. A nazývá se to Božím ohněm, protože to byl Boží oheň pod kontrolou Satana; protože Satan nemá svoji vlastní moc. A proto musíme pochopit, co se tady děje.

Co se tedy děje s Kristem, když Kristovu moc Satan používá ke zničení Božích dětí? Toto je křížování Krista! Je to Kristovo utrpení! Když lidé umírají, když Kristovu moc používá satan ke zničení Kristových dětí, Kristus je v agónii; Je mučen. Když pochopíme Kříž, tak ty Boží vlastnosti, které se zdají přísné a drsné, se stanou krásnými a atraktivními. Pokaždé, když někdo zemře, je Kristus v agónii, protože jsou to Jeho děti. Když rodič ztratí dítě, říká si: Ach jo, no nic smůla? On je v agónii nad ztrátou svého dítěte!

Když byli upáleni tito muži a ovce byly spáleny Satanem, Kristus byl v agónii, protože Jeho moc byla používána k destrukci. A to je, zmínil jsem se o tom minulý večer; je to velmi jasné. Když byl Ježíš ukřížován na kříži, římský voják přibíjí Krista svým kladivem. Jeho mysl je pod kontrolou Satana, ale Bůh mu dává Svůj dech, šlachy a svaly a udržuje ho při životě.

Boží moc tedy dává sílu té paži, která je však pod kontrolou Satanovy mysli a to proto, aby přibila Božího Syna na kříž. Tak to funguje. Takže Kristovou vlastní

mocí, On je přibit na kříž pomocí své vlastní moci; ale bylo to dáno satanovi. Jak jsme četli v prohlášení, aby bylo možné ukázat nebo odhalit, jaké jsou principy Satanova království.

Čili ti lidé ve Starém zákoně, kteří byli spáleni ohněm, proč byli spáleni ohněm? Bůh odstraňuje svoji ochrannou hradbu takovým způsobem, že jejich vlastní myšlení o Bohu na ně mohlo přijít ale od Satana. Proto na ně spadl oheň, protože věřili v Boha, který odpovídá ohněm. Věřili, že takto Bůh zachází s těmi, kdo jsou ve vzpouře; a protože jejich vlastní hřích byl napsán na jejich duši železným rydlem (Jr 17:1); oni věděli, že jsou vzpurní a vzdorovití. Bůh stáhnul Svoji ochranu a Satan si uvědomil, že mu bylo dovoleno použít oheň ke zničení těchto lidí; protože Bůh mu to dovolil podle jejich vlastního soudu. Pokud by NEVĚŘILI, že Bůh lidi spaluje ohněm, Satan by to NEBYL schopen udělat. Ale dokázal to, protože tomu věřili. Jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni. A proto to bylo konkrétně omezeno na oheň, protože oni tak chápali, že lidé umírají. *Rozumíte tomuhle principu?* Stává se to velmi zajímavým, když se na tyto věci začneme dívat kousek po kousku.

Chci, abyste šli do 4. kapitoly Exodu, kde Bůh zjevuje tento princip. Mojžíšovi přesně ukázal, jak v Egyptě padnou rány. A uvidíte tu něco velmi krásného.

Exodus (2. Mojžíšova) 4:2: Ale Hospodin mu řekl: Co je to ve tvé ruce? Odpověděl: Hůl. A o tomhle podrobně diskutuji v brožurce Golgota v Egyptě. Hospodin řekl: Hoď ji na zem. Hodil ji na zem a stala se hadem. Mojžíš před ním utíkal.

V knize Numeri se píše, že z Jišaje vyjde žezlo; že Kristus je žezlo Otce. Žezlo je symbolem autority a moci a Kristus je pravá ruka Boha. Kristus je tedy Boží hůl. Když Bůh pustí tu hůl, na co se ona změní? Na hada. Když je ta Boží moc uvolněna Bohem, je předána satanovi; ta moc se stává podobná hadovi. Vidíte to?

A nyní se dostáváme na ještě hlubší úroveň. Přemýšleli jste někdy, proč, když byli Izraelci kousnuti hady - a Duch proroctví má o tom jasno - proč byli kousáni hady? Protože reptali a stěžovali si. Bůh již nepřikázal svým andělům, aby je

chránili; On nemohl; On chtěl; udělal by všechno; byl zoufalý, ale už to nedokázal; a tak v agónii říká svým andělům: Už je nemůžeme chránit. A Kristus je v bolu; Je smutný. A hadi přichází a začnou je kousat.

A pak je jim řečeno, resp Mojžíšovi je řečeno, aby si vzal hůl a přidělal na ní hada. Ježíš říká u J 3:14: ... „Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka“. Přemýšleli jste někdy, jak může had na tyči představovat Ježíše na kříži? Protože na kříži byla Kristova moc předána satanovi; satan měl úplnou kontrolu nad římskými vojáky, farizeji, nad vším. Měl nad touto situací úplnou kontrolu; a v této události Kříže byl had odhalen. Tedy v tom, že zabil Krista Boží mocí.

A jakmile byl odhalen, jeho království bylo ukončeno; protože bytosti v nebesích si poprvé uvědomily; oni tedy měli tušení; divili se; něco viděli; ale protože Satan pracoval v utajení, tak si nebyli jisti, kde se ty věci dějí, co se vlastně děje; ale když Ježíš zemřel na kříži, satan spadl z nebe jako blesk. Spadl jako blesk z nebe, protože byl odhalen; a takto Kristus obnažil Satanovo království. Tím, že Kristus visí na kříži tak On odhaluje království Satana, satana - ničitele. Je to dost hluboké, že?

Ale přemýšleli jste někdy, proč je to had na tyči? Jak to souvisí s plánem spasení? Protože když známe Boha, a protože je naší výsadou Ho poznat, my budeme žít život neustálé poslušnosti. Kříž je uzdravením myslí, že Bůh není ten ničitel, ale Satan je tím ničemem.

A když tomu porozumíme, můžeme být uzdraveni z naší vzpoury proti Bohu. Důvodem, proč se proti Bohu bouříme, je ten, že si myslíme, že On si přeje zabít a ničit. A to je nefér; to je pro Boha nespravedlivé, aby to dělal; a tak máme ve svých srdcích vzpuru. Ale když Ježíš odhalí, kdo je ten ničitel, jsme uzdraveni; my vidíme, že náš nebeský Otec nás opravdu miluje, a Satan je demaskován kým ve skutečnosti je.

Co se stane dál ve 4. kapitole knihy Exodus? Ve verši 6 vidíme: Dále mu Hospodin řekl: „Vlož si ruku za ňadra.“ Vložil tedy ruku za ňadra. Když ruku vytáhl, byla malomocná, bílá jako sníh.

Jedná se o hluboce významný zázrak, který se zde odehrává. Kdo přebývá v lůně Otce? Když tedy Otec přiloží ruku k hrudi a on ji vytáhne, vidíme symbol Krista jako malomocenství. Kristus pro nás byl učiněn hříchem. Ale co dělá malomocenství? Máte v ruce sílu, ale všechny pocity jsou pryč. A to se děje s Kristem, když je satan schopen převzít kontrolu nad Kristovou mocí; Kristus je křižován; On je v agónii, ale Jeho síla je stále v tom těle. Je to Jeho síla, kterou používá Satan, ale Kristus sám je křižován; nezbyvá žádný pocit; prostě ho naprosto otupí a zabije; protože jak může dát své děti satanovi, aby to udělal, aby umožnil použít jeho moc tímto způsobem?

Začínáme tomu rozumět? Tyto symboly jsou hluboce významné. A když si přečtete v 7. kapitole knihy Exodus, Bůh říká Mojžíšovi, aby vzal hůl, která se proměnila v hada, a všechny ty zázraky v Egyptě byly provedeny holí, která se proměnila v hada. Co vám to říká? Znamená to, že Boží moc byla předána Satanovi a Satan tak mohl tyto lidi zničit. Rozumíme?

Jak jsem podrobně popsal v této knize, každá z těchto ran vám něco říká o Kristových utrpeních. Proč byla tři dny tma? Představuje to tři hodiny temnoty na kříži. Proč smrt prvorozených? Protože Kristus je prvorozený. A jak se říká v Izajášovi 43: „Jako výkupné jsem dal za tebe Egypt“. Kristus je to výkupné, ale tím, že se odevzdal Egyptanům, tak Izraelité odcházejí svobodní. Je to symbol Kristovy smrti v Egyptě, aby mohl být Izrael propuštěn. Evangelium je doslova kázáno v egyptských ranách!

V této konkrétní brožuře jsem se to snažil velmi pečlivě popsat. Úplně to mění naše chápání toho, co se děje v Písmu. Ale tyto věci uvidíte pouze tehdy, když budete v Nové smlouvě. Když jste v Nové smlouvě, uvidíte Otce tak, jak Otec vidí Kristus. Ale když jste posluchači Zákona a ne činiteli, tak spatřujete Otce, jak ho vidí vaše přirozená tvář; jako diktátora, mstivého, zlomyslného vraha. A tohle vám vyjeví Zákon; prostě se to k vám zrcadlově vrátí. A pak budete souzeni podle SVÉHO soudu nad Bohem; jak budete soudit, tak budete souzeni.

Co se říká ve 14. kapitole Numeri? Proč Izraelité zemřeli na poušti? Myslím, že to je 14. kapitola. Ano, verš 26, Num 14:26: Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi: Jak dlouho se mám zabývat s touto zlou pospolitostí, která proti mně

reptá? Slyšel jsem reptání synů Izraele, kterým proti mně reptali. Řekni jim: Jakože jsem živ, je Hospodinův výrok, naložím s vámi tak, jak jste mě prosili.

Vidíte tento princip? Co říkali? Bůh nás hodlá zabít na poušti, Bůh nás zabije na poušti, Bůh nás zabije. Pořád to říkali, opakovali a říkali. Co tedy Bůh dělá? Verš 29: V této pustině padnou vaše mrtvoly, všichni vaši spočítaní v celém počtu od dvacetiletých výše, kteří reptali proti mně. Nevejdete do země, o níž jsem pozvednutím ruky přísahal, že v ní budete přebývat -- jenom Káleb, syn Jefunův, a Jozue, syn Núnův.

Podle jejich vlastních slov je tedy Bůh soudil. Vidíme tento princip? Jak jim Bůh dovoluje zemřít, protože oni si určili, že takto Bůh funguje.

Pokud řeknu, že Bůh je milosrdný, zakusím milosrdenství od Boha. Pokud vidím Boha jako pomstychtivého a agresivního, On dovolí, aby se v mém životě odehrály okolnosti a umožnily přístup Satanovi ...; protože tohle je špatný koncept Boha; bůh, kterému sloužíme, nás bude moci potrestat, a tím bohem je Satan! Jakýkoli pohled na Boha, který není tím, kým On je, je výplodem satanovy představitosti; a je mu dovoleno vládnout.

A to je to, co vidíme ve Velkém sporu, strana 36. První kapitolu Velkého sporu je třeba pečlivě přečíst a velmi jasně uvidíte principy ničení a způsob jejich plnění. Ve spodní části stránky 35:

Židé sami byli strůjci svého údělu. Sami si naplnili pohár pomsty. V úplné pohromě, která je jako národ postihla, a ve všech bídách, které pak následovaly, když byli rozptýleni, sklízeli jen to, co sami zaseli. Prorok praví: „Z tebeť jest zhouba tvá, ó Izraeli,“ protože „jsi padl příčinou nepravosti své“ (Oz 13,9; 14,1). Jejich utrpení se často vykládá jako trest, který je postihl na základě přímého Božího rozhodnutí. Velký podvodník se tak snaží utajit **svou vlastní** činnost. Tvrdošíjným odmítáním Boží lásky a milosti Židé způsobili, že byla od nich odňata Boží ochrana a satan jim mohl vládnout podle své vůle. Strašné krutosti, které se projevíly při zkáze Jeruzaléma, ukazují, jaká je satanova pomstychtivá moc nad těmi, kteří se poddali jeho nadvládě.

Je to velmi jasné, že? A dále se říká:

Bůh se nechová k hříšníkům jako vykonavatel rozsudku vynesenoho za přestoupení. Ale ponechává lidi, kteří odmítají jeho milost, aby sklidili to, co sami zaseli. On navštěvuje nepravosti otců na dětech do 3-4 pokolení. V deseti přikázáních nám Bůh říká jak trestá, je to tam napsané. On navštěvuje vinu otců na synech do třetího a čtvrtého pokolení těch, kdo mě nenávidí, ale prokazuje milosrdenství tisícům těch, kdo mne milují a zachovávají mé příkazy. Tohle je to, jak to Bůh dělá. Neexistuje žádná další reference, jak trestá lidi. On neříká, že vezme svůj meč a usekne hlavu těm, kdo mu vzdorují. Nic takového Bůh neříká. On navštěvuje nepravost otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení.

Takže v té další prezentaci si povíme více o meči a příkazech ke genocidě a meči, který vychází z Ježíšových úst. Musíme se také podívat na úplný konec; na smrt bezbožných a jak je nakonec zničen Satan. Musíme se podívat na všechny tyto věci. Potopa, Sodoma a Gomora. Pokusím se dnes večer proletět mnoho z nich, co to jen půjde, ale ty zásady, na něž se chceme podívat jsou tyto:

Reprezentuje Ježíš, když byl tady na zemi, PLNĚ charakter svého Otce? Dodržuje Ježíš přikázání svého Otce, včetně toho, která říká: Nezabiješ? Bylo mi ukázáno, že Boží soudy nepřicházejí přímo od Pána, ale takto: je odstraněna ta ochranná bariéra. Jak budete soudit, tak budete souzeni. A když jste ve Staré smlouvě, budete Zákon číst podle své vlastní přirozené tváře. A všechny tyto soudy o kamenování a zabíjení ve Starém zákoně jsou tam zavedeny pouze proto, že tak soudí lidé. A Bůh vkládá do Zákona věci, kterými lidé sami soudili. Ale dává je tam jen proto, aby zajistil/připevnil rozsudek smrti, a to aby vám dal život. Jakmile tedy máte rozsudek smrti, pokud věříte, že se Bůh slituje, On vám dá milosrdenství. Proto Noe našel milost v očích Hospodinových. Žádný z ostatních předpotopních lidí; nenašli milost; našli pouze soud. To je to, co dostali.

Doufejme, že vám to dá pár věcí na rozjímání. A opět jsou to brožury, které jsme na toto téma připravili: *Bohové Egypta jako blesk z nebe*. To je o kamenování a upalování. *Golgota v Egyptě*. Evangelium napříč egyptskými ranami. *Podivný čin Boží*. Izajáš 28:21. Co to znamená Boží podivný čin? Po celou dobu zůstává Bůh klidný a uvolněný a na konci ztratí nervy a všechny zabije.

Je to opravdu to, co nám říká Bible? *Odhalení hada při dobytí Kanaánu*. Příkazy ke genocidě, bez milosti. Jak mohou bez milosti masakrovat, když Bůh říká, že je věčně milosrdný? Je tu rozpor. A *Kristův předpotopní kříž*. Co nám potopa odhaluje o kříži? Odpověď má 18. kapitola žalmů.

Opravdu bych vás povzbudil, abyste se na ně podívali. Zápasil jsem s Bibli na kolenou pokusit se odpovědět na některé z těchto otázek. Nemám všechny odpovědi; ale mohu vám říci, že Bůh je teď mnohem milující, než jsem si kdy myslel.

Chceme jen objasnit, že když lidé řeknou: „Ó hohó, ty říkáš, že Bůh neničí“; tak oni říkají: „Přebýváš jen v lásce. Je to sentimentalismus nemocný láskou“. Když však Bůh řekne svým andělům, aby stáhli jeho ochranu před jeho vlastními dětmi, je to pro Boha utrpení. On však je Bohem spravedlnosti; Nebude s ním zahráváno; On bude trestat! Toto je poselství, které z toho musíme přijmout. On navštěvuje hřích hříchem a nebude žertovat. Neignoruje hřích; Vypořádá se s ním. O Božích soudech zde tedy není pochyb. Tou otázkou ale je, JAK dochází k soudům, aby Kristus stále zjevoval charakter či povahu Otce jako Toho, kdo nezabíjí lidi! To je to, co se snažíme pochopit. A věřím, že když jste skutečně v Nové smlouvě, už v zrcadle nevidíte svou vlastní tvář; vidíte Kristovu tvář. A to je to, co chceme, že?

Modleme se:

Náš Otče v nebi, tolik ti děkuji za tuto příležitost sdílet některé z těchto principů. Modlím se, abychom jako Tvé děti zápasili, abychom Tě pochopili takového, jaký skutečně jsi, a jednoduše věřili, že Kristus JE zjevením Otce; že je dokonalým příkladem Tvého charakteru. A Pane Ježíši, děkuji ti, že jsi přišel na tuto Zemi, abys rozptýlil vlastnosti satana, které vrhnul na Boha. Nyní vidíme, že v Nové smlouvě je toto vše rozptýleno. Děkuji Ti za toto poslední poselství milosrdenství. Je takovou radostí vědět, že když pohlédneme do tváře Boha, nedíváme se do tváře ničitele, zabijáka, vraha; díváme se do tváře života. A děkuji Ti, Pane Ježíši, že jsi zrušil vládu SMRTI a skrze evangelium zjevil život a nesmrtelnost. Smrt již byla zahlazena; a jenom ti, kteří budou umírat a budou navždy ztraceni, jsou ti, kteří VĚŘÍ, že Bůh zabíjí a ničí lidi. Budeme souzeni

podle našeho vlastního porozumění, jak jsi nám řekl tak jasně. Modlím se tedy, abychom uviděli milost v tvých očích, abychom mohli obdržet milost; a že v Tobě uvidíme milosrdenství. Jak jsi řekl, jsi lítostivý a milostivý, dlouhočekající a hojný v milosrdenství a pravdě. Modlím se za mnoho svých bratří, kteří se od tohoto odvracejí v hněvu a agresi a obražují se k bajkám a lžím o Tvém charakteru. Byl jsem jedním z těchto lidí, za což nyní činím pokání a prosím o odpuštění. A děkuji Ti, že jsi byl milosrdný, že jsi mi dal druhou šanci porozumět tomuto tématu. A děkuji Ti, ve jménu Ježíšově. Amen!

7. Boží charakter - 2. část - Boží pečeť

Prezentováno - 29. října 2016

1:40 Chceme vám popřát **požehnaný šabat!** Přicházíme do dvojnásobného dílu Ducha a rád o tom přemýšlím jako o temnotě, která k nám přichází velmi rychlým tempem, ale Ježíšova náruč se otevírá, aby si nás osvojila (pobrala). Velmi rychle. Říká to něco o tom, jak moc On chce být s námi v tomto konkrétním čase. Modlím se, aby nám během těchto pár hodin bylo odpovězeno na některé z našich otázek o lásce našeho Otce a aby nám bylo požehnáno.

Modlím se, aby do blízkosti přišli andělé a vzpomeňte si, co jsme četli ve Druhé knize svědectví pro ty z vás, kteří jste zde byli. *Druhá kniha svědectví pro církev*, strana 704, andělé vyhledávají ty, kteří mají striktně oddanou mysl (rozhodnou zbožnou mysl) a jsou zaměřeni na Otce a Jeho Syna. A těmto lidem andělé přináší světlo, zdraví a sílu. Potřebujete světlo, zdraví a sílu? Já to teda určitě potřebuji 😊 A tak se tedy modlím, abychom byli, jak ona sama (EGW) říká, v rozpoložení striktně oddané mysli. Ne proto, že si chceme zasloužit jakoukoli zásluhu, ale jednoduše proto, že milujeme Ježíše a chceme být s ním.

Opravdu se těším na to, o co se dnes večer podělíme, také na setkání, která budeme mít zítra, a na křest, který zítra budeme mít. Takže se těším na velmi naplněný společný čas. Pokud jste schopni, můžeme si pokleknout a budeme se modlit.

Náš Otcě v nebi, jaká je to radost, že k tobě můžeme přijít ve jménu Pána Ježíše a vědět, že jsme přijímáni v Milovaném. Že jsi nás miloval věčnou láskou a že jsi si nás přitáhl milující laskavostí. Děkuji ti za tvůj sobotní den. Jak říkával starší James White, požehnaný přítel Šabat (Sobota). Že Duch Ježíšův bude s námi. Otcě, hladovíme a žízníme po spravedlnosti. Máme své každodenní boje, věci, se kterými zápasíme, ale Ty víš, jaké jsou, a modlím se za všechny ty, kteří dnes večer přišli s těžkým břemenem, abys z nich to břemeno zvedl a aby byl zjeven Kristus a to Ten ukřižovaný a my bychom z tohoto místa odešli s radostí z evangelia, že je to opravdu dobrá zpráva a že nás tak moc, velmi miluješ. Dej mi prosím slova, abych promluvil a byl s těmi, kteří se k nám připojují prostřednictvím živého přenosu, a později s těmi na YouTube, aby také

mohli cítit Ducha, kterého zde dnes večer zažíváme. Děkujeme Otce ve jménu Ježíše. Amen.

Mluvíme už posledních pár dní o Pentagonu lží a mluvili jsme zde o pěti konkrétních bodech a já uvedu jen rychlý přehled pro ty, kteří zde nebyli.

Základ Pentagonu lží je založen na dvou velkých bludech. Kniha *Velký spor*, strana 588, říká, že prostřednictvím dvou velkých bludů - nesmrtnosti duše, která vede ke spiritualismu a posvátnosti neděle, dostane Satan lidi na svou stranu. Vidíme, že nesmrtnost duše vytváří spirit(ual)ismus, což je zduchovňování Božího slova. V učení, kdy Bůh říká, že jistě zemřete, tak satan říká, že zajisté nezemřete, a že když lidé umírají, tak ta smrt znamená život v lepším životě. Mění to význam. On ten termín zduchovňuje. Nebo, že šabat je jakýsi duchovní odpočinek. Pokud máte Ježíše, máte každý den šabat. Toto je proces zduchovňování. Nebo, že když se hovoří o Ježíšově příchodu, máme některé lidi, kteří říkají, že Ježíš již duchovně přišel v roce 1914. Toto je proces zduchovňování.

Prostřednictvím spiritismu a posvátnosti neděle, což je arogance člověka převrátit Boží slovo a uctívat Boha, když on se rozhodne Boha uctívat, tak prostřednictvím těchto dvou principů je vytvořen zbytek Pentagonu lží. Prostřednictvím nauky o trojici, která ničí osobnost Otce a Syna, která ničí ten skutečný vztah, jenž je jakýmsi modelem pro zbytek vesmíru – modelem jak bychom měli žít. Z původního vztahu podřízenosti/nadřízenosti skrze pozhnání, ochranu, poslušnost a úctu se to změnilo na spolu-rovnost, ve které panuje vzájemný obdiv.

Je to zcela jiný systém, a ten ničí naše chápání Božího charakteru a Zákona, který zase je přepisem Božího charakteru. Když je Boží charakter změněn v trojici, potom se mění Boží zákon, a tedy i smlouva, kterou jsme přiváděni zpět k Zákonu, protože jak se říká v Židům 8, že On napíše Svůj Zákon do našich srdcí. Abychom měli Jeho zákon napsaný na naše srdce, musíme vědět, co je Jeho zákon, což znamená, že musíme vědět, jaký je Jeho charakter.

Mluvili jsme o každém z těch čtyř bodů, a jak jsem říkal již na začátku, přemýšlel jsem o své zkušenosti, jak jsem přišel do učení o Otci a Synu a na to, jak jsem si představoval, že se vidím na vrcholu kopce při pohledu na vězení s maximální ostrahou a že jsem v tom vězení předtím byl, ale podařilo se mi uprchnout, ani

jsem nevěděl jak. Tohle je to vězení. Jednalo se o systém, který navrhl Satan pro hříšníky, kteří hledají Boha prostřednictvím Písma. Chtěl je chytit a polapit a zabránit jim v přijetí věčného života. Je to mistrovské dílo podvodu. Viz kniha *Velký spor*, strana 561 - a toto je systém, který nepřítel rozvinul. Mnoho, mnoho lidí bude kvůli tomuto pětiúhelníku či pentagonu ztraceno a mnoho, mnoho lidí si ani neuvědomuje, že jsou v tomto systému uzamčeni.

Jak se nyní blížíme k vrcholu, již jsme udělali jednu prezentaci na téma Boží charakter, takže pokud jste neslyšeli některou z předchozích prezentací, zvu vás, abyste se podívali na DVD nebo na YouTube o něco později, protože nyní budeme hovořit o některých bodech, které mohou být kapku nové, ale mohou říci s radostí, že důkazy o tomto tématu hovoří hojně.

Mluvili jsme tedy o Božím charakteru, a je zde řada bodů, které musíme zmínit. To znamená, že Ježíš řekl v Janovi 14:9: „Pokud jste mne viděli, viděli jste Otce.“ Duch proroctví říká, že Ježíšův pozemský život dokonale odhaluje Boží charakter. Pokud jste viděli mne, viděli jste Otce. Když se podíváme na Ježíšův charakter - Jeho milosrdenství, Jeho lásku, Jeho trpělivost, Jeho Milost, Jeho kárání mluvené se slzami, uzdravení, neopomenutí nikoho ve vesnicích, kde mu byli otevřeni, kde je mohl uzdravit a mluvit jim evangelium - to je charakter Otce zjevený skrze Jeho Syna.

Když se díváme na charakter Ježíše, musíme si položit otázku. Je skutečně stejný včera, dnes i navždy? Je charakter Ježíše zjevený v evangeliu, ten stejný Ježíš, který stál před Jozuem s taseným mečem? Je to ten samý Ježíš? Co tam dělá s mečem v ruce? Co to znamená? Je to ten stejný Ježíš, který dohlížel na zničení Sodomy a Gomory? Je to stejný Ježíš? Nebo když přišel sem na Zem, skryl nějakou část sebe sama, abychom skutečně nepoznali tu temnější stránku Božího charakteru? To je otázka, kterou si musíme položit.

Druhé místo je odkaz, když Ježíš řekl: „přikázání svého Otce jsem zachoval.“ Mezi Otcovy přikázání patří i přikázání, které říká: „nezabiješ“ a jak nám říká Duch proroctví, Boží zákon je přepisem Božího charakteru. Jde-li o přepis charakteru Boha, potom říká nám Bůh, abychom dělali věci, které On není ochoten dělat. Říká nám Bůh: „Nebudeš zabíjet, no, ale já to musím dělat, abych vás všechny udržel v souladu?“

To jsou dva hlavní body, o kterých jsem začal uvažovat při řešení tohoto tématu. Jedna z věcí, kterou jsme si, myslím, řešili, když jsme se dívali na předmět smluv, bylo to, že když čteme Starý zákon, že když jsme posluchači Zákona a nikoliv činitelé Zákona, tak když se díváme do Zákona, díváme se do zrcadla a to, co čteme v tomto zrcadle, je náš vlastní charakter, naše vlastní přirozenost.

Nyní se chci podívat do Římanům 1 a chceme to pochopit. Pozorně sledujte, jak se odehrává tento proces. Římanům 1: 19-20 nám říká:

„19 Co se dá o Bohu poznat, je jim zřetelné, neboť jim to Bůh odhalil. Jeho neviditelné znaky - jeho věčnou moc a božství - lze už od stvoření světa rozumem postřehnout v jeho díle...“

Co bylo dílo, které bylo stvořeno a které jasně zjevovalo Boha a Jeho Syna? To, co bylo vytvořeno k Božímu obrazu, a tím byli Adam a Eva. Boží charakter (povaha) je jasně zjeven ve vztahu muže a ženy, Adama a Evy. To je jeden z důvodů, proč nám to Bůh dal. A říká: „Nemají tedy výmluvu.“

Verš 21-23:

Ačkoli Boha poznali, nectili ho jako Boha. Místo aby byli vděční, propadli ve svých myšlenkách marnosti a jejich nerozumné srdce se ocitlo ve tmě. Prohlašují se za moudré, ale jsou blázni. Slávu nesmrtelného Boha vyměnili za pouhé obrazy smrtelného člověka, ptáků, zvěře i plazů.

Vidíme tedy přirozenost člověka, který obrací své chápání Božího charakteru. Má tedy jiné vnímání a Boží zákon tuto zkaženost zachycuje. Takže když je člověk posluchač Božího zákona, vidí svou vlastní tvář. On si ale myslí, že se dívá na Boha, protože Bible říká, že ti, kdo snědí ovoce, tak budou jako bohové, kteří znají dobré a zlé. Takže když se do Božího zákona díváte jako tělesný člověk, spatřujete svou vlastní tvář, a co tam vidíte? Někoho, kdo je násilný, někoho, kdo je pomstychtivý, když je někdo podrážděný, tak ho rozdrtí, vyhladí, zničí. To je to, co čtete v Bibli, když se díváte z pohledu Staré smlouvy a Zákon vám to odrazí/promítne zpět. Toto je ten princip, ale když přicházíme ke Kristu, když přicházíme v Nové smlouvě, spatřujeme něco úplně jiného.

Dříve jsme četli jisté prohlášení, které je velmi, velmi důležité a tím je ochranná bariéra. Bůh disponuje jistou ochrannou zdí a Ellen Whiteová říká: Bylo mi ukázáno, že Boží soudy nepřicházejí přímo od Boha, ale tímto způsobem: On bude varovat, bude radit, bude prosit a znovu a znovu a znovu a když někdo absolutně odmítá poslouchat, co mu Bůh říká, říká, že už nepřikáže svým andělům, aby je chránili, a stahuje svou zeď ochrany. Tohle je místo, kde někteří lidé začínají být zmatení. Oni říkají, že vy říkáte, že Bůh není spravedlivý, že Bůh lidi netrestá. Ano, když stáhne své anděly z ochrany. Napadá vás jakýkoli rodič, který varuje své dítě, aby nechodilo touto cestou, aby nedělalo tohle a nakonec dovolí svému dítěti dělat věci, které by chtělo dělat, aniž by je přitom nezastavil, a přitom ví, že to dítě může ukončit svůj život a některé z nich to taky udělají. Kolik utrpení takový rodič prožívá. Obrovská agónie a přesto ta láska vyžaduje, aby byli propuštěni či vydáni, aby si šli svou vlastní cestou. Tomuto principu tedy rozumíme.

Zeď nebo plot ochrany. Existuje mnoho, mnoho textů, na které bychom se mohli podívat, pokud jde o to, jak Bůh uvolňuje tohle ochranné ohrazení. Podíváme-li se na 2. Samuelovu 6:8, vidíme tento princip na příběhu, který je pro mnoho lidí matoucí. Vzpomeňte si na příběh Uzy, když položil ruku na archu a bum, byl okamžitě mrtvý. Co se stalo? No, Bible vám říká, co se stalo. 2. Samuelova 6:8:

[NBK06] David byl nešťastný, že se Hospodin na Uzu tak prudce utrl. Proto se to místo dodnes jmenuje Perek-uza, Uzova trhlina.

Co to znamená, „utrl se na Uzu“? Slovo „utrhout, obořit“ znamená udělat díru ve zdi. Uza udělal to, co bylo nevhodné. V Duchu proroctví se říká, že Uza se zmocnil archy ve stavu frustrace a zlosti. Dotkl se toho, co je svaté. Bůh okamžitě stáhl ochranu andělů. Satan vešel přímo dovnitř a zabil ho. Bác. To je to, co říká, „utrl se na Uzu“, protože Duch proroctví říká: Viděla jsem, že Boží soudy nevycházejí přímo od Pána, ale tímto způsobem a my známe ten princip, toto je princip, kterým se tyto věci odehrávají. V tomto textu tedy vidíme, že Pán učinil trhlinu. On otevřel tu ochrannou bariéru. Uza byl varován, bylo mu řečeno, on to věděl, rozuměl tomu, neměl se těchto věcí dotýkat. Pochopil tento princip, ale v hněvu to udělal a zaplatil za to cenu. To je to, co vidíme. Toto je jeden příběh.

Nyní se chci podívat na některé další principy v písmech a znovu pro ty, kteří jsou pozadu, podívejte se na poslední prezentaci, kde jsme probrali několik bodů. Podívejte se na Žalm 78. Chtěl jsem vám ukázat velmi zajímavou pasáž. Mluví o ranách v Egyptě a nezapomeňte, o čem jsme mluvili, existuje pouze jedna síla, Boží moc a že když je ta hůl puštěna či uvolněna, promění se v hada. Když se Boží moc uvolní/pustí do rukou Satana, stane se hadem. Tato hůl se proměnila v hada, ale byla to hůl, kterou Mojžíš používal k tomu, aby činil znamení a zázraky. Byla tak uvolněna Boží moc a Satan mohl tyto činnosti provádět. Vidíme to ve verši 47-48:

Jejich révu zničil krupobitím a jejich sykomory mrazem. Jejich dobytek vydal v plen krupobití a jejich stáda moru.

Všimněte si, jak se říká „vydal jejich dobytek“. Co to znamená? Pustil to, vzdal se toho.

(B21) na jejich dobytek palčivý žár.

Nyní čteme verš 49:

Seslal na ně svůj planoucí hněv, zuřivost, rozhořčení a soužení -- komando zlých andělů.

Opravdu? Bůh na ně seslal zlé anděly?

Pokud se ponoříte trochu dále do hebrejštiny, to slovo „seslal“ znamená uvolnit, (pro)pustit. Bůh propustil zlé anděly. Proč propustil zlé anděly? Protože odstranil tu bariéru ochrany. Jak vidíme ve Zjevení 7:1, ti čtyři andělé držící větry, takže vidíme, že Boží andělé mají pod svou kontrolou obrovskou moc a oni mohou tuto moc pustit a uvolnit na Zemi obrovské zničení, protože jim již není přikázáno udržovat tuto ochrannou bariéru, protože tito lidé vystoupili mimo tu ochranu.

Když se podíváme na slovo „hněv“, všimnete si - víte, co slovo „hněv“ ve skutečnosti znamená v hebrejštině? Chci jen nastartovat svoji důvěryhodnou aplikaci „eSword“ a podíváme se na to, pokud ji teda nemá někdo jiný. Žalmy 78:49, takže slovo „hněv“ podle Stronga znamená „nos“. Co to má společného s hněvem? Nos nebo nosní dírka; odtud obličej, rychlé dýchání. Když se

rozzlobíte, míváte rychlé dýchání, že? Říká se tam ve vášni nebo v ovládnání, utrpení. Když trpíte, dostáváte rychlé dýchání? Je možné, že překladatelé, kteří tuto Bibli překládali, tak když viděli, že toto slovo má řadu významů, tak si vybrali slovo, které odráží Boha, kterého uctívali. Je to možné? Anebo sem lze vložit slovo „smutek“, že? To by znělo, že „ve Svém planoucím zármutku na ně uvolnil zlé anděly podle jejich vlastní touhy“. Protože když Bůh jakožto Otec je nucen opustit své děti, varuje je, říká jim, že když vystoupíte z mých přikázání, už vás nemohu chránit. Ó, jak jsem vás chtěl shromáždit, jako když kvočna shromáždí své kuřátka, ale vy jste nechtěli a přinutili jste mě propustit nepřítele a předat vás tomu, kdo vás chce zničit. Když Ježíš jede na oslu a pohlíží na Jeruzalém, Jeruzaléme, Jeruzaléme, On pláče, protože je musí předat. Ví, že Jeruzalém bude zničen. Když je tedy Ježíš ve velkých slzách a je ve velkém utrpení a má rychlé dýchání v nose, tohle je ta plamennost (prudkost) Božího hněvu, který se projevuje jako zármutek. Ježíš nám zjevuje Boží hněv. Je to v tom slově, takže se musíme na některá z těchto slov podívat trochu blíže. Že propustil či uvolnil zlé anděly.

Bible říká, že kdo že je ničitelem? 1. Korintským 10:10:

Také nereptejte, jako někteří z nich reptali a byli zahubeni zhoubcem.

Apollyon, ničitel. To je to, co vidíme, když Bůh uvolní tu ochrannou bariéru.

Ted' vám sem chci jen něco vložit, pokud jde o to, proč na Egypt rány dopadly. Bůh chtěl osvobodit Egyptány od ran a katastrof, moru a meče a hladomorů, které na ně padly. Existoval způsob, jak tomu uniknout. Všimněte si se mnou v Exodu 5, jaké bylo řešení tohoto problému. Myslím, že to budete shledávat za velmi zajímavé, protože se to týká Izajáše 58:12, který hovoří o zadržování trhlin, čímž je dodržování soboty. Všimněte si ale vzorce, kterého je zde použito v Exodu 5:1:

Potom Mojžíš a Áron předstoupili a řekli faraonovi: Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Propuště můj lid, ať mi v pustině slaví svátek. „Ale neé, zase jeden co zachovává svátky Hospodinovy!“

Ať mi slaví svátky na poušti. Proč Bůh žádá Mojžíše a Árona, aby šli k faraónovi, aby mohli slavit svátky? Co to je za velkou věc? No, pojďme číst dál.

Odpověděl Faraó: Kdo jest Hospodin, abych poslechl hlasu jeho a propustil Izraele?

Proč se Mojžíš ptá faraóna, můžeme laskavě odejít? Proč Mojžíš neřekne jen: „Odcházíme, a pokud se nás dotknete, zničíte vás“. Proč to neřekl? "Mám tuhle hůl v ruce a vyhladím všechny tvé vojáky, srazím tě." Ale, tohle začal dělat již před čtyřiceti lety, že? Ale protože někoho zabil, musel na 40 let zmizet na poušť, aby se naučil nedělat to.

Víte, co říká *Duch proroctví* na toto konkrétní téma? Že když Mojžíš zabil Egyptana, Ellen Whiteová říká, že to nebyl Boží plán, aby Izrael dobyl zemi Kanaán válčením. Opravdu, je to to, co říká? Nebylo Božím plánem, aby Izrael dobyl zemi Kanaán válčením, ale striktní poslušností Božích přikázání. To je to, co se tam říká.

Všimněte si, že faraon říká: „Izrael nepropustím!“ Proč Bůh přiměl Mojžíše požádat o faraónovo svolení? Protože kdyby faraón udělil Mojžíšovi povolení, pak by faraon měl prospěch z činnosti, které se věnovali, aby byla zajištěna ta ochranná bariéra Izraele, protože kdyby svátek pořádali, rozšířila by se ochrana také na Egypt, protože k tomu dal svolení faraon. Vidíme ten princip? Bůh se snaží zachránit Egyptany, takže to předkládá jako žádost, konejme slavnost. Dává to smysl i jinak. „Půjdeme a pokud se nás dotknete, jste mrtví“. Myslím, že takhle to děláte ve světě, ale on žádá o svolení. Nyní si všimněte verše 3:

Tedy řekli: Setkal se s námi Bůh Hebrejů. Dovol, ať jdeme třídní cestou do pustiny a obětujeme Hospodinu, svému Bohu, aby nás nezasáhl morem nebo mečem.

Kdo je „námi“, „aby nás nezasáhl“? Izrael? A co Egyptané? Všechny? Pojdme uspořádat slavnost pro Hospodina, aby nás všechny nezasáhl mor a meč a jelikož faraón odmítl, co se stalo s Egyptem? Dostali mor a meč. Jaká je souvislost mezi konáním svátku a ochranou před morem a mečem? Zdá se vám to zajímavé? Já to považuji za velmi, velmi zajímavé. (MPCZ) Opravovatelé průlomů (zbořenin) – ti, co zadržávají trhliny.

Zde přicházíme k něčemu velmi, velmi zajímavému. Když se podíváte na Rané spisy, strana 33.2. Doufám, že vidíte, k čemu podle mého názoru dochází.

Viděla jsem, že Bůh má děti, které ještě sobotu nepoznaly a ji nezachovávají. Ony světlo o tom nezavrhlly. Na počátku doby soužení budeme naplněni Duchem svatým tak, že vyjdeme a Sobotu (Šabat) budeme zvěstovat ještě plněji.

Plněji? Zajímavé. Proč přichází Duch svatý? Protože představujeme Šabat plněji. Existuje souvislost mezi Duchem svatým, darem Ducha svatého a šabatem plněji. Toto je zajímavé spojení.

Nyní si všimněme, že v Exodu 5:5 se píše:

[Hejčl] Potom faraó pravil: Lidu (toho) jest v zemi velmi mnoho; vidíte, že (ta) chátra vzrostla; čím více (vzroste), popřejete-li jim odpočinku (šabat) od prací.

Duch proctví nám nyní v knize *Patriarchové a proroci* říká, že Mojžíš se pokusil zahájit v Egyptě reformu Soboty (šabatu, odpočinku).

Další věc, kterou by to mohlo znamenat je, že když Mojžíš žádá o slavení svátku, faraón říká, že jim popřáváte odpočinku neboli šabatu, což znamená, že šabat je spojen se svátkem. Vidíte, že se tam děje možné spojení a že pokud oni pořádají tento svátek, existuje ochrana před morem a mečem. To začíná být opravdu zajímavé. Všimněte si, co se zde říká:

Na počátku doby soužení budeme naplněni Duchem svatým tak, že vyjdeme a sobotu budeme zvěstovat ještě plněji. To rozzuří církve i adventisty podle jména.

Kdo jsou tzv. adventisté podle jména (nominální)? Mluví se o tom na začátku doby soužení. V době Ellen Whiteové byli nominální adventisté ti, kteří odmítli pokračovat v kráčení po oné úzké stezce. Zastavili se. Odmítli kráčet vpřed do světla a z té cesty spadli. Takže každý, kdo odmítá kráčet vpřed, absolutně odmítá poznat Otce a Syna, a padá z té cesty. Ve své víře se stali nominálními. Takže ti, kdo kážou šabat či sobotu plněji, ti rozzuří nominální adventisty. Nyní si všimněte, co se tam říká:

protože nebudou moci vyvrátit pravdu o sobotě. V té době všichni vyvolení Boží jasně uvidí, že jsme měli pravdu a vyjdou a vytrpí s námi pronásledování.

Pak ona říká. Všimněte si toho propojení s Exodem 5. Víme, že vyvedení dětí Izraele z Egypta se bude v posledních dnech opakovat, protože sedm posledních ran je opakováním deseti ran v Egyptě, protože první tři rány dopadly na všechny, ale posledních sedm jen na Egyptány a máme sedm posledních ran, které padají. To, co se odehrává v Exodu 5, je tedy lekcí pro nás, na které přišel konec světa, a je zde požadavek, abychom slavili svátek kvůli uchránění před mečem a morem. Říká to:

Viděla jsem násilí (meč), hlad, morovou nákazu a veliký chaos na zemi.

Rozumíte tomu spojení? Proč přichází meč, hladomor a mor? Protože oni odmítli dodržovat sobotu plněji. Proč meč a mor dopadly na Egypt? Protože odmítli zachovat ten svátek. Vidíte souvislost mezi sobotou a svátkem? Toto je spojení, které zde bylo vytvořeno, totiž že vy vcházíte do ochrany. Vidíme vztek u lidí, kteří jsou proti svátkům? Ano, neuvěřitelný. Ona však říká, že nemohli vyvrátit pravdu o sobotě (šabatu), a až přijde pronásledování, nominální adventisté budou pronásledovat ty, kteří přicházejí do soboty plněji a zároveň budou chráněni před mečem a před hladem a morem.

Pak si všimněte, co se dále říká:

Bezbožní měli za to, že to my jsme na ně uvalili tento soud.

Protože kráčíme ve světle Šabatu - Soboty, opravovatelé průlomů (trhlin). Opravili jsme tu trhlinu. Přicházíme do veškeré plnosti šabatů čili sobot. 3. Mojžíšova 26:2–3: „Zachovávejte mé soboty a mějte v úctě mou svatyni.“ Množné číslo. To je to, co říká. Kdekoli uvidíte v Tóře slovo „Šabat-Sobota“, tam je požehnání a zítra si o tom povíme více. V knize *Fontána Soboty Šabatu*, tam zmiňuji všechny ty sedmičkové principy.

Vidíte toto ochranné ohrazení? Nuže, pojďme k jádru věci, tady je pro vás můj návrh. Bůh nyní volá svůj lid, aby pamatoval na Mojžíšův zákon s ustanoveními a nařízeními, abyste mohli vstoupit do tohoto ochranného plotu, který bude chránit před mečem, hladem a morem. Satan ze všech sil pracuje na tom, aby lidi zmátl, aby se nedostali do tohoto ohrazení, aby je mohl zabít. To je můj návrh. Vyzývám vás, abyste si to přečetli v Exodu 5.

Ted' vám chci dát trochu více podrobností, jen aby to bylo trochu zajímavější a pak nás to přivede zpět do Božího charakteru.

Toto prohlášení v *Raných spisech*, strana 33, je ve skutečnosti dopisem, který EGW napsala Josephu Batesovi v roce 1847, a který byl vložen do brožury s názvem *Slovo pro malé stádce* a stránka 18 je to na co se díváme. Toto je část vize, kdy byla Ellen Whiteová vzata do nebe a byla vzata do svatyně a do svatyně svatých a spatřila tam zářící sobotu a řekla, že Sobota je slavná.

V originále James White přidal biblické texty k dopisu, který Ellen Whiteová napsala Josephu Batesovi a chci vám přečíst několik textů. Říká: „Viděla jsem násilí, hlad, morovou nákazu a veliký chaos na zemi.“ A pak je tu citát z Ezechiele 7:10-19 a potom James White cituje 2. Ezdrášovu 15:5-27. Co je kniha Ezdrášova? Je součástí apokryfů. Proč James White cituje z apokryfů? Přemýšleli jste někdy? Vyhledejte si slovo „apokryfy“ v Duchu prorocství. Udělám to za vás právě teď, 16 MR, str. 34 "Viděla jsem, že apokryfy jsou skrytou knihou a že moudří v těchto posledních dnech by jí **měli** rozumět." Měli byste tomu rozumět, opravdu? Ona na jiném místě říká, že je část apokryfů pálena a spálena, a v tomto kontextu, jak to nejlépe chápu, to znamená očištěno, ta část byla očištěna. Na svých webových stránkách MaranathaMedia.com mám článek, který o tom podrobně pojednává. Existuje jedna kniha apokryfů, kterou mnozí průkopníci citovali, a tou je 2. Ezdrášova a Joseph Bates říká tohle, zejména k 2. Ezdrášově, aby ti, kdo zachovávají Boží přikázání a víru Ježíšovu, tak by měli porozumět této knize. On říká, že to neprospěje nikomu jinému, což je zajímavé.

James White vkládá tento odkaz na 2 Ezdrášovu, v 15. kapitole je odkaz na pronásledování, které přichází na Boží lid v posledních dnech, jako bylo to, co se stalo v Egyptě, a jasně nám říká, že se bude opakovat to, co se stalo v Egyptě. Zajímavé však je, že když si přečtete 2 Ezdrášovu 13, jen o pár kapitol dříve, chci vám přečíst něco, co mi připadá fascinující. Získáte tak několik vodítek o tom, co se stane v posledních dnech. Ve 2. Ezdrášově (v cz 4. Ezdrášově CEP) 13:8-10 je napsáno:

Potom jsem viděl, jak se všichni shromáždili proti němu [to jest Synu člověka] aby jej přemohli, velice se báli, přesto však se odvážili začít boj. A hle, když viděl útočit blížící se množství, nepozdvihl svou ruku, ve které nedržel kopí ani jiný válečný nástroj, ale – jak jsem viděl –

vypustil z úst jakoby ohnivý vítr, ze rtů mu vyšlehl plamenný dech a jazykem vypouštěl jiskry a bouři,“ [Toto odkazuje na Božího Syna.] „až se to všechno dohromady smíchalo; tento ohnivý vítr a plamenný dech i množství bouře. To vše spadlo najednou na to množství lidí připravené k boji a všechny spálilo, a v tu chvíli nezbylo z onoho nespočetného množství nic než jen prach a zápach kouře, když jsem to uviděl, pojala mne hrůza.“

Jaký je výklad toho, co viděl? Dovolte mi, abych vám to přečetl o něco dále ve verši 37–38. Říká to tohle, mluví Bůh:

Můj Syn pak potrestá pronárody, které proti němu vytáhly, za jejich bezbožnosti. Ty je zachvátí jako bouře. Pro své zlé smýšlení budou sami vydáni trýzni podobné plameni. Bez námahy je zničí svým Zákonem, který se podobá ohni.

Chápete, jak budou ničení bezbožníci? Bez meče, bez zvednutí ruky. Co je tím mečem, který má Ježíš a který vychází z Jeho úst? Je to Boží slovo a je to Zákon. Zde se říká: „Zákonem, který je mi podobný“. Zákon, který je odrazem Božího charakteru. Tento Zákon přijde a oni budou trýzněni svým hříšným životem.

Musíme si položit otázku. Když Ježíš umíral na kříži, on trpěl smrt bezbožných. Pokud se chystá zaplatit cenu za hřích, určitě musel zakoušet smrt bezbožných. Když vidíme Ježíše viset na kříži jak říká: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“, Co Ježíš prožívá? Odloučení od Otce kvůli našim hříchům, které na něm spočívaly. Ve svém duchu byl trýzněn hříchem. Vina, úzkost, zármutek, hrůza hříšnosti ho mučili. Duch proroctví říká, že jeho duchovní utrpení bylo tak velké, že jeho fyzické utrpení bylo téměř jako by to nic nebylo. Lidé mluví o tom, že se Bůh pomstí tím, že lidi zaživa upálí v plamenech.

To není nic ve srovnání s utrpením, které pocítí bezbožníci, když je jejich hříchy budou trýznit kvůli zlovolnosti, kterou páchali na Bohu. Jejich fyzické utrpení se jim bude zdát téměř jako by to nic nebylo. Takže nedělejme si legraci, že peklo nebude pekelný zážitek. Bude to peklo. Důležitou věcí, kterou musíme pochopit, je, jak k tomu dochází a co způsobuje utrpení. To není Bůh sám, kdo to utrpení způsobuje. Jeho zákon se nemění. Je neměnný. Je spravedlivý, je svatý, je správný, je dobrý, a když Bůh odhalí plnost svého zákona, tak ukáže čistotu Svého charakteru, pokoru, trpělivost, lásku, která byla věnována lidem, kteří se však zcela obrátili proti Němu. To je bude mučit a to je přesně to, co

nám říká 2. resp 4. Ezdrášova. Říká se tam, že nezvedne meč, ale z Jeho úst vyšlehnou oheň.

Všimněte si v Jeremiáši 5:14:

Proto takto praví Hospodin, Bůh zástupů: Protože jste mluvili toto slovo, hle, svá slova učiním ve tvých ústech ohněm a tento lid dřívím a stráví je.

Toto je meč, který vychází z Kristových úst. On mluví slova svého Otce a jak ta slova vycházejí, tak jsou jako planoucí dech. Boží slovo je jako oheň. Oheň v duši. A pro ty z nás, kteří fungujeme na principu Otce a Syna, tohle je něco, čemu musíme rozumět, pokud jde o zdroj a kanál, máme totiž viditelné a neviditelné. Když budou bezbožní zničeni, tak tam bude viditelný oheň, kterým je Boží slovo, je to ten Zákon, který zasáhne duši a ta duše bude v jednom ohni kvůli hříšnosti bezbožných, kvůli jejich zkaženosti. U různých lidí ten oheň bude jiný. Jak říká *Duch prorocký*, někteří zemrou během chvíle, jiným to bude trvat několik dní a to kvůli jejich hříšnosti a vzpouře proti Bohu na nebesích. Kdo jsou ti, kteří budou trpět nejvíce? Kniha Lukáše nám říká, že ti, kdo znali vůli svého Pána a neudělali to, budou biti mnoha ranami (L 12:47). Kdo ji však neznal a učinil něco, co si zaslouží rány, bude zbit méně.

Bible jasně ukazuje, jak bude bezbožný potrestán a není to svévolné. Není to Bůh, který prochází záznamy a říká: Dobře, ty si zasloužíš oheň o teplotě 6000 stupňů po dobu čtyř dnů. Na tom není nic svévolného. Je to zcela regulováno hříšností té duše a pocitem viny, který ona cítí. Když tehdy umírali, co bylo to, co zabilo Ježíše? Byly to hřebíky v Jeho rukou? Bylo to zlomené srdce kvůli odloučení od Boha, to je to, co Krista zabilo. On zemřel ještě dříve, než ho zabila ta zranění. Když budou ti zlí mrtví kvůli své vlastní zkaženosti a hříšnosti, teprve pak přijde ten viditelný oheň, zpopelní je a spálí. Princip neviditelný-viditelný. Božský vzorec vás učí, jak tohle bude fungovat.

V Ezechielovi 28 se píše, že Bůh zprostřed Lucifera vyvede oheň. Co je to za oheň? Je to utrpení a pocit viny, že on věděl, že se odvrátil od Boha, který je láska, a že den co den zabíjel Jeho Syna. Když se z Boží hole stane had a je používána podle Satanovy vlastní vůle, on bude mučen svým vlastním svědomím, podle Božího slova dnem i nocí po dlouhou dobu, dokud nebude

nakonec pohlcen. Takovýmto způsobem Bůh zničí bezbožné. A pak přijde ten fyzický oheň a spálí je.

Znovu, ta oběť beránka na každý den vám řekne tohle. Když byl ten beránek zabit, byl uchopen. Co musel hříšník udělat? Musel svojí plnou váhu lehnout na beránka a někdy rozdrtit beránkovy kosti. Toto je symbol trýzně (utrpení) duše. Pak nůž, který řeže, to je ukončení života kvůli té trýzni. Až bude beránek mrtvý je vložen do ohně na oltář. Je to jasně odhaleno. Dává to smysl?

Na smrti bezbožných tedy není nic svévolného. Mnoho lidí říká, takže Satan zničí sám sebe? Ano, zničí se skrze svoji vlastní hříšnosti při pohledu na Boží zákon. Zákon Boží ho usvědčuje z jeho hříšnosti a není tam nic, co by ho před jeho vinou přikrylo. Kristus už to dále neponese.

Uvědomujete si teď, a to platí pro každého z nás, že Kristus nese velkou část naší viny a našeho zármutku?. On to nese za nás. V každém jejich soužení měl soužení i on. Ale na konci už to za nás neponese, tedy za ty, kteří se od Něho odvrátí a on to zcela pustí. Veškerá ta hříšnost bezbožných padne na ně a stráví (pohltní) je. Tohle já považuji za spravedlivé. Považuji to za zcela spravedlivé a v souladu s Božím zákonem a s Božím charakterem.

Na tom není nic nespravedlivého a nic se za tím neskrývá. To je to, co říkám, totiž že ta agónie, která je popsána v tom, co já popisuji, je mnohem horší než to, co popisují ostatní lidé, protože Ježíš trpěl více svým duchovním utrpením než svým fyzickým utrpením.

Nuže samozřejmě teď nemluvíme o tzv. věčně hořícím pekle. Adventistické peklo není tak horké. Ono trvá nejvýš jen pár dní nebo dva týdny maximálně. Ale přesto, musíme vzít v úvahu tohle: Dělá to násilí Písmu, když se říká, že Bůh dá své děti na grilovačku a pozoruje je, jak křičí a sténají a křičí a pak řekne „moje spravedlnost je uspokojena“. Toto v Bibli nečtu. Já se nedívám „starosmluvně“ do Zákona a hledím na svou vlastní tvář. Když tyto věci čítávám, tak už vidím v Písmech něco jiného.

Chcete se podívat na trochu víc? A co třeba potopa? Koukneme na toto téma? Genesis 6:13. Berte Bibli tak, jak se to tam píše. Je tolik věcí, o které se musím podělit. Doufám, že budeme mít čas. Genesis 6:13 (JB):

Bůh řekl Noemovi: „Nadešel konec veškerého těla, rozhodl jsem tak, neboť kvůli lidem je země plná samého násilí a já už je brzy ze země odstraním.

To je docela jasné, že? Země je plná násilí, takže i já (Bůh) budu násilný. Říká se to tam, že? Pojďme si o tom přečíst trochu pečlivěji.

Nyní se vraťte k verši 11. (MPCZ) Ten říká, že „A země byla před Boží tváří zkažena“. Víte, že slovo „zkažena“ ve verši 11 je přesně to stejné slovo jako „zničit“ ve verši 13, říká tedy [Sicher] „I byla zkažena (zničena) země před Bohem a země byla plná násilím.“. Verš 12 [Sicher]:

A viděl Bůh zemi a hle, byla zkažena [byla zničena], neboť zkazil [zničil] každý tvor svůj způsob [života] na zemi.

Je to stejné hebrejské slovo. Bůh říká, že Země se sama zničila ve své vzpouře proti nebeskému Bohu. Potom tedy vidíme, že Bůh bude trestat hřích hříchem. Už to nebude zadržovat.

Chci vám přečíst citát z brožury *Kristův předpotopní kříž*. Zvu vás, abyste si to přečetli. Velký spor, stránka 402. Tento citát se mi opravdu líbí, protože uvádí čtyři události v historii tohoto světa. Jedna je potopa, jedna je Sodoma a Gomora, jedna je zničení Jeruzaléma a druhá je konec světa a EGW všechny spojuje dohromady, jako že jsou úplně stejné. Tohle EGW říká. Přečtěte si to pozorně.

Lidé nemohou beztrestně odmítat varování, která jim Bůh milostivě posílá. Bůh varoval lidi v době Noeho a jejich záchrana závisela na tom, jaký postoj k poselství zaujmou. Protože výstrahu odmítli, Bůh odňal hříšnému lidstvu svého Ducha a lidé zahynuli ve vodách potopy.

Co udělal Duch Boží? Byl stažen. Toto je podivný čin Boha. Izajáš 28:21, víte, když se říká Boží podivný čin, víte, co znamená slovo „podivný“ v hebrejštině? Znamená to odvrátit či otočit se. Mnoho lidí mluví o Božím podivném činu, kde Bůh se rozzlobí a rozbíjí. Ne. Božím podivným činem je odvrátit se stranou. On stahuje Svého Ducha. Prostudujte si to, zkontrolujte si to . Uvidíte.

Bůh tedy odtáhne Svého Ducha. Nyní musíme odpovědět na několik otázek a doufám, že máte na mysli nějaké otázky, a pokud jste opravdoví studenti, budete vědět, že kniha *Patriarchové a proroci* nám říká, že sám Satan se třásl ve vodách potopy, takže to nebyl on, kdo potopu uvedl na svět. Správně. Satan chtěl převzít kontrolu nad tou hříšnou vládnoucí rasou a křičel na Boha: Jak se opovažuješ mi je vzít? Nebyl to Satan, kdo tuto potopu přivedl. Musíme tedy pochopit, co se děje, když Bůh odtáhne či stáhne svého Ducha, co se odehrává. Pokračujme ve čtení.

V době Abrahama se Milost přestala přimlouvat za hříšné obyvatele Sodomy, a všechny - kromě Lota, jeho ženy a dvou dcer - zničil oheň seslaný z nebe..

To je na tomto samém principu.

Podobně také v době Pána Ježíše slyšeli tehdejší nevěřící Židé varování z úst Božího Syna: „Aj, zanechávat se vám dům váš pustý.“

Co je tohle? Je to odvrácení se na stranu. Váš dům je vám ponechán pustý. Čtěte dál.

Při pohledu do závěrečného období lidských dějin prohlásil věčný Bůh o lidech, kteří „lásku k pravdě nepřijali, aby spaseni byli“, že „pošle jim Bůh mocné dílo podvodů...“

Co rozumíme pod „pošle jim“? Umožňuje jim klamat samy sebe. To je to, co to znamená.

...aby věřili lži, a aby odsouzeni byli všickni, kteříž neuvěřili pravdě, ale oblíbili sobě nepravost“. Když odmítají učení jeho slova, Bůh jim odjímá svého Ducha a ponechává je na pospas bludům, které mají rádi.

Toto je princip, který funguje ve všech čtyřech příbězích - potopě, Sodomě a Gomoře, zničení Jeruzaléma a konci světa. Čili jsou to čtyři docela významné příběhy, ze kterých lidé „vymáčknou“ mnoho, aby dokázali, že Bůh lidi ničí svou vlastní pěstí.

Musíme si položit tu otázku a podívali jsme se na tamtu pasáž včera večer a je na stránce Velký spor, strana 652. Abychom mohli odpovědět na tuto otázku, musíme si vždy pamatovat tento citát.

Tajemství kříže vysvětluje všechna ostatní tajemství. Ve světle, které září z Golgoty, vypadají Boží vlastnosti, které v nás vzbuzovaly strach a posvátnou bázeň, krásné a přitažlivé.

Zachytili jste to? Ve světle kříže se tyto příběhy, které se nám zdají zastrašující, zdají být krásné a atraktivní. Co tedy vidíme, že k čemu dochází? Jak tedy kříž - a proto jsem nazval tohle *Kristův předpotopní kříž*, když se podíváme na 18. žalm, chci, abyste si něčeho všimli. "Když mě budete hledat celým svým srdcem, pak mě najdete." Když ke mně přišel můj nebeský Otec a řekl: „Nechci, aby něco přišlo mezi tebou a mnou. Chci jen, abys věděl, kdo jsem“, to mě přivedlo na cestu k poznání mého Otce. Věděl jsem, že můj Otec v nebesích není nějaký zabiják, ale neuměl jsem to dokázat. Ale Bůh, kousek po kousku, jak skládáme kousíčky, odpovědi přicházely a zdi jsou hotové. Je prokázáno, že je pravda, že to Satan navlékl na Boha své vlastní atributy.

Žalmy 18, cituje Ellen Whiteová a mám to v brožuře, můžete si to tam přečíst, ona cituje verše 5-7 (B21):

Provazy smrti mě obklopily, svým proudem mě strhla záhuba, provazy hrobu mě ovinuly, osidla smrti mě dostihla. Vzýval jsem Hospodina ve své úzkosti, ke svému Bohu křičel jsem - on ve svém chrámu slyšel mé volání, až k jeho uším dolehl můj křik.

Toto popisuje kříž. Je to popis kříže. Verš 8:

Zem se třásla, zem se chvěla, základy hor se pohnuly, před jeho hněvem se roztřáslly.

Vzpomeňte si, když byl Kristus na kříži a země se otřásla. Toto popisuje tamtu událost. Pak zde dostaneme několik zajímavých popisů, protože to je všechno popis kříže.

Verš 9:

Dým se valil z jeho chřípí, stravující oheň z jeho úst, plamenné blesky z něj vyšlehly.

Kde tohle vidíte na kříži? Kde je vyšlehnutí ohně na kříži? Když Ježíš zvolal: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“, to Boží Slovo bylo jako oheň sestupující na Krista a mučilo Jeho duši. "Bože můj, proč jsi mě opustil?" To je to, o čem se tu mluví, příběh kříže. Kde jinde vidíme padat ohnivé uhlíky? V příběhu Sodomy a Gomory. Je to také příběh kříže? Zvu vás, abyste se na to podívali.

Verše 10 a 11:

Nebe rozřítal, sestupuje, pod nohama černý mrak!. Cheruba zapřáhl, rozletěl se, vznesl se na křídlech větrných.“

Přišli jsme k verši 12:

Závojem tmy jak skrýšící obklopil se, mrak temný deštěm byl jeho stan.

Nyní tady máme jiný jazyk. Mluvíme o vodě a mracích, vše v řeči kříže.

Verš 13 (JB):

záře před ním zažehla krupobití a řeřavé uhlí.

Odkazy na rány v Egyptě. Je tu zde narážka. Pak vidíme ve verši 16 (JB):

A ukázalo se dno moře, odhalily se základy světa, když zaburácela, Jahve, tvá hrozba, když zadul dech tvého chřípí.

Koryta řek byla obnažena. To je celé jazyk kříže. Jak tedy uděláme spojení? Když Ježíš prosí své děti a to je to, čemu musíme rozumět, Kristus je Boží moc. Je to Kristova moc, která je v každém člověku na této planetě. Neexistuje vrabec, který by spadnul na zem, aniž by o tom Ježíš nevěděl. V každém jejich soužení měl soužení i on. Po smrti všech těchto předpotopních lidí Kristus zakusil soužení kříže, protože od nich musel být oddělen a oni toto oddělení předvedli.

Nyní tu máme další věc, kterou musíme zvážit, a chci vám to přechíst. Něco k přemýšlení. Když Ježíš zemřel na kříži, říká se, že země se otřásla. Když Ježíš učinil existenci světa slovem a když rozkázal, tak ten stál pevně, takže celý svět drží pohromadě hlasem Božího Syna. Pokud jde o to, můžete se na to podívat podrobně, jak pomocí „vibrací“ jsou atomy drženy pohromadě, pomocí „vibrace“ hlasu Syna Božího. Jejich linie vyšla po celé zemi, jsou to slova až do konce světa. To je to, co říká.

Všimněte si tohoto:

Andělé se zděšením sledovali Spasitelův zoufalý zápas. Zástupy nebešťanů si před strašlivým pohledem zakrývaly tvář. Neživá příroda vyjadřovala soucit s ponižovaným umírajícím Stvořitelem.“ [DA 753] {TV 484.2}

Snažila se soucitně s Kristem neživá příroda v době potopy? Dějala to, co usiloval držet Kristus, a On nechtěl uvolnit to, co vůči nim cítil. On to už nedokázal vydržet. Stvoření, opět v principu viditelný a neviditelný, tento stvořený svět odhaluje Kristova utrpení ve všech těch chem trailsech a toxicitě a škodách a Monsanto a všech těch věcech, vidíme tam trýznění a utrpení Ježíše Krista. Celé stvoření sténá a trápí se, protože je zjevením Kristova kříže. Proto Kristus měl na hlavě trnovou korunu, která představuje utrpení stvoření. Vidíme to spojení? Když se tedy ty vody uvolňují a vylévají, ony odrážejí Kristovo utrpení. Vidíte tu souvislost, že Kristus trpěl?

Vyzývám vás, abyste si to pečlivěji prostudovali. Další věc, která je zajímavá a o které jsem přemýšlel, je, že zdalipak není to neživé stvoření odrazem Kristovy osoby, protože o tom musíme přemýšlet a já o tom hodně přemýšlel. Dával jsem se včera, když jsem kráčel, nějaký mrtvý lísteček se takhle snášel k zemi a myslel jsem na to, jak je řečeno, že když Adam spatřil, jak ze stromu spadl první list, on plakal víc, než rodiče pláčou kvůli svým mrtvým dětem. Není to úžasné? Protože ten list představuje Kristovo utrpení. Jeho utrpení skrze stvoření. Protože právě dnes musel být Kristus svědkem - vraždy mnoha lidí, znásilnění mnoha žen, zneužívání mnoha lidí. Musel se na to všechno dívat a dnes byl v agónii. Jeho agónie nikdy nekončí. A tak listy ze stromů padají jako znázornění utrpení a agónie, kterou Kristus prochází. Je mi tedy velmi jasné, že když byl Boží duch stažen, když Bůh odvrátil svou tvář, že Kristus ta Boží moc, tehdy to

skrze stvoření začalo odhalovat Kristovo utrpení a to způsobilo propadnutí vod na Zemi, aby to odhalilo utrpení. Co udělali předpotopní lidé? Utopili Kristova Ducha. Odmítli ho poslouchat, a jak ho topili, ten stvořený svět odrážel to, co oni dělali, a tak se utopili.

Co se stalo se Židy, když pověsili Ježíše na kříž? Byli pověšeni na křížích. Došlo jim dřevo. Více než milion z nich bylo zabito. Nemohli najít další místa, kam je pověsit, to vše kvůli tomu, co mu udělali. Jak soudíte, tak budete souzeni. Pověsili Krista na kříž. Jeho krev ať padne na nás a na naše děti! Taky to tak bylo. Takže trpěli.

Pokud jde o zničení Jeruzaléma. Musíme se zamyslet nad dalším principem. Říká, že satan byl přinucen k tomu, aby žil uvnitř soupeřících/válčících prvků. *Duch prococtví* také používá slova „soupeřící prvky“ k označení zlých andělů. Myslíte si, že všichni zlí andělé jsou vždy poslušní satanovi a dělají vždy, co satan chce, protože ho mají rádi? *Duch prococtví* říká, že oni se navzájem nenávidí. Drží spolu jen kvůli své nenávisti ke Kristu. Myslíte si, že když Bůh úplně stáhl svoji ochranu ze Země, že možná někteří andělé nedokázali vzdorovat a Satan jim přikázal, aby to nedělali. To vidíme na Titovi, když římským vojákům řekl, aby se nedotkli jeruzalémského chrámu, ale oni se mu vzepřeli a stejně to udělali. Zapálili ho ve svém vzteku a ve své agresi. Myslíte si, že ta vzdorovitá, vzpurná povaha Satana by se mohla projevit v jeho vlastních andělech a že by to stejně mohli udělat? To je třeba vzít v úvahu.

Myslíte si, že když Bůh odtáhl svého Ducha, že stvořenému světu mohlo být dovoleno odrážet tu chaotickou satanovu mysl, takže už neměl kontrolu, ale teď že stvoření odráželo satanovu vlastní násilnou, chaotickou povahu. To je vše, co je třeba vzít v úvahu, ale víme jistě jednu věc, že Bůh stáhl svého Ducha a oni trpěli a nakonec zahynuli.

Ještě jedna myšlenka, o kterou se s vámi chci podělit. Je to odkaz na to, když Ježíš stál před Jozuou se svým mečem v ruce. Co je to za meč? První věc, kterou chci, abyste udělali, je vyhledat slovo „meč“ v hebrejštině. Je to velmi, velmi zajímavé. Vyřukáte „meč“ a první výskyt uvidíte, že jsou ty plamenné meče andělů, kteří hlídali cestu ke Stromu života, a znovu bych vám připomenul, že jsme tu pasáž úplně nepochopili, co to znamená střežit cestu ke Stromu života. *Duch prococtví* říká, že byly lehké jako třpytivé meče. Nebyly to ocelové meče, byly to meče ze světla. Když vyhledáte slovo „meč“ v hebrejštině, znamená to

mezi jinými sucho. To mě podrž, jak slovo „meč“ souvisí se slovem „sucho“? To je zajímavé, že?

Chci, abyste přemýšleli o tomto příběhu. Když Ježíš přišel do Jeruzaléma, přichází k tomuto fíkovníku a na fíkovníku není ovoce, a co udělá? Prokleje ho. Z Jeho úst, ten meč vychází z Jeho úst. Prokletý buď. Další den jdou kolem a co se s tím fíkovníkem stalo? Uchl. Zažil sucho. Byla z něho vysáta veškerá voda. Odejmutí/odnětí/stažení Ducha. Není zajímavé, že když byl Ježíš na kříži, tak řekl: „Žízním“. Myslíte si, že mluví pouze o fyzické vodě, nebo je to meč slova Božího, který do něj vstupuje, když je Duch odnímán? Vidíte to propojení?

Vidíme, že to slovo „meč“ znamená „sucho“. Kristus je ten vinný kmen a my jsme ratolesti, a když jsou ratolesti odpojeny od kmene, zažívají sucho. Duch je stáhnut. Duch jim již není k dispozici a jsou ponecháni svým vlastním plánům. Čili toto je meč, který Kristus používá.

Chci vám ukázat a dříve jsme o tom mluvili, jak Kristus používá svůj meč. Matouš 23:38. Takto Kristus používá Svůj meč. A opět, to slovo, které se zde používá, souvisí s odebráním vody. Matouš 23:38 (Zilka), řekl:

„Hle, váš dům vám jest zanechán opuštěný.“

Co je to opuštěný? Prázdnota, voda je odsáta pryč. Tohle je meč. Kristus používá Svůj meč. "Hle, váš dům vám teď zůstane pustý." Stahuji svého Ducha, protože ve verši 37 říká:

"Jerusaléme, Jerusaléme, ty vraždíš proroky a kamenuješ ty, kdo jsou k tobě posílání! Kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé dítky, jako kvočna shromáždí své kuřátka pod křídla, ale nechtěli jste."

Myslíte si, že Ježíš měl zrychlené dýchání nosem, když tato slova vyřkl? On byl v hlubokém zármutku. Tohle je ten Boží hněv a on ze svých úst nechá mluvit meč. Aj, zanechávat se vám dům váš pustý.

Tohle pro mě představuje krásný obraz Božího charakteru. Existuje mnoho dalších věcí, které bychom mohli popsat, ale dochází nám čas. Chci jen, abyste

přemýšleli o některých z těchto věcí, pokud jde o potopu, zničení Sodomy a Gomory. Ale chci vám na mysli ponechat ještě jednu myšlenku, pokud mohu.

Lukáš 9:54 (CSP). Přemýšlejte o tomto příběhu.

Když to uviděli učedníci Jakub a Jan, řekli: „Pane, chceš, abychom přikázali ohni sestoupit s nebe a zahubit je jako to učinil i Eliáš?

O jakém příběhu Kristus mluví? Je to 2. Královská 1. Není to 1 Královská 18. Je to 2. Královská 1, když jdou za Eliášem. Posílají za ním ty vojáky. Skupinu padesáti mužů. Jestliže jsem muž Boží, ať sestoupí oheň z nebes a stráví tebe i tvých padesát. Bum, dolů spadne oheň. Stane se to dvakrát. Třetí muž říká „nezabíjejte mě“. Lukáš 9:55:

Ježíš se obrátil a okřikl je: "Nevíte, jakého máte ducha! Syn člověka přece nepřišel zmařit lidské životy, ale spasit je.

Odkazuje se tím Ježíš jen na učedníky nebo i Eliáše? Nějakou dobu jsem si nad tímhle lámal hlavu. Mluví pouze o Eliášovi? Nepochopili jen to, co Eliáš udělal? Nebo vlastně říká, že to, co Eliáš udělal, bylo špatné? Kdo přivedl ten oheň? Odkud přišel?

Chci vám něco přečíst. Touha věků (Desire of Ages), strana 215. Můžete si to přečíst v Matoušovi 11. Odtamtud si můžete přečíst ten příběh. Pojdme chytit jen kontext. Toto je Jan Křtitel. Toto je největší z proroků, který zde mluví. On je ten, kdo řekl: „Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa.“ Když je Jan ve vězení, posílá Ježíšovi zprávu: „a otázal se ho: „Ty jsi Ten, který má přijít, nebo máme očekávat jiného?“ [Mt 11:3] Cože!? Co se to děje s Janem Křtitelem? On pochybuje o tom, zdali je Ježíš pravým Mesiášem. Jak by to u největšího proroka bylo možné, že by pochyboval o Ježíšově mesiášství?

Ellen Whiteová vysvětluje. Touha věků (Desire of Ages), strana 215:

Jan Křtitel stejně jako Spasitelovi učedníci nepochopil podstatu Kristova království.

Ten největší prorok nepochopil podstatu Kristova království. Jak je tohle možné? Čtěte dál.

Čekal, že Kristus usedne na Davidův trůn, ale čas plynul a Kristus si žádný nárok na královskou moc nečinil.

On měl špatné chápání Božího charakteru, což mu způsobilo pochybnosti a zmatek.

Hlásal lidu, že se musí splnit Izajášovo proroctví, že je třeba připravit cestu pro Pána. Hory a pahorky se musí snížit, křivé cesty vyrovnat a hrbolaté uhladit. Myslel si, že vrcholy lidské pýchy a moci budou strženy. Poukazoval na Mesiáše, který s vějičkou v ruce důkladně vyčistí své humno, shromáždí pšenici do své stodoly a plevy spálí v neuhasitelném ohni. Stejně jako Eliáš, v jehož duchu a moci přišel k Izraeli, očekával, že Pán se zjeví jako Bůh, který odpovídá ohněm..

Vidíte ten problém? Když si pak přečtete na straně 217, Ellen Whiteová říká, že když se ta zpráva vrátí, Jan Křtitel si to uvědomí a říká, že nakonec Jan Křtitel pochopil, že Kristus nepřišel konat dílo řinčením zbraní, ale aby mluvil k lidem tichounkým hláskem. Nakonec to pochopil. Těsně před svou smrtí obdržel charakter Boha, poté umírá. Co se stane s Eliášem úplně na konci? Co je opravdu zajímavé a mám k tomu několik citátů Ducha proroctví, protože poté, co oheň sestoupil na horu Karmel, Eliáš říká, chopte se jich a on vlastním mečem zmasakroval 850 mužů, ale jakmile to udělal, běží o život. Proč utíká o život? Protože všichni, kdo vezmou meč, tak se budou bát smrti mečem. Tohle je člověk, který zpočátku stál nebojácně.

Duch proroctví říká, že Eliáš vzal na sebe odpovědnost, kterou mu Bůh nedal [1888 489.2], ale existují i jiné citáty, které říkají, že Bůh konal skrze to, co udělal Eliáš, protože Bůh potrestal hřích hříchem. Bůh věděl, co se stane, a nezabránil tomu. Čtete v 1. Královské 18, Bůh říká: Co tady pohledáváš, Eliáši? On říká: tvé proroky zabili mečem, zůstal jsem já sám. Myslíte si, že Eliáš mohl ztratit některé ze svých přátel u Baalových proroků? Myslíte si, že se na to mohl trochu naštvat? Mohla by tohle být část motivu? Je to možné. Takže utíká o život a přijde na horu, a co mu Bůh říká? Veliký a silný vítr rozervávající hory a tříštící skály, ale Hospodin v tom větru nebyl. Po větru zemětřesení, ale Hospodin v tom zemětřesení nebyl. Po ohni hlas tichý, jemný. A pak ten oheň a co říká? Bůh nebyl v tom ohni. Ale po této události Eliáš říká: „Jestliže jsem muž Boží, ať sestoupí oheň z nebes a stráví tebe i tvých padesát.“ Co to Eliáš

dělá? Zapomněl, co Bůh řekl, ale protože tito muži, kteří byli posláni, aby ho zajali, izraelský král poslal své muže k bohu Ekronu. Když tohle uděláte, ztratíte své ochranné ohrazení či plot. Bůh tedy stáhl svoji ochrannou bariéru, a jak víme z Joba 1, je to Satan, který sesílá oheň z nebe a spaluje je.

To proto Ježíš říká: Nevíte, jakého jste ducha. Když to Ježíš říká, on překvapivě myslí ducha Satana. Není to krásné vidět? Takže Eliáš bezprostředně poté, protože pokud o tom přemýšlíte, Eliáš a Jan Křtitel jsou ve vztahu zdroj-kanál, protože Jan Křtitel přichází v duchu a moci Eliáše. Těsně předtím, než Jan Křtitel umírá, ho dostává. Je to rozšíření/zvětšení toho, co se stalo Eliášovi poté, co sestoupil ten oheň? On si začíná uvědomovat, že tohle není Boží charakter, a okamžitě je přenesen do nebe, což znamená, že se jedná o jakousi zkoušku, protože Eliáš a Jan Křtitel představují dvě skupiny Božího lidu na konci věků. Ti, kteří jsou mučeni a ti, kteří jsou vzati ze země, aniž by viděli smrt. Oba, hned na konci, to pochopili. Získají Boží charakter a rozumějí.

Je to mojí modlitbou, jak jsme uvažovali o tomto tématu a přemýšleli jsme o několika bodech, a ano, existuje spousta dalších a je toho ještě víc, o co se můžeme na tomto konkrétním tématu podělit, věřím, že Bůh nám dává tohle poselství. Poslední poselství lásky, které má být dáno světu, aby odhalilo Jeho charakter lásky. Bůh nám to dává, abychom mohli být zapečetěni jménem Otce. Vejdete do toho ochranného ohrazení, abyste byli zachráněni před mečem, hladem a morem.

A když se tímhle rozzuří církev, ony se nás budou snažit zabít a pronásledovat a obviňovat z těch věcí, které přicházejí na zemi, protože zachováváme všechna Boží přikázání, pamatujeme na Mojžíšův zákon se všemi ustanoveními a nařízeními a to zahrnuje i svátky. To je to, co se říká v Exodu 5. Pro mě je to nevyvratitelné postavení, protože jsem si je prostudoval a porovnal Písmo s Písmem. Tuto historii budeme opakovat, proto věřím, že svátky jsou jistým problémem, ale ne tak, jak s nimi zachází mnoho lidí. Zvu vás ke studiu.

Na toto konkrétní téma existuje pět brožur, které máme. *Bohové Egypta jako blesk z nebe*, která hovoří o kamenování. *Golgota v Egyptě*, která hovoří o ranách v Egyptě. *Podivný čin Boží*, který hovoří o tom, co Bůh dělá svým podivným činem? On se otočí stranou. Diskutovali jsme o tom tam. Brožura *Kristův předpotopní kříž*, kde mluvíme o potopě. Doufejme, že zítra se na to můžeme trochu podívat. Další brožura *Odhalení hada v dobytí Kanaánu*. Víím, že musíme pochopit, proč to Bůh jim přikázal, aby všechny ty lidi zmasakrovali

a válkou obsadili zemi Kanaán, když to nikdy nebyla touha Boha to udělat. O tom mluvíme v této brožuře.

Děkuji za vyslechnutí. Modlím se, aby to bylo pro vás požehnáním a pomohlo to odpovědět na některé otázky. Musím přiznat, že s tímto konkrétním tématem jsem čítával věci a prostě jsem řekl: „Otče, tomuhle zkrátka nerozumím. Prostě tomu nerozumím. Můžeš mi pomoci. Můžeš mi to prosím ukázat?“ Musím to pochopit, protože vím, že Ježíš zjevuje charakter Otce, ale nevidím to ve Starém zákoně a v tomto příběhu, nevidím to. Pak bum, najednou to přijde a já si to zapíšu, napíšu to. Chválím tedy Boha a vím, že když budeme dál prohledávat písmo na kolenou, On nám bude dávat v této věci stále jasnější obrysy, abychom mohli hlásat toto poslední poselství lásky.

Je tohle zpráva, kterou by svět rád slyšel? Země bude ozářena slávou Boha a Jeho charakteru, jelikož ty satanovy atributy budou z našeho Otce odstraněny a poté můžeme být na čele zapečetění jménem našeho Otce. Poprosíme teď v modlitbě o tu pečeť?

Náš Otče v nebi, je to taková radost, že můžeme o těchto věcech diskutovat. Když svědomitě studujeme Bibli a *Ducha proroctví*, vidíme tolik míst, které jsme nepochopili, čítávali jsme Písma ve staré smlouvě, viděli jsme v Písmech svou vlastní násilnickou tvář, ale ve světle Kristova charakteru, neboli Toho, jenž je stejný včera, dnes i navždy, vidíme krásný charakter našeho Otce. Toho, který je plný dobra a pravdy a oplývá dobrem, milosrdenstvím a milostí, avšak to v žádném případě neodstraní vinu navštěvující nepravosti otců na dětech až do třetího a čtvrtého pokolení. A jak hledíme na smrt Krista na kříži, tu spatřujeme smrt bezbožných na konci věků. Jsi spravedlivý otec. Prostě Tě chválím a děkuji Ti za Tvoji čestnost, za Tvoji spravedlnost, za Tvoji pravdivost a Tvé velké milosrdenství a lásku. Modlím se, aby se všichni, kdo uslyší tato slova, aby se radovali z oné pravdy, že Bůh láska jest, a děkujeme Ti, Otče, ve jménu Ježíše. Amen.

8 - Zničení Pentagonu lží

Prezentováno - 29. října 2016

Otče v nebi, děkujeme ti jen za to, že se můžeme shromáždit o tvém Šabatu (Sobotě). Děkujeme Ti, že toto je den na úplném počátku, kdy ses občerstvil. A v Pánu Ježíši Kristu děkujeme, že se o to občerstvení můžeme podělit, o závan Ducha na naše srdce. Modlím se, když spolu budeme trávit tento čas, tak aby to byl pokrm v pravý čas, protože v zemi je hlad po slově Božím. A modlíme se, Otče, když vidíme, jak se bouřková mračna na obzoru shromažďují, abychom zvedli hlavy s vědomím, že se blíží naše vykoupení; abychom nezmírali strachem v předtuše toho, co má přijít na svět. Víme, že velmi brzy přijdou prezidentské volby v USA (podzim 2016), a proto z toho plyne velká nejistota a nejsme si jisti, co nastane. Ale víme, že ti, kteří věří v Pána, tak ti nabývají nových sil: Vznášejí se jako na orlích perutích, běží a nejsou vyčerpáni, kráčí a nejsou znaveni. Děkujeme ve jménu Ježíše. Amen.

V posledních několika dnech jsme tedy diskutovali o tématu Pentagonu lží, založeném na prohlášení ve Velkém sporu, strana 561. Slova, která byla řečena Evě v zahradě: „Zajisté nezemřete“, což je základem nauky o nesmrtnosti duše, a to zase dává spojení se spiritualismem - změna Božího slova, změna Božího slova tak, aby znamenalo něco jiného, a často v protikladu k tomu, co Bůh myslí. Toto je základní princip satanova království.

A opět na straně 588 *Velkého sporu* Duch proroctví říká: Prostřednictvím dvou velkých bludů - nesmrtnosti duše vedoucí do spiritismu a posvátnosti neděle Satan přivede lidi pod jeho podvody. Na těchto dvou pilířích je tedy postaven Babylon: Nesmrtnost duše a posvátnost neděle. To jsou základní pilíře Babylonu.

A jak jsem onehdy řekl, kterákoliv denominace, jež nestojí na těchto dvou pilířích, alespoň v chápání křesťanství, není Babylonom. Ale jakmile na těchto pilířích stojíte, jakmile tyto pilíře přijmete, jste součástí Babylonu. Toto je důležitý rozdíl. Můžete klidně popíjet víno Babylonu, ale i tak nestojíte na

základech Babylonu. To je něco, o čem je třeba pouvažovat.

A tak navíc tyto tři body zde; Zmínil jsem se o 1. kapitole z *Patriarchů a proroků*: Tři obvinění Satana proti vládě Boží. První obvinění je: Nechceme, aby tento nad námi kraloval, totiž Boží Syn. Lucifer tvrdil, že je nespravedlivé, aby nad nimi byl umístěn Kristus. Jak se říká v této kapitole tak krásně ilustrované: „sláva věčného Boha je OBA obklopovala“. Mluví se tam o DVOU! Umíme počítat, ne tři, dva; oba je obklopila.

A samozřejmě, na straně 36 knihy *Patriarchové a proroci* máme o Satanovi: Úmyslem tohoto vznešeného anděla bylo popřít nadvládu Syna Božího, a tak zlehčit moudrost a lásku Stvořitelovu. A tak máme nauku o Trojici, která má zakrýt podstatu/povahu zplozeného Božího Syna, nebo naopak nauku o arianismu, která učí, že Kristus je stvořená bytost. Často mě obviňují, že jsem „arián“. Ale já prostě říkám: Jsem Adrian! Nekomolte mé jméno. (Smích). Satanovi nezáleží na tom, na kterou stranu se v této problematice vydáte, pokud to náhodou NENÍ Kristus zplozený z Otce a dědicí vše od svého Otce.

Vidíme to tedy, když se Otec postavil a říká: „Můj Syn je roven mě samému“, tak že Satan poté obrátil své zbraně na Otce a zaútočil na Boží charakter (povahu). Jak útočí na Boží povahu? Zákon je přepisem Božího charakteru a při útoku na Boží zákon útočí také na Boží charakter.

A pak zaútočí na Boží povahu přímo: Bože, kvůli Tvému Zákonu, který vyžaduje smrt přestupníka, nemůžeš být milosrdný a spravedlivý. Jsi buď jedno, nebo druhé.

A jak jsme trávili čas zkoumáním vzorce myšlení, který zavádí Trojice, v konceptu rovnocenného chápání Božství (angl. Godhead) vidíme, že máme dva zdroje; máme Otce a Syna. Tohle vytváří opoziční myšlení. Tohle vidíte, že se to odráží ve způsobu, jakým se lidé modlí. Modlíte se k Otci nebo se modlíte k Synu? Protože ti jsou si rovni, jsou nezávislí. A v tomto porozumění budete mít potíže; opoziční myšlení.

V principu zplozeného Syna máte Otce, který vyvádí (přivádí) Svého

jednorozeného Syna, a máte zdroj: „My máme jediného Boha Otce, Z NĚHOŽ všecko“ a jednoho Pána Ježíše Krista, SKRZE něhož všecko. (1 Kor 8:6) A to jsou dva různé vzorce, podle nichž lidská mysl začíná myslet. Mluvili jsme o tom v souvislosti s tím, jak rozumíme Bibli.

Bible je nám dána ve dvou částech... Klíčovou věcí pro nás dnes je, jaký je vztah mezi Starým - a já nerad používám tyto termíny, Starý zákon a Nový zákon, protože to naznačuje Starou smlouvu a Novou Smlouvu; a tohle je porušování tzv. poselství z roku 1888. Pokud však rozumíme před Křížem, ty spisy před Křížem, rozumíme tomu a budeme tyto výrazy Starý zákon a Nový zákon používat v opozičním rámci?

Stejně jako v dialogu s jednou konkrétní osobou, Jan, 1. kapitola, 17. verš: [SýkoraNZ1922] „neboť zákon byl dán skrze Mojžíše, milost (VŠAK) a pravda přišla skrze Ježíše Krista“. Slovo, VŠAK zde je vloženo. Je to psané kurzívou. A jak bych řekl překladatelům anglické King James: „Strčte si to VŠAK za klobouk.“ Protože je tam psáno: PROTOŽE skrze Mojžíše byl dán zákon, skrze Ježíše Krista nastala milost a pravda. A tak zde vidíme Zákon A milost.

Jako vidíme, že Ježíš je jasem slávy Otce, tak vidíme, že Nový zákon je jasem slávy Starého zákona. Ten vzor(ec) je krásný. Jak vidíme, že Kristus je zvětšením/rozšířením Svého Otce, tak spatřujeme, že Kniha Zákona je zvětšením deseti přikázání. Je to krásný systém a tak už nemusíme fungovat v tom opozičním systému.

Stejný princip platí pro Bibli a spisy Ducha proroctví. Pokud pracujete v tomto „spolurovném“ systému, tak máte zmatené chápání menšího a většího světa; říkáte si: zda mají stejnou autoritu a jak spolu souvisejí? V modelu Otec a Syn je to tak jednoduché. Veškerou naši nauku získáváme z Bible, ale ta je zvětšena a zesílena prostřednictvím Ducha proroctví. Je to jednoduchý proces. Když se díváme na náš svět kolem nás prostřednictvím porozumění Otce a Syna, všechno se stává jednoduchým. Protože jsme byli stvořeni k jejich obrazu. Bůh řekl svému Synu: „udělejme člověka podle našeho obrazu“.

A tak, s využitím tohoto opozičního principu, a chci vám položit tuto otázku:

Které z těchto dvou je první, spravedlnost nebo milosrdenství? Je to zajímavá myšlenka, že? Další otázka: Co je první, charakter nebo moc? Je to zajímavé, jak přemýšlíme. Dáváme je proti sobě? Jsou spravedlnost a milosrdenství proti sobě navzájem? Nejsou proti sobě. Pročetl jsem Písma a vidím, že Bible říká, že Bůh je NAVŽDY milosrdný! OK? On je navždy milosrdný; a že vykonává spravedlnost.

Bůh tedy vykonává svou spravedlnost skrze Boží milosrdenství. Milosrdenství a spravedlnost nejsou k sobě navzájem v protikladu; spravedlnost je výrazem Božího milosrdenství. Vidíme to? Ale v tom opozičním systému Satan ve svém chápání rozdělil spravedlnost a milosrdenství. A udělal to, takže spravedlnost funguje pouze tehdy, když nefunguje milosrdenství; tedy že se jedná o vzájemně se vylučující principy; spravedlnost je ve válce s milosrdenstvím.

A když si tento vzor uvědomíme, je to velmi obtížné. Ale když pochopíme, že spravedlnost je projevem milosrdenství, zcela to změní naše myšlení.

(9:27) A to jsou body, které jsme zkoumali. Posledních pár dní jsme je procházeli krok za krokem. V Německu jsme to smrskli, to nám trvalo čtyři týdny, než jsme prošli Pentagonem, protože jsme se zabývali několika aspekty tohoto poselství a přitom jsem stavěli na adventistické platformu a každý z těchto bodů jsme procházeli krok za krokem.

A v poslední přednášce jsme se podívali na téma Božího charakteru neboli povahy. Poslední poselství milosrdenství, které má jít do umírajícího světa, je zjevení Božího charakteru; Boží láska. Je to poslední poselství milosrdenství, které se vydává do světa. Podívali jsme se na princip: Je Ježíš Kristus, když přišel na tuto Zemi, dokonalým zjevením charakteru Otce? Když se podíváme na život Ježíše ...; a podívali jsme se na několik pasáží. Zkoukněte poslední přednášku, pokud si chcete prohlédnout tyto citáty o zjevení Otce skrze Ježíše Krista. Svět byl temný kvůli nepochopení Boha. Kristus přišel na tento svět, aby zjevil Otce. Ježíš říká v Janovi 14, verši 9: ... „tak dlouho jsem s vámi Tomáši a nepoznal jsi mě? Kdo viděl mne, viděl Otce“; ....

A tak mu Ježíš říká, že když jsi mě viděl, viděl jsi Otce. A to nám představuje

hlavolam. Protože pokud je úplným zjevením Otce to, co nám Ježíš zjevil ve svém pozemském životě v délce jen něco málo přes tři roky, pak máme problém; protože Kristus nikoho nezabil, když tady na zemi byl. A to nás snad přiměje přemýšlet o tom, co tedy ty všechny příběhy ve Starém zákoně? Jak se vypořádáme se všemi těmito věcmi?

Už jsme se zabývali několika z nich. A podívali jsme se na téma toho, co se stane na konci věků, kdy jsou bezbožní zničeni jasem příchodu Boha. Podívali jsme se na ono prohlášení ve Velkém sporu ..., byla to strana 652, Ve světle kříže se říká, že ty Boží vlastnosti, které se zdají být drsné ..., nyní necitují, ale (ty atributy, které) vypadají přísně, jsou krásné a atraktivní; ve světle kříže. A to jsou některé z věcí, na které jsme se včera večer dívali.

Ale velká věc, na kterou jsme se včera večer podívali, a proč je důležité s ohledem na pochopení Zákona a smluv: Že totiž bez správného pochopení smluv nejste schopni pochopit Boží charakter; budete číst Písma nesprávně.

A velkým tématem, které jsme měli druhý den, je to, že smlouvy jsou také podle tzv. božského vzorce; totiž že Stará smlouva je jakýmsi kanálem, který nás přivádí k Nové smlouvě. Protože, jak se říká ve 2. kapitole Korintským, 3. kapitole, verši 7: ... Jestliže se služba smrti vyrytá literami do kamenů udála v takové slávě.... Měla svou slávu, která byla provedena. Stará smlouva je navržena tak, aby vás odsoudila k smrti, aby... celý svět byl před Bohem usvědčen z viny. Římanům kapitola 3, verš 19.

A když ta Stará smlouva odvede tuto práci, Bible (Gal 3:24, NBK) říká: ... „Zákon nás jako pěstoun vychovával ke Kristu“, podle modelu tohoto božského vzorce. Pokud se chcete znovu narodit, musíte zemřít. Toto je základní princip; životu předchází smrt. Všichni projdeme tímto kanálem. Proč? Všichni zhřešili a nedosáhli slávy Boží. Máme ve zvyku dávat sliby Bohu.

A již jsme se podívali na zásadu, že když lidé slibují Bohu, víte, že je to Stará smlouva. Když dává člověku zaslíbení Bůh, víte, že je to Nová smlouva. A podívali jsme se v 6. kapitole knihy Exodus (v. 6-8), co Bůh řekl sedmkrát: Vyvedu vás, vysvobodím, ujmou se vás, přijmu vás, budu, poznáte, uvedu, dám.

A Izrael řekl: Nevěříme Ti Bože. A teprve až v 19. kapitole knihy Exodus Izrael říká: ...budeme plnit; a tehdy byla formována Stará smlouva; Exodus 24, když Mojžíš pokropil krví knihu a lid a formálně tak vstoupili do Staré smlouvy.

Proč jim to Bůh dovolil či umožnil? Protože chtěl, aby pochopili svou vlastní hříšnost; že nemohou dodržet své vlastní sliby. Toto je dílo, tohle je služba smrti; že se lidé vzdají sami sebe a vstoupí do Nové smlouvy. Jak říká Waggoner: A když člověk řekne: „Vzdávám to, už to nedokážu.“ Haleluja! Vyřešili jste to. Nyní můžete vstoupit do Nové smlouvy.

A to je opravdu důležitý princip. Abychom porozuměli Božímu charakteru, tak musíme pochopit tento princip smrti a dílo Zákona ve Staré smlouvě, které nás přivedou do Nové smlouvy. Chci to následovat velmi pečlivě, abychom to mohli sledovat.

Jakub 1:23; když čteme tento verš, velmi důležité! Když čteme Bibli jako posluchači Zákona, čí tvář vidíme v Písmu? Jakub, 1. kapitola, 23. verš: „Neboť je-li někdo posluchačem slova, a ne tím, kdo je činí, ten se podobá muži, který v zrcadle pozoruje svou přirozenou tvář“.

Když tedy pročítáte Bibli, čtete Zákon; a čtete ho ve Staré smlouvě; čtete o svém vlastním charakteru (povaze). Protože Zákon vám ukazuje váš vlastní charakter; odráží ho k vám. A to, co si vy myslíte, že je Božím charakterem, tak je váš vlastní charakter; zákon vám to vrátí (dává zpětnou vazbu) nazpět. Chápete tuto zásadu?

Když se díváte na Boží zákon, ukazuje vám to váš charakter, dokud se znovu nenarodíte a neobdržíte Kristovu mysl (Fp 2:5): „Mějte v sobě stejné smýšlení, jako měl Kristus Ježíš“. A když máme Kristovo smýšlení, vidíme Otce tak, jak Kristus vidí Otce, a máme velmi odlišný obraz Boha. A to je klíčový problém, který lidem brání porozumět Božímu charakteru.

A chceme se podívat na ilustraci. Nejprve chci začít s jednodušší ilustrací v 15. kapitole Matouše. Víím, že v programu bylo, že budeme mluvit o kříži. Chtěl bych se k tomu dostat, ale dostal jsem několik otázek ohledně této záležitosti,

ohledně použití meče Izraelem a chci se některým z těchto věcí věnovat, než půjdeme dál.

Matouš, kapitola 15. Ve verši 22 se říká: „A hle, z těch končin vyšla *nějaká* kananejská žena a křičela: „Smiluj se nade mnou, Pane, Synu Davidův! Mou dceru zle trápí démon“. Ale on jí neodpověděl *ani* slovo. I přistoupili *k němu* jeho učedníci a prosili ho: „Pošli ji pryč, vždyť za námi křičí!“ Nejprve jí Kristus neodpovídá. To je trochu neslušné, že? Ale je to JEŽÍŠ, takže to musí být v pořádku. Co to dělá? Zkouší ji! Co dělá?

„On řekl: „Byl jsem poslán jen ke ztraceným ovcím z domu Izraele.“ Opravdu? Co říká? Nezajímá se o tu ženu?

„Ona však přišla, klaněla se mu a říkala: „Pane, pomoz mi!“ Ona nebere „Ne“ jako odpověď. Ona něco ví. Neposlouchá tato prohlášení. Stále pokračuje a pak 26. verš. Nyní zápasí v její době Jákobova soužení. Její hříchy jsou na ni valeny; jsou na ni hruty; ona zápasí s andělem a myslí si, že je to nepřítel; ale ve skutečnosti je to Boží Syn.

„On odpověděl: „Není správné vzít chléb dětem a hodit jej psům.“ Nazval tu ženu psem? Zní mi to tak; právě jsem jí říkal pes. „Není dobré bráti chléb dítkám a házeti psíkům“!

Co si Židé mysleli o Samaritánech? Byli to psi! Co tato žena pochopila, že si Židé budou myslet o Samaritánech? Že to byli psi!

Pochopte tedy, že tato žena není znovuzrozena, což znamená, že ona je ve Staré smlouvě. Co je dílem Staré smlouvy? Usvědčení z hříchu; je to služba smrti. A tak k ní Ježíš zrcadlí/odráží její vlastní myšlenky, aby se mohla rozhodnout, zda přijde do Nové smlouvy s vírou, nebo zůstane se svými bratry, kteří nenávidí Židy. A tak Ježíš odkrývá toto rasové napětí mezi Samaritány a Židy skrze smlouvu, skrze službu smrti; „budete posouzeni soudem, jímž soudíte“, Matouš, kapitola 7, verš 2.

A ona je ve své mysli vyškolená výchovou Samaritánů, aby si o Židech mysleli, že jsou to fanatici! A tak jí to Ježíš odzrcadlil. Toto je dílo Zákona ve Staré

smlouvě. Jakmile pochopíte tuto zásadu, Bible se začne otevírat v porozumění. Jinak musíme jen říct, no, Ježíš jí nazval psem, a ospravedlnit si to, že Kristus lidem dává zajímavá jména.

Ale verš 27. Co to říká? „Ona řekla: „Ano, Pane, ale vždyť i psi jedí z drobtů, které padají se stolu jejich pánů.“ MILUJU ten verš! Mluví k mému srdci; tato žena. Nádherné! Stará smlouva dělá svou práci. Žena je zkoušena. Svou rasovou nenávist k judaismu, kterou jí dávají její rodiče a její společnost v její kultuře, se osvobodí; protože slyšela o tomto muži Ježíši. Ona ví, že je On milosrdný. Skrze Ježíše Krista viděla v očích Boha milosrdenství a odmítá se pustit. Takto přichází do Nové smlouvy!

A co na to Kristus říká? „Tehdy jí Ježíš odpověděl: „Ó ženo, tvá víra je veliká“. Haleluja! Znovu zrozená! A žena dostává odpověď na svou modlitbu. Jakmile pochopíte tento princip, můžete začít oceňovat některé příběhy ve Starém zákoně.

Chci se o jeden podělit ve 22. kapitole knihy Genesis. Abraham pocházel z chaldejského Ur. Byl obklopen modlářstvím. Jeho rodina byla namočena v modlářství, a pokud čtete knihu *Patriarchové a proroci*, tito lidé měli zajímavé obyčeje a zvyky. Četli jsme tedy kapitolu 22, od verše 1: „Po nějaké době se Bůh rozhodl Abrahama vyzkoušet. Zavolal: "Abrahame!" "Zde jsem," odpověděl.“ Bůh řekl: "Vezmi svého syna, svého jediného, svého milovaného Izáka, a jdi do země Moria. Tam ho obětuj jako zápalnou oběť na hoře, kterou ti určím."

Když někdo, kdo nevěří v Bibli, říká: Tady máš toho svého Boha; On nařizuje zabíjení a záhubu dětí. Takového boha uctíváš? Jak odpovíte, co řeknete? Tohle je místo, kde se Smlouvy stávají velmi důležitými.

Kultura, odkud Abraham pochází, spočívala v tom, že děti by měly být obětovány jako zápalná oběť. Na tomto principu vyrostl. A Bůh ho na tomto principu chce vyzkoušet v jeho vlastním myšlení, v jeho vlastní kultuře. A tak Boží slovo odráží/zrcadlí jeho (Abrahamovu) kulturu, minulost. Ve slově Božím vidí svou vlastní přirozenou tvář, protože dílo Staré smlouvy má působit smrt; a

proto je to pro něj zkouška. Ale prostřednictvím tohoto procesu, skrze toto porozumění ve své důvěře v Boha, se rozhodl uvěřit. Protože Boží slovo říká: „Učiním z tebe veliký národ“ a všechny tyto věci udělám za tebe. A tak, když ve své mysli plní tento příkaz, odmítá se vzdát toho zaslíbení, že bude velkým národem. A v této zkoušce, v tomto ohromném boji, kterým prochází, je uveden do Nové smlouvy.

Vidíte ten princip? Zrcadlení lidské kultury a porozumění Božímu slovu odhaluje jako zrcadlo myšlení člověka; a prostřednictvím tohoto procesu ti, kteří lpí na pravdě slov Božích ...; protože Abrahám věřil ve vzkříšení, že Bůh mohl vzkřísit jeho syna z mrtvých, uvěřil Božímu slovu; a přes víru v toto slovo bylo spáleno jeho dřívější porozumění ve Staré smlouvě a on byl přiveden do Nové smlouvy.

Není to krásné? Poskytne vám pochopení toho, jak tyto obrázky řešit. Když pochopíte, že Stará smlouva a Nová smlouva dohromady spolupracují jako zdroj a kanál - tohle bylo jádrem poselství z roku 1888 - aby vás to přesunulo ze Staré smlouvy do Nové smlouvy.

(22:57) A když pochopíte, že Stará smlouva je „blízko zániku“, jak se říká v 8. kapitole Židům (v. 13), vidíme, že ... zákon byl naším vychovatelem, který nás měl přivést ke Kristu. Ale jak říká Duch proroctví, Kristus nás pak směřuje na Zákon. A tak dílo posvěcení pokračuje (je progresivní), jak se uvádí ve *Velkém sporu*, kapitole 27, Klíče ke království. Je to progresivní; není to okamžité dílo. Jste posláni zpět k Zákonu a Zákon vás usvědčuje z hříchu a poté jste přivedeni zpět ke Kristu, abyste získali milosrdenství a milost.

Stará i Nová smlouva tedy fungují v našich životech; jedna pracuje na smrti starého člověka; druhá dává život novému člověku; Jákob a Ezau zápasili v lůně a to představuje Starou a Novou smlouvu. Vidíte ten princip?

23:53 A tak říkáme: Ne, ne! Já nejsem součástí té Staré smlouvy! Ale Stará smlouva je slavné dílo, jehož cílem je vložit slávu člověka do prachu. Toto je její dílo. Ony dvě pracují vedle sebe až do zapečetění. A když jsme zapečetěni, Stará smlouva zmizí; už nevidíme svou vlastní tvář v zrcadle; již nečteme Boží slovo podle přirozeného/tělesného člověka. Písmo čteme jen tak, jak Kristus čte

Písmo; „Ó jak miluji zákon tvůj, tak že každého dne on jest mé přemýšlování.“ Ž 119:97

A proto, s ohledem na tuto skutečnost, chci, abyste se podívali na tento verš v 5. Mojžíšově, kapitole 7, verši 2: „Hospodin, tvůj Bůh, ti je předá, abys je pobil. Vyhubíš je jako klaté, neuzavřeš s nimi smlouvu a NESMILUJEŠ se nad nimi!“!

Muži, ženy, děti - vyhubit mečem; a Richard Dawkins vám tuhle pasáž ukáže a řekne: A tohle je ten tvůj Bůh? To je to, co přikazuje; pobití malých dětí? Uctíváš takového boha? Jak na takovou otázku odpovíte? No, Bůh to přikázal!? Jak se s tím popasujete? No, víš, to byli zlí lidé, a tak se tyto věci musely stát!?

Musíme se trochu vrátit a něčemu porozumět. Pokusil jsem se to podrobně popsat v brožuře Odhalení hada v dobytí Kanaánu. Máme to támhle vedle. Pokud jde o to, proč byl meč použit, máme k tomu prohlášení, několik prohlášení v Duchu prorocství. Patriarchové a proroci, strana 392: „*Nebylo úmyslem Božím, aby získali zemi válkou, nýbrž přesným plněním jeho příkazů.*“ Nebylo Jeho záměrem, aby získali zemi válčením, ale striktní poslušností Jeho příkazů. Jak tohle sladíme? Nikdy nebylo Božím záměrem, aby synové Izraele obsadily zemi Kanaán válčením.

Exodus 23:27 vám to říká: Poslal by na lidi hrůzu a pomocí sršňů je vyhnal. To řekl Bůh. Pokud UPOSLECHNETE Mého hlasu a DODRŽÍTE moji smlouvu; pokud vejдете do Nové smlouvy, mohou být ochrannou bariérou kolem vás. Pokud budete ctít Moji svatyni a budete zachovávat Mou sobotu (šabat), postarám se o vás a vaši nepřátelé před vámi uprchnou. Ale oni to neudělali. Nevěřili Božímu slovu; nevěřili všem těm „já to udělám“, o kterých Bůh mluvil.

A co tedy vidíme? U Abrahama máme zajímavou historii. Co dělá Abraham, když je jeho synovec Lot zajat zuřícími frakcemi tehdejší doby? Mezi Chedorlaomerem a králi Sodomy a Gomory byla válka; pět proti čtyřem králům a jeho synovec byl zajat uprostřed tohoto boje. A tak si vezme 300 ..., bylo to 318 jeho vycvičených mužů, a jde a zachrání svého synovce. Pořádně statečný čin!

A dokážete si asi představit Abrahamovy děti, jak sedí u ohně: „Ho hó, měli jste vidět našeho otce Abrahama, když na ty kmeny vyrazil, a porazil je“. To by byl trochu zdroj hrdosti, že? Že jste dokázali porazit tyto velké národy.

Ale v Duchu prorocství se říká, že když se Abraham vrátil domů, říká: A pamatoval si scény masakru, kterých byl svědkem; byl ve svém duchu hluboce znepokojen; že kdysi byl mužem míru, ale nyní vyvolal hněv národů; a ony se pro něj vrátily. A to je důsledek těch, kteří berou život. Ti, kteří odnímají život, se více obávají, že jejich život bude vzat. Ten, kdo vezme meč, musí mečem i zahynout; má neustálý strach ze smrti, protože odejmul život.

Proč musel mít Kain na sobě speciální znamení, aby ho žádný muž nezabil? Protože se potácel a třásl se, uprchlík a tulák na Zemi. Protože se bál, že ho někdo zabije. Protože jak soudíte, tak budete souzeni. Váš hřích je napsán železným rydlem na rozích vašich oltářů a na tabulku vašeho srdce, říká v 17. kapitole Jeremiáš.

A tak Abraham do Izraele přinesl meč a v budoucnu bude použit s drastickým účinkem. Vidíme to v Genesis, vidíme to u synů Jákoba, Léviho a Simeona - tam vidíme tento princip zvětšení od Abrahama po Jákoba, vidíme rozšíření toho, co Abraham udělal. Jeho synovec Lot je zajat; jeden z členů jeho rodiny je zajat a je s ním zacházeno nesprávně. Abraham tu situaci napravuje. Lévi a Simeon, jejich sestra Dína je unesena a svedena tímhle Šekemem (Sichemem). A tak ukážeme tomuto Šekemovi co je toho zač. Chovali se lstivě, vzali meč; hodně jich zabili. Poberali jejich dobytek; ukořistili jejich ženy; vzali jejich děti. Charakterní skupina lidí! Meč žije v Izraeli! Toto bylo jejich dědictví, které si sami budovali, a Bůh navštěvuje nepravost otců na dětech až do třetího a čtvrtého pokolení. Tohle se odehrává.

A tak tohle je i v pokrevní linii Mojžíše. Byl to jeho prapradědeček, který to udělal. A tak, když je povolán Mojžíš, a vidí, jak Egypťan udeřil jeho bratra, nastartovaly stejné impulsy, genetika, způsob myšlení a tak zabíjí Egypťana. Takto se s těmi věcmi vypořádávají. Ale co se stalo? No, Mojžíš musel jít na čtyřicet let do pouště. Protože, jak řekl Duch prorocství, Mojžíš si myslel, že se to bude dělat takto „povojensku“. Ale Bůh řekl: „*nechci to dělat tímto*

způsobem. Nebudu zemi dobývat válčím. Nereprezentuje to, kdo Já jsem“. Takže máme problém. Když Izrael vycházel z Egypta, kolik lidí museli Izraelité zabít, když šli přes Rudé moře? Omlouvám se, myslel jsem kolik lidí z Egyptanů? Nikoho z nich nemuseli zabít. Takto je Bůh osvobodil. Nemusel nic dělat.

A tak od 2. Mojžíšovy 14, 15, 16, 17: Reptání, stěžování, reptání, stěžování; Bůh nás zabije na poušti, zabije nás na poušti, zabije nás na poušti. Stále říkali tyto věci. A tak si stěžují na vodu, a jak jsme již onehdá večer zjistili, oni najednou chtějí ukamenovat Mojžíše, proč? Protože kamenování byla praxe Egyptanů. Takto trestáte lidi, kteří hanobí egyptské bohy. Izraelci se tedy nyní řídí egyptskou metodou řešení věcí, které je rozrušily, a chtějí Mojžíše ukamenovat. Tohle je důvod, proč kamenování přichází do Tóry, protože ono odráží/reflektuje tu starou smlouvu, myšlení člověka.

Chceme jen zopakovat tento bod. Ve Staré smlouvě nezáleží na tom, kolik způsobů pozabíjení lidí dokážete vymyslet, za rouhání. Všechno, co Bůh chce udělat, je zajistit/zabezpečit rozsudek smrti, aby vás mohl uvést do Nové smlouvy a dát vám milost. Takto to funguje; můžete tam dát ukamenování. Jak Bůh řekl v Ezechielovi 20:25: „Já jsem jim tedy také dal nedobrá ustanovení a nařízení“. A Duch proroctví říká, že ta nařízení, která nebyla dobrá, byla kamenování lidí. To je to, co ona říká. Je to v tom dokumentu.

A tak v 17. kapitole knihy Exodus vidíme, že poté, co reptali a stěžovali si, 8. verš, máte tam spojovací slovo, které říká „potom“. „Potom přitáhl Amalek a bojoval v Refidimu s Izraelem.“ Proč je tam to „potom“? Protože reptali a stěžovali si. Když jsme hovořili o zajištění ochrany, protože nedůvěřovali Bohu, Bůh stahuje svou ochrannou ohradu; Amálekovci nyní mohou vstoupit a zaútočit na ně.

Verš 9. Víte, co si přeji, aby verš 9 říkal? „Mojžíš poklekl před Hospodinem a řekl: Co máme dělat?“ To se tam nepíše. Co se tam píše? Mojžíš tenkrát řekl Jozuovi: "Vyber si muže a vytáhni s nimi DO BOJE proti Amalekovi". Mojžíš se neptal Boha. Pokud k vám přichází skupina vojáků, kteří vás hodlají zabít a mají v úmyslu vás zničit, nebylo by přirozené, kdyby muž řekl: Nechystáte se nás sejmout, že? To my sejmeme vás! Myslím tím, že tohle je lidská přirozenost, že?

Chránit své vlastní. Tak to funguje.

Mojžíš to tedy udělal. Byl vycvičen jako generál; rozuměl principům války. A tak udělal to, co považoval za nejlepší věc na ochranu svého lidu. Možná ho trochu zaslepila skutečnost, že se ho stejní lidé právě pokusili zabít; chtěli ho ukamenovat. A možná ho to trochu našťvalo, a to způsobilo, že se za to zapomněl modlit. Ale Bůh dovolil, aby to na lid přišlo, protože oni reptali a stěžovali si.

Odkud vzali Izraelité meče? To nevíme, ale možná tenkrát, když byli mrtvoly Egyptanů vyplaveny na břeh, tak byl pokryt meči a kopími; a oni si řekli: „Och, necháme si je na později; použijeme je“. A tak máme tuto situaci s Izraelem.

Nuže v Exodu 23 nám Bůh říká, jak se s touto situací vypořádá. 23:27: „*Pošlu před tebou svou hrůzu. Každý národ, k němuž přijdeš, **rozvrátím**.*“ ... A to slovo **rozvrátit** znamená potíže, způsobit zmatek a složitost. Znovu volba slov pro překladatele v 15., 16. století, rozvrátit/vyhladit, jim vyhovuje nejlépe; ale to slovo znamená „uvést do potíží“. ... „*Všechny tvé nepřátele obrátím před tebou na útěk. Pošlu před tebou také sršně, aby před tebou VYHNALI Hivejce, Kananejce i Chetejce*“. Všimněte si, říká to vyhnat. Je to zajímavé slovo. Tak se s tím hodlá vypořádat Bůh.

34:40 Ale samozřejmě přicházíme do Kádeš Barney. Bůh říká: „Dám ti tu zemi“. Káleb říká: Jejich ochrana od nich odstoupila; zhltneme je jako chleba. Boží andělé samozřejmě museli přestat chránit Kananejce. Chránil Bůh Kanaánce před Satanem? V Duchu proctví se říká, že kdyby měl Satan příležitost, zabil by každého syna a dceru Adama. [GC 534] Proč? Protože jsme stvořeni k obrazu Božimu. Proto. Satan nehraje oblíbenou roli, že chce zabít nás všechny; on spíše používá lidi, kteří poslouží jeho účelu, a pak je zabíjí. Ale Bůh chrání Kananejce; ale po jejich ohavnostech po několika generacích od nich stahuje svoji ochranu.

A když se Izrael chystá jít do země.. Chci jen zmínit tento bod. Je to velmi zajímavé. Pojďme udělat tuto malou odbočku. Numeri kapitola 13. Kdo řekl Izraeli, aby šel a proslídl zemi? Numeri 13 vám řeknou jednu verzi příběhu: „*Hospodin promluvil k Mojžíšovi: "Vyšli muže, aby prozkoumali kanaánskou*

zem, kterou dám synům Izraele. Z každého otcovského pokolení vyšlete po jednom muži. Ať to jsou sami vůdcové.“

Pojďte do 5. Mojžíšovy, kapitoly 1; a pojdme si přečíst trochu víc o tom příběhu, co se stalo. Pamatujte, když Bůh říká: Nechci, abyste měli krále; No, ale my chceme krále!; Dobře, dobře, pokud budete mít krále, udělejte tohle; udělejte tamto; udělejte toto; udělejte to takhle. No, to zní, jako by jim Bůh řekl, aby měli krále, že?

V pořádku. Deuteronomium, 1. kapitola, od verše 22: *„Vy všichni jste však ke mně přišli se slovy: "(MY) Pošleme napřed muže, kteří nám tu zem prohlédnou a podají nám zprávu o cestě, kterou se máme vydat, i o městech, do nichž máme vejít." Ten návrh se mi líbil, a tak jsem z vás vybral dvanáct mužů, po jednom z každého kmene.“:*

Kdo tedy řekl, že by měli jít do té země a proslídit ji? Byl to jejich nápad! Co tedy dělá kniha Zákona? Ona zrcadlí jejich vlastní myšlení. Vrací se jim to, co si myslí. Bůh tedy říká: Jděte; a prohlédněte tu zemi. 37:05 Vidíte ten princip? Jinak dojdete k závěru, že si zde Mojžíš odporuje. Ale když pochopíte tento princip, můžete vidět, co se děje. Oni sami se nastavili...; „jak soudíte, tak budete souzeni“. Rozhodli se to udělat, takže Bůh jim dodává zpět jejich vlastní myšlení; protože jsou ve Staré smlouvě, a to je to, co se rozhodli udělat.

Samozřejmě, že u Kadeš Barnea chtějí vyrazit. Oni ale říkají: Ne, nemůžeme to udělat. Takže znáte zbytek příběhu, kde se říká: Ne, v jejich očích jsme kobyly; nemůžeme to udělat. A pak Bůh říká: Dobře, jděte zpět na poušť. Pak oni říkají: Ne, vyrazíme a zabereme tu zemi; a tohle Bůh nikdy nezamýšlel. A to je místo, kde Ellen White říká ten citát: Bůh nikdy neměl v úmyslu obsadit zemi válčením. To nebyl Jeho záměr; takhle se do Kanaánu nedostanou. A tak se museli vrátit.

Co se tedy o 40 let později stane? Všimněte si, Numeri, kapitola 21. Podívejme se znovu velmi pečlivě; kdo je ten, kdo se rozhodne udělat to zabíjení?

Numeri, kapitola 21, od verše 1: „Když aradský král, Kananejec sídlící v Negevu, uslyšel, že Izrael přichází atarimskou cestou, napadl Izrael a některé z nich zajal. Izrael tehdy složil slib Hospodinu: "Vydáš-li tento lid do našich rukou, (MY) zničíme jejich města jako proklatá." Hospodin Izrael VYSLYŠEL, vydal mu Kananejce a Izrael je i s jejich městy vyhladil jako proklaté. To místo pak nazvali Chorma, Klatba.“

Čí tedy byl ten nápad zničit tato města? Byl to nápad lidí. Když tedy přijdeme k 7. kapitole 5. Mojžíšovy, co zákon dělá? Působí to jako zrcadlo; vrací jim to jejich vlastní myšlení, jejich vlastní porozumění, vidíme to? A co se pro ně Bůh snaží udělat? Dokážete si představit izraelského vojáka poté, co byl na bitevním poli; kdy vešel do nějakého obydlí a zarazil svůj meč do dvouletého dítěte a sledoval, jak umírá; na co potom myslí, když se té noci vrátí domů? Myslíte si, že má noční můry? Myslíte si, že se trápí ve svém duchu, když slyší výkřiky umírajících? Je tohle to, co od nás Bůh vyžaduje? Proč děláme tyto věci?

Když Bůh říká: Jděte a všechny je pobíte a nemějte ŽÁDNÉ MILOSTI, co od nich Bůh chce? „Och Bože, my nejsme spravedliví. Jak nám můžeš přikazovat zabít tyto lidi? Zhřešili jsme proti tobě. Udělali jsme tuto zlovolnost. Udělali jsme všechny tyto věci proti tobě. Pane Bože, slíbil jsi, že pošleš sršně! Slíbil jsi, že je vyženeš! Proč to musíme dělat my? Nechceme tyto lidi zabít. Nechceme mít na rukou krev“; a bývali mohli vstoupit do Nové smlouvy. Ale spíše než aby vyznali svůj hřích ...; tak raději zmasakrovali ženy a děti, než by vyznávali své vlastní hříchy! Vidíte ničemnost/zkaženost lidského srdce? A pak tuhle svou vlastní ničemnost vložili na Boží charakter! „Bůh nám přikázal, abychom to udělali.“

Začínáte vidět, co se zde děje v Písmu? A všimněte si po 20. verši v kapitole 21. Byl Izrael v dobrém vztahu s Bohem? Poté, co je Bůh vysvobodí, co se stane? Verš 5: a (lid) začal Bohu a Mojžíšovi vyčítat: "Proč jste nás odvedli z Egypta? Abychom zemřeli na poušti?" Důvěřují Bohu? Ne, nedělají to. Nejsou v Nové smlouvě; jsou ve Staré smlouvě, smlouvě smrti.

Tohle je místo, kde vidíme tyto příkazy. Včera večer jsme mluvili, když Eliáš vzal meč a zabil 850 proroků Baala a Ašteroty. Včera večer jsem tento citát nečetl, ale protože jsme na toto téma, chci vám ho přečíst; z Ducha proroctví.

Protože poté, co Eliáš pobil tyto muže mečem - říká vám kdekoli Tóra, že když lidi popravujete, tak byste to měli dělat mečem? To se nikde neříká. Ale co řekl Eliáš, když byl požádán Bohem: „Co ty tady, Eliáši?“ „Zůstal jsem tu sám. Oni pozabíjeli Boží proroky. Myslíte si, že měl motiv, aby se tak trochu pomstil?

A poté, co zabil Baalovy proroky ...; ti, kdo vezmou meč, tak se budou bát, že mečem zahynou. Eliáš se postaví proti Achabovi a celému Izraeli, dívá se na ně a získává velké vítězství. A pak tato žena říká: Zemřeš a on se dává na útěk. Proč utíká? Protože má strach ze smrti, neboť vzal život způsobem, o který ho Bůh nežádal.

O Eliášovi je ve studijních materiálech z roku 1888, strana 489 tohle: „O maličko dříve, v síle Boží moci, byl plný horlivosti a intenzivního zájmu k odpadlému Izraeli, když běžel před či podél Achabova vozu. On měl zajistit Boží slávu. Měl vyzvat odpadlý Izrael, aby se naprosto oddal buďto Bohu či Bálovi. Nyní se však tento muž zdá být slabým jako ostatní. Nedostalo se mu od Hospodina **žádného konkrétního slova**, jež by jej navedlo na **směr, kterým se dal...**“. Tohle je zajímavé, že? A pak to pokračuje: „Tato historie, pečlivě a s modlitbou prostudovaná, pomůže Božímu lidu, až bude v nouzi. Nechť je člověk pozorný a **NEPŘEBÍRÁ ODPOVĚDNOSTI**, které po něm **BŮH NEVYŽADUJE**“.

Je to tady! Bůh tohle od něj nevyžadoval. Můžete si ale přečíst další citáty, kde se píše: Bůh skrze Eliáše vykonal zničení Baalových proroků. Co to znamená, že vykonal skrz? Podle Patriarchů a proroků, -myslím, že je to na str. 727 – to znamená, že Bůh trestá hřích hříchem. A to je přesně to, co se píše v příkázáních:... navštěvuje nepravosti otců na dětech až do třetího a čtvrtého pokolení.

Meč Izraele byl hřích, ale Bůh tento hřích použil k potrestání hříchu Baalových proroků. Bůh věděl, co se stane; věděl, jak se to bude vyvíjet, a neudělal nic, aby tomu zabránil. A toto je Boží spravedlnost. Musíme pochopit, že když říkáme, že Bůh trestá hřích hříchem... „Ó, ty říkáš, že Bůh neničí; Bůh nezabíjí“. Bůh je spravedlivý a přestupníci Jeho zákona budou čelit spravedlnosti. A to znamená, že On je nadále odmítá chránit; už to nedokáže a bezbožníci zahynou.

V této konkrétní otázce zde nedochází k nedorozumění, ale musíme se podívat do Písma a porozumět Božímu charakteru tváří v tvář Ježíši Kristu. Takto máme rozumět Božímu charakteru; protože Ježíš Kristus je stejný včera, dnes i navždy.

Podívali jsme se již a Ježíše, který držel meč před Jozuem, a on v ruce držel meč. Co je to za meč? Je to meč Ducha. Je to meč, který vychází z Jeho úst. A podívali jsme se na to, jak Kristus „ničící“, protože to slovo meč znamená sucho. Když si v hebrejštině vyhledáte slovo meč, znamená to sucho. Když je něco odděleno/odseknuo od Ducha, dostanete sucho. Když Ježíš proklel fíkovník, nastalo sucho; fíkovník byl uschlý; voda byla odebrána. Když tedy Ježíš mluví k Izraeli: Váš dům je ponechán vám pustý, to je Kristův meč; Jeho slovo vycházelo z Jeho úst; meč, který používá ke zkáze Izraele, je odnětí/stáhnutí Ducha Božího. Vidíte ten obrázek? To mi nesmírně pomohlo pochopit příběhy Starého zákona.

45:32 Znovu to opakuji, aby nám tento bod neunikl. Chci to jen znovu projít; a vím, že jsme se na to podívali včera večer. Ale chci to zopakovat, aby nám tento bod neunikl. Touha věků, strana 215. Jen si připomeňme: „Jan Křtitel stejně jako Spasitelovi učedníci nepochopil podstatu Kristova království.“ Postřehli jste to? On nepochopil povahu Kristova království. Dále se říká: Jan Křtitel si myslel, že Bůh je ten, kdo odpovídá ohněm.

„Stejně jako Eliáš..., očekával, že Pán se zjeví jako Bůh, který odpovídá ohněm“. Ale co řekl Bůh Eliášovi? Nejsem v tom ohni. A tak největší z proroků nerozuměl Božímu charakteru; nerozuměl povaze Božího království; a Bůh mluví stále slabounkým hlasem. Ale díky Bohu, že poslal svého jednorozeného Syna na svět, abychom mohli pochopit, jaký je náš Otec.

Na závěr se chci posunout do srdce předmětu Kristova kříže a jak bychom mu měli rozumět. Ve 13. kapitole Zjevení a 8. verši se píše, že Kristus byl zabit od založení světa. Jak tomu rozumíme? Velmi jednoduše. Izajáš, kapitola 53. Myslím, že jsme se na některé z těchto veršů podívali před několika lety. Kdy byla napsána kniha Izajáš? Mám Bibli s poznámkami a ta říká: 712 př. N. l. Ať už je to pravda, asi je to docela blízko; čili zhruba 700 let před Kristovou dobou.

Ve verši 3: „Opovržený a opuštěný lidmi“; ... Kdy byl Ježíš opovrhován a

zavrhován lidmi? Již v roce 700 před naším letopočtem! Ano, na kříži jím bylo pohrdáno, ale tady JE přítomný čas! Neříká se tam: Bude jím opovrhováno. Říká: „Opovržený a lidmi zavržený, muž bolestí, který znal nemoci; jako někdo, před nímž člověk skryje tvář“; ... Jak to říká verš 5: Ale on byl proboden .... Již před rokem 700 př. Kr. byl proboden! Už byl zraněn. Čím? Byl proboden,... zdeptán za naše provinění, na něho dolehla kázeň pro náš pokoj a jeho šrámy jsme uzdraveni.

Pojďte do Izajáše 63 a verši 9: „V každém jejich soužení měl soužení i on. Anděl jeho přítomnosti je zachraňoval. On je ve své lásce a ve svém soucitu vykoupil. Zvedal je a nosil je po -po kolik dávných dní?- po všechny dávné dny“. „Všechny staré dny.

„Ve vši jejich úzkosti bylo úzko jemu“.... Duch proroctví nám říká: „Utrpením křížování Kristus trpí denně.“ Právě teď je Kristus křížován. Jak? Židům 6, 6. verš; Co se tam říká? „a přesto odpadli, pro ty je nemožné znovu se vrátit k pokání. Znovu by tak pro sebe křížovali Božího Syna, znovu by ho vydávali potupě!“ Pro rodiče, který má doma dospívající dítě, které se rozhodlo vzbouřit a odvrátit se od Boha; a rodič slyší hudbu, kterou poslouchá; vidí věci, které konzumují; vidí ubohost života jejich dítěte; A jak se ten rodič cítí? Jsou probodnutí zármutkem!

Tohle Kristus zažívá každý den; každý den, každý okamžik každého dne! Právě teď v některých částech světa někteří zlí lidé obchodují s malými dívkami za účelem sexu. Jak si myslíte, že k tomu soucítí Ježíš, když vidí slzy děvčat oddělovaných od svých rodin a úzkost jejich duší? Cítí to všechno! Každý poslední kousek! Cítí to. Pokaždé, když se v rodině vyskytnou hádky, kde na sebe manželé křičí, Kristus to cítí; Cítí z toho úzkost. Rozmnožte to na všechna utrpení napříč lidstvem a moje mysl to přestane brát. Nechápu tento druh utrpení; to už je příliš. Ale Kristus dnes a dnes a dnes trpí dnes; Trpí.

Nenechte si nikým nakukat, že Bůh čeká, prostě si tam nahoře v nebi čeká, až my se dáme dohromady, aby se mohl vrátit a vzít si nás. On trpí! Neodkládá Druhý příchod déle, než potřebuje. Otec v agónii sleduje svého Syna. A chci to teď říci a zmínil jsem se o tom onehdá; když moje žena porodila našeho prvorozeného syna, řekl jsem: „Pro mě to bylo velmi těžké“. Dámy si řeknou:

„No, je nám Tě líto“.

Protože je opravdu těžké sledovat toho, koho milujete víc než kohokoli jiného na světě, v takové agónii a bolesti. Je to utrpení sledovat! A tohle je to, co vidí Otec se svým Synem; a On chce zastavit to utrpení; chce zastavit tu agónii.

A tak Boží služebníci zbytku Boží církve ze svých kazatelen říkají: „Nemůžeš přemoci/zvítězit nad hřích/em“. Co tím myslíš, že nemůžeš zvítězit nad hříchem?! To jako nemůžeme přestat probodávat Krista?! Jste se zbláznili?! Bylo nám svěřeno evangelium, které nám říká, že můžeme překonat hřích. Ale důvodem, proč zápasíme s vítězstvím nad hříchem je ten, že na pozadí našich myslí uctíváme boha, který ZABÍJÍ lidi! A vy nedokážete uctívat boha, který zabíjí lidi! No, já teda nemůžu; protože v koutku své mysli si říkáš: „Jak mohu této osobě věřit?“ Jako, co když to podělám, co když to pokazím? Stejně jako v 11. kapitole Numeri, vyšlehne tento oheň a spálí mě!

Tohle je ten problém. Když poznáme Boha, protože naší výsadou je Ho poznat, tak budeme žít život neustálé poslušnosti. Toto je poslední poselství pro svět! Když ve světle kříže pochopíme Boží charakter, pak můžeme jít domů; můžeme jít domů.

Takže to je furt tím problémem. Židům kapitola 2, 14. verš. Co se tam říká? „Protože děti mají účast na krvi a těle, podobně i on se jich stal účastným, aby skrze smrt zahladil toho, kdo má vládu nad smrtí, ...“ Kdo má vládu nad smrtí? Je to Bůh? Říká, že Satan/ Ďábel vládne smrti. Posledním zničeným nepřítelem bude smrt! Kristus odstranil smrt a prostřednictvím evangelia vynesl na světlo život a nesmrtnost ;, 2. Timoteovi 1:10.

... zlomil moc toho, který měl moc smrti, ... A co je ta moc smrti? Protože když Adam a Eva uslyšeli Kristovy kroky, které k nim přicházely v zahradě, Satan jim řekl: Pamatujte, co řekl Bůh, v den, kdy z toho pojdete, určitě zemřete; a Bůh je ten, kdo to udělá; a zabije vás. A tak my jsme zdělili tenhle strach z Boha jako toho, kdo nás chce zabít pro naše přestoupení.

Co se říká ve verši 15: „a osvobodil ty, kteří byli strachem ze smrti drženi po celý

život v otroctví“. Proto jsme v otroctví hříchu! Protože se bojíme smrti. A bojíme se, že nás Bůh zabije kvůli našim hříchům a kvůli našim přestupkům. Ježíš Kristus však přišel na svět, aby zachránil hříšníky. „Nepřišel jsem zmařit lidské životy, ale spasit je“. (Lk 9:56) A ve zjevení tohoto porozumění jsem našel svobodu v Kristu a modlím se, abyste tuto svobodu našli také.

Jak mi to vyjádřila jedna osoba: „Ach Adriane, chci ti věřit; ale je to tak těžké. Ve Starém zákoně je tolik příběhů, které -se zdá- říkají opak toho, co říkáš ty! Ale když pochopíte smlouvy, které k nám přišly v roce 1888 - byly představeny Waggonerem a Jonesem -, když pochopíte tyto věci tak, jak to Bůh zamýšlel pochopit, tehdy uvidíte Boží tvář v Ježíši Kristu.

No, není to krásná věc? Chceme, aby Kristovo utrpení skončilo? Nechci, aby Kristus přebýval se mnou v hříšných myšlenkách, v žárlivých myšlenkách, v myšlenkách na pýchu, které Ho stále probodávají, které stále pronikají Jeho duši. Adriane, nech mě odpočívat ve tvé duši; buď ukřižován se Mnou a důvěřuj Mi. A teď, když vidím povahu/charakter Otce, vidím, že Mu mohu důvěřovat. Strávil jsem spoustu života strachem ze smrti. To je moje dědictví po Adamovi. Jsem si jistý, že je to i vaše dědictví, že se bojíme smrti; bojíme se, že se nám něco stane.

Před několika lety – tak jsem po 11. září - byl hrozně vyděšen z létání v letadle. Ještě někdo byl? Strach ze smrti! Ale co říká Ellen Whiteová? *„Pokud moje dílo skončilo, mohu stejně dobře zemřít tady jako kdekoli jinde; dokud se mnou Bůh neskonečí, nikam nejdu.“*

Proč bych se měl bát? Moje duše je v rukou Toho, kdo mě miluje a stará se o mě.

Proto vás žádám, abyste si toto téma prostudovali. Toto je nejnaléhavější téma; poslední poselství milosrdenství, které má jít do světa, je zjevení Božího charakteru lásky.

Je mi potěšením, že se o to dnes ráno s vámi mohu podělit, a modlím se, aby to zacloumalo vaší myslí; protože Satan je nahněván a brání lidem studovat toto

téma. A on bude se snažit, aby k vám přivedl lidi a informace, které řeknou: Tohle není správné; to je špatně! Já sám byl jedním z těchto lidí. Před sedmi lety jsem toto porozumění odmítl. „To není možné! V Písmu je velmi jasné, že Bůh ty lidi spálí ohněm“. Tak jsem to chápal. A tak si myslím, že jsem to řekl minulý večer; rád vám znovu řeknu: Činím teď pokání z tohoto falešného chápání Boha. Činím teď pokání před vámi a před Bohem, že jsem nepochopil Boží charakter; a to mě udržovalo v hříchu. Protože pokud je Bůh tak krutý či drsný, jak mu mohu důvěřovat; jak mu mohu věřit?

Je vaší touhou vstoupit do náruče tohoto Boha? Povstaňte prosím a ukončíme to modlitbou. Teď když stojíme, tak já si pokleknu:

Otče v nebi, jaká radost je nazývat tě Otcem. Modlím se, aby -slovy, která jsme dnes sdíleli- tak že jsem udělal to, o co jsi mě požádal, totiž odhalit Tvoji povahu/charakter Tvým dětem, mým bratrům a sestrám. Modlím se, abys nám pomohl přestat ubližovat Tvému Synovi. Věříme, že nám dáš svého Ducha, a nyní, když víme, že jsi opravdu láska; že Tvoje spravedlnost; že ty navštěvuješ hřích hříchem; že jsi milosrdný, laskavý, trpělivý; že se můžeme vložit do Tvé náruče a vědět, že můžeme přebývat v lůně Otce v Kristu Ježíši. Modlím se, Pane Bože, pomoz nám to prostudovat. Vlož do naší duše oheň, abychom si uvědomili, že jsme klamáni nepřitelem. Byli jsme podvedeni, abychom věřili, že jsi zabiják a že ničíš ty, kteří tě rozlobí. Otče, toto poselství ozáří Zemi svou slávou a já se modlím, abys mocí svého Ducha vydal svědectví o pravdivosti těchto slov. A děkuji Ti, ve jménu Ježíše. Amen.

9 - Fontána Soboty - 2. část

Prezentováno - 29. října 2016

Byl to požehnaný šabat, že? Cítíte Ducha svatého? Teď opravdu děkuji Pánu za poselství, o které jsme se mohli dnes ráno podělit; a jen se modlím, abychom i nadále zkoumali Písmo, poznávali našeho Otce a uvědomovali si lži, které nám o Něm říkali.

Byla to senzační cesta od onoho okamžiku, kdy mi Pán na přelomu let 2000/2001 zjevil: "Chci jen, abys Mě (Boha) poznal, a nechci, aby se mezi tebe a Mě něco postavilo" a jak mě Pán vedl krok za krokem. (jak říkal Michael, jak to pro něj je jubileum, tak je to jubileum i pro mě, protože tohle je můj 50. rok. A zajímavé je, že když jsem 28. srpna roku 2007 předal do rukou předsedy sdružení knihu Návrat Elijáše, tak to tehdy byl den před mými čtyřicátinami. I tak jsem opustil Egypt, myšleno v učení, doktríně, v uctívání falešných bohů. Takže je to zajímavé...)

Rád bych se tedy s vámi podělil o trochu radostí, které jsem našel v Sobotě neboli šabatu. Víme, že sobota je pro ty z nás, kteří ji studovali, onou Boží pečetí. A samozřejmě uprostřed výrazu šabat (angl. SABBath) je slovo "ABBA". Je to náš Otec. Jsme zapečetěni Otcovým jménem. Takže toto je pro mě nesmírně požehnané téma, o které se chci podělit. A tak znovu poklekněme a požádejme našeho Otce, aby k nám promluvil:

Otče na nebesích, děkujeme ti za tvou přítomnost, přítomnou skrze tvého Ducha, toho Ducha, který nám zjevuje Otce a Syna. Děkujeme Ti, Pane Ježíši, že přicházíš a zůstáváš s námi. Jen Ti moc děkuji za Tvou útěchu, povzbuzení. Žijeme v tak hříšném světě, ale neprožíváme ani miliontinu utrpení a smutku, který prožíváš Ty a Tvoji andělé. Oni vidí všechno. Děkujeme Bohu, že vidíme jen malou část toho, co vidíš Ty. A tak se modlím, abychom zde při našem společenství pohromadě, když se naše mysl striktně soustředí na Tebe a Tvou velkou lásku k nám, tak že nám dáš nějaké poselství. Naše srdce se spojují

v lásce při pomýšlení na Tvou velkou dobrotu. A protože jsi přivedl těchto pět drahých vzácných duší, které chtějí být pokřtěny, naše srdce jsou naplněna radostí. A tak Ti děkujeme za slova, která nám dáš, a že nám požehnáš, prosíme ve jménu Ježíše. Amen.

Měl jsem tu výsadu a zároveň i nevýhodu, že jsem byl vychován v Církvi adventistů sedmého dne. Tou výhodou bylo, že jsem byl vystavený mnoha dobrým zásadám. Myslím, že to mám trochu jako Pavel, nebo jak on řekl: "Jsem Žid ze Židů". Narodil jsem se v nemocnici adventistů sedmého dne, vyrůstal jsem ve školách adventistů sedmého dne a tak podobně. A jsem nesmírně vděčný za požehnání, kterých se mi dostalo.

Jsem třetí generace adventistů sedmého dne. Můj dědeček z otcovy strany dostal v Nizozemsku výtisk *Velkého sporu* a stal se adventistou sedmého dne. Moje babička se nikdy nestala adventistkou sedmého dne.

Z matčiny strany, tak babička byla původně metodistka a sedm let studovala s kazatelem adventistů sedmého dne. Takhle dlouho jí trvalo, než se ujistila, že všechno našla. A pak jednou v neděli, když byla v metodistickém sboru, tak svým dětem řekla: "Příští týden budeme dodržovat sobotu/šabat, hodláme totiž dodržovat všechna Boží přikázání."

A tak jsem nesmírně požehnaný, že mám tohle dědictví prarodičů, kteří se postavili proti své kultuře, své tradici a vstoupili do tohoto poselství. A samozřejmě - oba moji rodiče se rozhodli zůstat - i když oba měli rodiče, kteří byli mimo víru adventistů sedmého dne, tak oni se přesto rozhodli být adventisty sedmého dne. Seznámili se na Avondale College v Austrálii, to je tamní adventistická škola, a vzali se. A tak je to třetí generace adventistů sedmého dne.

Moje žena je pátou generací adventistů sedmého dne. Její prapradědeček byl pokřtěn A. G. Daniellsem na Novém Zélandu. A nevím, proč mě to dojíká, když si na to vzpomenu, ale Ellen Whiteová psala o prapradědečkovi mé ženy a řekla tohle: "Je spolehlivý jako ocel, pevný a jistý". Páni, to je dědictví!

A právě tak reaguje moje žena na to, že jsem třeba na cestách několik měsíců. Ona říká: "Bůh ti dal poselství a ty ho musíš kázat a lidé ho musí slyšet." A přestože je to pro ni doma těžké, nikdy necouvne. Jsem nesmírně požehnaný, že jsem v takové situaci. Říkám vám to znovu: Síla mého kázání, mého poselství a věcí, které mám, vychází ze síly důvěry, kterou ve mně má moje žena! Nikdy nezakolísala; stála při mně; když jsme přišli o dům, auto, kariéru, o všechno v rámci Církve adventistů sedmého dne, ani jednou neucukla. Řekla: "Tohle je pravda. Následujme ji." Ano, jsem požehnaný muž!

Když přejdeme do 2. kapitoly knihy Genesis, náš nebeský Otec rád žehná. Modlím se, abychom v čase, který spolu strávíme, aby to, o co se s vámi podělím, pokud je to pro vás požehnáním, abych vám mohl nějakým způsobem oplatit obrovské požehnání, kterého se mi dostalo, že jsem součástí Hnutí adventistů sedmého dne.

Bylo pro mě obrovským požehnáním být ordinovaným duchovním/sluzebníkem Církve adventistů sedmého dne. Této pozice jsem si velmi vážil. A tak jen ti, kteří v této pozici byli, ale kteří se jí museli vzdát, tak vědí, jakou cenu to má; co to stojí, aby to člověk mohl dělat; totiž následovat Božího Syna. Ale Kristus, jak říká Petr, je drahocenný. On stojí za všechno. On je ta perla nesmírné ceny! "Kromě té nevýslovné hodnoty poznání Krista Ježíše pokládám všechno za hnůj." Na tom nezáleží.

A tak se dostáváme ke 2. kapitole knihy Genesis a k 3. verši, kde se píše: "Bůh sedmý den požehnal a posvětil ho, protože v něm přestal s veškerým svým dílem, které Bůh stvořil a učinil." Toto požehnání, které Bůh vložil do šabatu/soboty, jak říká A. T. Jones v Kázání 20 z roku 1893, je přítomnost Boha. Boží přítomnost je v sobotě. No, ale není snad Boží přítomnost v každém dni? Ano, Boží přítomnost je v každém dni, "Hospodina Bůh se procházel po zahradě za denního vánku" (Gn 3:8). Ale díky principu soboty se učíme, a to je na slavné pravdě o sobotě tak cenné, že existují určité časy, kdy k nám Bůh přichází blíže než jindy. V některých chvílích cítíme důvěrnost a spojení s Bohem větší než jindy. A všichni, kdo žijeme v rodinách, víme, že jsou určité chvíle, jakmile jste spolu, tak se cítíte navzájem blíže než v jiné časy. Tak to v životě chodí. Takto to

funguje.

A Bůh zřídil na nebi velké hodiny, aby nám tamty časy ukázal, totiž kdy k nám On přichází blíže. A býti zachovávatelem soboty znamená, že věříte, že existují schůzky či termíny, v nichž se k vám Bůh přibližuje, abyste mohli přijmout Jeho požehnání.

Minule večer jsem se zmínil, že to, co Bůh vložil do sedmého dne, bylo požehnání, které vložil na svého Syna. Tohle je jádro pravdy o sobotě. Sedmého dne Bůh řekl svému Synovi: "A Bůh viděl, že je to velmi dobré, a tak Bůh říká svému Synovi: "Synu, tohle je velmi dobré. Jsem na tebe tak pyšný. Jsi mi inspirací." To je to požehnání! Je to slovo rodiče, který říká svému dítěti: "Mám z tebe opravdu nesmírnou radost, jsi pro mě potěšením!".

Toto je čas vyslovit slova požehnání. Tohle je Duch, který přichází do soboty, protože v Exodu 31:15-17 se píše, že Bůh odpočíval a byl občerstven. To slovo "občerstven" znamená, že byl ovanut/bylo na něj dýchnuto. No a na koho bylo v sobotu dýchnuto? Byl to Boží Syn. Čí to byl dech? Byl to Otec; Otec dýchnul/ovanul na svého Syna svým Duchem. A jako Syn hledí na svého Otce, tak činí i Syn; a to když dýchnul na učedníky svého Ducha, dýchl na ně a řekl: "Přijměte Ducha svatého". A to je na sobotě tak vzácné.

Ale když jsem vyrůstal jako dítě, nebyl jsem této myšlence příliš vystaven. Částečně kvůli své vlastní hlouposti, ale částečně proto, že jsem byl, jak se vyjadřuje A. T. Jones, vystaven spoustě dodržování sobotního chování: "Dnes nemůžeme dělat nic; dnes nemůžeme dělat věci, které chcete dělat." To je pravda. Je to den, kdy se modlíte, aby hodiny odbily dvanáctou, aby ten kazatel vepředu mohl být už ZTICHA, a já abych si mohl dát něco k jídlu a jít domů! To je stinná stránka toho, že jsem byl vychován v Církvi adventistů sedmého dne; tj. že sobota je břemeno. Protože když jste dítě, tak *jste podřízeni poručníkům a správčům až do doby určené* © (Gal 4:2). A tak pro mě byla sobota břemenem; byl jsem ve Staré smlouvě. Moje frustrace a nuda byly prostě odrazem toho, jak jsem se díval na svého Otce v nebi a že to pro mne bylo omezení. Chtěl jsem dělat to, co jsem chtěl dělat já.

To je to, co Bůh vložil do soboty, jeho požehnání: "Ty jsi můj milovaný Syn". Víme, že když Bůh před dvěma tisíci lety promluvil ke svému Synu: "Ty jsi můj milovaný Syn, v němž mám zalíbení", není to poprvé, co to řekl. Když pochopíme princip neviditelného a viditelného, a nevím, jestli jsem to vysvětlil...

11:05 Když Bůh stvořil tento svět, existoval hřích? Na zemi nikoliv. Ale existoval hřích? Ano. Když tedy Bůh stvořil tento svět, uvnitř týdne stvoření je evangelium. Četli jste knihu *Evangelium ve stvoření* od Waggonera?

První den jsme zjistili, že Bůh stvořil světlo. "Bůh, který přikázal, aby světlo svítilo ve tmě, zazářil v našich srdcích v podobě Ježíše Krista." První den vyjadřuje znovuzrození, ale nevidíme, odkud to světlo přichází; mluví Duch; ale když přijdeme ke čtvrtému dni, vidíme, že se objevuje slunce a měsíc; objevují se světelné objekty. Světlo, které jste nemohli vidět, odkud přichází, se objevuje.

A to je důležitý princip, který nazývám principem 1 ze 4. Protože Bůh to svému Synovi řekl od samého počátku: "Ty jsi můj milovaný Syn, v němž mám zalíbení". Ale na konci čtvrtého tisíciletí se to stává viditelným: Vidíte ten princip? To Světlo se stává viditelným. Je to princip 1 ve 4, neviditelné-viditelné, nad 1 ve 4. To je princip, který se projevuje jako neviditelné.

Stejně jako když zasadíte semínko do země, není vidět, ale pak vzejde a zviditelní se. A to je právě něco, co jsem vypožadoval.

A tak toto požehnání, tato důvěrnost mezi Otcem a Synem: "Ty jsi můj milovaný Syn, v němž mám zalíbení", to je ten Duch, který k nám přichází v sobotní den.

Ale Bůh se nezastavil; nezastavil se pouze u soboty. Chci, abyste si všimli v Matoušovi 11:29, (Matouš 11:29) je to 28. verš: „Pojďte ke mně všichni, kteří těžce pracujete a jste přetíženi, a já vám dám odpočinek.“ Ježíš nám může dát odpočinutí, protože je v lůně Otce. On přijímá Otcova Ducha, PROTOŽE říká: "Vždycky dělám to, co se Otci líbí." Protože je v tomto postavení, spočívá na něm Otcovo požehnání a má odpočinek. Odpočívá v Otci a tento odpočinek

může dát i nám. A právě v tom spočívá princip soboty.

Když toto slovo "odpočinutí" vložíte do řečtiny a do LXX, Septuaginty ve Starém zákoně, objeví se na několika zajímavých místech. Objevuje se v sobotě sedmého dne, Exodus 31:17 nebo 15; bude to "sobota odpočinku": "Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout". Je to stejné slovo. Když tedy Ježíš říká: "Pamatujte na sobotu, abyste ji světili", neříká to snad on: "Pojďte ke mně"? Když k němu přijdete, když vás volá, dá vám odpočinout. To je princip. Samozřejmě můžeme k Ježíši přijít kdykoli, ale odpočinek dostaneme, když nás volá.

Když se podíváme na toto slovo "odpočinek", přejděte do 23. kapitoly knihy Leviticus. Toto slovo se objevuje na několika místech. Objevuje se u soboty sedmého dne. A když si přečtete 23. kapitolu knihy Leviticus, to samé slovo, o kterém mluví Ježíš, se objevuje ve svátku Troubení, v Den smíření a ve svátek Stánků.

Co je na těchto třech svátcích významného? To, že všechny spadají do sedmého měsíce. Vidíme tedy, že nejenže je sedm dní...; máme sedm dní, kdy je (*psaní na tabuli*): Jeden, dva, tři, čtyři, pět, šest; a pak sedmý den, tento "šabaton", tento odpočinek k nám přichází, kdy můžeme vstoupit do Otcova lůna pevněji než kterýkoli jiný den v týdnu.

Ale pak máme, jak se zde vyjadřuje...; a já to napíšu trochu dál (*píše na tabuli*): Jeden, dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm měsíců. A sedmý měsíc má v sobě stejný princip odpočinku, takže skrze to se tady používá jazyk; stejný vzorec sedmi dnů se odráží v sedmi měsících, takže máte „týden měsíců (měsíční týden)“; a to podle stejného principu. Dává to smysl?

Když se dostaneme k prvnímu svátku, kterým je samozřejmě sobota sedmého dne, ten už známe. V šestém verši se pak píše: „Patnáctého dne toho měsíce je Hospodinův svátek nekvašených chlebů. Po sedm dní budete jíst nekvašené chleby.“

Každý sedmý den tedy platí zásada odpočinku. Pak máte svátek nekvašených

chlebů, který trvá sedm dní. První den je bohoslužebné shromáždění a poslední den je bohoslužebné shromáždění; ale nepoužívá se tam slovo šabat. A důvod, proč se tam nepoužívá slovo šabat, je vytvořit týden měsíců, takže sedmý měsíc je vyšší než ostatní; ale svátek nekvašených chlebů se stále řídí principem sedmi. Dává to smysl? Takže svátek nekvašených chlebů je vytvořen podle obrazu týdne a vy se řídíte tímto principem. A jak budeme mluvit později večer, je velmi velmi zajímavé, co se děje ve svátku nekvašených chlebů.

Během tohoto svátku nekvašených chlebů máme předkládání oběti prvotin. A říká se: "po sobotě", po šabatu během toho svátku, a tím se myslí sedmý den - sobota. Po sobotě začnete počítat, kolik týdnů zbývá do Letnic? Počítáme sedm týdnů (*píše na tabuli*): Jeden, dva, tři, čtyři, pět, šest a je tam dalších sedm.

Máme tedy den, sedm dní. A pak se opakuje sedm dní, sedm týdnů. Sedm měsíců. Vidíte princip zvětšování prostřednictvím svátků? Sedm dní, sedm týdnů, sedm měsíců.

Ale tím to nekončí. Když přejdete do 25. kapitoly knihy Leviticus, máte další sedmý rok; šabat sedmému roku. Takže počítáme znovu (*píše na tabuli*): jedna, dva, tři, čtyři, pět, šest, každý sedmý rok.

Nyní se s vámi chci o něco podělit. Je to moje osobní zkušenost a vůbec jsem o tom nevěděl. Ale když se budete řídit rokem 34 n. l., což je dovršení 490 let z Danielovy 9. kapitoly, a prostě odtamtud začnete počítat sedmileté periody, půjdete dál, dál, dál a pak dojdete k roku 1979/1980.

V roce 1979 jsem byl poprvé pokřtěn. Byl to sedmý rok podle tohoto cyklu. Pokřtěn jsem byl ve dvanácti letech. Do církve jsem byl pokřtěn ještě předtím, než přešli na Athanášovskou křtěcí formuli. Takže to bylo skutečné požehnání; ještě předtím, než přišlo to dallaské prohlášení, v dubnu 1980.

Zajímavé však bylo, že když mi bylo 19 let, prožil jsem opravdové pokání za své hříchy. A tak jsem se v roce 1987, tedy na konci dalšího sedmiletého cyklu, v srpnu 1987, nechal znovu pokřtít. Poprvé jsem byl pokřtěn do církve, to bylo spíše potvrzení, ale stále to bylo rozhodnutí, které jsem učinil pro Boha. O sedm

let později jsem byl pokřtěn. O sedm let později přijímám povolání do služby, v roce 1994. O sedm let později přijímám poselství týkající se válek identit, v sedmiletém cyklu, kdy v roce 2001 dochází k zásadnímu posunu v mém životě.

Rok 2008 byl dalším významným posunem v mém chápání, kdy došlo k odmítnutí Trojice a přiblížení se Otci a Synu. Právě v té době vznikla kniha *Životní záležitosti*. Rok 2015, to bylo další sedmileté období, kdy jsem dospěl k pochopení svátků a Božího charakteru. K významným posunům dochází každých sedm let, aby si "tato země" (*mluvčí ukazuje na sebe*) odpočinula.

Chápete princip? Když se podívám na svůj život, každých sedm let se děla zásadní rozhodnutí, pokud jde o službu, o poselství, o všechny tyto věci. O těchto cyklech se mnou mluvili i jiní lidé. Ellen Whiteová totiž vzrušeně napsala Stevenu Haskellovi o sabatickém roce, o sedmém roce, a říká: "V Leviticu a Deuteronomiu je spousta světla. Měli bychom tyto věci studovat." Velmi, velmi zajímavé! *Kdy tohle psala?* Bylo to okolo roku 1900, buď 1899 nebo 1900, co o tom psala [Dopis 221, srpen 1899].

A to je něco, co jsem ve svém životě zažil, tak si říkám: Možná je to náhoda? Opravdu? Dává to smysl, protože jde o tohle: když se podíváte do 25. kapitoly knihy Leviticus, říká se tam, verš 4: "Sedmého roku bude mít země sobotu odpočínutí..."; kdekoli čtete to slovo "sobota odpočínutí", musíte myslet na Ducha Kristova, který přichází s tím odpočinkem, který potřebujeme pro své duše. Dává to smysl?

Je tu fontána Ducha, která tryská a děje se to každý sedmý rok. To je něco, co..., když jsem se na to začal dívat..., *psaní na tabuli*. Takže přicházíme do sedmého roku, a co se stane potom? Jaké je další významné setkání/schůzka po setkání sedmého roku? Jubilejní rok neboli milostivé léto; což je sedmkrát sedm let. Takže dostanete sedmkrát sedm let, což je rok jubilejní. A po tomhle nastane co? Sedmi-tisícý rok – víte co myslím, ne? Milénium/Tisíciletí. Je to období odpočinku, že? Takže... *Píše na tabuli*: Tisíciletí.

A kolik jich je? Jedna, dvě, tři, čtyři, pět, šest, sedm. Vidíte všechny sedmičky? V knize Duchovní dary se píše, že Boží lid by se měl naučit počítat po

sedmičkách! Sedm dní, sedm týdnů, sedm měsíců, sedm let, sedmkrát sedm let a pak sedm tisíc let, To je ta fontána, která vytéká, kde k nám přichází Boží milost. Nevěřím, že je to náhoda. A je to pro nás připomínka: "Přijdete-li ke mně, když vás zavolám, že vám požehnám".

Další věc, která mě zaujala, je, že když se podíváme na Boží vzorec, týdenní sobota se zachovává v sedmý den. A ten den se samozřejmě řídí podle Slunce. Takže sedmý den, kdy vidíme slunce zacházet za obzor, je sobota. Týdenní sobotu tedy měříme podle slunce. A všechny výroční svátky se měří podle měsíce. Existuje mezi Sluncem a Měsícem vztah Božího vzorce? Není to světlo slunce, které prozařuje skrze měsíc? V noci se tedy díváme na sluneční světlo skrze Měsíc. Mezi Sluncem a Měsícem tedy existuje vztah zdroje a kanálu (potrubí).

Existuje mezi *Sobotou a svátky vztah zdroj a kanál*? Když jsem tedy přijal Otce a Syna, začal jsem hledat, no, kde je ten Božský vzorec ve všech aspektech mého života? To je to, co jsem hledal. Co takhle Bible? No, je to Božský vzorec; Starý zákon, Nový zákon, zdroj → kanál. A co můj život? No, byl jsem přiveden na tento svět prostřednictvím principu zdroj-kanál; můj otec a moje matka. A co sobota? No, máme sobotu sedmého dne. Kde je kanál, kde je princip kanálu? A tak mi to dávalo velký smysl.

Další věc, která je opravdu zajímavá, je obětní systém. Když jsem přemýšlel o obětním systému. Když Ježíš zemřel na kříži a byl probodnut, co z něj vyšlo? Vyšla voda a krev. Když Izraelcům došla voda a byla tam skála, do které Bůh řekl, že mají udeřit, a když udeřili do té skály, co vyšlo? Voda. Co symbolizuje úder do skály? Smrt Ježíše Krista. V tomto symbolu. Když udeříte do skály, vytryskne voda. Když se tedy podíváme do obětního systému, v kterém čase se obětuje beránek? Ráno a večer; sobota; novoluní; a svátky, třikrát v roce.

2. kniha letopisů, kapitola 8, verše 12 a 13. "Tak pravil Hospodin", to pomáhá, že? 2 Let 8:12-13 " Tehdy přinesl Šalomoun Hospodinu zápalné oběti na Hospodinově oltáři, který postavil před *chrámovou* předsíní. Podle každodenního určení (což je ranní a večerní oběť) pro přinášení *obětí*, jak přikázal Mojžíš o sobotách, o novoluních a o svátcích třikrát za rok: ve svátek

nekvašených chlebů, svátek týdnů a svátek stánků.

V této době se tedy přivádějí k oběti ta zvířata. Tehdy se udeří do skály, tehdy vytéká voda. Takže voda vytéká ráno a večer; vytéká v sobotu; vytéká při novoluní: vytéká v době svátků, třikrát v roce. Dává to smysl?

Zajímavá je ranní a večerní oběť...; když se podíváme do knihy, je to Marek 15? Hledám text..., myslím, že je to v Markovi, kde se mluví o tom, kdy byl Ježíš ukřižován; říká, že byl ukřižován ve třetí hodinu dne. (Mk) 15:25: „Byla třetí hodina, když ho ukřižovali.“

Kdy je třetí hodina dne? Od šesti do sedmi je 1. hodina, od sedmi do osmi je 2. hod., od osmi do devíti je - třetí hodina dne. A na konci třetí hodiny je Kristus pověšen na kříž. V kterou hodinu Ježíš zemřel? V devátou hodinu dne. Někde to tu je. (Mk) 15:34: „O deváté hodině Ježíš zvolal silným hlasem: „Eloi, Eloi, lema sabachthani?“ což v překladu znamená: „Můj Bože, můj Bože, proč jsi mne opustil?““ (Mk) A verš 37: „Vtom Ježíš hlasitě vykřikl a vydechl naposled.“

A tak je ve třetí hodinu pověšen na kříž. Umírá v devátou hodinu. Rozumíte? Ta doba mezi oběťmi, čas, po který Ježíš visel na kříži, byl šest hodin. OK? Co je na tom významného? Kolik dní je mezi dvěma sobotami? Šest dní? Kolik hodin je mezi oběťmi? Šest hodin. Je tu tedy princip soboty, který k nám přichází každý den, ranní a večerní oběť.

28:42 Chci vám ukázat něco velmi zajímavého. Je to ve 3. kapitole 2. knihy Královské. A to jsou věci, se kterými jsem experimentoval. Chci to vyzkoušet! Jak to funguje? 2. Královská, kapitola 3., verš 16: „a řekl: Toto praví Hospodin: Udělejte v tomto údolí mnoho prohlubní. Neboť toto praví Hospodin: Neuvidíte vítr ani neuvidíte déšť, ale toto údolí se naplní vodou a budete pít vy, i vaše stáda a váš dobytek. Vybijete všechna opevněná města a všechna nejlepší města, všechny dobré stromy porazíte, všechny vodní prameny zastavíte atd.“ A pak se píše ve 20. verši: „I stalo se ráno, když se přináší přídavná oběť, hle, voda tekla směrem od Edómu a země se naplnila vodou.“

Kdy ta voda tekla? V době ranní oběti; tehdy přišla ta voda. Snaží se nám tu

Bible něco říct v souvislosti s tím, kdy přišla voda? Přišla v době ranní oběti.

Projděte si kapitolu; (2. *Královská*) kapitola 4. Je to příběh ženy, jejíž syn zemřel na úpal. A ona jde za prorokem. Její manžel jí položil otázku. Ona mu neřekne, že její syn zemřel. Jde za prorokem. A co jí ten muž řekne? (*Verš 23*) „Zeptal se: Proč za ním *chceš* dnes jít? Není novoluní ani sobota. Odpověděla: Pokoj *tobě*“

Co to znamená? Obvykle chodili za prorokem na novoluní a v sobotu. Proč? Protože tehdy přicházela poselství od Boha; na novoluní a v sobotu; tehdy tekla ta voda; tehdy se tyto věci dějí.

Znáte píseň "Silver and gold have I none"? Mluví se v ní o tom, jak se Jan a Petr šli modlit do chrámu. Víte, v kolik hodin se šli do chrámu modlit? Byla devátá hodina. Myslím, že je to ve Skutcích apoštolů, kapitola 3. Šli tam v devátou hodinu dne a uzdravili toho člověka; a stalo se, že ho uzdravili právě v devátou hodinu dne. Je to jen náhoda? Proč se o tom Bible zmiňuje? Proč nám říká tyto věci? Je v tom něco významného? Verš 1 (COL): „Petr a Jan šli do chrámu k modlitbě na devátou hodinu.“ Proč nám to říká? Koho zajímá, která je právě hodina dne? No, možná je to důležité :o). A pak se všechny ty věci začnou dít v devátou hodinu dne.

Tak jsem to zkoušel, tento princip. A v sobotu ráno, když jsme byli s Benem v Německu, jsem řekl v devět hodin, mezi osmou a devátou hodinou, ve třetí hodinu dne: Řekl jsem: "Pojďme se pomodlit zvláštní modlitbu. A zkusili jsme to několikrát. A já jsem prostě opravdu cítil, že přijde požehnání v Duchu; že ve třetí hodinu dne sestoupí voda. A teď neříkám, že to musíte dělat! Zkuste to! Vyzkoušejte to!

Duch proroctví říká, že potřebujeme ranní bohoslužbu, ráno a večer. Myslím, že pokud máte ranní a večerní bohoslužbu každý den, naplňujete tím tuto zásadu; ale chtěl jsem jen experimentovat s třetí hodinou a devátou hodinou, protože tehdy se Petr a Jan chodili modlit do chrámu. Bylo to v devátou hodinu dne. Proč s těmito věcmi neexperimentovat?

Vzpomínám si, jak mi někdo říkal, že jsme se bavili o novoluní, a on vypočítal

jeden den, já zase něco jiného. A on řekl: "Ale ne, já jsem si spletl den!" A já na to: "Pojďme počítat oba dny! Chci získat co nejvíc té vody". O tyhle věci se nestarám. Stále se učím, stále experimentuji. Ale něco tu je.

A tak vidíme ve Skutcích 3. kapitole, verši 19, co nám to tam říká? „Učiňte tedy pokání a obraťte se, aby byly vymazány vaše hříchy...“ Kdy? "...časy osvěžení...!"

Když se tam používá slovo "ČASY/DOBY", znamená to, že je tam více než jedno osvěžení? To přece znamená, ne? Existuje tedy nějaká souvislost se sobotní fontánou, kdy všechna ta voda vytéká? Sedm dní svátku, pak počítání sedmi týdnů do Letnic, sedm měsíců, sedm let. Je tu nějaká souvislost? No, zkoušel jsem tyto věci a našel jsem obrovské požehnání; a bylo to pro mě neuvěřitelně zajímavé.

Ted' chci, abyste se nad něčím zamysleli: je rok 1844, duben 1844. William Miller již dříve řekl, že Ježíš přijde někdy mezi lety 1843 a 1844. To však nenastává. Lidé se začnou zmítat; hledají. A pak se začnou ptát: "Co s tím uděláme?". A tak začnou studovat o židovském kalendáři a snaží se to všechno vyřešit.

Uprostřed, mezi Pesachem a Stánky, přesně uprostřed tohoto časového období, Samuel Snow vydává článek nazvaný Půlnoční volání; a v něm nastiňuje 2520, 2300, datum ukřižování 31 n. l., časové období 6000 let a několik dalších bodů. A co tam zmiňuje, že karaimští Židé měli správné chápání kalendáře, který se má řídit ječmenem podle Exodu 12 a řady dalších míst. To vše je v dokumentu nazvaném Půlnoční volání.

Když pak v srpnu téhož roku bylo tohle kázáno v Exeteru ve státě New Hampshire, byl Duch vylit s obrovskou mocí a to dalo vzniknout tzv. hnutí sedmého měsíce. Proč je to Hnutí sedmého měsíce? Souvisí to s dobou/časem osvěžení? Proč Bůh žádá svůj lid nebo ho přitahuje k tomu, aby studoval kalendář a pochopil, jak kalendář počítat?

Proč museli vypočítat kalendář? Aby zjistili ten DEN, kdy se Ježíš přemístil ze svatyně na nejsvětější místo! Opravdu záleží na tom, který den se Ježíš přesunul z místa svatého na nejsvětější místo? Nemůžeme prostě říct, že rok 1844 byl

rokem, kdy Ježíš začal své působení na nejsvětějším místě? Proč museli přijít s tím dnem? Že by to bylo proto, že museli vypracovat kalendář? Je to snad ten důvod? Myslím, že by to mohlo být důležité.

Když (si) přečtete Rané spisy, strana 14, víte, že vidění o úzké cestě, která vede až do nebeského města...; ona v tom vidění viděla na začátku světlo, které osvětlovalo cestu až do města. Co říkal anděl, že je to světlo? Půlnoční volání! Kdo vydal Půlnoční volání? Samuel Snow. Co bylo v Půlnočním volání? Kalendář. Ten Kalendář osvětluje cestu až do města!

O půlnoci se ozvalo volání: "Hle, Ženich přichází!" Jaký byl rozdíl mezi moudrými a pošetilými pannami? Moudré měly v nádobách více oleje. Proč mají moudré panny v nádobách více oleje? Přichází v těch sedmičkách olej navíc, protože se řídí kalendářem? Popřemýšleli jste o některých z těchto věcí?

Musíme si položit otázku: Ptáme se, jak Půlnoční volání osvětluje cestu až do města? Přemýšleli jste, co to znamená? Dobře, musíme pochopit 2300 dní; musíme pochopit 31. rok našeho letopočtu a všechny tyto věci. Ale proč museli vypracovat kalendář? Já se domnívám, že důvod, proč museli vypracovat kalendář, je ten, že, jak jsme si řekli, v Raných spisech, strana 33: "Obdrželi jsme Ducha svatého, jak jsme hlásali sobotu plněji". Dává to smysl? "...když jsme hlásali sobotu plněji". Co je to " sobota plněji "? Je to dar Ducha svatého, který přichází skrze sedmičky. Boží lid by se měl naučit počítat podle SEDMIČEK. To je to, co nám bylo řečeno.

A tady se vracíme k tomu, co jsem říkal včera večer, kdy k mému překvapení Duch proroctví říká, že moudří by měli rozumět Apokryfům, respektive té části apokryfů, která, jak ona říká, že byla spálena. To byl pro mě docela šok. A všude tam je James White, který cituje 2. Ezdrášovu. Joseph Bates říká, že bychom jí měli rozumět.

2. Ezdrášovu; co nám říká 2. Ezdrášova? No, říká se tam, že Boží lid bude zapečetěn během slavností (svátků)! [Ezdráš 2:38] Četli jste to? Proč by měli být zapečetěni během svátků/slavností? Četli jste Zachariáše, 14. kapitolu?

Do této chvíle co jsem říkal, tak to většina lidí považuje za úplně totální bludařství! Takže čtete Zachariáše... jak říkám lidem: nevzdal jsem se svého pověření u církve adventistů sedmého dne, abych udělal jeden krok z odpadlictví. Chci je udělat všechny! Doufám, že to cítíte stejně. Takže nemějte strach studovat Písmo.

V Zachariášovi 14, verš 16 se píše: „I stane se, že všichni zbývající ze všech národů, jež vytáhly proti Jeruzalému, budou rok co rok přicházet, aby se klaněli králi, Hospodinu zástupů, a slavili svátek stánků. I stane se, když *některá* z čeledí země nepřijde do Jeruzaléma klanět se králi, Hospodinu zástupů, že nebude mít déšť“.

Je se svátkem stánků spojen déšť? O tom se s vámi podělím v příští přednášce, která se bude týkat svátku Stánků.

Kniha 2. Ezdrášova nám říká, že Boží lid je zapečetěn na slavnosti/svátku. Proč chce "mocnost malinkatého rohu" změnit časy a zákony? Proč? To je několik věcí k zamyšlení. Jak se tak na vás dívám, každý je pořádně unavený... Měli jste dobrý oběd? Vy jste neměli možnost, jako já, jít do sauny. Měli bychom tedy teď skončit? Půjdeme dál? Máš nějakou myšlenku? No budeme tu ještě večer. Dobře, už jste trochu procitli. Ale vidíte ten proces, rozumíte mu, co to znamená? Hele Gary se tam protahuje, aby se probudil 😊

41:07 Chápete, co znamená, že sobota je Boží pečetí? Protože je to během soboty...; a přichází k nám každý den. A někteří lidé říkají: "Já přijímám Ducha každý den". Samozřejmě, že přijímáte šabat/sobotu každý den! Protože ranní a večerní oběť je rozdělena šestihodinovým obdobím, což znamená, že každý den stále přijímáte ten SOBOTNÍ princip. Ale o sobotě se zdvojnásobí; a o novoluní se zase zvýší čtyřikrát; a pak o svátku nekvašených chlebů se zase zvýší sedmkrát; a pak o svátku stánků vám to prostě přeroste přes hlavu; je to prostě obrovské!

Důvodem, proč to Boží lid nebyl schopen přijmout, je - jak jsem napsal v knize *Odložení Augustinových brýlí při pohledu na smlouvy* - špatné chápání smluv, nesprávné pochopení smluv.

V souvislosti s tímto systémem dispencí (časových období) si musíte položit tuto otázku: Když říkáme, že svátky pouze ukazují do budoucna na Kristovo dílo na kříži, takže mi chcete říct, že tito lidé (před Křížem) se tady tehdy věnovali obřadům a bohoslužebným dnům, které pro ně neměly vůbec žádný přínos? On aby dělali všechny tyto věci pro nás, a přitom by z toho neměli vůbec žádný užitek? Takhle náš nebeský Otec nepracuje.

V knize Patriarchové a proroci se na straně 311 píše: "Božimu lidu byla znovu připomenuta posvátná povinnost soboty. Byly ustanoveny výroční svátky“, při nichž se měl Boží lid shromažďovat, a to pro jeho mravní dobro." Jak může tento obřad poukazovat na sobotu, aniž by v sobě měl příchut' soboty?

A tak když čtete 23. kapitolu knihy Leviticus, vidíte slovo "sobota", "šabat", "sobota". Když tedy Ježíš zemřel, snažíme se namluvit si, že Ježíš všechny tyto soboty přibil na kříž; všechen ten odpočinek, všechno to požehnání, které vylévá na svůj lid, to všechno přibíjí na kříž? Pokud je to tak, cítím se trochu ošizen.

A v Numeri 28 a 29 si musíte položit otázku: Proč jsou pro různé oběti v různých ročních obdobích stanoveny různé měrné hodnoty mouky a oleje? Lidé, kteří říkají, že vše skončilo na kříži, nedokážou na tuto otázku odpovědět. Nedává to žádný smysl; jako: "Aha, no, prostě musíme izraelity zaměstnat, než přijde Ježíš; ať něco dělají!". Chápete, co tím chci říct?

Tohle je můj spor, já tvrdím, že poselství Samuela Snowa z roku 1844 poskytlo Božimu lidu kalendář, který osvítí cestu až do nebeského města; poskytne moudrým pannám olej potřebný k přijetí Boží pečeti. Protože, co se píše, 2. svazek svědectví pro církev, strana 704: Bůh hledá, andělé hledají ty, kteří mají přísně zbožný rámec mysli, aby jim přinesli SVĚTLO a ZDRAVÍ a SÍLU prostřednictvím sobotního principu.

A co jiného znamená "sobota plněji"? Na to jsme se podívali minule. Exodus, kapitola 5, kde Mojžíš říká: "Nebudeme-li tento svátek zachovávat, postihne nás hlad, meč a mor." Ellen Whiteová říká: "Ti, kdo kážou sobotu plněji, tak jsou chráněni před mečem, hladem a morem." Myslím, že souvislosti tu jsou, a to

dost silné. Vyzývám vás, abyste vstoupili do sobotní fontány.

Ještě o jednu věc se s vámi chci podělit, a mám pocit, že je důležité, abych o této zásadě svědčil. Protože principy knihy *Války o identitu*, vztahový hodnotový systém a všechny věci, které jsme tam napsali, se ohlížejí na dobu, kdy byly tyto informace podány. Bylo to v roce 2001. Bylo to 29. září 2001. Byla to sobota sedmého dne, během sedmého roku; a byl to den po Dni smíření. Sedmý měsíc, sedmý rok, sedmý den! Tehdy vyšlo „Poselství o identitě“; a vyšlo dva týdny po tzv. 11. září. Je to náhoda?

To je jen něco, o čem přemýšlím, protože odkud se tato zpráva vzala? Protože je to poselství o identitě, které mě vedlo ke všemu, co se od té chvíle dělo. V Duchu prorocství je nám řečeno, a já mám citát v knize *Fontána soboty*, a možná vám ho mohu přečíst. Je to zajímavé:

„Jak jste přišli na to, že jsem prohlásila, že New York smete přílivová vlna? To jsem nikdy neřekla. Řekla jsem, že jsem pohlédla na ty obrovské budovy, jak se tyčí tam nahoru, patro za patrem, **„Jaká otřesná událost se stane, až Pán povstane, aby mocně zatřásl zemí! Potom budou naplněna Slova z knihy Zjevení 18:1-3.“** A ona pokračuje: Avšak nebylo mi zjeveno nic konkrétního, co má na New Yorku přijít, **vím pouze, že jednoho dne budou ty tamní obrovské budovy strženy skrze otočení a převrácení Boží moci.“**

Až tedy budou v New Yorku svrženy velké budovy, POTOM začne poselství čtvrtého anděla. Znáte tento citát? Review and Herald, 5. července 1906.

Zjevení 18:1-3 je poselství čtvrtého anděla. Říká se v něm: Až se zřítí věže v New Yorku, ty velké věžáky v New Yorku, pak začne 4. anděl. To je to, co se tam píše. (*Reaguje na hlas z publika*). „Ano, skrze otočení a převrácení Boží moci. Jasně, Bůh trestá hřích hříchem“. Je to pro vás zajímavé?

Když jsem se podíval na hlavní části poselství, která ke mně přišla, vůbec jsem o těchto (Božích) setkáních/schůzkách nevěděl. Kniha Božský vzorec; odkud pochází princip Božského vzorce? Zdroj-> kanál jako mechanismus pro čtení celého Písma a všeho kolem vás. Tahle kniha Božský vzorec se začala psát NA

svátek Troubení; a psala se až do začátku svátku Stánků v roce 2011. Je to náhoda? Možná ano; ale právě tehdy se to stalo; jako varování, "abychom se báli Boha a vzdávali mu slávu".

Jen se s vámi o tyto body podělím, abyste se nad nimi zamysleli. Dosud nechápu plně, co to znamená, ale rozhodně jsem měl požehnání se tyto věci naučit. A nebezpečí toho, že tyto věci říkám, spočívá v tom, že vydávám svědectví sám o sobě. Mé svědectví nic neznámá, je zcela irelevantní, ale vy potřebujete znát tyto informace. Můžete si sami udělat názor, zda to souvisí se 4. andělským poselstvím; zda je to významné z hlediska toho, že obdržíme Boží pečeť.

Jednu věc vím jistě, že když dojde k zarovnání na Zemi, když dojde k zarovnání/zakrytí Slunce a Měsíce se Zemí, co se stane s přílivem a odlivem? Když je novoluní nebo úplněk, co se stane s přílivem a odlivem? Na Zemi je větší příliv a odliv.

Kdybyste sladili sobotu týdenní se sobotou v měsíci a spojili je dohromady, dosáhli byste většího pohybu vody na zemi. Snaží se nám Bůh něco sdělit? Tento princip jsem vyzkoušel; vyzkoušeli jsme ho tady v roce 2013 dole v Jasperu, kde jsme měli požehnání. Princip požehnání jsme prováděli se sobotou sedmého dne během svátku Stánků. Ti z vás, kteří tam byli, si jistě pamatují, co se stalo. Byl to ohromný zážitek; došlo k velkému požehnání.

Stávají se tyto věci náhodou? Testuji to už několik let. Podle mých zkušeností to náhoda není. Doporučuji vám tedy Fontánu Soboty: Naučte se počítat podle sedmiček; vyhlížejte setkání či schůzky, které nám Bůh dal, a přijměte dar Ducha svatého.

Děkuji vám za trpělivost. Pomodlíme se.

Otče náš v nebi, děkujeme ti za Boží pečeť, za sobotu. Děkujeme Ti za kalendář, který jsi poslal prostřednictvím Samuela Snowa. Děkujeme Ti, že jsi poslal Jonese a Waggonera, aby prolomili slepou uličku Augustinových principů dispenzací ohledně Smluv, abychom mohli vidět, že existuje věčné evangelium. Že jsi stejný včera, dnes i navěky. Že jsi dal tato ustanovení, aby vylila Tvého

Ducha, aby vylila vodu. Jak se píše v Ezechielovi 46, že budeš otevírat brány chrámu v sobotu a na novoluní a že "od jednoho novoluní do druhého a od jedné soboty do druhé se přede mnou shromáždí všechno tělo". Pro některé z nás jsou tyto věci zvláštní, protože jsme nebyli vychováni s myšlenkou novoluní a dalších věcí; zdá se nám to naprosto směšné. Ale Otče, pomoz nám překonat naše předsudky, studovat a být v těchto věcech Berojští, abychom mohli přijmout celou plnost Ducha svatého. A my ti děkujeme, ve jménu Ježíše. Amen.

10 - Živý chléb z nebe

Prezentováno - 29. října 2016

...nevím jak vy, ale já mám pocit, jako bych plaval v Duchu. Dnes jsem byl tak požehnaný. Byli jste požehnáni? *Z publika: Ano! Amen.* Vytušil jsem, že se dnes staly nějaké zázraky, a o některých jsem slyšel.

Dnes večer jsem se chtěl podělit o několik bodů. Rád bych také možná měl trochu času na modlitbu; pokud by lidé chtěli přijít na zvláštní modlitbu, přijít dolů dopředu; můžeme to udělat; a pokud nám zbude nějaký čas, můžeme udělat blok Otázek a Odpovědí; jak vám to zní? Zní to dobře?

Ale ještě předtím se chci pomodlit a pak chci požádat sestru Cheriennu, aby se s námi o něco podělila, protože mě naprosto ohromila, takže... *Smích.*

Ale poklekněme a modleme se:

Otče na nebesích, jaká je to radost, že k Tobě mohu znovu přijít. Nikdy se neunavíš, když se k Tobě modlíme. Jsi nám vždy otevřený, když se naše srdce obrátí k Tobě. Děkujeme Ti, že přitahuješ naše srdce. Děkujeme Ti, že dnes naplňuješ naše životy radostí ze zjevení Tvého charakteru lásky. Kéž tato semínka v našich duších vyrostou třicetkrát, šedesátkrát, stokrát. A kéž jsme schopni tyto myšlenky přebírat a sdílet je s našimi přáteli a rodinou a s kýmkoli, s kým přijdeme do styku, abychom poznali, že Bůh je láska. A děkujeme ti, ve jménu Ježíše. Amen.

Pojď se s námi podělit...

Dobrý večer všem. Chci jen moc poděkovat nebeskému Otci za poselství, které dal bratru Adrianovi, aby se s námi dnes sdílel, protože jsem byla velmi požehnána. Poselství o charakteru Boha je poselství, které jsem velmi dlouho nepřijímala, vlastně až do dnešního večera, tedy do dneška. A můj manžel to ví, protože jsem se s ním o tom vždycky hádala. Protože jsem vždycky, znáte to, při čtení Bible, četla Písmo, kde Bůh říká, znáte to, "zničím", "udělám tohle"; a já

jsem prostě nedokázala skloubit Písmo s Poselstvím o Jeho charakteru. A tak, když dnes slyším Adrianovo poselství, mohu konečně pochopit Písmo v novém světle a vidět, jak do sebe zapadá s Božím charakterem. A tak mu za to opravdu děkuji; i proto, že mi to také pomáhá více porozumět. - A vím, že spasení není ze skutků; jako že není nic, co my bychom mohli udělat, abychom byli spaseni, nebo nic, co bychom mohli udělat, abychom se zachránili, nebo abychom se učinili přijatelnými v Božích očích. - A toto poselství také ovlivnilo mé chápání tohoto; protože jasněji vidím, že opravdu není nic, co bychom mohli udělat, abychom se spasili. A tak prostě chválím Boha. A řekla jsem Adrianovi, že jsem seděla na sedačce, znáte to, zkrátka jsem uvnitř plakala, víte, odháněla jsem slzy, snažila jsem se neplakat na svém místě. Protože je to tak, opravdu to tak je, když poznáte pravdu, ta pravda vás osvobodí!

Adrian: Haleluja!

Jo, z toho se zkrátka raduji. A jenom moc děkuji bratru Adrianovi za tohle poselství a za to, že dovolil Bohu, aby k němu promluvil a podělil se o to s lidmi. Takže ano, moc ti děkuji a chvála Bohu.

Děkuji Ti Cherienco. Opravdu si vážím toho, že ses o to podělila. Tohle tu cestu dělá takovou, že to stojí za to, když vidíte, že lidé reagují a že to vidí; že náš nebeský Otec je opravdu láska. A pro mnoho lidí jsme měli tenhle pocit, že Otec je jako Ježíš ☺ Ale bylo **tak těžké** to dokázat z Bible. Měl jsem mnoho obav a strachu, jak to prezentovat. Sám za sebe vím, že ve své pozici mám zodpovědnost, protože mnoho lidí čte mé materiály a já zoufale NECHCI lidi svést na scestí. Chci, aby to, co sdílím, byla pravda. A každý člověk má chyby a slabosti a může být velmi snadno sveden na scestí. A tak vás zoufale prosím o modlitby, abych i nadále ukazoval lidem na Krista a správným směrem.

Stejně jako u svátků (Božích slavností), tak i nad tímhle jsem se trápil. Je to správné a přinese to požehnání, nebo to lidi zmate? Jako člověk, který sloužil v církvi jako duchovní, jsem si velmi vědom toho, jak to působí na ostatní lidi, a to nejen na mě, ale i na ostatní lidi. A nechci, aby lidé přišli a řekli si: "No, přečetl jsem si, co jsi řekl, a ovlivnilo mě to, a teď jsem ztracený kvůli tomu, co jsi mě naučil." Tohle zoufale nechci a cítím tu odpovědnost.

Takže, děkuji vám, že se i nadále modlíte, protože je tu spousta větrů učení, spousta věcí. Jakmile se lidé vymaní z myšlení založeného na krédu (vyznání víry), nastane svolnost k čemukoliv. Myslím tím, že lidé jdou všude možně. A spousta z nás se nechala „zmítat v sudu“ a někteří v tom zmítání prošli i přes "Niagarské vodopády". A je to těžké, protože někteří lidé vám mohou být v jednu chvíli velmi blízcí, a v další minutě BUM; prostě jste... já jsem v okamžiku ztratil tolik přátel, že jsem doslova ztuhl; a vím, že mnozí z vás jsou ve stejné situaci.

Chtěl jsem se s vámi podělit o jednu věc, která je ve skutečnosti v knize *Živý chléb z nebe*. Je to nejnovější kniha, kterou jsme dali dohromady v Německu. Chtěl jsem se jen ujistit, že jsme pochopili princip oběti pokrmu, resp. množství mouky a oleje, které se váže ke každé obětině. Slyšeli jste všichni tento princip? Nechci to znovu rozebírat, pokud jste to všichni slyšeli. *Z publika se ozývají nejasné zvuky.*

Takže jste to neslyšeli? Dobře, trochu jsem se toho dotkl, ale je to prostě něco velmi vzrušujícího v Písmu. Chci se podělit právě o tento bod. Věnujme tomu možná 10-15 minut.

Přejděte do Numeri 28 - a na základě 6. kapitoly Jana uvidíme, že – no než přejdeme k 28. kapitole Numeri, přejděte k 6. kapitole Jana. Tohle je totiž zajímavé. Na Janovi 5, 6 a 7 je opravdu zajímavé to, že všechny tyto kapitoly souvisejí s ustanovenými (určenými) časy, což mnozí z vás už jistě vědí. Ale je to nasycení 5000 lidí; když Ježíš dělá tento zázrak, je to jen taková zajímavá malá poznámka pod čarou.

A znovu, proč Jan tuto poznámku uvádí ve 4. verši 6. kapitoly? „Bylo krátce před židovskými svátky Pascha (Žilka)“ Proč tuto poznámku uvádí? Pak pokračuje.

Samozřejmě, že v době Pesachu budou jíst nekvašené chleby. Ježíš tedy chce, aby pochopili, na co tento symbol nekvašených chlebů poukazuje. A tak učiní tento zázrak nasycení 5000 lidí; a pak se s nimi pustí do diskuse o tom, kdo je vlastně ten chléb. A vidíme to znovu a znovu: "Jáť jsem ten chléb, který sestoupil z nebe", "Jáť jsem ten živý chléb". A říká to stále dokola. "Vaši otcové

jedli chléb na poušti a jsou mrtví", protože ho jedli bez víry; v tom chlebu a z toho chleba nemáte život.

To je jen myšlenka, kterou bychom měli mít na paměti. Víte, že jídlo, které jíme, není to, co nás udržuje při životě. Kdyby nás to jídlo, které jíme, udržovalo při životě, nikdy bychom nezemřeli; ale my stále umíráme. Takže to jídlo nás neudržuje při životě; Bůh nás udržuje při životě, a to prostřednictvím („kanálu“) jídla. "Na každém bochníku chleba je vyražen Kristův kříž." Je to Kristova moc či síla, která způsobuje, že semeno roste. My ho jen vložíme do země a ono vyrostе; ale je to moc Ježíše Krista, která způsobuje, že roste. Každý pokrm nám ukazuje na Kristovu oběť. A tak nám tento princip objasňuje v 6. kapitole Janova evangelia.

Když tedy říká: "Jáť jsem chléb", poukazuje tím na celý obětní systém z 28. kapitoly Numeri. Takže když čteme, když se vrátíme k 28. kapitole Numeri. Protože si musíte položit otázku: Zkoušeli jste někdy zjistit, jaké jsou měrné jednotky mouky a oleje, které jsou spojeny s oběťmi, a přemýšleli jste, co to má společného s evangeliem?

Dostáváme se k 3. verši 28. kapitoly Numeri: „Řekni jim: Toto je ohnivá oběť, kterou budete přinášet Hospodinu: Dva roční beránky bez vady denně jako ustavičnou zápalnou oběť,„... "; jeden beránek to je ranní oběť, ve třetí hodinu dne; "...a druhého beránka připravíš navečer; „A jako přídatnou oběť desetinu éfy jemné mouky...“

Kolik je desetina éfy mouky? V mé části světa fungujeme v metrických jednotkách. Takže to je asi 1,2 kilogramu nebo tak nějak; asi 2,5 libry mouky; přibližně 2,2 libry je kilogram. Takže ráno máte asi 2,5 libry mouky, tedy 1,2 kilogramu; a máte asi čtvrt hínu oleje, kde je napsáno: "... namísené se čtvrtinou hínu panenského oleje ". Je to asi čtvrt litru, neboli jak bychom řekli necelý litr.

(Verš 6) „To je ustavičná zápalná oběť ustanovená na hoře Sínaj jako příjemná vůně, ohnivá oběť Hospodinu.“

S obětováním beránka je tedy spojen i chléb, protože se smíchá olej s moukou, čímž vznikne nekvašený chléb. Ten se položí na obětní oltář a z tohoto chleba pak jedí kněží; z tohoto chleba budou jíst kněží a jejich rodiny.

Je tu také litá (mokrá) oběť, verš 7. A co je na tom zajímavé...: „A k tomu patřičná litá oběť: čtvrtina hínu na každého beránka. Litou oběť....“ ; a dále se tam píše: „... opojného nápoje Hospodinu vylij ve svatyni “.

Slovo "opojný nápoj (kvašený nápoj, víno) " je špatný překlad. A s tímhle jsem já zápasil, protože víte co, máte nekvašený chléb, který je nefermentovaný (nekvašený), a pak máte fermentované (zkvašené) víno; tohle prostě nedává rozum (nefunguje). Skutečný význam tohoto slova je "přednostní víno". A jaké bylo přednostní víno v Janově evangeliu, ve 2. kapitole, to víno, které Ježíš přeměnil resp připravil? Bylo čisté; bylo nekvašené; byla to ta nejvybranější hroznová šťáva, která byla k dispozici, a ta byla obětována jako oběť litá, mokrá. Takže máte víno a nekvašené chleby, které se obětovaly každý den; a to se dělo ráno a večer.

V 9. verši se pak píše: „V sobotní den: dva roční beránky bez vady a dvě desetiny jemné mouky namísené s olejem jako přídatnou oběť a patřičnou litou oběť. To je sobotní zápalná oběť v každou sobotu **kromě** ustavičné zápalné oběti a patřičné lité oběti.“

V sobotu jste tedy zdvojnásobili množství mouky a oleje. Čili každý den je to 2,4 kilogramu mouky; společně je to 2,4 kilogramu mouky a 1,8 litru oleje, každý den. Ale v sobotu se to zdvojnásobuje. Dostanete tedy dvojnásobné množství chleba a dvojnásobné množství mokré/lité oběti. Jestliže Ježíš je oním chlebem života, pak symbolika zde spočívá v tom, že v sobotu přichází zdvojnásobení Kristova Ducha, chápete? Nebo jinak to znamená co? Položili jste si někdy otázku, co to znamená, všechny ty měrné položky? „No, prostě musíme Izraelity zaměstnat, než Ježíš přijde poprvé.“ Ne, to není to, co to říká. Učí nás to evangeliu: „Jáť jsem ten chléb živý“ (J 6:51, BKR)

A my dnes zakoušíme tohoto Ducha. Třeba včera, když jsem přednášel, jsem se možná ještě dostával z *jet lagu* (pásmová nemoc), ale byl jsem dost unavený.

Dnes jsem se unavený necítil; dvojnásobné množství Ducha!

Verš 11: „Na počátku vašich měsíců přinesete *jako* zápalnou oběť Hospodinu dva býčky, jednoho berana *a* sedm ročních beránků bez vady“.

Nyní se tedy jako oběť přinášejí dva býčci, jeden beran a SEDM beránků. To je ze strany Krista obrovská oběť, aby nám dal živý chléb. Jaká je tedy ta symbolika? Čteme v 1. kapitole listu Římanům, v 18. verši a dále. Říká se tam, že „lidé svým modlářstvím potlačují pravdu“ (Kurz). Každý den se vylévá Duch Kristův a proniká do lidských myslí; a lidské mysli **odtlačují** Ducha Kristova a jednají hříšně, což Krista mučí.

Sami to známe. Pokaždé, když oslovíte někoho, koho máte rádi, a snažíte se s ním mluvit o pravdě, a on vás odstrčí, strašně vás to zabolí. A tak jste v pokušení přestat se snažit, protože už nechcete být zraňováni. Ježíš se však nepřestává snažit, On to zkouší každý den dál, On oslovuje, On se činí zranitelným, On otevírá své srdce, On posílá svého Ducha a je odmítán, opovrhován, zavrhován, odstrkován. A to je TA oběť, kterou On přináší, aby mohl poslat Ducha, který vychází z trůnu jeho Otce. Každý den čelí opovržení a odmítnutí. Už spatřujete krásu kříže?

Ten Kříž z doby před 2000 lety je jakýmsi kanálem (prostředkem) k pochopení toho, o čem Kristovo utrpení skutečně je. Kristovo utrpení, těch šest hodin Ježíše na kříži, představuje 6000 let utrpení. Jak říká Duch proroctví: "Kristus prožívá muka ukřižování denně". A tak to MUSÍ být, bratři a sestry; aby mohla být milost nabídnuta Adamovi, Ábelovi, Sethovi, tak musela existovat oběť, která se tehdy přinášela, aby mohla být milost zpřístupněna. A to je to, že Kristus byl odmítnut Adamem, Evou a Kainem v jejich přirozeném stavu a zatlačen zpět. "Tělesná mysl je nepřátelská vůči Bohu, nepodléhá Božímu zákonu". Ale Ježíš k nim neustále natahoval ruku: "Adame, kde jsi? Adame, kde jsi?" A v duchu, v té staré přirozenosti, ho Adam **odtlačuje zpět, odstrkuje ho**. A tohle je ta oběť, jíž představují beránci, býčci a beran, aby byl dán živý chléb. A když jsem to začal chápat, říkal jsem si, že to je prostě tak krásné, že tohle dělá Kristus.

Takže ve 12. verši: „a *jako* přídavnou obět na každého býčka tři desetiny jemné mouky namísené s olejem a *jako* přídavnou obět na každého berana dvě desetiny jemné mouky namísené s olejem a po desetině ke každému beránku...“; to je jedna desetina za každého beránka. Když to všechno posčítáte dohromady, je to asi 20 kilogramů mouky, tedy asi 50 liber. Takže každý den dostanete 2,4 kilogramu; v sobotu dostanete téměř 5 kilogramů; a pak na novměsíc dostanete 20 kilogramů, 20 kilogramů chleba! Živý chléb se snáší dolů! Vidíte, jaké to má důsledky, jak to vychází?

Ale jakmile vstoupíte do principu soboty, totiž že sobota je zdvojnásobením Ducha, jakmile tento princip přijmete, můžete se otevřít tomu, že se bude rozšiřovat i na novoluní, takže budete přijímat 20 kilogramů mouky.

Když tedy vstupujete do sedmého dne - soboty, jako jsme to udělali dnes, když jste četli tento úryvek, vyzývám vás, abyste VÍROU uvěřili, že v sobotní den dochází ke zdvojení Ducha. Tohle je skutek víry. Je to ospravedlnění z víry, že věříte, že Duch je v sobotu zdvojnásoben. Nejsou v tom vůbec žádné skutky. Jde jen o to, že otevřete své srdce a uvěříte, že Kristus k vám přijde, že vás bude učit, že vám požehná a bude vás posilovat. No, není tohle spravedlnost z víry?

Je to jednoduchý princip, ale co potom na novoluní? Chcete věřit tomu, co tohle ve skutečnosti říká, co je napsáno? Vzpomeňte si, že Mojžíš sestoupil z hory Sinaj se zářícím obličejem. Víte, co podle knihy *Patriarchové a proroci* bylo to světlo na jeho tváři? Bylo to světlo, které září z Golgoty! Mojžíš rozuměl kříži, on tomu principu rozuměl. Tohle je Golgota na Sinaji.

V době novměsíce, a již za několik dní nastane novoluní. Proto vás vyzývám, abyste si tento princip vyzkoušeli. Není to příliš daleko. A jakýkoli výpočet...; a možná položíte otázku, jak tyto věci vypočítat. Mnoho lidí říká: "Jak to uděláme, jak to udělat, jak to máme udělat?" První věc je přijmout princip; a zpočátku se nezapývejte příliš detaily; nenimrejte se v detailech; přijměte ten princip.

Jak jsem tohle udělal já, řekl jsem si: "Dobře, tohle je to nejlepší, čemu rozumím." Budu si pamatovat novoluní v tomto konkrétním čase. A byl jsem nesmírně požehnan. Protože jsem jako malé dítě, které se to snaží vyřešit.

Copak můj Otec v nebi řekne: "ŠPATNĚ! "; NE! On řekne: „Pojď, pojď, já ti požeňám!“ Takový je můj Otec, takhle On jedná.

Za pár dní se těším (vyhlížím) na 20 kilo mouky. Chce to někdo oslavit se mnou? *Od diváků: Ano! Amen!* Protože to je to, co se tu říká. A mnohokrát jsem zažil obrovské požeňání.

Nyní bych vás rád zasvětil do trochu více zkušenostní stránky věci. Vrátil jsem se zpět v čase a trochu jsem počítal. A s manželkou jsme se brali na novoluní! Není divu, že to byl tak dobrý den! *Smích.* Bylo to ohromné! Zajímavá událost. Co se píše v Ezechielovi 46, verš 1? Co se tam píše? Podívejme se na to.

Ezechiel, kapitola 46. Vcházíme do třetího chrámu (nebo snad čtvrtého chrámu ☺?) „Toto praví Panovník Hospodin: Brána vnitřního nádvoří obrácená k východu zůstane zavřena šest pracovních dnů. Bude otevírána v den sobotní, bude otevírána i v den novoluní.“

Připomíná mi to olympijské hry v roce 1980, kdy se konaly v Moskvě, pro ty z vás, kteří si to pamatují. A když ruský atlet nastoupil k hodu oštěpem, otevřely se velké dveře stadionu. Proč to dělali? Protože dovnitř vnikne vzduch, zvedne oštěp a pošle ho dál. A kdo získal zlatou medaili? Rusko! A když se k hodu postavili všichni ostatní, tak dveře zavřeli. Jo, tady to máte, zajímavá historie, že?

Ale jaký je princip? Když je brána otevřená, přístup! V té konkrétní době dochází k většímu proudění v Duchu. To je to, co to říká. Brána je zavřená šest pracovních dnů; otevírá se v sobotu; otevírá se na novoluní. Chcete to? Věříte tomu? Skrže víru, tak vidíte. Novoluní je požeňání. A jak je nám řečeno: „... Od novoluní do novoluní, od soboty do soboty přicházejí budou všichni lidé, aby se mi klaněli, praví Hospodin.“

Takže, tady máme ten princip. Když uvěříte, že se vám o sobotě dostává zdvojnásobení Božího Ducha, a máte se tak skvěle, že někdo přijde a řekne: "Chtěl bys toho ještě víc?" Co na to řeknete? "Ale ne, ne, ne, ne, mám toho až až! Už toho víc nepotřebuji." Co řeknete? "Jo, chci ještě víc! Dejte mi víc. Mám

hlad." To je ten princip.

Ale pokud je vaše zkušenost se zachováváním soboty suchá, pokud je zachovávání něco, co musíte dělat, abyste byli spaseni, pokud je to něco, co snášíte kvůli..., že to Bůh vyžaduje, a pak někdo přijde a řekne: "Chceš toho víc?" "Ne, dělám toho už dost!" Slyšel jsem, že lidé říkají tohle: "Hele, já už dodržuji jeden den v týdnu; chceš mi říct, JEŠTĚ VÍC DNŮ?" Tak jak to vidíte vy? Tohle je ten princip. To je zkouška ohledně svátků.

Zajímavé je, že když posčítáme počet zvláštních dnů, kdy požehnání přichází se sobotou sedmého dne, dostaneme 52 dnů v roce. Když však započtete i všechny ostatní setkávání (svátky), vyjde vám jich až 80! Připravil nás tedy Satan svým ocasem o třetinu sobot? Třetinu z nich vyřadíte, když odeberete ty navíc. Chcete, aby vám tu třetinu vzali? Já ne. Já chci osmdesát. Nechci jich 52. 52 je dobré, ale já chci VÍC! Protože je to Ježíšův duch! Je to, cítím se být blíž svému Otci. Chci se k Němu cítit co nejbliž. Chci "následovat beránka, kamkoli jde". Tak chci fungovat; a to je to, co mi On nabízí.

S odkazem na novměsíc, na čem stojí žena z 12. kapitoly Zjevení? Na Měsíci. Proč? Inu, jak se píše v Žalmu 104, verš 19: "Učinil jsi měsíc k určování času (heb. "moedim")." Zřídil je ke slavnosti. Ta žena zná načasování svého Manžela; ona ví, kdy On přijde; je na Něj připravena.

A tak v těchto schůzkách máme připravenost na druhý příchod. Proto se nyní nacházím v neustálém očekávání; čekám na sobotu; ach, a pak je novoluní; ach, a pak Pascha; a svátek Stánků. Stále se těším na další schůzku/setkávání, kdy má přijít Duch. A šabat je mnohem příjemnější; jako včera večer; myslím: Ano, přichází dvojnásobné množství Ducha! Děkuji ti, Otče! Jaké požehnání! Možná to ovlivnilo i moje kázání, protože jsem si to dneska užíval. Bylo to opravdu moc dobré.

Pak se dostáváme k 17. verši 28. kapitoly Numeri: „Patnáctého dne toho měsíce *bude* svátek; *po* sedm dní se budou jíst nekvašené chleby. Prvního dne *bude* svaté shromáždění. Nebudete dělat žádnou všední práci. *Jako* ohnivou oběť, zápalnou oběť Hospodinu, přinesete dva býčky, jednoho berana a sedm ročních

beránků; budou bez vady!“

Verš 20: „*Jako* patřičnou přídavnou oběť připravíte jemnou mouku namísenou s olejem, tři desetiny na býčka, dvě desetiny na berana; jednu desetinu připravíš na každého beránka ze sedmi beránků.“

To je přesně stejné množství mouky a oleje jako při novoluní. Ale hádejte co? Dostanete je sedm dní po sobě! To je 140 kilogramů mouky! Člověče, to je pořádný svátek/hostina! A je tu pro Boží lid, pokud o ni stojíte, pokud ji chcete. A můžete pokračovat s každou z obětí, až dojdete ke svátku Stánků.

Všimněte si verše 13 (*Numeri, kapitola 29*). Jen si to uvědomte! „*Jako* zápalnou oběť, ohnivou oběť, příjemnou vůni Hospodinu přinesete třináct býčků, dva berany a čtrnáct ročních beránků -- budou bez vady“; se vší patřičnou moukou a olejem.

A další den je to 12 býků, další den 11 býků, další den 10 býků. A VŠECHNA mouka a olej. A já jsem to všechno propočítal. To je 420 kilo mouky na svátek Stánků! Na svátek Stánků je to téměř 1000 liber mouky! Věříte tomu? Je to úžasné!

V sobotu je to 2,4 plus 2,4; celkem tedy 4,8. Tentokrát je to 420 kilo! Ale je to princip zvětšení. To je to, o čem jsme mluvili, fontána Soboty! Jak to klesá dolů, je to stále širší a širší a širší. A to je to, co vidíme v Ezechielovi 47. Co vidíme vycházet ze svatyně/chrámu? Vzpomeňte si na 3. Mojžíšovu 26:2; „mějte v úctě mou svatyni a zachovávejte mé **soboTY** (plurál)“.

A jak voda vytéká ze svatyně...; podívejte se na to, Ezechiel 47. Ve třetím verši se píše: „Když ten muž vycházel k východu se šňůrou v ruce, odměřil tisíc loket a provedl mě skrze vodu; vody *bylo po* kotníky.“

Ze svatyně tedy vytéká voda, a když odměří tisíc loktů, sahá mu voda po kotníky. Takže voda denně vychází ze svatyně, on ujde tisíc loktů, je mu po kotníky.

„Pak odměřil *další* tisíc a provedl mě skrze vodu; vody *bylo po* kolena. Opět odměřil tisíc a provedl mě vodou *po* bedra.“

Jak vycházíte ze svatyně, voda je stále hlubší a hlubší a hlubší. A jak procházíte svátky, Duch se prohlubuje a prohlubuje a prohlubuje, jak jdete dál.

Skvělé na tom je, že když už jste v proudu, když vám voda sahá po pás, dostáváte se do bodu, kdy už vy nerozhodujete, kam půjdete; to rozhoduje Duch a vede vás tam, kam vás chce vést. Vidíte to? Když vám voda přeroste přes hlavu, tak už jenom plavete na zádech. Je to skvělé. Jste prostě v Duchu. Není to krásný systém? Náš Otec prostě rád dává! Rád na nás vylévá věci.

Když jsme byli v Německu a já jsem tam, tak "pojídáme" 420 kilo mouky. Člověče, musíš se o ni s někým podělit! Chci říct, to všechno nemůžeš "sníst" sám, musíš přivést chromé, musíme přivést nemocné, musíme je všechny přivést, aby přijali toto požehnání. Protože to je jako 420 kilo mouky! Vidíte? Proto miluji svátky/slavnosti! Je to skvělé!

Připomínky z publika ohledně evangelizační práce v těchto časech, a ne pouze společného shromáždování.

Ano, v obou případech, když se shromáždíme a máme obrovské požehnání, a pak jdeme ven evangelizovat. Můžeme to udělat, nebo přivést lidi. Rád dělám to, že přes den vedu shromáždění pro věřící a pak každý večer pořádám evangelizační program, abychom přivedli lidi dovnitř, aby si také mohli dát nějaký ten "pokrm".

A o to jde, a jsem rád, že Bill na to upozornil. V mé mysli funguji na platformě průkopníků – tzn. táborových shromáždění a evangelizace; a toto je způsob, jakým v tomto kontextu fungujeme.

Připomínky z publika týkající se zpřístupnění tohoto materiálu široké veřejnosti.

Vzít si tohle tady, aby to svět pochopil jinak než jako adventistickou historii? Ano. Tak na tom zapracujme ☺. Ano, je třeba toto poselství předat světu. Nejdřív je však nutno, abychom tomu porozuměli, a pak si to můžeme ladit.

30:18 To je to, co chápu jako živý chléb z nebe. A právě proto chápu, že jak se píše ve 2. knize Ezdrášově, „Boží lid bude zapečetěn při slavnosti/svátku“. Není

to nic složitého na pochopení. Jen to není, na co jsme zvyklí. A když si nasadíme Augustinovy brýle smlouvy, podíváme se na to: "Ne, tohle je zákonictví/legalismus". Ale jediným důvodem, proč je to legalismus, je to, že naše zkušenost se zachováváním soboty je legalismus; a pokud to uděláte, tak svátky vás dodělají/rozpráší úplně.

Další věc, kterou k tomu řeknu, je, že svátky jsou rozšířením soboty. Abychom získali princip zvětšení, musí **sobota stát nad svátky**. Jako je Otec větší než jeho Syn, Syn zvelebuje Otce. Mnozí lidé však chtějí svátky povýšit a učinit je rovnocennými nebo sjednotit se sobotou. Když to uděláte, zničíte princip zvětšování/rozšíření, jasné? Jakmile to uděláte, nastanou různé problémy.

A podle mého pozorování je důvodem, proč je mnoho lidí tak odtažitých vůči svátkům, to, že jsou vystaveni: "Musíme dělat tohle, ty musíš udělat tohle, ty musíš udělat tohle, a ty musíš nosit tohle, a ty nemůžeš nosit tohle, a ty nemůžeš jíst tohle, a ty nemůžeš dělat tohle". To zní velmi nudně a nebezpečně. Smutné pro mě je, že mi nevádí, když lidé chtějí experimentovat s trochou judaismu a tyto aspekty přinášejí dovnitř. Problém je ale v tom, že mnozí adventisté ztrácejí svou adventistickou identitu a pouštějí se do judaismu, do (hnutí) hebrejských kořenů a do všech podobných věcí, což mi dělá starosti. Pro mě samotného, já jsem adventista sedmého dne; a na této platformě stojím. Jak Bill řekl, tohle jsou ty nejlepší časy na evangelizaci. Je tam spousta chleba a můžete lidi kontaktovat.

Mnoho lidí mi říká: "No, lidé říkají, že musím udělat tohle; a nemůžu jíst tohle; a nemůžu dělat tamto; a mám nosit tohle...". A já jsem jako, víte, když mi lidé říkají: "Co děláš o svátcích?". Říkám: „Vezmu si surfovací prkno a jezdím“. Protože Duch prochází ve velké míře ☺ Takže chci jet na té vlně; chci na ní vjet na břeh. Jde o přijetí daru Ducha svatého. To je důraz, alespoň pro mě, jak tomu rozumím.

Takže když za mnou někdo přišel a řekl: "Měli bychom o svátku nekvašených chlebů jíst nekvašené chleby?" Odpověděl jsem: Zeptejte se svého Otce! Nemluvte se mnou. Dělejte to, k čemu jste usvědčeni. Já se soustředím na přijetí Ducha, který je k dispozici právě v této době. Je to věc důrazu. Chápete,

co tím chci říct? Člověk se upne na všechny detaily a pak jsou z toho velké hádky a boje: "Ne, my to neděláme v tomto čase, my to děláme v tomto čase." A tak se to děje. Je to jako byste to úplně zabili; takhle se to prostě nedělá. Takže to je to, co chápu jako živý chléb z nebe. Chtěl jsem se s vámi o to podělit. Doufám, že je to pro vás požehnáním, jako to bylo pro mě.

Otázky:

Kde je ten verš ve 2. Ezdrášově?

Ehmm, myslím, že je to v kapitole 2, 2:38. Vyzkoušejte mě. Je to na začátku knihy. Druhá Ezdrášova, kapitola 2, z nějakého důvodu 2:38 přichází do mé hlavy. Mohl bych se úplně mýlit... A hele, mám pravdu: Vstaň a postav se, hle, počet těch, kteří budou zapečetěni ve Slavnostech Hospodinových. Ano, druhá Ezdrášova 2:38, takže to vypadá, že máme otázky. Bill má otázku.

Bill: Ok, takže po setkání, které bylo ne příliš dávno, kdy se řešil skutečný problém ohledně zachování svátků a porozuměním o smlouvách, tak jsem si dělal trochu, víte, poctivého průzkumu mého vlastního a víte, že mám teď služebnost, znovu jsem přečetl knihu *Skutky apoštolů*. Protože mám tušení, že budu vést lidi, měl bych se tedy vrátit a studovat způsob, jakým vedli apoštolové v rané církvi. Takže můžete jít do 19. kapitoly knihy *Skutky apoštolů*. Jseš pravděpodobně obeznámen s touto kapitolou, kde se mluví o Skutcích 15. kapitole, když měli koncil a přišli na to, že pohané se mají zdržet „toho, co bylo poskvrněno modloslužbou, smilstva, zardoušeného a krve“ (Sk 15:20). Je to tak? A žádná jiná přítěž/jho by se neměla vkládat na pohany.

A pak si samozřejmě předčítají z Mojžíše v synagoze každý šabat a myslím, že to je klíč, a to vše

Adrian: samozřejmě

Takže chci jen krátce sdílet své myšlenky a pak se zeptat otázku, protože se to snažím usmířit. Takže pak musíte pochopit, že v rané apoštolské církvi Židům nebylo řečeno, aby odložili svou ekonomiku/system. Nikdo za nimi nepřišel a neřekl, že přestaňte dělat to, co děláte, jakožto Židé. Ale zároveň nikdo neřekl pohanům - alespoň Pavel ne - aby pohané dělali to co židé. Takže máte tu smíchání porozumění, ano?

Ale všichni se scházejí v synagoze, protože morální zákon - EGW říká ve Skutcích apoštolů, že Pavel důsledně učil mravní zákon pohany - takže oni se museli scházet o šabat. Takže se to snažím pochopit. Řekněme, že pohané se nikdy nerozhodli uchopit tento aspekt židovské ekonomiky, kterým je slavení svátků, kterým říkají slavnosti (festivaly) - průkopníci a EGW to označovali jako festivaly - tohle pohané nikdy neuchopili. Neexistuje žádný požadavek, aby to uchopili, ale zároveň tam nebyl žádný požadavek, aby to dělali stejně jako Židé. Takže rozumíš jak to chápu, jak to říkám? Rozumíš otázce, na kterou se ptám? O tomhle jsem se dostal do rozhovoru s jednou sestrou minulý týden. Citoval jsem, že šabat byl dán předtím, než byl hřích, takže ho nemůže opomenout, o tom prostě žádná, není pochyb o šabat. Ona použila způsob, jakým se to ke mně vrátilo, co uděláš se šabatem, protože pokud nedodržíš svátky, nemusíš ani dodržovat Sobotu a já říkám ne. Sobotu byla dána před pádem člověka, takže Šabat je tělo, ale svátky byly něco, co bylo přidáno, jakožto plán vykoupení, dává to smysl?

Adrian: Slyšel jsem tohle porozumění jo, já tomu rozumím trochu jinak

Bill: Dobře, proto se ptám tu otázku, ano? Nesnažím se dostat do konfrontace, chci porozumět, neboť zápasím s těmito věcmi a snažím se to pochopit sám za sebe.

38:00 Adrian: takže dobrý bod. S odkazem na Skutky, kapitola 15. Mým důrazem na toto a myslím, že se s vámi mohu podělit tímto způsobem. Protože lidský duch tolik touží položit si tuto otázku: Co musím udělat, abych byl spasen? Máme tak přirozené touhy zjistit, co musím udělat. „Co musím udělat, co musím udělat? Na to je kladen takový důraz, že přijít do svátků v tomto způsobu myšlení je velmi nebezpečné.

A tak to, co jsme udělali v Austrálii, je, že poprvé, když jsme měli Pesach, měli jsme jen večerní schůzky. Ani jsme nedali dohromady tábor, protože oni stále chodili do práce. A já jsem neřekl nic o nechození do práce nebo něco podobného. Přijďme jen na večer, pojďme to jen trochu oslavit a chci abyste ochutnali, vezměte svoje surfovací prkno a vciťte se do ducha a my jsme měli skvělý čas, samé požehnání. Prostě jsme každý večer dělali setkání, jen jako ochutnávku.

Takže je to o tom jak to prezentuješ. Kdybych přišel s tím, že jestli chcete zachovávat svátky, tak budeš muset přestat pracovat, budeš muset udělat tohle, uděláš tohle to a pak, že někteří lidé udělají NE, a pak další lidé si řeknou dobře, jasně, pojďme do toho, pojďme zatnout zuby, pojďme opravdu do toho a uděláme to.

Pokud jde o volitelný aspekt, je to něco, s čím jsem se zabýval u každého tématu norem a života křesťana. Říkal jsem lidem: nepřijímejte reformu, dokud v ní nevidíte svobodu, ok? Nepřijímejte reformu, dokud v ní nevidíte svobodu. Pokud to uděláte, aniž v tom vidíte svobodu, jste pod břemenem/jhem.

Řekl jsem to, řekl jsem to lidem, když jsem s nimi mluvil o špercích/krášlení. Nepřijímejte reformu, dokud v ní nevidíte svobodu, pokud to uděláte kvůli špatným důvodům, pak jste v otroctví a budete toužit po tom, abyste si to nasadili zpátky, protože to děláte jen proto, abyste získali zásluhy u Boha. Tohle je princip, na kterém jsem fungoval.

Ale to, co říkám lidem je, že v těch určených časech je k mání všechen tento extra dar Ducha svatého, který je k dispozici. Otázkou je, chcete to? Dobře, můžete říci: jsem pln a nasycen. V pořádku, máš plno. Já jsem hříšník, já potřebuji každou trochu Ducha svatého, jíž mohu získat.

A tak bych nikdy nikomu neřekl, že „tohle musíte udělat, abyste byli spasení“. Protože lidská mysl to úplně interpretuje špatným způsobem. A ano, lidi se spíše zaměřují na to, co děláme my, než na přijímání Ducha svatého. Proto se nazývám **příjemcem (přijímačem) svátků**. Já něco přijímám. Znáte to, lidé si hrají se štítky, to je štítek, který si dávám na sebe, jsem **přijímačem svátků**. Přišel jsem, abych přijal dar Ducha svatého, nepřišel jsem, abych dělal hafo věcí, chci jen přijmout ducha Ježíše.

A tak v odkazu na tu tvoji otázku, ale v souvislosti s tím, že svátky přišly po pádu člověka: o tomto konkrétním bodě musíme pečlivě přemýšlet. Protože je zde nebezpečí, že říkáme, že musíme zachovávat šabat (sobotu) protože byl dán před pádem člověka. V té argumentaci je nebezpečí legalismu/zákonictví, jako že to musím udělat, protože to bylo před pádem. Takže ne že to dělají všichni. Ale problém je v tom, že bychom mohli říci, že musím ctít nebeského Otce, protože Otec byl první než Ježíš, Kristus přišel až po Otcovi, takže není tak důležitý. V tomhle je problém s tímto porozuměním. Podle mého chápání, protože Ježíš

zdedil všchnu plnost Otcova božství, tak svátky dědí veškerou plnost odpočinku Šabatu a rozšiřují ho! Tohle je ten princip, svátky přichází po sobotě, ale rozšiřují/zvětšují sobotu .Ježíš přichází po Otcí, ale zvelebují/rozšiřuje Otce. Je to stejný princip, který tam funguje. A tak když čtete v Genesis 1:14, tam se říká, že Bůh stvořil dvě velká světla na znamení, k *určování* časů, dnů a let, na Moedim. Čili, když je tam odkaz na Moedim v Edenu, měli tehdy před pádem člověka (roční) období, myslím tím fyzická období? Takže o jakých Moedim se tu bavíme? O duchovních Moedim, o kterých se tu mluví. A tak věřím, že tyto věci (svátky) existovaly před pádem a že víte, že Bůh rád pořádá týdenní shromáždění, měsíční shromáždění a každoroční shromáždění, takže ano, ano, je to jen rozšíření tohoto principu

A můžete se podívat do kapitoly Genesis a napsal jsem o tom článek na svých webových stránkách, kde je napsáno, že Kain a Ábel v průběhu času, přišli k obětování a to slovo v průběhu času znamená na konci roku. A když se na to podíváte pozorněji, tak se to týká konkrétní doby, ve které se oba dva scházeli, aby uctívali Boha. A byla to událost jednou za rok. Takže je tam odkaz na nějaký druh shromáždění přímo tam v Genesis kapitole 4.

Takže je tu mnoho dalších věcí, na které bychom se mohli podívat v tomto konkrétním bodě. Ale ten důraz, ten smutný důraz, který jsem našel u mnoha v dodržování svátků je to, že jakmile nashromáždíte spoustu věcí, které musíte dělat, lidé to rádi „nastřkají do krku“ druhým lidem a to je prostě zabije. A proto tolik lidí vzdoruje svátkům. A jak jsem to zažil já, ten největší důvod, proč lidé nepřijmou Otce a Syna je antitrinitářství. To je největší důvod, proč to lidé nepřijímají, protože se dívají na mlátícího agresivně diskutujícího ducha anti-trinitářů a oni si řeknou: NE! A stejné je to se zachováním svátků - největším důvodem, proč nedodržovat svátky, je dívat se na tyto zachovávatele svátků. A to kvůli důrazu na hebraismus, důrazu na pravidla a předpisy, důrazu na děláni všeho židovského, hodně lidí si řekne: Uff, nechci být součástí tohoto...

Takže podle mých zkušeností se snažím nabídnout adventistickou kulturu, která se pojí s dodržováním svátků, a věřím, že to snad tuto bitvu vyhraje ☺. Takže dlouhá odpověď na krátkou otázku.

Otázka: Podobná otázka Koloským 2:16 na toto téma.

Adrian: Kolosenským 2:16? Mám na to brožuru...

Otázka: Ano, myslím to, co jsi tady říkal a jak to souvisí s „ať vás nikdo nesoudí kvůli tomu, co jíte, co pijete v těch dnech“, nesouvisí to s tím?

Adrian: Já chápu Koloským 2:16 tak, že když čtete tuto kapitulu v kontextu, mluví se v podstatě o proto-agnostických křesťanech a ti soudili jiné křesťany, kteří jedli a pili během svých časů bohoslužeb a Pavel jim říká: Nenechte se tedy nikým odsuzovat kvůli jídlu nebo pití, kvůli svátkům, novoluním nebo sobotám. Nenechte je soudit vás, když se toho účastníte. Ale myslím, že hlavní je, jak říkáš, je docela jasné, že se nemáme vzájemně soudit v těchto konkrétních otázkách, prostě děláme to nejlepší podle svého svědomí, jako tomu rozumíme, že Bible učí.

Takže ano, ano. Jde o proto-agnostické, je to před-agnostické učení. Gnosticismus přišel kolem roku 100 po Kristu. Ale tohle byla část předvoje toho, co vycházelo z dualistické řecké kultury a to je idea, kde se říká, že duchovní je dobro a materiál je zlo. A tak fyzické jídlo je materiální, jídlo je tedy zlé. Takže když tehdy měli chléb a víno coby hmotné formy uctívání, tak gnostici říkají: „tohle na našich shromážděních nemůžeme mít, je to zlo“. A Pavel říká: nenechte se soudit v tomto, ok? Ostatní se snaží říct, že je to důraz na judaismus a možná je v něm také odkaz na judaismus, pokud jde o židy a co se musí udělat určitým způsobem a stále musíte zabít toto zvíře ale znáte to: „ne, nenechte se nikým soudit v těchto věcech“. Další otázky..? Skončili jsme.

Přednášková série Únik z Pentagonu lží byla krystalizací proudu pravdy, která se vyvíjela od září 2001. Ona dohromady společně přinesla rámec klíčových doktrínálních pravd, jenž umožňuje duši, aby unikla ze satanova mistrovského podvodu, jehož cílem je zničit křesťany, kteří hledají věčný život.

Tato série pro mnoho lidí otevřela dveře do nové reality v jejich křesťanské zkušenosti a položila základy pro celosvětové hnutí, jež má za cíl svobodu od jha, které v tomto světě pociťujeme.

Tato přednášková série se odehrála v USA hned poté, co byl učiněn jistý vitální objev během Svátku stánků v jednom krásném německém lese. Princip zrcadla propojený s dvěma smlouvami, tak to otevřelo příběhy ve Starém zákoně, jež se zdánlivě zdají, že Boha představují jako násilného destruktivního.

Přejeme Vám hojná požehnání, jak budete uvažovat o tomto seriálu přednášek. Kéž to stejně otevře dveře pro Vás, jako to otevřelo pro mnohé další.

Adrian Ebens
Za služebnost Maranatha Media